கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டசாத்திரம்

மூலமுமுரையும்.

2496

இவை

திருக்கைலாயபரம்பரைத்திருவாவடுதுறையாதீனத்து

மஹாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ. அம்பலவாணதேசிகசுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி,

அஷ்டாவதானம்

பூவை. கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள் மாணாக்கர்

வண்ணக்களஞ்சியம்

காஞ்சி. நாகலிங்கமுதலியாரால்

பலபிரதிரூபங்கொண்டுபரிசோதித்து,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் அக்கிராசனபதியுமான

பாலவனத்தம்ஜமீந்தார்

ஸ்ரீமான்

பொ. பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்

திரவியசகாயத்தினால்,

சென்னை:

ஸ்ரீநிகேதனமுத்திராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம்பதிப்பு.

கலியுகாதி௵ ௫௦௦௬ ல் நிகழும் குரோதி௵ துலா௴.

Registered Copy-right.

1905.

மெய்கண்டசாத்திரம்,

புத்தகம் - க.

க - வது. சிவஞானபோதம்.

காஞ்சி - நாகலிங்கமுதலியார் பதிப்பு,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கவித்துவான்.

சிவமயம்.

முகவுரை.

நினைத்தவரா மெத்தொழிலுங் கண்டருளு மின்மலனை நித்தன் றன்னைக்
கனைத்துவருஞ் சூர்முதலைச் சிம்பாகக் கொண்டுவந்த கந்தன் றன்னை
யனைத்துலகு மறிவரிய வொருபொருளை யாவருக் கருள்செய் வானைத்
தினைத்துணையு மெனையகலாத் தனிநாயகனை நாளுஞ் சிந்தை செய்வாம்.

அநாதிமலமுத்தராகிய சிவபெருமான் அநாதிமல பெத்தராகிய ஆன்மாக்கள் தம்மையறிந்து வழிபட்டுய்யுமாறு அநாதியே திருவாய்மலர்ந்தருளியவை வேதம் சிவாகமம் எனவிரண்டாம்.

அவற்றுள் முந்திய வேதத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சிவாகமத்துக்கு மாறுபடாவண்ணம் உள்ளபடி சமயகுரவர் தேவாரம் திருவாசகம் என்னுந் தோத்திரவாயிலாக விளக்கவுரைத்தருளினர்.

பிந்திய சிவாகமத்தின் ஞானகாண்டப் பொருளைச் சந்தானகுரவர் திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது, உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்னுஞ் சாத்திரவாயிலாக விளக்கவுரைத்தருளினர்.

அவற்றுள் இச்சிவஞானபோதம் சிவாகமத்துளொன்றாகிய ரௌரவாகமத்துட் பாசவிமோசனபடலத்து அனுட்டுப்புச் சந்தசாய்த் துவாதச சூத்திரமாகக் கூறப்பட்ட சிவஞானபோதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகத் திருக்கைலாயபரம்பரைப் பரஞ்சோதிமுனிவர் மாணாக்கர் திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டதேவநாயனார் அருளிச்செய்தது.

சிவஞானபோதமென்பது சிவாகமத்துள் ஞானபாதப் பொருள் போதிக்கும் நூலெனப்பொருள்படும். இதனுண்மையினை "நின்றசிவ மொன்றதனைத் தேர்தல் ஞான நிகழ்போதந் தேர்ந்ததனைத் தெளிதலாம்" எனவரும் திருவாக்குமாதிகள் பிரமாணத்தானறிக.

இச்சிவஞானபோதத்துள் முற்பட்ட சூத்திரங்கள் ஆறுமே பெத்தத்தினின்ற நிலைகொண்டு இலக்கணங்கூறுதலின் அவை பொதுவதிகாரமெனவும், பிற்பட்ட சூத்திரங்கள் ஆறுமே முத்தியினின்ற நிலைகொண்டு இலக்கணங்கூறுதலின் அவை உண்மையதிகாரமெனவும், கொள்ளப்படும். இவற்றின் விரிவெல்லாம் சிவஞானமாபாடிய உபோற்காதப் பிரகரணத்துள் தெளிவுபெறக் காண்க.

இந்நூலாசிரியராகிய மெய்கண்டதேவர் சரித்திரம் காஞ்சிப்புராண முகவுரை முதலியவற்றுள் விளங்கக்கிடக்கின்றது. இவர் இற்றைக்கு ௭௱ வருடங்கட்கு முன்னிருந்தவரென்ப.

முகவுரை.

சந்தானகுரவருள் நாலாமவரான கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவாசாரியார் தமது சங்கற்பநிராகரணம் என்னும் நூலிலே "ஏழஞ் சிறுதா றெடுத்த வாயிரம்—வாழுஞ் சகன மருவா நிற்ப" என்பதனால் அந்நூல் சாலிவாகனசகம் ௧௨௩௫ ஆம் ஆண்டில் அரங்கேற்றப்பட்டதென்பது அறியப்படுகின்றது. எனவே, உமாபதிசிவத்தின்காலம் இற்றைக்கு ௬௱ வருடங்கட்கு முற்பட்டதென்பது நன்குபெறப்படும்.

இனி உமாபதியார்க்கு ஞானாசாரியரான திருக்களாஞ்சேரி மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார் அவர்க்கு முன்னும் ௨௰ வருடங்கள் இருந்தாரெனக்கொண்டு இவர் ௬௱௨௰ வருடங்கட்கு முன்பிருந்தாரென்று கோடலிழுக்காது.

இனி மறைஞானசம்பந்தர்க்கு ஞானாசாரியரான திருத்துறையூர் அருணந்திசிவாசாரியார் அவர்க்கு முன்னுமவ்வாறே ௨௰ வருடங்கள் இருந்தாரென்று கொள்ளப்படுமாதலின் இவர்காலம் இற்றைக்கு ௬௱௪௰ வருடங்கட்கு முற்பட்டதென்பது சிறுவப்படும்.

இனி அருணந்தியார்க்கு ஞானாசாரியரான திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டசிவாசாரியார் தம்மாணாக்கர் சிவசாயுச்சியம் எய்துதற்கு முன்னும் ஓர் எழு வருடம் இருந்தாரென்பது கொள்ளப்படுமாகலின், ஆசிரியர் மெய்கண்டதேவர் இற்றைக்கு ௬௱௫௰ வருடங்கட்கு முற்பட்டவர் என்பது இனிது போதரும். இதனால் ஆசிரியர்காலம் சாலிவாகனசகம் ௧௧௭௮ ஆம் ஆண்டின்கண்ணதாமென்க.

இந்நூலுரையாசிரியராகிய திருவாவடுதுறைச் சிவஞானயோகிகள் சரித்திரம் இவர் பிரபந்தத்திரட்டு முதலியவற்றுள் நன்றாக விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப் பாஷ்யகாரர் காலம் இற்றைக்கு ௧௱௫௰ வருடங்கட்கு முன்னென்பது இவர்கள் மாணாக்கருள் ஒருவராகிய காஞ்சிபுரம் சரவணதேசிகர் சாலிவாகனசகம் ௧௭௨௨ ஆம் ஆண்டுவரையில் ஜீவந்தராயிருந்தாரென்று பெறப்படுதலால் எட்டுணையுமிழுக்காது.

இப்பெரியார் பற்பல அருமையான பிரபந்தங்கள் செய்தும், புராணங்கள் மொழிபெயர்த்தும், தருக்கநூல் இயற்றியும், இச்சிவஞானபோத முதலிய சாத்திரங்கட்கு உரைவகுத்தும், இலக்கணநூல் புனைந்தும், கண்டனங்கள் வெளியிட்டும், பலர்க்குந் தமிழறிவுறுத்தும் விளங்கிய மஹாவித்துவ சிரோமணி. இத்தமிழ் நாட்டில் இவர் புகழ் பரவாத இடமேயில்லை; வடமொழியும் ஒருங்குணர்ந்தவர்.

இக்காலத்து "வரலாற்று முறையிற் கற்ற வித்துவான்கள்" என்போரது பரம்பரையை விசாரிக்கப் புகுந்தால் இவரிடத்தே வந்துமுடியும். இது கொண்டன்று திருவாவடுதுறை ஞானமடாலயத்தைக் "கல்விக்களஞ்சியம்"என்றழைக்கின்றனர்.

இந்த ஞானமடாலயத்தில் கருணையே திருவுருக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகசுவாமிகள் அடிக்கடி செய்வித்துவரும் பொருளுதவியை முதற் காரணமாகக்கொண்டு முற்குறித்த சாத்திரம் பதினான்கையும் அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டுவந்த மெய்கண்டசாத்திரம் என்னும் பெயரினால் முற்பதிப்பினும் குறிப்புரை முதலியவைகளுடன் அதிக விருத்திசெய்து அச்சிற் பதிப்பித்து வருகின்றேன்.

இந்தச் சித்தாந்தசைவஞானசாத்திரம் பதினான்கனுள் இச்சிவஞானபோதத்தை மட்டும் பல பெரியோர்கள் விருப்பத்தின்படி தனியாக வெளியிடலாயினேன்.

சென்னை:
விகாரிவருஷம்
ஆனிமீ.

இங்ஙனம்,
காஞ்சி - நாகலிங்கன்,
நெ - 46. ஜெனரல் முத்தையாமுதலி வீதி-சென்னை.

கணபதிதுணை.

சிவஞானபோதச் சூர்ணிக்கொத்து.

முதற் சூத்திரம்.

௧.—சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலையுடையது.
௨.—அது அரனாலே உடையது.
௩.—மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவர்கள்.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்.

௧.—அரன் உயிர்களின் இரண்டற நிற்பன்.
௨.—உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்.
௩.—உயிர்கள் அச்சு மாறிப் பிறக்கும்.
௪.—அரன் சத்துவ விடயகன்.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்.

௧.—இல்லையென்கிற அறிவுடனே சொல்லுகையினாலே அறிவுயிர் உண்டு.

௨.—எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின்கிழமையாகச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய் உயிருண்டு.

௩.—ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

௪.—கனவுடலைவிட்டு நனவுடலிலே வருகையினாலே, அக்கனவுடற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

௫.—நித்திரையிலும் பிராணவாயுத் தொழில் பண்ணவுஞ் சரீரத்துக்குப் புசிப்புந் தொழிலும் இல்லாதபடியினாலே, பிராணவாயுவுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

௬.—மறந்து மறந்து நினைக்கிறபடியினாலே மறவாமல் இருக்கிற அரனுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

௭.—எல்லாத்தத்துவங்களுக்கும் வேறு வேறு பெயர் இருக்கையினாலே, அந்தந்தத் தத்துவங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

நான்காஞ் சூத்திரம்.

௧.—அந்தக்கரணங்களுக்கு * உயிர் உட் கூடினலன்றித் தொழில் இல்லாதபடியினாலே, அந்தக்கரணங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

௨.—மலமறைப்பால் உயிருக்கு அறிவு இல்லை.
௩.—உயிர் மூன்றவத்தைப்படும்.

* உயிருடனே கூடினன்றி என்பதும் பாடம்.

ஐந்தாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிராலே தத்துவங்களெல்லாந் தொழில்செய்யும்.
உ.—அரனாலே உயிர்களெல்லாம் அறியும்.

ஆறாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிரறிவினாலே அறியப்பட்டவெல்லாம் அழியும்.
உ.—அப்பிரமேயமாக அறியப்பட்டவனே அரன்.

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

க.—அரன் பாசத்தை அநுபவியான்.
உ.—பாசம் அரனை அநுபவியாது.
ங.—உயிர் * அவ்விரண்டனையும், அநுபவிக்கும்.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிருக்கு நல்லறிவு தவத்தினாலேயே வரும்.
உ.—உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரனே.
ங.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப்பற்றுகையினாலே தன்னையும் அறியமாட்டாது.
ச.—உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும்.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்.

க.—உயிர் அரன் ஞானத்தினாலேயே அரனைக் காணும்.
உ.—உயிர் பாசத்திலே பற்றற்றால், அரன் வெளிப்படுவன்.
ங.—பஞ்சாக்ஷரசெபம் பண்ணினால், வாசனாமலம் போம்.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

க.—அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.
உ.—உன்றொழிலெல்லாம் அரன் பணி என்றே கொள்.

பதினொன்றாஞ்சூத்திரம்.

க.—ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரனே அநுபவிப்பன்.
உ.—அரனை மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்கமாய்ப்போவன்.

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்.

க.—மும்மலங்களையும் களைக.
உ.—சிவஞானிகளுடனே கூடுக.
ங.—சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவனெனவே தேறி வழிபடுக.
ச.—வழிபடாமையை ஒழிக.

ஞானிக்கொத்துமுற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* அவ்வானே அவையும் அநுபவிக்கும் என்றும் பாடம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர் - மெய்கண்டதேவநாயனார்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதம்.

உரைப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

*கயிலாய பரம்பரையிற் * சிவஞான போதநெறி காட்டும் † வெண்ணெய்*
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி ‡ மரபுடையோன் றிருமரபு நீடூழி தழைக மாதோ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சைவாகமங்களினுள்ளவாகிய நாற்பாதங்களுள் வைத்து ஞானபாதத்தோதிய பொருள்களை யாராயும் ஆராய்ச்சி இந்நூலின்கணெடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது. இது கேட்டலுறுவார்க்கு இதனாற்போந்த பயன் யாதோவெனவும், இது கேட்டற் குரியார் யாவரெனவும், இதனுணுதலப்படும் பொருள் யாதெனவும், இதனைப்பயப் பிக்குங் கருவியாய் இதற்குமுன் ஓதுதலையாலுணர்தற்பால தியாதெனவும், இதனை வழங்குதற்கிட்ட பெயர் யாதெனவும், இஃதியாண்டு வழங்குவதெனவும், இதன் முதனூல் யாதெனவும், இந்நூல் செய்தார் யாவரெனவும் பலவாற்றானுஞ் சங்கை நிகழுமன்றே; அவ்வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு இந்நூன்முகத் துரைக்கப்படுவதாகிய சிறப்புப்பாயிரம்:—

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலர்தலை யுலகின் மாயிருள் துமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் ணிருளுந்
தருந்துயர்க் குரம்பையி னுன்மா வாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
வுயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணெய்ச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவராடு புனைந்த தலைமை யோனே.—என்பது.

(இதன்பொருள்.) மலர் தலை உலகின் மா இருள் துமியப் பலர்புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போல் - விரிந்த

---

* கயிலாயபரம்பரை - அகச்சந்தானம் புறச்சந்தானமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், நந்திகேச்சுரதேவர் - சனற்குமாரபகவான் - சத்தியஞானதரிசனிகள் - பரஞ்சோதிமாமுனிவர் அகச்சந்தானமெனவும், மெய்கண்டதேவநாயனார் - அருணந்திசிவாசாரியர் - மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர் - உமாபதிசிவாசாரியர் புறச்சந்தானமெனவும் கூறப்படும்.

† வெண்ணெய் வெண்ணெயென மரீஇற்று. ‡ சயிலாதி - திருநந்திதேவர்.

விடத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே (துன்னிய) பெரிய புறவிருள் கெடும்படி பலசமயத்தாராலும் புகழப்படுகின்ற பரிதியங்கடவுள் (உதயகிரியினின்றும்) போந்தாலன்றிக் காட்சியெய்த மூட்டாத கண்ணொளிபோல,—அருந்துயர்க்குரம்பையின் ஆன்மாநாடி-பொறுத்தற்கரிய துயரங்களுக்கெல்லாம் (ஒருநிலைக்களமாய்ச் *சத்ததாதுக்களாற்பொத்திய)குரம்பையாகிய(காணப்பட்ட) உடம்பானே (காணப்படாத) ஆன்மாவையும் பரமான்மாவையும் அனுமானவளவையான் வைத்தாராய்ந்து (அவற்றது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்புணர்ந்து),—கண் இருள் தீர்ந்து-(அவ்வுணர்ச்சியானே) கருதியுணரப்படும் அகவிருளாகிய ஆணவ மலத்தினின்று நீங்கி,— ஈண்டிய பெரும் பெயர்க் கடவுளிற்கண்டு - (அது நீங்கிய வழி எல்லாநூல்களுந் தன்பொருளேயாகத் திரண்டு) கூடிய பெரும்பெயரெனப்படும் ஒரு வார்த்தையாகிய மகாவாக்கியத்தான் எடுத்தோதப்படும் முதற்கடவுளது திருவருளானே (அப்பொருள்களது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பை)அநுபூதியிற்கண்டுணர்ந்து,— மயர்வு அற-(இம்முறையானே)மயக்க வாசனையற்றுச் சிவாநுபவம் பெறுதற்பொருட்டு,—நந்தி முனி கணத்து அளித்த-(சீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய) நந்திபெருமான் சனற்குமார முனிவன் முதலிய முனிவர்களங்கட்கு (முறையானே) அளித்தருளப்பட்ட, - உயர் சிவஞானபோதம் - (சரியை முதலிய மூன்று பாதப்பொருள்களை ஆராயுநூல்களின்)மேற்பட்ட சிவஞானபோதமென்னும் வடநூலை,— உரைத்தோன் - மொழிபெயர்த்துக் கூறி வார்த்திகமெனப்படும் பொழிப்புரை செய்தோன்,—பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்-பெண்ணையாற்றுநீராலே சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய்நல்லூரின் அவதரித்தருளிய சுவேதவனப் பெருமானென்னும் பிள்ளைத் திருநாமமுடையான்,— பொய் கண்டு அகன்ற மெய்கண்டதேவன் - பொய்ச்சமயங்களின் பொருள் இதுவிதுவென்று கண்டு கழிப்பித்த காரணத்தாற் பெற்ற மெய்கண்டதேவனென்னுஞ் சிறப்புத்திருநாமமுடையான்,—பவம் நனி வன்பகை கடந்தவர் அடி புனைந்த தலைமையோனே † - பிறவியாகிய மிக்கவலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர் தனது திருவடியைப் புனைந்துகோடற் கேதுவாகிய தலைமைப்பாட்டினையுடையோன் என்க.

படரிற் காண்டல்செல்லுங் கண்ணைனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு. இப்பொருள்பற்றிக் கண்மேல் வைத்துக் கூறினாரேனும், உவமேயப்பொருட்கேற்பக் காண்டல்சேறற்குப் படர்ந்த ‡ ஞாயிறு போலென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

இருட்கேட்டிற்கும் நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னும் இருவகைக்காட்சிக்கும் ஞாயிறு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயவாறுபோல, மலந்தீர்விற்கும் ஆராய்ச்சி அநுபூதியென்னும் இருவகையுணர்விற்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயது இந்நூலென்பார், துமியப் படரினல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போலுடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவளித்த சிவஞானபோதமென்றார்.

தலைமைபற்றி அருந்துயர்க்குரம்பையினென்றாரேனும், இனம்பற்றிக் கரணம் புவனமுதலியனவும் உடன் கொள்ளப்படும்.

* சத்ததாதுக்கள் - துவக்கு, உதிரம், இறைச்சி, மேதை, என்பு, மச்சை, சுக்கிலம்.
† இப்பாயிரச்செய்யுள் ஆசிரியர் மாணாக்கர் சகலாகமபண்டிதர் அருளிச்செய்தது.
‡ உதயமலையின் கண்காண்டல் சேறற்குப் படர்ந்த ஞாயிறுபோல.

அநுத்த பர்க்குரம்மையார் துடைப்பங்கதாகிய பொதுவியல்பு முன்னுறு சூத்திரத்தானும், பெரும்பெயர்ப்பொருளிற் காணப்படுதாகிய சிறப்பியல்பு பின்னுறு சூத்திரத்தானு போதுப.

சாடியெனவே அநுமானவளவையாமென்பதூஉம், கண்டெனவே அநுபூதியென்பதூஉம் தாமே போதரும்.

பொதுவியல்பு அளவைமுகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானும் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும் இருதிறத்தானும் பயக்கும்; சிறப்பியல்பு சாதனமுகத்தானும், பயன்முகத்தானும் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னு நான்குதிறத்தானும் பயக்கும்.

இந்நூல் கேட்டற்குரிய அதிகாரிகளாரோவெனின்: — இவ்விருவகை யியல்பும் வேறு வேறு கூறும் நூல்களின் பொருண்மை உணர மாட்டாத [illegible] [illegible] உண்மையறிந்து மயங்குவார்க்கு அவ்வையமகற்ற அவற்றின் பொருள்களைப் புலப்படுக்கு [illegible] இந்நூல் [illegible] சிவஞானபோதமென்பது [illegible] பெயரென்பது [illegible] சிவஞானபோதச் [illegible] பயிற்றியுணர்க.

சரியைமுதலிய மூன்றுபாதப்பொருளை ஆராயு நூல்களாவன சோமசம்பு †பத்ததிமுதலாயின. அந்நூல்களின் வேறுபட்ட சிவஞானபோதமெனவே, அந்நூல்களுணர்ந்தபின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெறப்பட்டது; படவே, முன்னர்த் தீக்கைபெற்று சிவாகமங்களை ஓதி அதன்பின்னர்ச் சரியாபாதமுதலிய மற்றை ஆராயு நூல்களை முறையேகேட்டு அவ்வாறொழுகி மனந்தூயராய் நித்தியாநித்தியவுணர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி வீடுபேற்றின் அவாமிக்குடையராய வந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்நூலுணர்த்தக்கவென்பது போந்ததெனக் கொள்க.

உயர் சிவஞானபோதமெனவே யாப்பும், கேட்போரும். நுதலிய பொருளும், நூற்பெயரும், நாடித் தீர்க்குங் கண்டு மயர்வறுமெனவே நுதலிய பொருளின்வகையும், பயனும். நந்தி முனிகணத்தளித்தமெனவே வழியும், வெண்ணெய்ச்சுவேதவனன் மெய்கண்டதேவனெனவே ஆக்கியோன் பெயரும், தமிழ் வழக்கு நிலமே இந்நூல் வழங்குநிலமென எல்லையும் போந்தவாறுணர்க. வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகளென்றும், பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. யாப்புச் சம்பந்தமென்பாருமுளர்.

மங்கலவாழ்த்து.

காமிகமுதலிய சைவாகமங்களுள் ஞான பாதத்திலுள்ளதாகிய ஆசங்கை நீக்கி அவற்றின் பொருளுண்மை பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பென்று இருவேறுவகைப் படுத்துக் காட்டிப் போதித்தற்கு‡ இரௌரவாகமத்தினெழுந்த சிவஞானபோதநூலினைத் தமிழுலகுமுய்தற்பொருட்டு மொழிபெயர்த்துச்செய்து பொழிப்புரைப்பா

* அவ்வடமொழிச்சூத்திரம்:— [illegible]

† பத்ததி கஅ. அவற்றிலுள்ளிபர்பெயர்:—துர்வாசரியர், பைங்களரியர், உக்ரஜோதி, ஸ்ரீகண்டர், விஷ்ணுகண்டர், சுபோதர், வித்யாகண்டர், இராமகண்டர், ஞானசிவர், ஞானசங்கரர், சோமசம்பு, பிரம்மசம்பு, நிர்மலசிவர், அகோரசிவர், வருணசிவர், பிரசாதசிவர், இராமநாதசிவர், ஈசானசிவர்.

‡ இரௌரவம் - குரு என்பவருக்கு அருளிச் செய்யப்பட்டதால் இரௌரவமெனப் பெயர்கொண்டது. இவ்வாகமம் கூ - வது அத்தியாயம் எஉ - வது படலத்தில் பெறப்பட்டது இச்சிவஞானபோதம். இது வடமொழிச் சிவஞானபோதமாபாடியத்திற் கண்டது.

னெடுத்துக்கொண்ட வாசிரியர், சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரியுந்தமக்கு இடையூறு சிறிதுமணுகாமை அறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், மாணாக்கர்க் கறிவுறுத்தற்பொருட்டும். முதற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயகக்கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கலவாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

வஞ்சித்துறை.

க. கல்லா னிழன்மலை - வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர் - நல்லார் புனைவரே.

(இ-ள்.) கல்லால் நிழல்-(அருள்வடிவாகிய) கல்லானிழலின்கண்ணே (எழுந்தருளியிருந்து),—மலைவு இல்லார்-(நந்திபெருமானுக்கு இந்நூலான்) மலைவுதீர்த்தருளிய முதலாசிரியர்,—அருளிய-மேன்மேற் கருணைகூர்ந்தருளுதற்பொருட்டு,—பொல்லார் இணை மலர்-பொல்லாத பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தியென்னும் இரண்டு திருவடித்தாமரைகளை,—நல்லார் - கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர்,— புனைவரே - தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு *தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர் என்க.

நல்லார் புனைவரெனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

† மூவகைவாழ்த்துள் இது பொருளியல்புரைத்ததெனக்கொள்க.

அருளியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்: அதுபுனைவரென்னும் பிறவினை முதல்வினைகொண்டது.

இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப் பண்படியிற் பிறந்த வினைப்பெயர்.

அருளிய ‡ பொல்லாரெனப் பெயரெச்சமுடிபாக வைத்துரைப்பினுமமையும்.

மலைவில்லாரருளப் பொல்லார்தான் புனைவரெனவே, அவ்விருவருந் தம்முள் வேற்றுமையின்மை பெற்றாம், உலகத்துப் புதல்வர்கண்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்குக் கழிபேருவகை பயப்பிக்குமாகலின், அந்நயம் பற்றி அங்ஙனங்கூறியதூஉமாம்.

அவையடக்கம்.

நேரிசைவெண்பா.

உ. தம்மை யுணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வா
ரெம்மை யுடைமை யெமையிகழார் — தம்மை
யுணரா ருணரா ருடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்.

இஃது அவையடக்கங் கூறுமுகத்தானே எண்டெடுத்துக்கொண்ட சித்தாந்த சைவத்திறுயர்வும் ஏனைச்சமயத்தார்களிழிபுங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) § தம்மை உணர்ந்து தமை உடைய தன் உணர்வார்-(உடைப்பொருளாகிய) தம்மியல்பினை உணர்ந்து தம்மையுடையானாகிய தலைவனை யுணருஞ் சித்தாந்தசைவர்,—எம்மை உடைமை எமை இகழார் - (தம்

* தாள் தலை என்னும் சொல்லிரண்டும் தம்பொருள்பிரிதும் தோன்றுதவாறுபோல.
† வாழ்த்தும்வகைமூன்றும் பொருளியல்புரைத்தலென மங்கலவாழ்த்துமூவகைப்படும்.
‡ பொன்னார் பொல்லாரென மரீஇயிற்று எபம்புமூர்த்தி என்றதாம். பாசவிக்கினங்களைப் போக்கும் விக்கினேசுரராதலாலே அந்தப்பாசத்துக்குப் பொல்லார் என்னுமாம்.
§ தம்மையுணர்ந்தென்பது ஆன்மதரிசனம். தமையுடைய தன்னுணர்வாரென்பது சிவதரிசனம். வேறுபடுத்தால் ஆன்மதரிசனமும் சிவதரிசனத்தால் ஆன்மசுத்தியும் கூறிற்று சாற்புதால். இது ஆன்மசுத்திப்பின் வெப்பேறு கூறிற்று.

தொடர்பு பொருளாகிய) எம்மையுடையராகலின் எம்மைக் (குற்றங்களைக்கிக் குணங்கொண்டு கொள்ளாதவராதலின்று) இகழ்தல் செய்யார்; (ஆகலான் எம்மால் செய்யப்படுவனவும் அவ்வாறு கைக்கொள்வர்).—தம்மை உணரார் உணரார்—அம்முதல்வனைத் தம்மை புணராதார் தம்மையுடையானுமைய தம்மையே புணரார் ஆகலான்,—உடங்கு இயைந்து தம்மிற் புணராமை—(அவர்) ஒருங்கே குழீஇக்கொண்டு தம்மிற்றம்மிற் சொல்லாது முரணுதலால்,—புறன் கோளாம்—(அவர் எம்மையும் எம்மாற்செய்யப்படுவனவும் இகழ்ந்துரைக்கும்) புறமொழியை (யாம்) பொருளாகக் கொள்ளாம் என்க.

ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படுவனவும் அவ்வாறு கைக்கொள்வ ரென்பது குறிப்பெச்சம்.

தன்னை யுணரா துடன்புணர்ந்து விகாரத்தாற் சொற்கிடக்கை.

உடைமை புணராமை என்ப தின்றும் விரித்துரைக்க.

தம்மையுணராமையாவது பேதப்படக் கூறுதலாகிய தாமேதுமில்பொருளென்பதே உணராத பௌத்தரும், தம்மைக் குணப்பொருளென்றுணராத புத்தர் சாங்கியர் மாயாவாதிகளும். தம்மை முதற்கு உடைப்பொருளென்றுணராத ஏகான்மவாதராகும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரிகரும் சிவாத்துவித சைவரும், தம்மை உடைப்பொருளைக் கொள்ளோனும். அவருட் பாஞ்சராத்திரிகர் உடைப்பொருளாகிய தமக்கு அணுபரிமாணங் கொடலானும், உடையானுக்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், உடையானல்லாதானை உடையானென மயங்கிக் கொடலானும், சிவாத்துவித சைவர் உடையானது சித்தத்திற்குப் பரிணாமங்கூறுதலானும், பிறவாற்றானும், அவருந் தம்மை உணராரேயென்பது.

புறன் புறச்சமயம்பற்றி இகழ்ந்துரைக்குமொழியும் புறங்கூற்று மொழியுமென்பது* இரட்டுறமொழிதலென்னுமுத்தியாற்கொள்க. புறங்கூற்றுமொழி யாவதுமுக் கூற்றுப்புறச்சமயங்களின் வேறுபாடாணவாதசைவர் முதலியோர்முன்னன்றிப் புறத்தே இகழ்ந்து கூறுமொழியென்க.

௧-வது. பொதுவதிகாரம்.

பிரமாணவியல்.

முதற் சூத்திரம்.

என்னு ஆசிரியர், முதனூலிற் கூறியவாறே சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென்று இரண்டாகத்தொகுத்து, பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென நால்வகைப்படுத்து, பிரமாணவியல் மூன்றுபாதத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் உலகிற்கு முதற் கடவுள் சிறப்புவகையா னுண்டென்னும் ஆகமப்பிரமாணத்தை வலியுறுத்துதற்கு அநுமானப் பிரமாணங் கூறுகின்றார்.

முதனூற்சூத்திரம்.

ஸ்ரீவ-ஜ்ஞ ஸம்ஹாரகாரித்வாத [illegible]

[illegible]

* இரட்டுறமொழிதல் ஒருவாக்கியத்தில் இரண்டுதல் பலபொருள் தோன்றச் சொல்லுதல் உத்தி கூ. நன்னூல், பொதுப்பாயிரம், சூ-௧௪.

அவனவ ளதுவெனு மவைமூ வினைமையிற்
றோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றோவெனின். சங்காரகாரணனாயுள்ள முதலையே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

இது சூத்திரக்கருத்துரைக்கின்றது.

(இ-ள்.) நிவிர்த்திகலை முதலிய பஞ்சகலைகளுட்பட்ட * ஐவகைச்சங்காரத்துள் இறுதிக்கண்ணதாகிய மாசங்காரத்தைச் செய்யும் வினைமுதலாயுள்ள முதல்வனையே தனக்கு முதற்கடவுளாக வுடைத்து அவனவளதுவென்று இவ்வாறு சுட்டியுணரப்படுவதாய உலகம் என வேதாகமங்களுட் கூறப்படுவதனை அநுமான வளவையா னுணர்த்துதலைக் கருதிற்று இச்சூத்திரம் என்க.

எகாரம்' இயைபின்மை நீக்குதற்கும், பிறிதினியைபு நீக்குதற்கும் பொதுவாய் நின்ற பிரிநிலை.

இதன்பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க.

இஃது இவ்வுரைமுகத்துக் கேட்போரால் உரைவகைப்பற்றிச் செய்துகோடற் பாலதொன்றனை அறிவுறுத்துகின்றது.

(இ-ள்.) இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு முன்னர்க் கண்ணழித் துரைக்கும் பொழிப்புரைபற்றி உரைத்துக்கொள்க என்க.

எனவே. இங்ஙனம் † இருவகைப்படும் பொழிப்புரையுட் கண்ணழித்துக் கடாவிடைகளாலுரைக்கும் வார்த்திகமாய பொழிப்புரை மாத்திரையே யாமீண்டுரைக் கின்றும்; பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதாய பொழிப்புரை இதுபற்றி யுணர்ந்து கோடல் எளிதாகலின், அஃதியாமுரைக்கின்றிலம் என உரைமுகத்து மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தவாறாயிற்று.

இஃது, ஏனைச்சூத்திரங்களினும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தற்பொருட்டு, முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு ஆசிரியர் ஆணைத்தமையின், கண்ணழித்துரைபற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பதப்பொருள் கூறுதும்.

(அவன் அவள் அது எனும் அவை - புலவர்.) அவனவளதுவெனுமவை - அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு பகுத்துப்

---

* ஐவகைச்சங்காரத்துள், முதலது நிவிர்த்திகலையிலடங்கிய தத்துவ புவனங்களின் சங்காரம்; இரண்டாவது பிரதிட்டாகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; மூன்றாவது வித்தியாகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; நான்காவது சாந்திகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம்; இறுதியது சாந்தியதீதகலையிலடங்கிய தத்துவபுவனங்களின் சங்காரம். அவற்றுள் ஈண்டைக் கேற்புடையது இறுதிக்கண்ணதாகலின், ஈண்டுச் சங்காரகாரணனென்றது சுத்தமாயாபுவனங்களுந் சங்கரிக்கும் சங்காரகாரணனாகிய பரமசிவனை. இவை முறையே பிரமாண்டப்பிரளயம், பிராகிருதப்பிரளயம், மத்திமப்பிரளயம், மகாப்பிரளயம், பிரதம மகாப்பிரளயமெனப்பட்டு, பிரமன் - மால் - உருத்திரன் - அனந்தன் - சதாசிவன் எனுமிவரானடத்தப்படும். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

† இருவகைப்படும்பொழிப்புரையென்பது-"பொழிப்பெனப் படுவது பொருந்திய பொருளைப் - பிண்டமாகக் கொண்டுரைப் பதுவே." எ-ம், "பாடம் கண்ணழி வதாரண மென்றிவை - சாடும் நியில வாகுதல் பொழிப்பே." எ-ம் ஓதியவாற்றானறிக. பின்னையதாகிய வார்த்திகப் பொழிப்பாவது, உரைச்செய்யுளாலும், பாச்செய்யுளாலுஞ், செய்யப்படுமென்னும் வடமொழி மதம்பற்றிக் கருத்துரையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் உரைச்செய்யுளான் உரைத்து, உதாரணம் பாச்செய்யுளான் உரைத்தல். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

பலவாய்ச் சுட்டியுணரப்படும் பிரபஞ்சமாகிய பொருளானது இருகூறாய்ப் பி[illegible] பகுந்த தோற்றத்தது—மூவினைமையான் [illegible] நிலை இறுதி பெற்றும் முதல் தொழிலுடைமையால்,—தோற்றிய திதியே—ஒருவனோ டொருத்தி யொன்றென்ற கட்டப்பட்டதாய உள்பொருளேயாய்.—[illegible] தோன்றுங்கால், தானொடுங்கிய தன்கண் [illegible] ஏதுவாய் நின்ற கடவுளினின்றும்.—[illegible] சகசமலநீக்கமை பால், அது நீங்குதற்பொருட்டு மீளத் தோன்றுவதாம்.—அந்தம் ஆதி—இவ்வாறாகலின், சங்காரத்தொழிலைச் செய்யுங் கடவுளே உலகிற்கு முதற் கடவுள்; எனைப்பேர் அங்ஙனமல்லர் எனக் கூறுவர் அளவைநூலுணர்ந்தோர் [illegible].

[illegible] சுட்டிப்பொருள் என்கொள்ளின், உணர்வைப் பிரித்துப், பல [illegible] தாமன்பதனை உணர்விப்பதாக [illegible]. ஆக்கமென்னும் வரு வித்துக்கொள்க.

வினை [illegible].

தோற்றிய [illegible] [illegible] [illegible]. அதற்குரிய வினை [illegible] [illegible] [illegible] திதியென்றுஞ் செயப்படுபொருட்பெயர் கொண்டது. [illegible] தோற்றப்பட்டதென்பார் தோற்றிய திதியென்றார். திதியென்றது [illegible] பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது.

மூவினையுடைமையான் உள்பொருளாதலும், அம்மூவினையுடைமையான் நிமித்தகாரணனை யுடைத்தாதலுந் தனியப்படுமென்பார், மூவினைமையிற் றோற்றிய திதியேயென்றார்.

எகாரம் தேற்றம். [illegible] பெயர். [illegible] தொக்குநின்றன.
அந்தத்தைச் செய்பவ னடவினை அந்தமென்றது உபசாரம்.

காணப்பட்ட உலகாற் காணப்படாத கடவுட்டுண்மை கூறவேண்டுதலின், தோற்றிய திதியே யெனவும், ஒடுங்கி யுளதா மெனவும், உலகின்மேல் வைத்துக் கூறினார்; கருத்துரையுட் கூறியதும் அது நோக்கி.

இச்சூத்திரத்துள் அவனவளது வெனுமவை மூவினைமையின் என்பது ஓரதி கரணம்; தோற்றிய திதியே யொடுங்கியுளதாம் என்பது மூன்றதிகரணத்தை யுள் ளடக்கி நிற்பதோரதிகரணம்; அந்தமாதி * யென்மனார் புலவர் என்பது ஓரதிகர ணம்; ஆக மூக்கூற்றது இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இம்மூன்றும் முறையே ஒன்றற் கொன்றேதுவும் பயனுமாய் ஒருபொருண்மேல் வருதலின், ஒரு சூத்திரத்தாற் கூறி னார். தன்னாற் கூறப்படும் பொருளும், அதன்கணையப்பாடும், அதற்குப் பிறர் கூறும் பக்கமும், அதனை மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத்துணிவும், இயைபுமென்னும் இவற்றது இலக்கணம் அதிகரண மெனப்படும்.

முதலதிகரணம்.

அவன் அவள் அது எனும் அவை [illegible]

ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட பிர பஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என்றது.

என்பது மேற்கோள். எ-னின். மூவினையுடைத்தோ அன்றோ வென்னும் ஐயப் பாட்டின்கண் சித்தமாய்க்காணப்படும் பிரபஞ்சத்தை மூவினையுடைத்தென்றல்

* என்மனாரென்றது செய்யுள் முடிபாயதோராசிற்று முற்றுச்சொல். மன் எதிர்கால இடைநிலை. அது "உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே" என்னுஞ் சூத்திரத்தச் சேனாவரை யருரையானுணர்க. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

பொருந்தாது என மீமாஞ்சகரும் உலகாயதரும் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[* இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்று அதிகரணங்களின்வைத்து இம்முதல் அதிகரணத்துள்,—ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்று உளதாய்ச் சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் - ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப் பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறு வகைத்தாய்ச் சடமாயும் முயற்கோடு முதலியன போலத் திரிபையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டியறியப் பட்டபிரபஞ்சம் இம்மூன்று ஏதுவானும்,— உற்பத்தி திதி நாசம் உடைத்தென்றது - தோன்றி நின்று அழிதலையுடைத்து என்க.]

ஒருவனென்றும் ஒருத்தியென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப்பகுப்புடைத்தாயும் பலவேறுவகைத்தாய்ச் சடமாயுஞ் சுட்டி யறியப்படுவதாயு மிருத்தலின் இம்மூன்றேதுவானும் பிரபஞ்சந்தோன்றி நின்றழியுமென்பது துணியப்படு மென்பார், உளதாயொருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென உடம்பொடு புணர்த்தோதினார்.

உளதாய்ச்சுட்டப்பட்ட வெனவிசையும். உளதாகச் சுட்டப்படுதல் முயற்கோடு முதலியனபோலத் திரிபையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்.

எ-து. ஏது. எ-னின். காட்சியளவைக்கு எய்தாதுரைப்பனவெல்லாம் பிரமாணமாகாவென உலகாயதர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துக் காட்சியளவை பற்றியும் மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உற்பத்தியும் நாசமுங்காணப்பட்ட திதியின்பக்கத்தே காணக் கிடத்தலின் உளதாபொருவனொருத்தியொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என மேற்கொண்டது என்க.

௧. பூதாதி யீறு முதலுந் துணையாகப்
பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையி—னோதாரோ
வொன்றொன்றிற் றோன்றி யுளதா யிறக்கண்டு
மன்றென்று முண்டென்ன வாய்ந்து.

என்பது உதாரணம். எ-னின். உள்ளதன்பால் அவ்விரண்டுங் கிடத்தல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று.

(இ - ள்.) பேதாய் - காட்சி யளவைகளாலும் அறியப்படாத மடவோனே,—பூதாதி - பூதமுதற்காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு,—திதி ஈறும் முதலும் துணை ஆக ஆகும் - திதி, நிகழ்வழி, நாசமும் உற்பத்தியுந் தனக்குத் துணைக்காரணமாகக்கொண்டே நிகழாநிற்கும். (அற்றாயினும் ஒன்று தோன்ற ஒன்று நிற்ப ஒன்றழிவதன்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழியக் கண்டிலமாலெனின்),— ஒன்று ஒன்றின் பெற்றிமையின் தோன்றி உளதாய் இறக்கண்டும் - ஒவ்வொரு காலவிசேடத்திற் சாதிபற்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கேயழிவதனைக் கண்டுவைத்தும்,—என்றும் அன்று உண்டு என்ன ஆய்ந்து ஓதாரோ - என்றாயினும் அதற்குரிய காலம் வருமென்று உலகத்திற்கும் அங்ஙனமாதலுண்டென்று அக்காட்சிபற்றி ஆராய்ந்து சொல்வார்களோ உன்னைப்போலும் மடமையில்லாதோர் என்க.

---

* இந்தப் பகரவலைபிறுள்ளே வரும் பதவுரை. துறைசையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ - சுப்பிரமணியதேசிகசுவாமிகள் திராவிடமாபாடியக் கருத்திற்கிணங்க அருளிச்செய்தது.

பூதாதி அன்மொழித்தொகை. பூதத்துக்கு மேலுளவாய தத்துவங்கள் உலகாயதருக்குப் புலப்படாமையான், பூதபூதாதிய தத்துவங்களென வுரைத்தல் கூடாமை யறிக.

பூதாதிக்கென நான்கனுருபு விரித்துரைக்க; அது பின்னருஞ்சென்றியையும், ஆகுமென்பது முற்றுவினை.

ஈண்டு பெற்றிமை என்றது சாதியை.

ஆகாரம் எதிர்மறை.

ஒன்றொன்றின்றென்பது *"ஒன்றொன்றாப் பார்த்துணர்க துன்மதியே" என்றாற்போல அடுக்குமொழி; அது காலவிசேடமாதல் என்று மன்றெனப் பின்வருதலாற் பெற்றாம்.

ஒடுக்கமென்பது சொல்லெச்சம்.

ஒன்றொன்றிற்றோன்றி யுளதாயிறுதல் †"பல்லிதெல்லாம் - காரிடயதனிற் [illegible]" என்பதனானறிக.

"கண்டில்" [illegible].

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின் உள்ளதற்குச் செய்வோனின்றிச் செய்வினையின்மையின் சங்காரத்தின்றே உற்பத்தி யென்றது.

என விக்கனஞ் சொற்பல்காமைப்பொருட்டுத் தணித்ததாக வைத்துரைத்தாராயினும், பொருளியைபிற்கேற்ப இதனை மூன்றதிகரணமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் கருத்தெனக்கொள்க; அங்ஙனமாறு காட்டுதும்:—

இனி (உலகமுள்ளது என்றது.)

எ-து. மே-ள். எ-னின். உலகம் இவ்வொருளாய்த் தத்தஞ் சார்பிலே தோன்றியழிதல் இயல்பென்றலே அமைவுடைமையின், அது மூவினை யுடைத்தாயினும் தோற்றுவாரொருவனை யுடைத்தாதல் செல்லாது எனப் புத்தநூலார் சொல்லுங் கடாவையாசங்கித்துத் திதியென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். உலகம் - மேற்சாதிக்கப்பட்ட மூத்தொழிலுக்குரிய பிரபஞ்சம்.—உள்ளதென்றது — உள்பொருளாம் என்க.]

இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின்.

எ-து. எது. எ-னின். உள்ளதாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்துமுற்பத்தி யின்மையின் ஈண்டுற்பத்தி காணப்படுதலான் உலகமுள்ளது என மேற்கொண்டது என்க.

(இனி உலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என்றது.)

எ-து. மே-ள். எ-னின். உள்பொருளெனப்பட்ட பிரபஞ்சம் தத்தமுதற் காரணத்தினின்றுந் தானே தோன்றியழியும் இதற்கொரு நிமித்தகாரணமாய் ஒரு

* இந்நூல் கக-வது சூத்திரம், முதலதிகரணம், ஐயமுதலியனக.
† சிவஞானசித்தியார், முதற்சூத்திரம். செ-௧. நூட்டமிழிப.

கருத்தாவேண்டாம் எனச் சாங்கியர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துத் தோற்றிய வென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று.

[இ-ள். உலகம் - மேல் உள்பொருளெனச் சாதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சம்,— செய்வோனை யுடைத்தென்றது - தொழிற்படுத்து நிமித்த காரணனாகிய முதற்கடவுளையுடைத்து என்க.]

உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மண்முதலியவற்றி னுள்ளதாகிய குடமுதலிய பொருட்குக் குயவன்முதலிய செய்வோரையின்றி வினைதன்முதலிய செய்தொழில் நிகழாமையின், உலகம் இவ்வியல்பிற்றாகலான் இனி இவ்வுலகஞ் செய்வோனை யுடைத்து என மேற்கொண்டது என்க.

(இனி) ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை என்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பான் உண்டெனப்பட்டகருத்தாத் திதிகருத்தா சிருட்டிகருத்தாமுதலியோரில் ஒருவனேயாதலமையும் எனப் பாஞ்சராத்திரி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கியுளதா மென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றன்றி உளதாகாது என்க.

ஒடுங்கின வென்னும் பெயரெச்சஞ் சங்கார மென்னும் இடப்பெயரோடு முடிந்தது. சங்காரம் ஆகுபெயர்.

அல்லதில்லை என்று எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறியது, ஏனைக்கடவுளரின் உளதாகாமை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு.

இதனுள் ஒடுக்கின என்பதனுந்போந்த குறிப்பேதுவைப் புலப்படக்காணுமாறு

(ஆண்டு ஒடுங்குதலின்.)

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனினுற்பத்தியாம் மண்ணிற் குடம்போலும் என்னும் * அவினாபாவத்தாற் பிரபஞ்சஞ் சங்காரகாரணன் மாட்டொடுங்குதலின் மீளத் தோன்றுங்கால் ஆண்டுநின்றுந் தோன்றுதலே பொருத்தமுடைமையின் அவ்வாறு மேற்கொண்டது என்க.

இவ்வாறு மூன்றதிகரணப்பொருளும் இதன்கட்போந்தவாறும் இவ்வாறன்றியாக்காற் பொருளியைபுடாமையும் நன்குணர்வார்க்கண்டுகொள்க.

௩. இலயித்த தன்னினிலயித்ததாமலத்தா
விலயித்த வாறுளதா வேண்டும்

எ-து. உ-ம். எ-னின். உலகம் உள்ளதாயின் உள்ளதற்கு உண்டாகவேண்டாவில்லையாகலாற் சற்காரியவாதம் அடாது எனப் புத்தர் கூறுங்கடாவையாசங்கித்து இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையென்ற வேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலயித்தது இலயித்த தன்னில் ஆய் - (உள்ளதாயினுஞ்சங்கார காலத்தின்) ஒடுங்கிய தாகலான் (அவ்வொடுங்கிய உலகம்) தானொடுங்குதற்கு

நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றும் படைப்புக்காலத்தின் மீளவுளா தாம். (அற்றேல் ஒடுங்கியது ஒடுங்கியவாறே யொழியாது மீளவுண்டாக வேண்டாம்: வேண்டுமாயின், முன்னொடுங்காது நிலைபெறவே யமையும்: அவ்வாறன்றி ஒடுங்கி மீளவுளதாவது என்றுக்கெனின்),—மலத்தால் - உள்ள தாகிய உலகம் கருமமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு ஒடுங்கி ஆணவமலம் பரி பாகமாதற்பொருட்டு மீளவுண்டாம். (அற்றேல் முன்னின்ற பிரபஞ்சம் நாசமாக வேறு தோன்றுமென்னுமல் அதுவே ஒடுங்கி நின்று மீளவுளதா மென்றற்குப் பிரமாணம் என்னையெனின்),— இலயித்தவாறு உளது ஆ வேண்டும் - எவ்வெவ்வாறு நின்றொடுங்கிற்று அவ்வவ்வொடுங்கியவாறே உளதாதல் (எல்லாராலும்) விரும்பப்படும் என்க.

என்னை? அசற்காரியவாதியின் சொற்கேட்கோதுகள் சொல்லாய் நிறுதற்கு ஏது வென்னையென்றுத் தருக்கித்த அதனையறியுறுத்த மென்றவாறுபிற்று. சற்கா ரியவாதத்தினியல்பு "அசத்து அகரணம்" என்னும் சூத்திரத்திலுங் காண்க.

இதனானே, இல்லதுமுள்ளதுமாகப் பொருட்டோன்றுமென்னுஞ் சூனியவாதி களும், இல்லதுமுள்ளதுமாய பொருட்டோன்றுமென்னும் அநேகாந்தவாதிகளும் மறுக்கப்பட்டவாறறிக.

—இலயித்த

தந்திதியி லென்னி னழியா தவையழிவ
தந்திடிபு மாதியுமா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இனிச் சற்காரியவாதத்தின் அக்காரியங்கள் தந்த முதற்காரணத்தொடுங்குமெனவே கோடலின் உலகிற்கு முதற்காரணமாகிய மூலப் பகுதியாகத் தேஉருவாகலான் உலகம் அவண் மாட்டொடுங்குமென்றலே அமை யுடைத்தன்றி முதற்காரணத்தின் வேறாய நிமித்தகாரணமெனக் கொண்டசங்கார கருத்தாவின்மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாதெனப் பாஞ்சராத்திரிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கின சங்காரத்தின் வகையும் இலயித்ததன்னில் எனவுங் கூறிப் போந்த குறிப்பேதுவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலயித்தது அந்திதியில் என்னின் - உலகமொடுங்கியது அந்த மூலப்பகுதிவடிவாய இத்திகருத்தாவின்கணன்மையபாயின்,—அவை அழி யாது - (நீ அங்ஙனங்கொள்ளினும் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவனங்கள் அதனால் வியாபிக்கப்படாமையின் மேலுள்ள ஏகதேசமாத்திரையே ஆண் டொடுங்குவதன்றி) மாயாகாரியத்தொகுதிமுழுவதும் ஆண்டொடுங்காது. (அற்றேல் மாயாகாரியத்தொகுதிமுழுவதும் யாண்டொடுங்குவதெனின்),— அந்தியும் ஆதியும் ஆம் அங்கு அழிவது - அந்தத்திதிக்கடவுளும் படைப் புக்கடவுளும் தோன்றுதற்குக் காரணமாகிய அச்சங்காரக்கடவுளிடத்தே (அவ்விருவரோடுங்கூட) அழிவதாம் (அத்தொகுதி) என்க.

இவ்வெண்பாவினைத் † "செய்யுட்க ளோசை சிதையுங்கா லீரளபு—மையப்பா டின்றி யணையுமா—மைதீரொற் றின்றியுஞ்செய்யுட் கெழிலொற்றைப் பெட்பிக்கு குன்றமே லொற்றளபுங் கொள்." என்பதுபோல இரண்டிடத்தும் பொருள் படுமாறு இருதொடராக வைத்துரையாக்காப் பொருளியைபு படாமையறிக.

இலயித்தவென்னும் பெயரெச்சம் தன்னென்னும் இடப்பெயர்கொண்டு முடிந்தது.

* அவண் - அவ்வி. † இவ்வெண்பாவினை யாப்புமுறைச்செய்யுளியல் [illegible] தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரத்து ௪-ஆம் சூத்திரவுரையிற் [illegible].

இலயித்ததென்றது எதுப்பொருண்மையுணரநின்ற பெயர். இலயித்ததெனச் சற்காரியவாதங் கூறவே இலயித்தவவத்தையின் அவ்வக்காரியசத்தி சமூகமாய்ச் சூக்குமமாய் நிற்பதொன்றுண்டு. அதுவே முதற்காரணமெனப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாகிய மாயையுண்மையும் பெறப்பட்டது.

ஆமென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வேண்டுமெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக்கூறினார்.

அவை தொகுதி; அஃறிணைப்பன்மைப்பெயரென்பார்க்கு அழியாது அழிவதென்னும் ஒருமைகளோடியையாமையும் உத்தரமாகாமையுமுணர்க.

நிதியும் ஆதியும் ஆகுபெயர். ஆமக்கு பெயரெச்சமுடிபு.

இரணியகருப்ப மதத்தையும் மறுத்தற்பொருட்டுப் படைப்புக் கடவுளையும் உடன் கூறினார்.

நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன் உலகிற்கு முதற்காரணனல்லனாயினும் முதற்காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் நிற்றலின், உலகம் ஆண்டொடுங்கி ஆண்டு நின்று தோன்றுதல் அமையுமென்பது வருகின்ற வெண்பாவிற்பெறப்படும்.

௯. வித்துண்டா மூல முளைத்தவா தாரகமா
மத்தன்றா ணிற்ற லவர்வினையால்—வித்தகமாம்
வேட்டுவனு மப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத் தான்கொடுத்துக்
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உலகந் தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையினொடுங் குவதன்றி நிமித்தகாரணன் ஒருவனுண்டெனக் கொள்ளினும் அவன்மாட்டொடுங் குமென்றல் பொருந்தாமையின், யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனிலுற்பத்தியாம் என்னும் அதிகாரபாவத்தான் மாயையினொடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்று விக்கும் இதற்கோரிறைவன் வேண்டா எனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினை யின்மையின் என்னுமேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மண்போல் குளிர்ந்து வித்து உண்டா மூலம் முளைத்தவா தாரகம் ஆம் அத்தன் தான் நிற்றல் அவர் வினையால் வித்தகம் ஆம் – (மாயையும் உலகமும் வித்தும் அங்குரமும் போலுமாகலின் வித்துக்கு ஆதாரமாகிய) நிலம் குளிர்ந்தவழி (அதன்கண்) வித்துள்ளதாக (அதனினின்றும்) அங்குரந்தோன்றியவாறுபோல (மேலைவெண்பாவின் இலயித்தது என்றதனாற் பெறப்பட்ட மாயை) தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்றுவிக்கும் இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நிற்றலால் (அச்சத்தி சங்கற்பித்த வழி) அவரவர் வினைக்கீடாக (அவ்வக்காரியங்களை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழா மற் பயக்குஞ்) சதுர்ப்பாடுடைத்தாம்: (அல்லுழி உடைத்தன்று. நிலங் குளிர்ந்தவழி அதன்கட்கிடந்தன்றி வித்து முளையைத் தோற்றாதவாறு போலும்; ஆகலான் மாயையினொடுங்கித் தோன்றிய உலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற இறைவன்சத்தியினொடுங்கித் தோன்றியதேயாம்) என்க.

ஆகலானென்பது முதல் குறிப்பெச்சம். இது கிழங்கினின்றுந்தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானுமறிக. வழிநூலாசிரியர் * "உயிரவை யொடுங் கிப் பின்னு முதிப்பதே னானபால்." எ-ம், "உலகவு ளுருவிற்றோன்றி யொடுங் கிடும்." எ-ம் ஓதியதூஉம், உலகவுருவிற்றோன்றி யொடுங்குமாறு வாதுளாகமத்

தில் கருத்தோதியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. இந்நூதியாதார் இன்னே றன்னகருத்தைத் தந்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப.

உவமையின் பொருளினும் பொருளுடை உவமையினுஞ் சென்றியையும்.

உண்டாகவெனச் சற்காரியத்தை வலியுறுத்துதல். வித்தில்வழி நிலத்தினின் றும் அங்குரந் தோன்றுதலாறுபோல மாயையின்வழிப் பிரமத்தினின்றும் உலகந் தோன்றுமெனப் பரிணாமவாதிகளையும், மாயை அநிர்வசனமென்னும் மாயாவாதி களையும், வித்துநிலனும்போலவென்றதனுன் மாயை முதல்வனின் வேறுபொருளன் றென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் பாஞ்சராத்திரிகளையும் மறுத்தவாருயிற்று.

முதல்வன் பலவேறுவகைப்படச் சங்கற்பித்தவாறென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து, அவர்வினையாவென்றார்.

வித்தகம் விசித்திரமென்றுரைப்பினுமமையும்.

அற்றேல், கன்மயத்தானன்றி வினைப்பயத்தாற் பொருத்துவிப்பான் இறைவ னாமோவெனின்,

வெட்டுவான் ஆம் அப்புடவிபோல் வேண்டு உருவைத்தான் கொடுத் துக் கூட்டானோ - வெட்டுவனுதவ விரும்பும் புடவிக்கு வெட்டுவன் விரும் பிய வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல, இறைவனும் (அவரவர்) வேண்டுரு வினைக்கொடுத்து (அவ்வினைக்குத் தக்க பயன்களையும்) கூட்டுவன் (ஆக லான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கின்று) என்க.

ஆகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.
போல் அசை. குளிர்ந்தவழியென்பது குளிர்ந்தெனத் திரிந்து நின்றது.
நிற்றலினென்னும் ஐந்தாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் எதிர்மறை.

௩. நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்திற்
றாக்காது நின்றுளத்திற் கண்டிறைவ—னாக்காதே
கண்ட நனவுணர்விற் கண்ட கனவுணரக்
கண்டவனி னிற்றின்றாங் கட்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேலெடுத்தோதியவாற்றான் உலகிற்கு முதற் கடவுள் உண்டெனக்கொள்ளினும் அவன் படைப்பு முதலியன தொழில் செய்வா னாயின் விகாரமெய்தி அநித்தனாமாலெனென்னுமவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இறைவன்-முதல்வன்,—காலத்தில் தாக்காது நின்று-(இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு முதலியனவாய் வேறுபட்டு எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்துந் தனக்கு விகாரமின்றி நிற்கும்) காலம்போல விகாரப்படாது நின்று,—ஆக் காதே கண்டு-(பிரபஞ்சத்தைக்) கரணத்தாற்படையாது சங்கற்பமாத்திரத் தானே படைத்து,—நோக்காது நோக்கி நொடித்து-(அவ்வாறே) காவாது காத்து (அழியா) தழித்தலால்,—அன்றே இன்று ஆம் கட்டு-(இம்மைம னுக்குப்) பந்தமின்றாதல்,—உளத்தின்* கனவு கண்ட கண்ட கனவு உணர் வில் உணரக்கண்டவனில் இற்று-(கற்றநூற் சொல்லும் பொருளும்) உள்ளத்திற் றோன்றுங்கால் உள்ளம் அவற்றிற் றொடக்குண்ணுதவாறு

* கனவுகண்ட புருடனுக்கு அநுபூதியில்லாய், கனவிடத்துப் பொய்யல்லாய், நனவில் மெய்யல்லாய், அறிவொருபிரயோசனமுமின்றியிருத்தல் போல, பிரபஞ்சக்காரியப் பட்டிவர்களுமையின் புதிதல்லாய், பொய்யல்லாய், மெய்யுமல்லாய் முதல்வனுக்குப் பிர யோசனமுமின்றியிருத்தலின், கனவு உவமையாகக் கொள்ளப்பட்டது.

போலும் கனவின்கட் கண்டவற்றைப் புறத்து விடயங்களாயறிந்து வந்த நனவுணர்வின்கண் மனை விளங்கவறிந்தவன் அப்பொழுது அவற்றிற்றொடக் குன்றுதவாதுபோலுமித்தன்மைத்து என்க.

எனவே இஃதிங்ஙாருகவென்றெண்ணுதலாகிய சங்கற்பமாத்திரையாற்செய்வ தூஉம், கரணத்தாற்செய்வதூஉமென வினைமுதல் இருவகைப்படுமென்பதூஉம், கரணத்தானன்றிச் செய்யமாட்டாத குயவன் முதலியோர் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுமுதல்வனுக்கு வினைமுதலாற் பொதுமைபற்றி ஒருபுடையுவமையாதலன்றி முற்றுவமையாதல் செல்லாமையானும், சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுஞ்செய்திக்குக் கட்டுண்டன்முதலிய குற்றங்கள் பகைப்பொருளாகலானும், அவையாண்டுளவாதற்கேரிமையின்றென்பதூஉம் கூறி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஆக்குதல் படைத்தல்; காண்டலும் அது. நோக்குதல் காத்தல். கொடித்தல் அழித்தல்; அது * "கொடித்தான்மலை" என்பதனானுமறிக.

ஆக்காது நோக்காது என்றமையாற் கொடியாதென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கொடித்தலனென்பது கொடித்தெனத்திரிந்தது.

அன்றே அசை; அசாதியெனினுமமையும்.

இன்மூன்றும் உவமவுருபுகள்.

உளத்தினென்பதற்குச் சங்கற்பத்தாலென்றுரைப்பினுமமையும்.

இன்றுங்கட்டு என்பது † "அருங்கேடன்" என்பதுபோலநின்றது.

மூன்றமதிகரணம்.

இனிச் சங்காரமே முதலென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். 'ஒடுங்கினசங்காரத்தினல்லதுற்பத்தியில்லை' எனவே சங்காரகருத்தா உலகிற்கு முதற்கடவுளென்பது போந்ததாயினும் தேர்முதலாயின பலர்கூடிச்செய்யக்காண்டலின் அவற்றினும் அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு மற்றுமத்தன்மையராய முதற்கடவுளர் உண்டெனக்கோடும் என்னும் அநேகேசுரவாதிகண்முதலியோர் மதம்பற்றி யெழுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அந்தமாதி' என்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சங்காரகருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுள் என்றது.

சங்காரம் ஆகுபெயர். ஏனையோர்முதல்வராகாரெனப்பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

கட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரத்தின் வழி யல்லது சுதந்திரமின்றி நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒன்றொன்றாய்ச் சுட்டியறிவதாகிய உருவும் அருவுமென்றிருவேறுவகைப்பட்ட பிரபஞ்சம் அவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றி எவ்வுலகும் ஒன்றாயறிந்து நின்ற சங்காரகருத்தாவின்வழிப் பரதந்திரமாய் நிற்பதல்லது தனக்கெனச் சுதந்திரமுடைத்தாய் நிற்பதன்றாகலாற் சங்காரகாரணனொருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளன்றி ஏனையோர் முதற்கடவுளரல்லரென மேற்கொண்டது என்க.

* சுந்தரமூர்த்திநாயனார்தேவாரம், திருக்கொடித்தான்மலைப்பதிகம். கொடித்தான்மலை-கைலைமலை.
† திருக்குறள், தீவினையச்சம். செ - ௩௦.

பிரபஞ்சத்திற்குச் சுதந்திரமின்மையுஞ் சங்காரகாரணனுக்குச் சுதந்திரமுண்மையும் எடுத்துக்காட்டுவார் சுட்டுணர்வாகியபிரபஞ்சமெனவும், சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரனெனவும், சரிடத்தும் * உடம்பொடுபுணர்த்தோதினார். சுட்டுணர்வுடையதனைச் சுட்டுணர்வென்றது உபசாரம். சண்டுப் பிரபஞ்சமென்றது சேதனப்பிரபஞ்சத்தை; பிரிவிலேயோகார்த்தான் விலக்குதற்குரியது அதுவேயாகலின்.

தேர்முதலாயின பலராற்செய்யப்படினும் அப்பலரும் ஒருவனேவலவழி நின்றேசெய்ய லாகலானும், வேதத்துட் காரணவாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்வினராகிய நாராயணன் இரணியகருப்பன் இந்திரன் அக்கினி சூரியன் முதலியோரைக் காரணமென்றது குபமன்போல் †அகாந்தரகாரணமாதல்பற்றியேயாகலின் அவையெல்லாம் ஆகுமெய்யாத் சங்காரகாரணனாகிய முதற்கடவுளையே யுணர்த்தினிற்குமாகலானும், செய்தலுஞ் செய்வித்தலும் எல்லாத்தொழிற்கும் வினைமுதலாய் நிற்கு முதற்கடவுள் சங்காரகருத்தாவொருவனேயென்பது கருத்து.

எ ஒன்றலா வொன்றா யுளதாகி நின்றவா
றொன்றாத லொன்றிற் சகம்—ஒன்றாகா
வீடு முதலதனி னீரலா வொன்றுமல
வாதி தொழும்பாகு மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசேதனமாயினும் சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சம் பலவாயி னாற்போலச் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரமும் பலவாமெனக் கோடும். ஒன்றே யென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலி யுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவை - சேதனப்பிரபஞ்சத்தொகுதி,—ஒன்று அலா ஒன்றாய் - (உருவும் அருவுமென்னும் அவ்விருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள்) ஒன்றல்லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளாகவே,—உளது ஆகி நின்றவாறு - சிருட்டிப்பட்டுத் திதிப்பட்டவாறே,—ஒன்று அலா ஒன்றில் சகம் - அந்தப்பரம் பொருளின்கண்ணே சங்காரப்படுதலால்,—ஒன்று அலா சமே முதல் - அச் சங்காரக்கடவுளொருவனே (உலகிற்கு)முதற்கடவுள். (அற்றேல், இவ்வாறு முத்தொழிற்படுஞ்சேதனப்பிரபஞ்சம் வீடுபெற்றவழிச் சுட்டுணர்வின்றிச் சிவசமமாமென வேதத்தும் ஆகமத்தும் ஓதுதலின் அவ்வழி அவையும் முதற்கடவுளாமென்றற்கு இழுக்கென்னையெனின்); — அதனின் ஈறு அலா ஒன்று - அப்பரம்பொருள்போல் அழிவின்றி நித்தமாய சேதனப்பிரபஞ்சம்,—அங்கு - வீடுபேற்றின்கண்ணும்,—பலவாறே தொழும்பு ஆகும் - பல வாற்றானும் (பரம்பொருளுக்கு) அடிமையாய் எங்க.

இது ‡ சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

காரியப்பிரபஞ்சஞ் சடமாகலானும், சேதனப்பிரபஞ்சம் அகிஞ்சனமாய்க் கட்டுற்றுச் சுட்டுணர்விற்றாய் நிற்றலானும், இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற்றின் வேறாய் ஒருமுதற்கடவுளுண்டென்பது பெற்றாம். பெற்றவே, பிரபஞ்சம் சித்திர காரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறு கடாத்தும் முதற்கடவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேரருளும் சுதந்திரமும் முதலிய § சிறப்புக்குணங்களுடைய

* உடம்பொடுபுணர்த்தலென்பது ஒருத்தி. இவை செல்லாப்பிடத்து மாயியாம் இதற்குச் சூத்திரத்துக்கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலார் [illegible] என்பர்.
† அகாந்தரகாரணம் - இடையிற்போந்தகாரணம்.
‡ சொற்பொருட்பின்வருநிலை "முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவயிற் - பின்வரு மென்னிற் பின்வரு நிலையே," என்பர் தண்டியாசிரியர். பொருளணியியல். சூ-கூ. இதனை வடநூலார் ஆவர்த்திதீபகாலங்கார மென்பர். § சிறப்புக்குணம் - பெயர்ப்பெயர் விலக்கற்குணம்.

னென்பதூஉம் பெறப்பட்டது: படவே, இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவுளொருவனே அமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மையருண்டெனக்கொள்ளின்மிகையென்னுங் குற்றமாம்: அல்லதூஉம், இலக்கணத்தன் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமையில்வழி இலக்கியம் பலவாதல் செல்லாதென்னுங் கருத்தால், ஒன்றலாவொன்று என வரையறுத்தோதினர்.

ஈறே முதலென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஈறு ஆகுபெயர்.

இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

பலவாறுவனை, இருணீங்கியவழியுங் கண்ணுக்குக் காட்சி ஞாயிற்றை யின்றியமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்திநிலையினும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு*வியஞ்சகமாய் உடனின்றறிவிக்கு முதல்வனையின்றியமையாதவாறும், கண் படிகம் ஆகாயம் போலச் சார்ந்ததன்வண்ணமாயன்றி முதல்வன்போலத் தனித்துநிற்குமியல்பில்லாதவாறும், முதல்வன்போல் ஐந்தொழிற்கும் வினைமுதலாமுரிமையின்றிச் சிவாநுபவமொன்றினுக்கேயுரித்தாயவாறும், சமவியாபகமாயினும் முதல்வனை நோக்கத் தூலவறிவாகலான் விளக்கொளியுட் கண்ணொளிபோல முதல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி நில்லாதவாறும் முதலாயின. அற்றேல், முத்திநிலையின் ஆன்மாச் சிவசமமாமென்னுஞ்சுருதிக்குப் பொருளென்னையெனின்; அஃது உண்மையதிகாரத்துட் பெறப்படும். இதனானே சிவசமவாதி சங்கிராந்தவாதி உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதி மதங்களும் மறுக்கப்பட்டன.

பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறுவார் மலத்துளதாம் எனப் புனருற்பத்திக் கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மைக்குப் பிரமாணமும் உடன்கூறினார். அதனை ஈண்டு வேறோரதிகரணமாக வைத்துரையாராயினார்; அதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடு முதலியனவெல்லாஞ் சகசமலத்துணராதென அதனிலக்கணங்கூறும் வழிப் பெறப்படுதலால், ஈண்டு மிகைபடவேறுதல் வேண்டாமையின்.

இச்சூத்திரத்ததிகரணங்களாற்போந்த தொகைப்பொருளாவது :—தோற்றக்கேடுகள் தன்மை காட்சி முதலிய அளவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் நித்தப்பொருளேயாம். அன்றித் தோன்றியழியுமெனக் கொள்ளினும்,இல்பொருள் தத்தஞ்சார்பிற்றோன்றி நின்றழிதல் இயற்கையெனவமையும்; செயற்கையென்றற்கு ஏதுவின்மையின். மற்றுள்பொருளாயின், அதுவேயமையும் இறைவன் வேண்டா; இரண்டின்பொருள்கோடல் மிகையாகலின். வேண்டுமாயினும்,மாயோன் முதலிய கடவுளரில் ஒருவனேயமையும், அவரையொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற்கடவுளென்றற்குப் பிரமாணமென்னை? பிரமாணமுண்டாயினும், அதிவிசித்திரமாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற்செய்தல்கூடாமையின், மற்றும் அவ்வியல்பினராய முதற்கடவுளர் பலராதல்வேண்டும் என உலகாயதர் மீமாஞ்சகர் புத்தர் சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அநேகேசுரவாதிகள் மதம்பற்றிப் பூருவபக்க நிகழ்ந்தவழி அவரை மறுத்துச் சித்தாந்தஞ்செய்து முதற்கடவுளதுண்மை பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுங் கருதலளவையின் வைத்துணர்த்தியவாறென உணர்க. இவ்வாறு சூத்திரந்தோறும் உணர்ந்துரைத்துக்கொள்க.

இரண்டாஞ்சூத்திரம்.

[illegible]

[illegible]

---

* வியஞ்சகம் - கலைகளுடன் நின்று விளக்குவது.

அவையே தானே யாயிரு வினையிற்
போக்கு வரவு புரிய வாணையி
னீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின், புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்துதலுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உலகந்தோற்றமொடுக்கத்திற்குக் காரணம் சிவமாகிய தலைவனேயென்றதனான் முதற்சூத்திரத்தானே அனேகந்தர முதல்வனை இல்வழி இறைவன் உலகிற்கு நிமித்தகாரணனுதல் சாதுமாறு யாங்ஙனம் என்னும் கடாவையாசங்கித்து அவற்றதன்மைக்குப் பிரமாணமுணர்த்துதனுதலிற்று இச்சூத்திரம் என்க

சூத்திரவிலையும் இதனுனே விளக்கும்.

ஒன்றியுளதாமென்றதனானும் ஒன்றியியின்றும் மீனவுளதாகது எவ்வாறென்று அவாய் நிற்றலின், அவ்வகைப் பற்றிப் புனருற்பவமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொருள்.

(மேலைச்சூத்திரத்து எடுத்துக்கொண்ட சங்காரகாரணனாகிய முதல்வன் கலப்பினால் உடலின் உயிர்போல்) அவ்வுயிர்களேயாய், (பொருட்டன்மையால் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின்) வேறுமாய், (உயிர்க்குயிராதற்றன்மையால் கண்ணொளியின் ஆன்மபோதம்போல் உடனுமாய் நின்று,) ஆணையென்னும் பரியாயப்பெயருடைய தனது சிற்சத்தியான் (வரும்) இருவினைகளான் (அவை) இறத்தல் பிறத்தல்களைப்புரியும் வண்ணம் (அவ்வாணையிற்) பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அவையே தானே யாயென்பதனை இரட்டுற மொழிந்து கொண்டுரைக்க. இக்கருத்தேபற்றி † "உலகெலாமாகி வேறாயுடனுமாய்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

மேலைச் சூத்திரத்தின் 'அந்தமாதி' என்புழி விகாரத்தாற்றொக்க பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச் சுட்டிக்கூறினர்.

'ஒன்றியுளதாம்' என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் போக்கினை முற்கூறினர்.

புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல்.

ஆணையினென்பது ‡ சிங்கநோக்காய் இருவினையென்பதனோடும் நீக்கமின்றியென்பதனோடும் இயைந்து பொருடந்து நின்றது. ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட்கண்ணும்பின்னர் நீக்கப்பொருட்கண்ணுமாய் நின்றது. இன்னென்பது சாரியையெனக்கொண்டோரிடத்துமதற்குருபுகள் விரித்துரைத்தலுமொன்று.

அன்றே அசை; அசைநிலையே இவ்வாறு நிற்குமெனினுமமையும். ஆய் புரிய நிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம் முதல்வன் காரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் செய்வனென்பது பெறப்பட்டது.

இதனுனே மேல் 'அந்தம்' என்று § உத்தேசமாவெடுத்துக்கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறியவாறுமாயிற்று. இது நடந்தவைக்கவையெனப்படும் பொருளியல்பு.

---

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல், இதனை வடநூலார் ஆகாங்க்ஷையெனப்பர். † சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம், செ-க.

‡ சிங்கநோக்கு-முன்னும் பின்னும் உள்ளவற்றை நோக்கும் அரிமாநோக்குப்போல முன்னும் பின்னுஞ் சென்றியைந்து பொருடால்.

§ உத்தேசம் - பெயர்மாத்திரையாயெடுத்தல், உத்தேசம், இலக்கணம், பரீக்ஷை என்னு மூன்றனுள் இதுவொன்று.

ஆணவமின்றி இருவினையின்மையே, தனது பிறத்தற்கு துணைக்காரணம், இருவினையும் அதனைவழித்தாய துணைக்காரணம், இருவினையின்மையே அதற்குப் பற்றுக்கோடெனப்படுதலும் பெற்றுமாகலின், அது முதற்காரணமெனப்படுதலும் இருவினையிற் போக்குவரவுபுரியவென்னவே ஒக்கின்ற மீனவுளதாகலால் இருவினைகட்கேற்பப் பலவேறுவகைப்பட்ட விரிவுமெனப்படுதலும் போந்தவாறு காண்க.

இதனுள் அவையேதானேயாய் என்பதோரதிகரணம், ஆணவமொடிருவினையின் என்பதோரதிகரணம், போக்குவரவுபுரிய என்பதோரதிகரணம், ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றே என்பதோரதிகரணம் ஆகநான்கு அதிகரணத்தது இச்சூத்திரமெனக்கொள்க.

முதலதிகரணம்

ஈண்டு இவ்வான்மாக்கள்பலவும் முதல்வனொன்றேயாய்நிற்கும் என்றது

எ-து மேல் எ-னின் மேல் முதற்கடவுளல்லனென விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சமும் முதல்வனும் பொன்னும் அணியும்போல அபேதமோ? இருளும் வெளியும்போல பேதமோ? சொல்லும்பொருளும்போல பேதாபேதமோ? என்று ஐயப்பாட்டினான் அம்மூன்றனுள் ஒரோவொன்றே பற்றி அவ்வம்மதத்தார் கூறும் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள் ஈண்டு - இவ்வதிகரண காண்கதுவைத்து இம்முதலதிகரணத்துள்,—முதல்வன் - கடவுள்,—இவ்வான்மாக்கள் பலவுமாய - கலப்பினால் இவ்வுயிர்களேயாய்,—தானேயாய - பொருட்டன்மையால் அவற்றின் வேறாய்,—இவ்வான்மாக்கள் பலவும் தானேயாய - உடனாய்நிற்றலின் இவ்வுயிர்கள் பலவுந்தானேயாய,—நிற்குமென்றது - நிற்பன் என்க]

[illegible] இரட்டுறமொழிந்துகொள்க

இச்சூத்திரம், ஒருவிடயத்தைக் காணுங்கால் ஆன்மபோதம் கண்ணொளியொடு [illegible] வேறின்றி உடனாய் நின்று காணுமாறுபோல, முதல்வன் புணருமாறு செய்யுங்கால் உயிர்களோடு உடனாய் நின்று செய்வனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

* அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஏகமெனவில்ல ஏகமென்று கூடுவ [illegible] அத்துவிதமென்ற சொல்லே அகவியாதத்தியை புணர்த்து [illegible].

[illegible] எ-னின். முதல்வனை அங்ஙனம் [illegible] நிற்பனென்றற்கு [illegible] மேற்கோள் சாதித்தலுதலிற்று.

[illegible] அத்துவிதமென்ற சொல்லின் நகரம் † இன்மை அன்மை மறு [illegible] திரிபன்றே, அவற்றுள் இன்மைப்பொருள் பற்றி [illegible] ஒருபொருளென்றல்

---

* [illegible], [illegible] அத்துவிதம் [illegible], [illegible] அத்தியாயம், [illegible] பாதம், [illegible] "[illegible]" என்னுஞ் சூத்திரவிருத்தியானும் அறியப்படும்.

† [illegible] பொருளுக்கு [illegible] பொருளுக்கு [illegible] [illegible] அப்பாலம் [illegible], [illegible], [illegible] அத்தியாயம், [illegible] பாதம் [illegible] "[illegible]" என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற் [illegible]

பொருந்தாமையுடைத்தென்னை,—தானே தனக்கொவ்வொன்றெனக் கருதவேண்டாமையான் அவ்வாறு கருதும் பொருள் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலானும், (* எனைப்பெயர்போல வந்த ஈகாரம் அன்மைப்பொருண்மைத்திரைப் புணர்த்துப் பொதுமைச்சிறப்புத்தனில் எனைச்சொற்களின் மேல் வந்த ஈகாரம்போல இன்மை மறுத்தலைப் பொருண்மைப் புணர்த்துதல் வழக்கினகளின்மையின்) அத்துவிதமென்னுஞ் சொழிதானே (பிறிதுகாரணம் வேண்டாது) வேற்றுமையைப்புணர்த்திருத்தலானும், சவுடிவலாளமக்களப்பலும் முதலனாருமே யாப்பிற்குமெனமேற்கொண்டது என்க.

ஆதலானென்பதற்கு ஆயிடையெனப்பது அக்காலைக்குப்போலவும், அறநிலையொடு [illegible] செய்யாத கினமை குயிடமென்று கழிதலாசிரியரும், இனி "மறைபெருந் துணிவைத்தது" என வழிப்பேர ஆயிடையொனப்படு ஆயிடையைத் திரிந்தினதோரு [illegible]

எனுமொமை விரித்தவாக

வேறின்றி உடனாய பெறப்படும் பொருண்மையாற பேதமென்பதூஉம் கலப்பினுல் அபேதமென்பதூஉம் தாதே பேதகுமென்பது கருத்து.

உ. உடம்பு முதுப்புள காணாபுல கொண்டிலை
விட்டொரு பேரைக்க வென்னென்றுரு—கொட்டி
பலதுணமா மேலா துணமலு மட்டா
தவதுணமா யலைதுமா மனு.

எ-து. -ம். எ-னின் ஒருபொருள் மூவகைமையப் புடைத்தாதல் யாவனம் எனுமடோலை யாசவித்து அதுறுள ‡ அமைவேயாதல் உணைமுடைத்தான கல்புதந்தறுதலிற்று.

(இ-ள்) உள்ளம் கட்டுமூ உறுப்பும் காணமுமமகொள்ளு - உயிர் (காமப்பு முதலியவாற்று) பிணிக்கப்படும் உடம்பினையும் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளையும் கைக்கொண்டு நின்று,—இட்டது ஒருபேர் அழைக்க என்றனுக்கு - சாத்தா கொற்றா என உடம்பிற் கிட்ட பெயரால் பிறரழைத்தவழித் தான் என்னையென வந்து நிற்றல் காணுமன்றே, (இருவாகைக்கோத்த வினைவழியும் அவருள் அழைக்கப்பட்டோனையன்றி ஏனைய என்னை யெனறல் உலகத்தின்மையின் அவ்வாறதாதி உடம்பின் பெயரான் அழைத்தவழி உயிர் என்னெனறற்கும் காரணம் பிறிதோராற்றுப் பெறப்படாமையின் அருத்தாபத்தியளவையானே அவ்வுயிர் உடம்பென்றே தன்னை வேறுமையின்றி அபேதமாய் நிற்றல் பெறப்படும்.) அதுபோல,—ஓட்டி - (முதல்வன் உயிர்களின் அபேதமாய்) ஓட்டி நிற்போனும்,—அந்த அவன் உளம ஆமிலவான் உளம அவனுமாட்டாது புலன் உளம் ஆய அவனும் ஆம் - (அவ்வாறொட்டியவழியும் உயிர் உயிரே, உடம்பு உடம்பே, உயிர் உடம்பாயொழியாது உடம்பு உயிராகமாட்டாவாம், அவ்வாறன்றியும் உயிர் உடம்பாயும் அதனின் வேறுபட்டும்உடனுமாய்நிற்றலான்,) அதுபோல (முதல்வன்முதல்வனே, உயிர் உயிரே,) முதல்வன் உயிராயொழியான், உயிர் முதல்வனுமாட்டாது (அவ்வாறன்றியும்) முதல்வன் உயிராயும் அதனின் வேறாயும் (உயிர் அன்னணிலைமையது) என்க.

---

* எனைப்பெயர்போல வந்த ஈகாரம் அன்மைப்பொருளில் புணர்த்தல் [illegible] அன்மை அபேதம் [illegible] † இருவகைச்சுழவு [illegible]
‡ அமைவேயாதல் - வைபிசுலும் உட்டுயிர்ப்பின் அபேதமாம்.

அவனுணமா இல்லா னுணமவனு மாட்டா தவனுணமா யல்லனுமாமங்கு என்றது ஒன்றாயும் ஒன்றன்மைக்கு அதுபவங்காட்டியவாறு.

உறுப்பு ஆகுபெயர். எவனென்பது ஏன்னென மரீஇயிற்று. ஒட்டியென்பது பெயர்; வினையெச்சமாகக் கொள்ளிற் சிறப்பின்மை விரித்துரைக்க.

ஒட்டுதல் பொருந்துதல். அங்கு அதுபோல.

க. ஒன்றென்ற தொன்றேகா ணொன்றே பதிபசுவா
மொன்றென்ற நீபாசத் தோடுளைகா—ணொன்றின்றா
லக்கரங்க ளின்றா மகர வுயிரின்றே
லிக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதத்துள் அத்துவிதமென்றதூஉமன்றி ஏகமெனவு மோதுதலின் அதற்கு மறுதலையாய் உயிர்களோடொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக் கூறுவதென்னை என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அச்சொற்குத் தாற்பரியங் கூறு முகத்தால் * தாதான்மியத்தை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இருக்கு ஒன்று என்றது ஒன்றே காண்-வேதம் ஒன்றென்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம்; வேறு பொருள்படாது.—ஒன்றேபதி-(அதற்குத்தாத்பரியம்)பதிப்பொருளொன்றே; இரண்டில்லையென்பதாம்,—ஒன்று என்ற நீ பசு ஆம் † காண்-இஃதறியாது ஒன்றென்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிப்பொருளின் வேறாய பசுவென்றறிவாயாக. (பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ்சேதனமாக என்னைப்பசுவென்றதென்னையெனின்),—பாசத்தோடு உளை - நீ ‡ மலத்தோடு கட்டுற்று நின்றாயாகலிற் பசுவெனப்பட்டனை. (அற்றேல், இவ்வாறு வேற்றுமைகூறிற் பிரமமில்லையாயின் ஒருபொருளு மில்லை யென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னையெனின்),—அகரவுயிர் இன்றேல் அக்கரங்கள் இன்று ஆம் இக்கிரமத்து ஒன்று இன்றால் என்னும் - § அகரவுயிரில்லையாயின் அக்கரங்களில்லையா மென்னும் இம்முறை பற்றி (வேதம் பிரமப்பொருள் இல்லையாயின்) ஒருபொருளுமில்லையென்றோதும் அத்துணை என்க.

ஒன்றின்றா லக்கரங்க ளின்றா மகர வுயிரின்றே லிக்கிரமத்தென்னும் என்றது வேறுநிற்கும் வேறன்மைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு.

இக்கிரமத்தாலென உருபு விரித்துரைக்க. இன்றென்னுமொருமை அப்பண் பின் மேனின்றது. காணென்பதனை மேலேகூட்டுக. ஆம் அசை.

௰. பன்னிறைய மேலுயும் போலப் பழமதுவு
மென்னுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா—மன்னாறு
மத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்னா
தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வேதம் ஏகமாய பிரமத்தை ஏகமென்றொழியாது பிரமம் அத்துவிதமெனவும் ஓரோரிடங்களின் ஓதுதலின், அத்துவிதம் இருபொருட் கண்ணதென்பார்க்கு ஏகமாய பிரமத்தை அத்துவிதமென்றல் பொருந்தாதாய்முடி

* தாதான்மியம் - பொருட்டன்மையால் கண்ணின் அருக்கன்போல் பேதமாதல்.
† காண் பசு வென்பதனோடு கூட்டுக. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.
‡ மலத்தோடு - "வாளொடுபோகுவான்" என்புழிப்போல.
§ "மெய்யி னியக்கம் அகரமொடு சிவணும்" என்னும் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் மொழிமரபு கடு - வது சூத்திரத்தில் ஒட்டிக்கொள்க.

யும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை நீக்குமுகத்தானே * அபேதமாய் தானே யாதலை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும் என்னும் சுவையும்போல் என்றும் ஆம் அன்னாய் தான் அத்துவிதம் ஆதல் - பண்ணும் (அதனின் வேறன்று, பெண்ணாப்படும்) இசையும் போலவும் பழமும் (அதனின் வேறன்று) பெண்ணாப்படுஞ் சுவையும்போலவும் பாங்கலுறும் வியாபகமாய முதல்வன் திருவருள் (உயிர்களின்) வேற்றுமையின்றி நிற்பதாகலான்,— அருமறைகள் ஒன்று என்னாது அத்துவிதம் என்று ஆங்கு அறையும் - வேதங்கள் ஏகமென்னாது (பிரயம்) அத்துவிதம் என்று அவ்விடங்களிற் கூறும் என்க.

ஆண்டுப் பிரமம் அத்துவிதமென்றது பிரமம் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்குமென்னும் பொருட்டாகலான், அஃது ஏகமென்பதொடு மாறுமாறில்லை யென்பதாம்.

பண்ணை யென்னும் ஐகாரம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. பண் பாலைப்பண் முதலாயின.

என்குமாமண்ணறுளென விசேடித்தது. குணகுணிகள் போல் உடனுறும் அவ்வாறுடனுறாமைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு. வியாப்பிய வியாபகமாதலொப்புமை மாத்திரையேபற்றிக் குணகுணிகளை உவமை கூறினாரென்பது.

> ௧௧. அரக்கொடு சேர்த்தி யணைத்தவக் கற்போ
> லுருக்கி யுடங்கியைந்து நின்று— பிரிப்பின்றித்
> தானே யுலகாந் தமியே னுளம்புகுதல்
> யானே யுலகென்ப னின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இங்ஙனம் வெவ்வேறுமையெடுத்துக்காட்டின் அபேதவாதமாமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அபேதாகாரமை உவமை முகத்தான் விளக்கி மூன்றனையும் ஒருங்கே வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்) உருக்கி அரக்கொடு சேர்த்தி அணைத்த அக்கற்போல் உடங்கு இயைந்து நின்று பிரிப்பு இன்றித் தானே உலகு ஆம் - அரக்கையுருக்கி அதனொடு சேர்த்து அணைத்த கற்பொடி அவ்வரக்கினொடொன்றாய் ஒருங்கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, (முதல்வன் உயிர்களின் ஒருங்குகூடி நின்று) நீக்கமின்றி (உடனாகலால்.) தானேயாம், உலகேயாம், (தானே உலகேயாம். அற்றேல், வாமதேவமுனிவன் முதலியோர் யானேயுலகெல்லாமாயினேன் எனக் கூறுதலானும், சர்வஞானோத்தரத்தில் யானேயெல்லாமாய் அல்லனுமாய் உடனுமாய் நின்றேன் என்று உயிர்கண்மேல் வைத்தோதுதலானும், உயிர்களும் இவ்விலக்கணத்தனவாவான் செல்லும்போதுமெனின்),—தமியேன் உளம் †புகுதல் யானே உலகு என்பன் இன்று - (அம் முதல்வன் பாசக்கூட்டத்தினீங்கித்) தனியாய் நின்ற என்னைத்தும் (சோகம் பாவனையாற்)புகுந்து (வேற்றுமையின்றித்தோன்றலான்)யானேயுலகெல்லாமென்பேனாயினேன் இம்முத்திகாலத்து. (ஆகலின், அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்று) என்க.

---

* அபேதமாய்தானேயாதல் - உயிர்க்கு உயிராதற்றன்மையால் கண்ணொளியின் ஆன்ம போதம்போலப் பேதாபேதமாதல்.

† புகுதல் - புதிதாகப்புக்கதன்று; அநாதியிலே ஏகமாகித்து நின்றமுறைமை முன்பு தோன்றாமல் இப்பொழுது நீக்கமிலாதுவிளங்கத் தோன்றுதல்.

அதுபற்றி உயிர்களும் அவ்வாறுவான்சேறலின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.

இவ்வொற்றுமைபற்றியன்றே அருச்சுனற்குக் கீதைநூல் செவியறிவுறுத்த கண்ணன் யானே யுலகெல்லாமாயினேனென்றதூஉம், முதல்வனது விச்சுவருபத்தைத் தான் காட்டியதூஉம், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுகவென்றதூஉம், அதனை உறுதியாகக்கொண்ட அருச்சுனன் அவன் கூறிய கருத்துநோக்கிச் சாங்காறுஞ் சிவபூசை செய்ததூஉம், கண்ணன்மேலிட்ட போதுகள் முதல்வன்திருமுடிமேற் கண்டதூஉமென்க. கண்ணன் உபமன்யு முனிபாற் சிவதீக்கையுற்றுத் தன்னையுந் தலைவனையுமுணர்ந்தோனாகலிற் சிவோகம்பாவனையைத் தலைப்பட்டோனாதலறிக.

கலப்பாய்நிற்றலான் உலகேயாமென்பார் உடங்கியைந்து எனவும், பொருட்டன்மையால் வேறாநிற்றலால் தானேயாமென்பார் நின்று எனவும், உயிர்க்குயிராய் நிற்றலால் தானேயுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி எனவுங்கூறினார்.

ஈண்டும் * இரட்டுறமொழிந்துகொண்டுரைக்க.

இன்றியென்னுஞ் செய்தெனெச்சக்குறிப்பு "மழைபெய்து குளநிறைந்தது" என்புழிப்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

இவ்வதிகரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும் பிணங்குஞ்சமயிகளையெல்லாம் மறுத்து அம்மூவகையியல்புந் தன்கட்டோன்ற நிற்கும் அத்துவிதத்தன்மை ஏதுக்களானும் உவமைகளானும் உணர்த்தியவாறு. புடைநூலாசிரியரும் இவ்வதிகரணப்பொருளேபற்றி † "புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்—தெரிக்கலுற்றாம்." என வகுத்தோதினார்.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என்றது

எ-து. மே-ன். எ-ன். முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்களோடியைந்துநின்று புலனுறச்செய்யுங்கால் உலகத்துக்குப்போல் அவனுக்குத் துணைக்காரணமுதலியன வேண்டப்படுமோ படாவோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் முதல்வனது சுதந்திரத்திற்கும் அளவிலாற்றற்கும் இழுக்காய் முடியுமாகலின், அவனுக்கு அவை வேண்டப்படா எனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தில் இரண்டாங்கூற்றைப் பிரித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்களுக்கு - முதல்வன் இவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்றற்குரிமையுடைய உயிர்களுக்கு,—இருவினை - முற்பிறவிகளின் ஈட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்த புண்ணியபாவங்கள்,—முதல்வன் ஆணையின் - இறைவனுடைய சிற்சத்தியால்,—வருமென்றது வரும் என்க.]

ஈண்டு இருவினையென்றது முற்பிறவிகளினீட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த புண்ணியபாவங்களையென்க; எனவே, மாயையினுண்மையும்பெறப்பட்டது. இவை வேண்டப்படுதல்பற்றி முதல்வன் சுதந்திரத்திற்கு இழுக்கில்லையென்பார் முதல்வனாணையின்வரும் என்றார்.

ஒரு நகரியைக் காப்பான் ‡ பாடிகாவலிட்டாங்கு அவை அவனதாணையாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-ளின். ஆணையேயமையும், இருவினையெற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

* "காவேயவகாம்" என்பதின். † சிவப்பிரகாசம், பாயிரம். செ-எ. ‡ பாடிகாவல்-ஊர்காவ

(இ-ள்) ஒரு பட்டணத்தைப் புரக்கும் வேந்தன் பாடிகாவற் றொழிலைக் (களைகளுவா னொருவன்மாட்டு) வைத்தாற்போல (எல்லாமறிவு முதன்மை யநுக்கிரகங்களுடைய அம்முதல்வன் புனருற்பவத்தைச்செய்வ தாகிய) தனதாணையை அவ்விருவினைகண்மாட்டுவைத்து நடாத்துதலே முறைமையாகலான், இனியிவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என மேற்கொண்டது என்க.

முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லாம் உலகத்தோடொப்ப நிகழ்வன வாகலின் ஈண்டைக்கு அரசன்செய்தி உவமையாயிற்று.

பாடிகாவலாவது களைகளுவாரொருவனைக்கொண்டு வேந்தன் செய்விப்ப தொரு தண்டத்தொழில்விசேடம். அது *"கோடி காவலைக் கூறுத லொவ்வாம்— பாடி காவலிற் பட்டுக் கழியுமே" என்னுந் திருப்பாட்டானுமறிக. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாமுரைப்ப.

கஉ. உள்ளதே தோற்ற வுயிரினைய மவ்வுடலி
னுள்ளதா முன்செய்வினை யுள்ளடைவே—வள்ளலவன்
செய்பவர் செய்திப் பயன்விளைக்குஞ் செய்போற்
செய்வன் செயலணையா சென்று.

எ-து. உ-ம். எ னின். வினை உண்டென்பதற்கும் அதுவே உயிர்க்குப் பயனும் வருமென்றற்கும் மேல் வினையேதுமாற்றிற்கும் அது முதல்வனை யின்றியமையா மைக்கும் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத் ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளதே தோற்ற - (இல்லது தோன்றுதென்பது மேற்கூறிப் போந்தமையான்) முன் உள்ளதாய புண்ணியபாவமென்னும் இருகூற்றுச் சஞ்சிதவினையே (தன் பயனாகிய இன்பத்துன்பங்களையும் அவை நுகர்தற் குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பினையுந்) தோற்றுவிப்ப,—உயிர் அவ்வுடலின் அணையும்-(அவ்வின்பத்துன்ப நுகர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையின்) சித்தா கிய உயிரே அவ்வுடம்பிற்பொருந்தி அவற்றையநுபவிக்கும்.(முன்வினையை ஈண்டநுபவித் தொழிந்தால் மேலைக்கு வினையுண்டாமாறியாங்ஙனமெ னின்),—முன் செய் வினை உள் அடைவே உள்ளதாம் - முன் செய்த வினை அநுபவித்தற்கேதுவான முறைமையிலே மேலைக்கு வினையுளதாம். (அற் றேல், அவ்வினையே பயனாக வருமெனவமையும், முதல்வன் எற்றுக்கெ னின்),—செய்பவர் செய்திப் பயன் விளைக்குஞ் செய்போல் - உழவர் செய்யுந் தொழிற்குத் தக்கபயனை விளைநிலம் விளைவிப்பதன்றி அத்தொழி லானே விளைவிக்கமாட்டாததுபோல,—வள்ளலவன் செய்வன் - (உணவும் வித்துமாய்த் தொன்றுதொட்டு வரும் அவ்வினைகளை) வள்ளலாகிய முதல் வனே அவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன்,—செயல் சென்று அணையா - (அவனா லன்றி) வினை (தானேஉயிர்கட்குப் பயனாய்)வந்து பொருந்தமாட்டாதாகலின்.

வள்ளலென்றார், தற்பயன் குறியாது † "வேண்டுவார் வேண்டுவதே" ஈதல்கும் அருளுடைமை நோக்கி.

உள்ளடைவு உள்ளுதற்கேதுவாகிய அடைவென விரியும். ஊழ்ம்....ததன் பொருட்கண் வந்தது. உள்ளுதல் ஈண்டநுபவித்தல்: அதற்கேதுவாகிய முறைமை

* திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்தேவாரம்,திருக்கோடிகாத்திருக்குறுந்தொகை,செ-...
† தே. தேவாரம், திருமறைக்காட்டுத்திருத்தாண்டகம். செ - ௬. ...

யாவன அநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள்.அவற்றின்க ணுண்டாமாறு முன்னர்க்காட்டுதும்.

மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு அரசனை யுவமைகூறி னார்; ஈண்டு வினை முதல்வனை யின்றியமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவு தொழிலையுவமை கூறினாரெனக் கொள்க.

௧௩. அவ்வினையைச் செய்வதனி லவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங்
கவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போ — லவ்வினையைப்
போகா மூட்டும் பிரானி னுகராரே
லார்தா மறிந்தணைப்பா ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இருவினை சடமாகலிற் சென்றணையமாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகரும் ஙள்ளல் எற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

(இ-ள்.) காந்த பசாசம்போல் - (ஒருவனெடுத்து நேரொக்கப் பிடித்த வழி) இரும்பினை (வலித்துக்கொள்ளுங்) காந்தம்போல,— அவ்வினையைப் போகாமல் ஊட்டும் பிரானின் - அவ்வினைப்பயன்களைப் பிறழாமல் நுகர் விக்கும் முதல்வனால்,— அவ்வினைஞர் தாம்-அவ்வினைகளைச் செய்யும் ஆன் மாக்கடாம், - அவ்வினையைச் செய்வதனில் சென்று அங்கு அவ்வினையை நுகராரேல் ஆர் தாம் அறிந்து அணைப்பார் - அவற்றைச் செய்தற்குரியநிலைக் களமாகிய உடம்பின்கட்பொருந்தி (அவற்றதுபயனை அநுபவிப்பர்) அவ்வா றநுபவியாராயின், வேறெவர் தாம் அவற்றையறிந்து கூட்டுவார்,— ஆங்கு- (அறிவுஞ் சுதந்திரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும்) அப்பெத்த காலத்து என்க.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

ஆன்மாக்களுக்குத் தமக்கென அறிவின்மையாலும் வினை சடமாகலாலும், மாயை நாசமமாமத்தன்றுணிற்றல் எனப்போந்தமையாலும், முதல்வனே அறிந் தணைப்பனெனப் பாரிசேடவளவை கூறுவார், பிரானினுகராரே லார்தா மறிந் தணைப்பாரென்றார் இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

௧௪. நெல்லிற் குமியு நிகழ்செம்பி னிற்களிம்புஞ்
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே — வல்லி
மலகன்ம மன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வா
ளலர்சோகஞ் செய்கமலத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வினை ஆதியோ? அநாதியோ? ஆதியெனின் முன்பில் லது இடையே தோன்றுமென்பது *சற்காரியவாதத்துக்கேலாது, அநாதியெனின் ஒருவர் கூட்டவேண்டுவதில்லையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத் துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நெல்லிற்கு உமியும் நிகழ் செம்பினில் களிம்பும் சொல்லின் புதிது அன்று தொன்மையே - நெல்லின்க ணுமியும் செம்பின்கட் களிம்பும் எக்காலத்துளவாயினவென்று ஆராய்ந்து சொல்லுங்கால் அந்நெல்லுள்

* சற்காரியவாதம் - காரியமழிந்தழியும் காரணத்தின்கட் காரியவடிவம் சூக்குமமாய் அழிவுபடாது நிற்றலைமேற்கொள்ளுவதாம்.

செம்பும் உளவாயினவன்றே உள்ளனவன்றி இடையே வந்தனவல்ல; அது போல—வல்வினையும் அநாதி உளவாய் - மாயை மலம் கன்மமென்னு மும்மலங்களும் அநாதியேயுள்ளனவாய்,—கமலத்து அலர் சோகம் போல் வாள் செய் வன்னலால் ஆம்-(மும்மலங்களையுள்ளதாய்) தாமரைப்பூ அலர்தலும் கூம்புதலும் ஞாயிற்றின் செய்யாப்பெயர்ப்போல (அவை தத்தம் காரியங்களைச் செய்தல்) முதல்வனுலேயாம் என்க.

இஃதெடுத்துக்காட்டு * உவமை.

புதிதன்றென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக.

தொன்மையினுள்ளவற்றைத் தொன்மை என்றுபசரித்தார்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

மாயை இறைவனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியாகலின், வல்லியென்றார்.

வினைக்குத் தொன்மைகூறுவார் இனம்பற்றி மாயைமலங்களுக்குந் தொன்மை கூறினார்.

† மூலமலத்தின்காரியம் மோகம் மதமுதலாயின. இருவினையின் காரியம் இன்பத்துன்ப முதலாயின. மாயையின் காரியம் தநு கரண முதலாயின. இவ்வெல்லா மெனவே திரோதான சத்தியது உண்மையும்பெற்றாம். அது பாகம் வருவித்தற் பொருட்டு மலத்தின்வழி நின்று மோகமுதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்துவதாகிய சிவசங்கற்பத்திற் கேதுவாதல்பற்றி மலமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும். இவ்வாறு மல கன்ம மாயை திரோதானம் மாயாகாரியமென்னும் ஐவகைப்பாசமுங் கண்டு கொள்க.

இவற்றுள் மாயை சுத்தமாயை அசுத்தமாயை யென் றிருவகைப்படும். இவ் விரண்டனுட் சுத்தமாயையின் காரியமே அசுத்தமாயையென்பாரும், சுத்தமாயை போல அசுத்தமாயையும் அநாதியேயாமென்பாரும், ஒன்றுதானே ஊர்த்துவமாயை அதோமாயையென் றிருவகைப்படுமென்பாரும் எனப் பலதிறத்தர் ஆசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே சுத்தமாயையெனப்படுமென்பாருமுளர். அது முதல்வ னுக்குத் தாதான்மியசத்தியாகலிற் பரிக்கிரகசத்தியாகிய சுத்தமாயையாதல் யாண்டையதென்றொழிக. சுத்தமாயையினின்றும் பஞ்சகலைகளும் நால்வகைவாக்குஞ் சிவ தத்துவமைந்துஞ் சுத்தகாலமுதற் சுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொன்றுந்தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றும் அசுத்தகாலமுதல் அசுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொருதத்து வங்களுந் தோன்றும். இத்தத் தத்துவங்களெல்லாம் ‡ பொதுவுஞ்சிறப்பும் பொதுச் சிறப்புமெனத் தனித்தனி மூவகைப்பட்டு உயிர்கடோறும் வெவ்வேறுளவாம்.

கன்மமும் § "ஈசோற்பத்தி பண்ணிவருமாதலா லாகாமி" என்பதுபற்றிப் பிர பஞ்சம்போலப் $ பிரவாகாநாதி யென்பாரும், ‖ "ஏக னநேக னிருள் கரும மாயை யிரண் - டாகவிவை யாறு மநாதியே." எ-ம், "ஆணவ முதலன் றதுபோற் கருமமும்"

* இதனை [illegible] பொருளுவமை என்பர் தமிழ்நூலார்; [illegible].

† மூலமலத்தின்காரியம்—மோகம் - மதம் - இராகம் - [illegible] - [illegible] - [illegible] - விசித்திரம் என எழுவகைப்படும், இவை முறையே [illegible] [illegible] மயக்குதலும், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

‡ புருடமுதலிய தத்துவங்கள் எல்லாருக்கும் பயன்தருதலின் பொது. [illegible] [illegible] தத்துவங்கள் [illegible] போகந்தருதலின் சிறப்பு. [illegible] தத்துவங்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

§ [illegible], பொது, செ - [illegible]. $ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. ‖ திருவருட்பயன், [illegible]. செ - உ.

எ-ம், ஒப்பவோதுதல்பற்றி மூவகைவினைக்கும் முதற்காரணமாயமூலகன்மமொன்று அநாதிநித்தமாயுண்டென்பாருமென்றறிந்திறத்தாசிரியரென்க. இவ்வினையீட்டப்படுங்கால், மந்திரமுதலிய அத்துவாக்களிடமாக மனம் வாக்குக் காயமென்னும் மூன்றுமீட்டப்பட்டு, மூலகன்மமாய் ஆகாமியமெனப் பெயர்பெற்று, பின்னர்ப் பக்குவமாங்காறுஞ் சூக்குமகன்மமாய்ப் புத்திதத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற்கிடந்து; சாதி ஆயுள்போகமென்னும் மூன்றற்குமேதுவாய் முறையே சனகந் தாரகம்போக்கியம் என்று மூவகைத்தாய், அபூருவம் சஞ்சிதம் புண்ணியபாவமென்னும் பரியாயப் பெயர் பெற்று, பின்னர்ப் பயன்படுங்கால் ஆதிதைவிகம் ஆத்தியான்மிகம் ஆதிபௌதிகம் என்று முத்திறத்தாற் பலதிறப்பட்டு, பிராரத்தமெனப் பெயர்பெறும். ஆதிபௌதிகமாவது சடம் வாயிலாக வருவது. ஆத்தியான்மிகமாவது சடத்தோடுகூடிய சேதனம்வாயிலாகவருவது. ஆதிதைவிகமாவது ஒருவாயிலானன்றித் தெய்வத்தானே காரணமாக வருவது. இன்னும் இவ்வினைகள்* உலகம் வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதிமார்க்கம் மாந்திரம் என்று ஐவகைப்பட்டு ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடைத்தாய், முறையே நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளினடங்கி, அசுத்தம் மிச்சிரம் சுத்தமெனப்படும் போகங்களைப் பயப்பிக்குமென்றறிக.

மூன்றுமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். புனருற்பவம் சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்கு முளதாயின்றே முற்செய்வினையே ஈண்டைக்கு வருமென மேற்கூறியதமையும். அஃதுண்டோ? இல்லையோ? என்னுமையப்பாட்டின்கட் குடமுடைத்தவழிக் குடாகாயம் ஆகாயத்தோடொன்றுமாறுபோல உடம்புநீங்கியவழி உயிர் பிரமத்தோடொன்றுமென்னுங் கருத்துப்பற்றி இறந்தவுயிர் மீளப் பிறப்பதில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதிகள் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்கள் - இருவினைப்பயன்களை நுகர்தற்குரியவுயிர்கள் - மாறிப்பிறந்துவருமென்றது - இறந்து மீளப்பிறந்து இவ்வாறே வரும் என்க.]

வருதல் தொன்றுதொட்டவாறுதல்.

மாறுதல் ஈண்டிறத்தலென்பது 'போக்குவரவுபுரிய' என்னு மூலத்தானும், எதுவுதாரணங்களோடு உளதாகிய இயைபானுமுணர்க. இஃதுணராது அச்சு வேறுபடுதலென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதீண்டைக்கியாதுமியையாமை யுணர்க.

தோற்றுவிக்கும் உள்ளதற்கல்லது உளதாதலின்மையான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உற்பத்தியும் நாசமும் (தொடர்ச்சியாயுள்ள) பொருட்கன்றி ஏனைப்பொருட்கு உற்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வான்மாக்களை மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்டது என்க.

தோற்றமும் ஈறுமென்னு மும்மைகளை எதிரது தழீஇனவாகக் கோடலிற் றொடர்ச்சியாமென்பது போதரும். உளதாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதல்.

---

* உலகவினை - உலகர் தன்னீர்ப்பந்தலாதி அமைத்தல். வைதிகவினை - வேள்விபாதி செய்தல். அத்தியான்மிகவினை - வெகுளையாதிசெய்தல். அதிமார்க்கவினை - யோகஞ்செய்தல். மாந்திரவினை - மந்திரோச்சாரம் ஞானமுங் குதல்நிசெய்தல். இது சிவாவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

இனி நீபாதன்றிக் குடாகாயவுவமையைபற்றி இருவினையான் வரும் புனருற்பவம் உயிரின் பொருட்டன்றி யெய்தக்கேடவாமெனச் சொர்க்குதிகள் கூறுங் கடாவையாசங்கித்தும் *முதற்பகுதியிற் றோன்றும் பத்திதத்துவத்தாக்கே அதுவெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்தும் மேற்கோளுதவிற்று இக்கூறிகாரணமெனக்கொண்டு தோற்றமும் ஈறுமகப்பாகுமை புனர்சதற்கேயன்றி வினையத்திற்கு உளதாகவின்மையான் இம்மாண்டாக்களை மாறிப் பிறக்குமென மேற்கொண்டதென்றுரைப்பினுமாம். இப்பொருட்கு உரிமையென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

உளதாதலென்றும் ஒருமைதோற்றமிறுகளாடு தனித்தனி சென்றிவையும்.
ஆன்மாக்களேயென்றும் பிரிவிலேயாகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

இனி மாயாவாதி முதலியோர் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு மேற்கொண்டதென்பாருமுளர். அதுதவிதமென்ற சொல்லானே அவரை மறுத்து ஆன்மாக்களைப் பெறவித்தமையின் அண்டகர்மதம்பற்றிக் கடாநிகழ்தற்கேரிலையின்மையுணர்க.

௧௫. கண்ட கனவுக் கனவுணர்விற் றான்மறந்து
விண்படர்ந்தத் துவினையிற் — கண்செவிகெட்
டுள்ளதே தோற்ற வுளமணுவாய்ச் சென்றுமனத்
தன்ன விழுங்கருவிற் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். புனருற்பவமாங்காற்படும் இயல்புகளுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற உளம் அத்துடு விண்படர்ந்து கண்ட கனவைக் கனவு உணர்வில் தான் மறந்து மனம் தன்ன வினையிலும் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழும்தான் எனக்கொண்டு கூட்டுக.

(இ-ள்.) கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற - கண் செவி முதலிய உறுப்புக்களையுடைய இவ்வுடம்பு கெட்டவழித் (தனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புக்காலந் தொடங்கித் †சங்கார காலமளவும்) நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமதேகம் (‡பூதசாரவுடம்பு முதலியனவாய்க்) காரியப்பட - உளம் அத்துடு விண்படர்ந்து - உயிரானது அப்பூதசார முதலிய உடம்பின்கட் (பொருந்தித்) துறக்கநிரயங்களிற் சென்றநுபவித்து, (பின்னர்),—கண்ட கனவைக் கனவு உணர்வில், தான் மறந்து - கனவின்கட் கண்டவற்றைக் கனுக்காணுங் காலத்து (மறந்து) அறிவு வேறுபட்டாற்போல, (முன்னைக் கண் செவி கெட்டவாறும் உள்ளதே தோற்ற அத்துடு விண் படர்ந்தவாறும் ஆண்டநுபவித்தவாறுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை) மறந்து (அறிவு வேறுபட்டு),— மனந் தன்ன வினையினால் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழும் தான் - (முன்னுடம்பு இறக்குங்கால் அடுத்த வினை காட்டும் §கதி நிமித்தம் பற்றி வுயிர் அவாவுமாறு) மனஞ்செலுத்துதலா (அக்கதிக்கட்சேறற்கேதுவாய் எஞ்சிநின்ற) புண்ணியபாவசேடத்தாற் சூக்குமதேகமாத்திரையாய்ச் சென்று (அம்மனந்தன்னிய கதிக்கு அமைந்த) அக்கருவின்கட்படும் என்க.

இன் உவமவுருபு. தான் அசை. மறத்தற்குச் செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

விண்படர்ந்தென்னும் || உபலக்கணத்தால் நிரயம்படர்ந்தென்பதூஉம் பெறுதும். படர்ந்தென்க் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.

---

* முதற்பகுதி - பிரகிருதி. † சங்காரம் - சர்வோபசங்காரமெனவுமிது.
‡ பூதசாரவுடம்பு-தேவர்களின் உள்ளவையாமவுடம்பு. § கதி நான்கு - தேவகதி, மக்கட்கதி, விலங்கின்கதி, நரககதி. || "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்பர் ஆசிரியர்.

அந்நூலுடன்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற்றெக்கது. பொருந்தி யென்பது சொல்லெச்சம் * வினை ஆகுபெயர்.

உடம்பு நீங்கிப்போக்கால் முதற்கட் கெடுவன கண்ணுஞ் செவியுமாகலின், அச்சிறப்புநோக்கிக் கண் செவி கெட்டுடன் றுபசரித்தார். கெட்டவழி யென்பது கெட்டெனத் திரிந்துநின்றது.

ஐம்பெரும்பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூலவுடம்பு சூக்குமவுடம்பின் காரிய மாமாறென்னையென்னும் ஐயநீக்குதற்கு உள்ளதே தோற்றமென்றார்.

ஏகாரம் தேற்றம்.

ஆகாயமுதலிய தூலபூதங்கள் சத்தமுதலிய சூக்குமபூதங்களின் காரியமாத லின், அதுபற்றியே தன்மாத்திரைமயமாகிய சூக்குமவுடம்பிற் றோன்றுவதாய தூல வுடம்பு ஐம்பெரும்பூதமயமெனப்பட்டதன்றிப் பிறிதில்லையென்பது† "பூதனுசரீரம் போனுற் புரியட்ட ரூபந்தானே-யாதனு சரீரமாகி" எ-ம், ‡ "சூக்குமவடிவதென்னிற் றூலகாரணமதாகும்." எ-ம், § "தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதல்" எ-ம், ¶ "மாதியிவ் வுருவமெல்லாம் வருவதெவ் வேதின் றென்னிற்-கூறிய சூக்கு மத்தாம்" எ-ம், $ "விதிப்படி சூக்கு மத்தே யுருவரும்." எ-ம், ‖ "மனுநிதருமுடல்." எ-ம் வழிநூலாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியவாறு காண்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. அது தோன்றுங்கால் ÷ "காலமுற்று-நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர மிகழ்ந்து" மாறுபோலச் சூக்குமவுடம்பு கெடாதுநிற்பத் தூல வுடம்பு = "வெருகுருகுறியாமாரம் வீரசங் கிலியுமா" தல்போல வினைக்கீடாக அச்சவேறுபட்டு ∴ "மதிக்கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாம்." என்பதூஉம் வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானறிக.

அது சூக்குமவுடம்பு.
தன்ன தன்றுதலானென்க.
அக்கருவியெனச் சுட்டுவருவிக்க.
[illegible] அமை.

உள்ளதே தோற்றமென்றதனால் உடற்றிரிவும், வின்படார்க்கென்றதனால் இடத் திரிவும், கண்ட கனவைக் கனவுணர்விற் றன்மறக்கென்றதனால் அறிவுத் திரிவும் பெறப்பட்டன.

உள்ளதே தோற்றமென்றதனால் புதிதுபுதிதாய்த்தோன்றுதல்பற்றிச் சற்காரிய வாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும், அத்தூல வின்படார்க்கெனவும், அணுவாய்ச்சென்று கருவில் [illegible] கூறியதனால் போக்குவரவுபற்றி வியாபகத்துக்கு இழுக்கின் மையும், [illegible] தூக்க சீவன்களின் அநுபவித்தொழிந்த [illegible] இழுக்கின்மையும், ✓ மனத்தளவென்றதனால் × [illegible].

* வினை - [illegible]
† [illegible] சூத்திரம். செ-கக, ‡ ஷை [illegible] சூத்திரம். செ-[illegible]
§ ஷை [illegible] சூத்திரம். செ-[illegible]. ¶ ஷை சூத்திரம். செ-[illegible]. $ ஷை சூத்திரம். செ-[illegible]
‖ [illegible] சூத்திரம். செ-[illegible]. [illegible]
÷ ஷை [illegible] சூத்திரம். செ-[illegible]
= ஷை சூத்திரம். செ-[illegible], [illegible]. ∴ ஷை சூத்திரம். செ-[illegible]. விதிப்படி.
✓ [illegible] வினைக்கீடாகவென்பது [illegible] பெறப்பட்டதாம் என்பது இதற்கும் பொருளாகக் கொள்க. × [illegible] - வினை.

வேதத்துட் கூறப்படும் பஞ்சாக்கினிவித்தையின் இயல்புணர்ந்துழவர் கன்செவி கெட்டவழி விண் படர்ந்து மறக்கலுமாய்ச் சென்று கருவில் விழுமென்னுரர் பஞ் சாக்கினிவித்தையினியல்பு நிலகண்டபாடியத்துட் காண்க.

மறந்து விண்படர்ந்தெனக் கூட்டியுரைப்பாருமுளர். துறக்க நிரயங்களிற் படர்ந்து அநுபவிப்புழி அறிவுதிரியாமை புராணங்களுட் காண்க.

கக. அரவுதன் றோலுரிவு மக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வருமப் பண்பும்—பரவிற்
குடாகாய வாகாயக் கூத்தாட்டா மென்ப
தடாதுள்ளப் போமாற் றது.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர்க்குப் புனருற்பவமாகாமைக்கு வாதிகளால் எடுத் துக் காட்டப்படும் குடாகாய வாகாயவுவமைக்குப் பொருள்கூறி மேலதனை வலி யுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அரவு தன் தோல் உரிவும் அக்கனவும் பரகாயம் போய்வரும். அப் பண்பும் பரவில் வேறு - (தன் சென் கேட்டவழி உள்ளதே தோற்ற அத்துணு விண் படர்தற்குப்) பாம்பு தோலுரித்துப் புதிதொருதோல் போர்த்துச் சேறலும், புருடன் கனவுடம்பினின்கிக் கனவுடம்பிற் சேறலும், யோகிகள் தம்முடம்பு நீங்கிப் பரகாயத்திற்சென்று மீடலுமாகிய இவ்வுவ மைகள் மிக்குவமுங்குறதற்கண் இவற்றிற்கு மாறாக,—குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டு ஆம் என்பது அடாது - குடவாகாயம் (குடமுடைந்தவழி) ஆகாயத்தோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூத்தாட்டாமென்று நீ கூறுதல் பொருந்தாது.— உள்ளம் போய் ஆறு அது - சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்கே அவ்வுவமையாகலான் என்க.

எனவே, உடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கு இவ்விருவகை யுவமைகளும் ஆகமங் களிற் கூறுதலின், அவை தம்முள் முரணுதலாது, அரவுதன்றோலுரிவு முதலியன தூலவுடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கும், குடாகாயவுவமை சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்குமெனக் கோடல் பொருத்தமுடைமையின் அவ்வேறுபாடுணராது குடாகாயவுவமையுந் தூலவுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்கே போதுமென மயங்க லென மேலதனை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மேல்வெண்பாவில் 'கண்ட கனவைக் கனவுணர்விற்றான் மறந்து' என்றது அறிவு வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவும், ஈண்டு அக்கனவென் றது அதனையே உடல் வேறுபடுமுறைமைக்கு எடுத்துக்காட்டியதெனவுந் தெரிந்து கொள்க.

பாவு முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.இல் [illegible].
பரவுதல் எல்லார்க்கும் புலனுமாறு [illegible].
ஈண்டு உள்ளமென்றது சூக்குமவுடம்பை.

போமாற்றிற்றென்னும் [illegible] † "[illegible] [illegible]" என்புழிப்போல.

---

* பஞ்சாக்கினி வித்தையாவது—[illegible] [illegible] இடமீ [illegible], [illegible] [illegible] வைத்துத் [illegible], இது [illegible].

† திருக்குறள், நீத்தார்பெருமை, [illegible].

குளம்+ஆம்பல் குளாம்பலென மரீஇயினாற்போலக் குடம்+ஆகாயம் * குடாகாயமென மரீஇயிற்று.

ஆகாயக்கூத்தாட்டென்பது உவமத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக் கொண்டு குடாகாயவாகாயமுங் கூத்தாட்டும்போ லென்றுரைப்பாருமுளர்.

நாலாமதிகரணம்.

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அங்ஙனம் புனருற்பவமாதற் கேதுவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ் சத்தியாவது முதல்வனின் வேறே அன்றேயென்னும் ஐயப்பாட்டின்கட்பொருட்குச்சத்தி வேறென்னு மீமாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும், அன்றென்னும் வையாயிகர் முதலியோர் மதமும் பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்வன் தனதாணையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அந்நியயோக வியவச்சேதம் அயோக வியவச்சேதம் என்றற்றொடக்கத்து வடசொற்கள் பிறிதினியைபுநீக்குதல் இயைபின்மைநீக்குதல் என்றற்றொடக்கத்தனவாக மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமாறுபோலச் சமவாய மென்னும் வடமொழி தமிழின்கண் நீக்கமின்றி நிற்றலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமென்றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ்சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேதமாய் நிற்குமென ஆணைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல்வைத்தோதினார். கன்னழிப்புழி இருவினை முதல்வனாணையின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை, ஈண்டுக்கூறுமையே இனிதுவிளங்குமென்னுங்கருத்தாற் சொற்பல்காமைப் பொருட்டு அதனை யொழித்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட்டாதார் சருவவியாபியாய் நிற்றலாலென்னும் ஏதுவின்பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டோரப்ப. அது கூறியது கூறலாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல் [illegible] சமவாய மென்றது தாதான்மிய சம்பந்தத்தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்றாற்பேதமாதற்கு உரிமையுடைமை.

அவன் ஏகனேகமிரண்டுமின்றிச் சருவவியாபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவையாசங்கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

---

* குடம், தமிழ்ச் சொல்லாதல் குடந்தம்பட்டு "குடக்கூத்து" "குடமுழா" [illegible] தமிழ் வழக்குகளானறிக. இன்னும், குடம் தமிழ்ச் சொல்லாதலாற்றே 'குடந்தம்பட்டு' எனவரும் ஆற்றுப்படைத்தொடர்க்கு—'வழிபட்டு' என்றும், வணக்கம்பட்டென்றும், 'உசைப்பர்' என்றும், 'குடவென்பது தடவென்பதுபோல் [illegible], அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமா மென்றும் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைகூறுவாராயினர். குடமுழவு பொருட்டாதல் "குடவமுழவி யம்" எனும் குறிஞ்சிப்பாட்டானும் [illegible] இது தமிழ்ச்சொல்லென்றேதுணிக.

வடமொழி அமரிகண்டுதே அந்நாளார் 'குடம்' வடமொழியாகக்கொண் டோதுதலின் அது வடமொழிச்சொல்லுமாம். ஆயினும், அந்நாளமேத் தமிழ்ப்போலப் பெருவரவிற்றாகாது அருகிவழங்குதலானும், வடநூலார் 'கடாகாசம்' 'மடாகாசம்' எனவழங்குவதன்றி 'குடாகாயமெனயாண்டும் வழங்காமையானும் அதனை வடசொல் லெனவைத்து முடிபுகூறுது, தமிழ்ச்சொல்லெனவைத்து அவ்வாறு மரூஉ முடிபுகொண்டாராசிரிய ரென்றுணர்க. குடம் போது வெழுத்தானும் சொல்லாகலின், இருமொழிக்கண்ணும் அங்ஙனம் வெவ்வேறு பொருள்குறிக்கு மொழியாதற் கேற்குமாறு அறிக.

'குடாகாயம்' வடநூல் முடிபென்று கோடலுமொன்று, எனச் சொல்லுமாபாடியத்

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறே யென்னும் இருதன்மையு மின்றி அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாய் எங்கணும் வியாபியாய் நிற்றலான் இனி ஆணையின்கிக்கமின்றி நிற்குமன்றோவென மேற்கொண்டது என்க.

அவிநாபாவமுணர்த்துவார் * ஏகானேக மின்றி யென மேற்கோளிற் போந்த பொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நிற்றலானென ஏதுக்கூறினர். சருவவியாபியாய் நிற்றல் அவையேதானேயா யென்னும் அதிகாரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை கண்டேறுகாக வைத்து ஆணையின்கிக்கமின்றி நிற்கு மென்று மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

௧௭. எங்குமுளன் என்னளவை யொன்றன் றிரண்டென்னி
லெங்குமுளனென் றெவற்றெவனு—மங்க
ணவையவ னன்றில்லைப் பொன்னொளிபோ லீச
னவையுடைமை பாசாசா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஏதுவும் மேற்கோளும் தம்முள் † அவிநாபாவ மாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்ததுதலிற்று.

(இ-ள்.) எங்கும் உளன் என்ற அளவை ஒன்று அன்று - யாங்கணும் அவையே தானேயென (மேற்கூறிய) அளவையானே (முதல்வன்) ஒரு பொருளாதல்கூடாது. (ஒன்றாயிற் கங்கைக்கரையினின்ற ஒரு மாறுடனே காவிரிக்கரையிலும் ஒருங்குநிற்கமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஓரிடத்துளதாதலன்றி யாங்கணும் வியாபித்து நிற்கமாட்டாதென்பதாம்),— இரண்டு என்னில் எங்கும் உளன் அன்று - அற்றேல், முதல்வன் இருபொருளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும் அவையேதானேயா யுளனாதல் கூடாது. (தன்மாட்டே வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின்கண் வேற்றுமையின்றி வியாபித்து நிற்றல் சாலாதென்பதாம். அற்றேல், இவ்விரண்டோடு மாராணுதலின் எங்குமுளனல்லனெனக் கோடுமெனின்),— எவற்று எவனும் அங்கண் அவை அவன் அன்று இல்லை - எவ்விடத்தினுள்ள எத்திறப்பொருளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகளெல்லாம் (அகர வுயிரின்றேல் அக்கரங்க ளில்லையாமாறுபோல) அம்முதல்வனை யின்றி யமையாவாகலான் (எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாது. ஆகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல், வேறு விடுக்குமாறென்னையெனின்),— ஈசன் பொன் ஒளிபோல்-எங்குமுள்ளாகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல (ஒன்றுதற்கும் இரண்டாதற்கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ் சத்தியுமென்றிமையைந்து நிற்கும். அற்றேல், பசுபாசங்களும் வியாபகமெனக் கோடலின் அவையும் இம்முறைமைபற்றி ஏகாநேக மிரண்டுமின்றி முதல்வனைப்போலத் தத்தம் சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலின் முதல்வனோடு சமமாவான் செல்லுமெனின்),— அவை உடைமை [illegible] ஆம் அங்கு - (அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபகத்தை [illegible] பியமாகலின்) அப்பாசங்கள் உடைமையாம்; பசுக்களடிமை யாம். அவையெல்லாவும் அம்முதல்வன்மாட்டு என்க.

அன்றேனைப் பாடமோதுவர்குறுவர்.

* ஏகாநேகமின்றி - இக்கமின்றி. † அவிநாபாவம் - விட்டுநீங்காமை.

[illegible]ன் உடைமையாமாறும் பசுக்கள் அடிமையாமாறும் 'தாரகமாமந்தன் [illegible]' எ-ம், 'அதனின் [illegible] பலவாறே தொழும்பாகும்' எ-ம் மேற் பெறப்பட்டமையின், அவற்றை ஈண்டெடுத்துக்காட்டி ஆசங்கை நீக்கியவாறு.

ஏன்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. *"புகழ்புரிந்து" என்புழிப்போல. அன்னையாவென ஆறுருபு விரித்துரைக்க.

ஒன்றன்று உளவன்று என்புழி ஒன்று உளவென்னுந் தருமிவாசகங்கள் ஆகு பெயராய் அத்தருமங்களின்மே னின்றனவாகலான் உளவென்பதும் அஃறிணை பொருமைபோடு முடிந்தது.

அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு.

எவற்றெவனு மென்பது ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகை. அஃறிணைக்கண்வரும் † எவனென்னும் வினாவினைக்குறிப்புச்சொல் ஈண்டுப்பெயர்த்தன்மைப்பட்டு எவனு மென எஞ்சாப்பொருண்மை யுணர்த்திநின்றது.

அன்றியென்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாகலின் அன்றெனத் திரிந்தது.

இன்மை ஈண்டு அமையாமைப்பொருட்டு.

பொருள் ஆகுபெயர்.

ஆம் என்பது உடைமைபோடுபிலையும்.

பொன்னொளிபோலீசனென்பது‡ தொகையுவம மாகலிற்பொதுவியல்பு விரித் [illegible]ரைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகரணத்தாற்போந்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் வியாபகனாதலின் வியாப்பியப்பொருட்கு ஒன்றும் நிற்றல் கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் [illegible]ன்வியாபகனாதல்கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசுபாசங்கள் அவனை [illegible]மைதல்கூடாது; ஆகலான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறுமொளியும்போல [illegible] [illegible]த்திபுமெனத் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டுச் சருவவியாபியாய்ப் [illegible] சமவேதமாய் நிற்குமாறு தெளிவிக்குமுகத்தானே தா [illegible] புன்மைக்குப் பிரமாணங்கூறியவாறுமென்றுணர்க. அஃதாமாறு,— [illegible] [illegible] விளக்குவதூஉந் தானேயாகிய ஞாயிறொன்று [illegible] விடயங்களை விளக்குழிக்கதிரெனவுந் தன்னைவிளக்குழிக் கதிரோனெனவுந் [illegible]ன்மியத்தால் இருதிறப்பட்டிசைக்குநிற்றல்போல, புறப்பொருளைநோக்காது [illegible] தன்னியல்பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளைநோக்கி நின்று [illegible] இருதன்மையுடைய பேரறிவாய சைதன்னிய மொன்றே அங் [illegible] புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக் [illegible] நிலையாய்நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந்தாதான்மியத்தால் இருதிறப் [illegible] உணர்க.

[illegible] சத்தியொன்றுதானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில் வேறு [illegible] [illegible] வென்றற்றொடக்கத்துப் பல்வேறுவகைப்படுமே [illegible] சரிப்பேறுபாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் [illegible] முறையே ஐந்தும் நான்கும் எட்டும் பதின் மூன்றும் எட்டுமாகிய [illegible] [illegible] முதலிய [illegible] சத்திகளாயும், [illegible] முதலிய [illegible] சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், [illegible] முதலிய அட்டசத்திகளாயும், பராசத் [illegible] உமை திரு வாணியென எழுவகைச் [illegible]

---

* திருக்குறள், [illegible]. செ-க

† இங்ஙனம் "எவன்" என்பது பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நிற்றலுமுண்டென்பது "[illegible] மெய்கோட்" [illegible] தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துரையில் [illegible] உரைக்குமாற்றானு முணர்க. [illegible]. ௬ - ௨௦. ‡ தொகையுவமம் - உவமைத்தொகை.

பேதங்கட்கும் முறையே எழுவகைச் சத்திகளாயும், அத்தியான்மிக மெனப்படும் உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும். இன்னும் பலவேறு வகைப்பட்டு நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப் பெயர்பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறுவகையான் விருத்திப்பட்டு அப்பெயர்பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

நேதித்வா தஸ்மதித்யுக்தேரக்ஷோபரதிபோதத: |
ஸ்வாபே நிர்போகபோதாப்யாம் அஸ்த்யாத்மா தனுவேதஸி ||

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றலி
னைம்புல னொடுக்க மறிதலிற் கண்படி
லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா வியந்திர தநுவினு ளான்மா.

எ-து. சூ-ம், எ-னின். ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-வை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் அவைபெறாமே பெற்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உயிர் சூனிய முதலியவற்றுள் ஒன்றாகற்பாற்றென அவ்வம் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை பாசங்கித்து உயிர் அவற்றின் வேறாயுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி மேலைச் சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முதல்வனதிலக்கணத்தை வலியுறுத்தல் மூன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப்பொருளுண்டென்பது முதற்சூத்திரத்துட்கூறி. காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைமை நோக்கித் துணைக்காரண முதற்காரணங்களது உண்மையும் அவற்றான் உலகங் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்துட்கூறி அவற்றானாயபயன் கோடற்குரிய பசுக்களதுண்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென்றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொருள்.

இலதென்றன்முதலிய அறுவகை யேதுக்களானும் மாயாவியந்திர தநு வென்னும் பெயரடையாற் பெறப்படுங் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின் வேறாய் இவ்வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.

இது * புட்டிலிற் பொருள்கோள்.

உளதென்றது † சாதியொருமை. அறிதலினென்றது ஐம்புலனொடுஞ் சென்றியையும்.

தநுவினுளான்மாவுளதென்றாரேனும், காணப்பட்ட உடம்பாற் காணப்படாத உயிருக்குண்மை கூறவேண்டுதலின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வேறாய ஆன்மாவையுடைத்தென உடம்பின்மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அற்றாகலி னன்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வைத்தோதியவாறுமென்பது.

---

* இதனை - "எழுவாய் இறுதி நிலைமொழி தம்முட் - பொருணோக் குடையது புட்டிலி லாகும்." என்பர் நன்னூலார். பொதுவியல். சூ - ௪௪. 'ஆன்மா உளது' எனவியைதலின்.

† ஆன்மா சாதியொருமையாதலின் எண்ணொருமையின்வேற்றதென்றற் கிடமின்று.

ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகைமதங்களை வேறு வேறு மறுக்கு மேதுக்கள் எழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னு மேற்கோள் அவற்றோடு தனித்தனி சென்றியைதலின் எழதிகரணத்ததாயிற்று இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவேயேதுவும் மேற்கோளும் ஆகலான் ஏனைச்சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமையின், இவையேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்குமாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்துதன் மாத்திரையே ஈண்டுரைக்கப் படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமூகான்மவாதி என்னுமெண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்மாவினிலக்கணங்கூறும்வழி, அநுவாதமுகத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவரையொழித்து, ஒழிந்த எழுவர் மதங்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான்றொடங்கி, அவற்றுள் இது சூனியமேயான்மாவென மாத்துமிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்வேழதிகரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்துள்,—இலதென்றலின் - இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென்று சொல்லும் பொருளுண்மையான்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இதனின் வேறாயுயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடில்லையென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோடொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றுற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையெனவாளா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடயமனைத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஒரோவொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறாகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுபவாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக விட்டு அங்ஙனங் கூறிக்கொண்டு நிற்பதோரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையேதானேயாமென்பதனை ஆகமவளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாறும். ஈண்டிலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

அன்னைமறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது என்னையீன்றாண் மலடியென்பதனோடொக்குமென்றொழிக வென்பது கருத்து.

இன்மை நன்மேர் சூனியப்பொருட்டு, சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லதுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

எகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

௧௮. அன்றன் றெனநின் றனைத்தும்விட் டஞ்செழுத்தாய்

[illegible] சாயை போக்கிலை
[illegible] தனி.

எ-து. உ-[illegible]. எ-னின். அப்பறிவை [illegible] பொறி [illegible] வேறு [illegible] காணுமாறும் அதனை [illegible] தெரித்துணர்த்தி அதனை [illegible] [illegible].

(இ-ள்.) அனைத்தும் [illegible] - [illegible] அனைத்தி [illegible] [illegible] விட்டு - [illegible] [illegible] நிக்கிபவழி,— அஞ்செழுத்தாய் [illegible] - ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] தறிவுக்கிலை [illegible],—அதுவெனி- (அதுவு[illegible] [illegible] உணர்வு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நின் றறிந்து வந்த) அவ்வறிவு [illegible]. (அங்ஙனல், மாயைய மூஞ் சிவமுமா [illegible] பேசச் [illegible] சாதிக்கப் பட்டமை யின் அவையே அவ்வறிவினையுமறிந்து [illegible] வரம் பின்றிபோம் மாறில்லையாமெனின்),—சார்மாயை - நின்னாற் சாரப்பட்ட மாயை,—அனைத்தும் நின்று நின்று தர்ப்பணம்போல் காட்டலான் நீ அல்லை - நிலமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின்றும் விரவி நின்று இப் பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணாடிபோல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற் றன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றாகலான் நீ அம்மாயையல்லை.—தற்பர மும் அல்லை-(மாயையான் விளங்கி யறியும் நீ) அதற்கு அதீதமாகிய சிவமு மல்லை,—தனி - அவற்றின் வேறு என்க.

விட்டவழி யென்பது விட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

அவ்வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்றெனநின்றனைத்தும்விட்ட வழியென எதுப்பொருளை அநுவதித்து அஞ்செழுத்தாயொன்று நின்றதெனை அடையாளங் கூறினர். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட் பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேறு மொரிலைய பின்றி யுரைத்தார்.

அனைத்துநின்றென்புழி முன்னர்க் கன்னுருபும் பின்னர் ஆக்கச்சொல்லுந் தந்துரைக்க. ஏகாரந் தேற்றம். தற்பரமென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம்போற் காட்டலால் சார்மாயை நீயல்லை தற்பரமுமல்லை தனியென்றதனானே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந்தோற்று வாய்செய்தவாறு மாயிற்று.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுண்டென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பின்கணன்றி நிகழ்க்காணுமையானும் காணுமினேன் பருத்தேனென உடம்பினையே யானென்று வழங்கக் காண்ட லானும் உடம்பேயான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். எனதுடலென்றலின் - நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் [illegible] யேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்

தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யான் உடம்பு யான் கை யான் காலென உடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின், அதுவே,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ் வுடம்பின் வேறாய் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் எனவுடம்பை அவ்வாறுவழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழங்குமுறையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்றாற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருள் படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்கும்இராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவினது தலையென்றாற்போல்வன சிறுபான்மை வழக்கமாகலின் ஆண்டொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும், ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருள் என்றுவழங்குமாறுபோல என்கை என் கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பல வாற்றானும் பெரும்பானும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்க மிருதிப்பாடு பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கணன்றி வாராமையான் அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு * நிற்கும்பொருள் வேறொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறும். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

கக. எனதென்ற மாட்டி னெனதலா தென்று
னலதலா துன்கைகால் யாக்கை—யெனாதென்று
மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்றிகா
ணுன்னிலவை வேறா யுணர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் தம்மின் வேறாதல் கண்டு †பிறிதின்கிழமைப் பொருள்பட எனதென்றாற்போலன்றிக் கைகான்முதலியவற்றைத் ‡தற்கிழமைப் பொருள்பட எனதென்று கூறிநிற்றலின், அவ்விருவேறுமொழியும் தம்முளொக்குமாறென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை விபுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எனது அலாது என்னுது எனது என்றமாட்டின் - (நீ உலகாயதநூல் கேட்குமுன்னெல்லாம் பதி மனைவி முதலிய புறப்பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கின்றாயன்றே, அக்காலத்து அவற்றை) என தன்றென வேறுகாணுது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளா

* இறந்தகாலத்தை யுணர்த்துஞ் செய்தெனெச்சம் ஈண்டு 'நிற்கும்' எனும் எதிர்காலச் சொல்லோடியைந்த தென்னெனின்,பெரும்பான்மை யிறந்தகாலத்தையேயுணர்த்துமாயினும் "செய்தெ னெச்சத் திறந்த கால - மெய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்" என்புழிப்போல வேனைக்காலங்களையுமுணர்த்துமென்பது.தொல்காப்பியம்,சொல்லதிகாரம்,வினையியல்-கூஅ.
† பிறிதின்கிழமை என்பது தன்னின்வேறுபட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.
‡ தற்கிழமை என்பது தன்னொடு ஒற்றுமைப்பட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.

தக்கூறிக்கொண்டு நின்றுழிப் போல,—உடாது அவரது உண்மை கால் யாக்கை எனாது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நிற்றலின் - உடைதன்றாகிய உள் கை கால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி எனாது என்றும் அவ்வா பறிந்த பாசவறிவை எம் அறிவு தன்றும் தம்புலமைப் பொருளாகக் கூறிக் கொண்டு நீ பொருபொருள் வேறு நிற்கின்றது அ.—உண்மை - (உல கப்பத நூல் ஆராய்ந்தபின் பட்டு விஷயம் பெறப் பொருள்கள் உடைக்கு வேறுதல் கண்டாற் போலக் கை கால் முதலிய அறிவிடப்படுவதும் எதுக் கண் முதலியவற்றுள்) ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின்,—அவை வேறாய் உணர்-அக்கைகால் முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனை யறிவாயாக என்க.

இன் உடம்வருபு.

உனதலாதென்பதனைக் கை கால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி கூட்டிக.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களை யறியுமென்றல் எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடமன்மை பெறப்படுதலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்றாகலானும் அவையே உயிராதலமையுமென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலன் அறிதலின் - ஐம்புலன்களையும் அறிதலான்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ்விந்திரியங்களின்வேறாய் உயிரொன்றுண்டென தோன்றுமென்க.]

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒவ்வொன்றறிந்து தோன்றறியாலமையின் இவ்வைந்தினும் ஐம்பயனுமறிவ துனதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின் வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்மூற் பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை - ஐந்துவிடயங்களாகிய ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றங்களை,—இந்திரியங்கள் - சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களுள்,— ஒன்று - ஒருவிடயத்தை,—அறிந்தது - அறிந்த இந்திரியம்,—ஒன்று - மற்றொருவிடயத்தை,—அறியாமையின் - அறியாதாதலான்,—இவ்வைந்தினும் - இவ்வைந்திந்திரியங்களானும்,—ஐம்பயனும் - ஐம்புலன்களையும்,—அறிவதுனதாகலின் - அறியும்பொருளுண்டாதலான்,—அதுவே - அவ்வாறறியும்பொருளே,—அவ்வான்மாவா மென்றது - மேலுரையளவை பற்றிச்சாதித்த ஆன்மா வென்றவாறும். ஐப்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.]

௨௦. ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி யுடன்மன்னி
யன்றும் புலனுயவ் வஞ்செழுத்தை—யொன்றறிவ
துள்ளதே யாகி லதுநீ தனித்தனிகண்
டுள்ளலவை யொன்றல்லவை யோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்றதொக்கும் ஐந்துமைந்துயிரெனக் கோடலின் அதனுரைமக்காகவே தொகுக்கில்லை. இனி

இவ்வைந்தையுங்கொண்டு ஐம்புலனையும் ஒருபொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங்கண்டிலம்.* குடத்தைக்கண்ட யானே அதனைத் தீண்டினே னென மறித்துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்கண்ணே நிலைபெறுமொற்றுமைபற்றியமையு மெனக் கோடுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி - உடம்பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்திரியம் மற்றொரு விடயத்தை அறியாதாய்,—அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை - அங்ஙனந் தம்முள் † மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச் (சூக்குமபஞ்சாக்கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டு) ஆராய்ந்தறிகின்ற அவ்வைம்பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை,—அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில் - கண் உருவத்தை யறிவது செவி ஓசையையறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலை யுடையதோர் பொருள் (இல்லதோ உள்ளதோவென வினவினார்க்கு இல்லதெனின் அவ்வறிவு நிகழாதாதல்வேண்டுமாகலின்) உள்ளதேயாமெனின்,—அதுநீ - அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயாகியவான்மா (அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களேயன்றோ படுமிழுக்கென்னையெனின்),—அவை தனித்தனிகண்டு உள்ளல் - அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை வேறு வேறு கண்டறிதன்மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டையுடையேம் யாமெனவும் அறியமாட்டாவாகலான்,—ஒன்று அல்லை ஓர் - அவ்வைந்தின் றொழிற்பாட்டையு மறிந்து அவற்றின் வரும் பயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறாவை அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

ஆகியென்னுஞ்சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடுமுடிந்தது; இவனுமிவளுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்தும் விளையாடுப என்றாற்போல. ஆயென்பது வினைத்தொகை. அவ்வஞ்செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தாற் செலுத்தப்பட்டபொறியை ஆகுபெயரான் அஞ்செழுத்தென்றார். அஃதிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொறியின் றொழிற்பாட்டை யுணர்த்தி நின்றது.

உள்ளல் உள்ளலானென்க.

இம்மூன்றதிகரணங்களாலுஞ் சாக்கிரத்தினிகழு மியல்புபற்றி ஆன்மாவினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மேல். ௪-னின். ‡ "தேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனாற் காண்டும்" என நீயிருங்கோடலின் அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவது§புரியட்டக வுடம்பே யாமெனவமையும், அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தே நின்று இந்திரியங்களைப் புறத்திற் செலுத்தியறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினுலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்த வற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு என்க.

---

* சீவான்மா வுளதென்று வலியுறுத்தற்பொருட்டாகத் தருக்கசங்கிரகவுரையினின்றும் இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

† இப்பொருட்டாதல் "அந்நிலர்புரம்" என்னும் திருவாசகத்து முணர்க.

‡ சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம் செ - ௧௪. ஓசைதப்பின.

§ புரியட்டகவுடம்பு - சூக்குமதேகம்.

ஒடுக்கம் * ஆகுபெயர்.

நனவின்கட் பாவுகண்டேமென்றும் கண்டிலேமென்றும் செப்புதலா னாகலின் அதுவே பல்லாரியதாவேயெனாது.

எ-து. பொ-ஊ. எ-னின். சொப்பனத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை யறிவதற்குக் கருவி தேகமேயாகலின் இது † சித்தசாதனையாமென்னுங் கடாவையாசங்கித்து அதன் மேற்பட வுணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். கனவு - சொப்பனத்திலே,— கண்டேமென்றும் - காணப்பெற்றேமென்றும்,— கண்டிலேமென்றும் - காணப்பெற்றிலேமென்றும்,— நனவின்கண் - சாக்கிரத்தின்கண்,— விரும்புதாதாகலின் - மயங்கியறியும்பொருளுண்டாதலால்,— அதுவே - அவ்வாறு மயங்கியறியும்பொருளே,— அவ்வான்மாவாமென்றது - மேலுரையளவைப்படிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறும். ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதெனமேற்கொண்டது என்க.]

இஃதென்சொல்லிய வாறோவெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தினிகழ்ந்தவற்றை நனவின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதனமாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாறென்பது. சகடகண்ட குக்குடமண்டப கனவின்கண் அதனையறியுமாற்றின் கண்டபடி யறியாது மயங்கியறிதல் உடம்பின் உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒருதன்மைத்தாகலின்றி அகத்துச் சேறலும் புறத்துச் சேறலும் வேறுபாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்ஙனமறியு முயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

உக. அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிக ளாங்கிடப்பச்
செவ்விதி னவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—யவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுட னீயல்லை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கனவின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீள வருமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப - (மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த) தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப,— அடங்கி அவ்வுடலிற் செவ்விதின் சென்று - (அவைபற்றுக்கிடந்தவழிப்) புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச்சென்று,— அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி - அத்தூலவுடம்பு போல அதனின் வேறுபதோருடம்பையெடுத்துக்கொண்டு வேறோராற்றாற்கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றுவிளையாடி,— மீண்டு அதனை மாறல் - மீள வதனை மாறி மேற்சேறலான்,— நீ உடல் அல்லை மற்று - நீ அச்சூக்கும தேகமல்லை அதனின் வேறுவை என்க.

‡ உயிர்ப்ப வென்றது அன்பெறாத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். உயிர்த்தல் தொழிற்படுதல்.

தாமும் மற்றும் அசை.

* சொற்பனதானத்தை புணர்த்துதலின்.
† சித்தசாதனம்-முன்சித்தித்த தொன்றினையே மறித்துஞ்சாதித்தல்.
‡ " அ ஆ வ என வரூஉமிறுதி" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் அகரவீற்றுப் பலவறிசொல் அன்பெற்றும் பெறாதும் வருமென்று சேனாவரையர் கூறுமாற்றானு முணர்க.

குளம்+ஆம்பல் குளாம்பலென மரீஇயினாற்போலக் குடம்+ஆகாயம் * குடாகாயமென மரீஇயிற்று.

ஆகாயக்கூத்தாட்டென்பது உவமத்தொகை. இதனை உம்மைத்தொகையாகக் கொண்டு குடாகாயவாகாயமும் கூத்தாட்டும்போ லென்றுரைப்பாருமுளர்.

நான்காமதிகரணம்.

இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அங்ஙனம் புணருற்பவமாதற் கேதுவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணையெனப்படுஞ் சத்தியாவது முதல்வனின் வேறோ அன்றோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கட்பொருட்டுச்சத்தி வேறென்னு மீமாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும், அன்றென்னும் நையாயிகர் முதலியோர் மதமும் பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) முதல்வன் தனதாணையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன் என்க.

அந்நியயோக வியவச்சேதம் அயோக வியவச்சேதம் என்றற்றொடக்கத்து வடசொற்கள் பிறிதினியைபுநீக்குதல் இயைபின்மைநீக்குதல் என்றற்றொடக்கத்தனவாக மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமாறுபோலச் சமவாய மென்னும் வடமொழி தமிழின்கண் நீக்கமின்றி நிற்றலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படுமென்றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ்சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேதமாய் நிற்குமென ஆணைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல்வைத்தோதினார். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல்வனாணையின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை, ஈண்டுக்கூறுமையே இனிதுவிளங்குமென்னுங்கருத்தாற் சொற்பல்காமைப் பொருட்டு அதனை யொழித்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட்டாதார் சருவவியாபியாய் நிற்றலாலென்னும் ஏதுவின்பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டுரைப்ப. அது கூறியது கூறலாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பிற் கேலாமையுமறிக. ஈண்டுச் சமவாய மென்றது தாதான்மிய சம்பந்தத்தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்றாற்பேதமாதற்கு உரிமையுடைமை.

அவன் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றிச் சருவவியாபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவையாசங்கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

---

* குடம், தமிழ்ச் சொல்லாதல் "குடந்தம்பட்டு" "குடக்கூத்து" "குடமுழா" என்றற்றொடக்கத்தாற் பயின்றுவரும் தமிழ் வழக்குரைகளானறிக. இன்னும், குடம் தமிழ்ச்சொல்லாகலின்றே 'குடந்தம்பட்டு' எனவரும் ஆற்றுப்படைத்தொடர்க்கு—'வழிபட்டு' என்றும், 'வணக்கம்பட்டு' என்றும், 'உரைப்பார்' என்றும், 'குடவென்பது தடவென்பதுபோல் வளைவுணர்த்துவதோர் குறிச்சொல்லாகலின், அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமாமென்றும்' ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைகூறுவாராயினர். குடவு வளைவு பொருட்டாதல் "குடாவடியுளியம்" எனும் குறிஞ்சிப்பாட்டடியால் அறியக்கிடத்தலின் இது தமிழ்ச்சொல்லென்றேதுணிக.

வடமொழி அமரநிகண்டின் அந்நூலார் 'குடம்' வடமொழியாகக்கொண் டோதுதலின் அது வடவியற்சொல்லுமாம். இன்னும், அஃதாண்டுத் தமிழிற்போலப் பெருவரவிற்றாகாது அருகிவழங்குதலானும், வடநூலார் 'கடாகாசம்' 'மடாகாசம்' எனவழங்குவதன்றி 'குடாகாயமெனயாண்டும் வழங்காமையானும் அதனை வடசொல்லெனவைத்து முடிபுகூறாது, தமிழ்ச்சொல்லெனவைத்து அவ்வாறு மரூஉ முடிபுகொண்டாராசிரிய ரென்றுணர்க. குடம் பொது வெழுத்தானாய சொல்லாகலின், இருமொழிக்கண்ணும் அங்ஙனம வெவ்வேறு பொருள்குறிக்கு மொழியாதற் கேற்குமாறு அறிக.

'குடாகாயம்' வடநூன் முடிபென்று கோடலுமொன்று, எனச் சிவஞானமாபாடியத்துள் ஆசிரியர் சிவஞானயோகிகள் உரைத்ததுங்காண்க.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் ஒன்றோ வேறோ வென்னும் இருதன்மையு மின்றி அவ்விரண்டிற்கும் பொதுவாய் எங்கணும் வியாபியாய் நிற்றலான் இனி ஆன்மாவிலிக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென மேற்கொண்டது என்க.

அவிநாபாவமுணர்த்துவார் * ஏகாநேக மின்றி யென மேற்கோளிற் போந்த பொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நிற்றலானென ஏதுக்கூறினார். சருவவியாபியாய் நிற்றல் அவையேதானேயா யென்னும் அதிகரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை ஈண்டேதுவாக வைத்து ஆன்மாவிலக்கமின்றி நிற்கு மென்னு மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

கஎ. எங்குமுள னென்றளவை யொன்றன் றிரண்டென்னி
லெங்குமுளா னன்றெவனு—மங்க
ளவையவ னன்றில்லைப் பொன்னொளிபோ லீச
னவையுடைமை யாளாநா மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஏதுவும் மேற்கோளுந் தம்முள் † அவிநாபாவ மாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை உவமைமுகத்தானுறுவித்தது.

(இ-ள்.) எங்கும் உளன் என்ற அளவை ஒன்று அன்று - யாங்கணும் அவையே தானேயென (மேற்கூறிய) அளவையானே (முதல்வன்) ஒரு பொருளாதல்கூடாது. (ஒன்றாயிற் கங்கைக்கரையினின்ற ஒரு மானுடனே காவிரிக்கரையினும் ஒருங்குநிற்கமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஓரிடத்துளதாதலன்றி யாங்கணும் வியாபித்து நிற்கமாட்டாதென்பதாம்),— இரண்டு என்னில் எங்கும் உளன் அன்று-அற்றேல், முதல்வன் இருபொருளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும் அவையேதானேயா யுளனாதல் கூடாது. (தன்மாட்டே வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின்கண் வேற்றுமையின்றி வியாபித்து நிற்றல் சாலாதென்பதாம். அற்றேல், இவ்விரண்டோடு முரணுதலின் எங்குமுளனல்லனெனக் கோடுமெனின்),— எவற்றும் எவனும் அங்கண் அவை அவன் அன்று இல்லை-எவ்விடங்களினுள்ள எத்திறப்பொருளுமாகிய அவ்விடத்து அவைகளெல்லாம் (அகரவுயிரின்றேல் அக்கரங்க ளில்லையாமாறுபோல) அம்முதல்வனை யின்றி யமையாவாகலான் (எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாது. ஆகலான் எங்குமுளனல்லனென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல், வேறு விடுக்குமாறென்னையெனின்),— ஈசன் பொன் ஒளிபோல்-எங்குமுளனாகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல (ஒன்றாதற்கும் இரண்டாதற்கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ் சத்தியுமென்றியைந்து நிற்கும். அற்றேல், பசுபாசங்களும் வியாபகமெனக் கோடலின் அவையும் இம்முறைமைபற்றி ஏகாநேக மிரண்டுமின்றி முதல்வன்போலத் தத்தஞ் சத்திகளோடு தாதான்மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலான் முதல்வனொடு சமமாவான் செல்லுமெனின்),— அவை உடைமை (ஆம்) நாம ஆள் ஆம் அங்கு - (அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபகத்தை நோக்கி வியாப்பியமாகலின்) அப்பாசங்கள் உடைமையாம்; பசுக்களாகிய நாம், அடிமையாவேம் அம்முதல்வன்மாட்டு என்க.

அன்றெனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

* ஏகாநேகமின்றி - நீக்கமின்றி. † அவிநாபாவம் - விட்டுநீங்காமை.

பாசங்கள் உடைமையாமாறும் பசுக்கள் அடிமையாமாறும் 'தாரகமாமத்தன் றுணிற்றல்' எ-ம், 'அதனின்றலாவொன்று பலவாறே தொழும்பாகும்' எ-ம் மேற் பெறப்பட்டமையின், அவற்றை எண்டெடுத்துக்காட்டி ஆசங்கை நீக்கியவாறு.

என்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. *"புகழ்புரிந்து" என்புழிப்போல. அவையையாவெனை ஆறுருபு விரித்துரைக்க.

ஒன்றன்று உளனன்று என்புழி ஒன்று உளனென்னுந் தருமிவாசகங்கள் ஆகு பெயரால் அத்தருமங்களின்மே னின்றனவாகலான் உளனென்பதும் அஃறிணை பொருமையோடு முடிந்தது.

அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு.

எவற்றெவனு மென்பது எழாம்வேற்றுமைத்தொகை. அஃறிணைக்கண்வரும் † எவனென்னும் வினுவினைக்குறிப்புச்சொல் ஈண்டுப்பெயர்த்தன்மைப்பட்டு எவனு மென எஞ்சாப்பொருண்மை புணர்த்திகின்றது.

அன்றியென்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாகலின் அன்றெனத் திரிந்தது.

இன்மை ஈண்டு அமையாமைப்பொருட்டு.

பொன் ஆகுபெயர்.

ஆம் என்பது உடைமையோடுமியையும்.

பொன்னொளிபோலீசனென்பது‡ தொகையுவம மாகலிற்பொதுவியல்பு விரித் துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகரணத்தாற்போந்த தொகைப்பொருள், முதல்வன் வியாபகனுதலின் வியாபகப்பொருட்கு ஒன்றாய் நிற்றல் கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனெனின் வியாபகனுதல்கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசுபாசங்கள் அவனை யின்றியமைதல்கூடாது; ஆகலான், முதல்வனொருவனே ஞாயிறுமொளியும்போல் வேறுஞ்சத்தியுமெனத் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டுச் சருவவியாபியாய்ப் பொதுமையினிற்பனெனச் சமவேதமாய் நிற்குமாறு தெளிவிக்குமுகத்தானே தா தான்மியசத்தி யுண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறியவாறுமென்றுணர்க. அஃதாமாறு,— தன்னைவிளக்குவதூஉம் விடயங்களை விளக்குவதூஉந் தானேயாகிய ஞாயிறொன்று தானே விடயங்களை விளக்குழிக்கதிரெனவுந் தன்னைவிளக்குழிக் கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தால்இருதிறப்பட்டிசைக்குநிற்றல்போல, புறப்பொருளைநோக்காது அறிவுமாத்திரையாய்த் தன்னியல்பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளைநோக்கி நின்றுணைத்துவதூஉமாகிய இருதன்மையுடைய போதிவாய சைதன்னிய மொன்றே அங் ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தியெனவும் புறப்பொருளை நோக் காது அறிவுமாத்திரையாய்நிற்குநிலையிற் சிவமெனவுந்தாதான்மியத்தால் இருதிறப் பட்டிசைக்கு நிற்குமெனவுணர்க.

இனித் திரோசத்தியொன்றுதானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில் வேறு பாட்டால் சுடுஞ்சத்தி அடுஞ்சத்தி யென்றற்றொடக்கத்துப் பலவேறுவகைப்படுமா றுபோல, சிவசத்தியொன்றே காரியவேறுபாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியையென்று ஐவகைசத்திகளாயும், முறையே ஐந்தும் நான்கும் எட்டும் பதின் மூன்றும் எட்டுமாகிய கூறுபாடுடைய ஈசானிமுதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், ஆரணி செனனி முதலிய மூவகைச் சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், வாமை சேட்டை முதலிய அட்டசத்திகளாயும், பராவாகீச வரி அபராவாகீசவரி மனோன்மனி மகேசை உமை திரு வாணியென எழுவகைச் சிவ

---

* திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம். செ-௯

† இவ்வாறம் 'எவன்' என்பது பெயர்த்தன்மைப்பட்டு நிற்றலுமுண்டென்பது "அஃதான் மெய்கெட்டுளுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துரையில் நச்சினார்க்கினியார் உரைக்குமாற்று னுணர்க. எழுத்ததிகாரம்,புணரியல். ௬ - ௨0. ‡ தொகையுவமம் - உவமைத்தொகை.

பேதங்கட்கும் முறையே எழுவகைச் சத்திகளாயும், அத்திபாண்மிக மெனப்படும் உன்மனா சமனா முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பலவேறு வகைப்பட்டு நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப் பெயர்பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறுவகையான் விருத்திப்பட்டு அப்பெயர்பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.

மூன்றாஞ்சூத்திரம்.

நேதிநேதீதிஶிஷ்டத்வா தஸ்மீத்யாதி ப்ரபோதத: |
ஸ்வாபே நிர்போகதோ போதே போதாத்மாஸ்த்யணு: |

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றலி
னைம்புல னொடுக்க மறிதலிற் கண்படி
லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா வியந்திர தனுவினு ளான்மா.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் அவையேதாமே யென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உயிர் சூனிய முதலியவற்றுள் ஒன்றுகற்பாற்றோ அவ்வாட் மதம்பற்றி நிகழுங்காலை பாசங்கித்து உயிர் அவற்றிற்கு வேறாயுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி மேலைச் சூத்திரத்தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முதல்வனதிலக்கணத்தை வலியுறுத்தாதல் மூன்றுஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப்பொருளுண் டென்பது முதற்சூத்திரத்துட்கூறி, காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைமை நோக்கித் துணைக்காரண முதற்காரணங்களது உண்மையும் அவற்றான் உலகங் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ்சூத்திரத்துட்கூறி அவற்றானுயபயன் கோடற்குரிய பசுக்களதுண்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென்றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

இலதென்றன் முதலிய அறுவகை யேதுக்களானும் மாயாவியந்திர தனுவென்னும் பெயரடையாற் பெறப்படுங் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின் வேறாய் இவ்வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.

இது * பூட்டுவிற் பொருள்கோள்.

உளதென்றது † சாதியொருமை. அறிதலினென்றது ஐம்புலனொடுஞ் சென்றியையும்.

தனுவினுளான்மாவுளதென்றாரேனும், காணப்பட்ட உடம்பாற் காணப்படாத உயிருக்குண்மை கூறவேண்டுதலின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வேறாய ஆன்மாவையுடைத்தென உடம்பின்மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அற்றாகலி னன்றே பதியுண்மை உலகின்மேல் வைத்தோதியதூஉமென்பது.

---

* இதனை - "எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட் - பொருணோக்குடையது பூட்டுவி லாகும்." என்பர் நன்னூலார். பொதுவியல். ரு - சச. 'ஆன்மா உளது' எனவியையுதலின்.

† ஆன்மா சாதியொருமையாதலின் ஈண்டொருமைவினையேற்றதென்றற் கிதுகூறினார்.

ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகைமதங்களை வேறு வேறு மறுக்கு மேதுக்கள் எழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னு மேற்கோள் அவற்றோடு தனித்தனி சென்றியைதலின் எழுதிகரணத்ததாயிற்று இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய வேதுவேயேதுவும் மேற்கோளும் ஆகலான் ஏனைச்சூத்திரங்களுட்போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமையின், இவையேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்குமாறும் இனிது விளக்கி வலியுறுத்தற்கு மாத்திரையே ஈண்டுரைக்கப் படுவதெனக் கொள்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமூகான்மவாதி என்னுமெண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்மாவினிலக்கணங்கூறும்வழி, அநுவாதமுகத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவரையொழித்து, ஒழித்த எழுவர் மதங்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மை சாதிப்பான்றொடங்கி, அவற்றுள் இது சூனியமேயான்மாவென மாத்துமிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்வேழதிகரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்துள்,—இலதென்றலின் - இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென்று சொல்லும் பொருளுண்மையான்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இதனின் வேறுயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஆன்மா இலதென்றலே பற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடில்லையென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோடொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றுற்பரிய முணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுதலமையாமையின் உடல் பொறி விடயமனைத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஒரோவொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறாகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுடவாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக விட்டு அங்ஙனங் கூறிக்கொண்டு நிற்பதோரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையேதானேயாமென்பதனுள் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாறும் ஈண்டிலதென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது என்னையின்றுண் மலடியென்பதனோடொக்குமென்றொழிக வென்பது கருத்து.

இன்மை ஈண்டேச் சூனியப்பொருட்டு, சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லதுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறு மன்றெனப்படும் பாழ்.

எகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

௧அ. அன்றன் றெனநின் றனைத்துப்விட் டஞ்செழுத்தாய்
நின்றொன் றைக காதே சிபானைக் கா—மின் றின்ற

தர்ப்பணம் போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமு மல்லை தனி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அப்பறிவை யுடல் பொறி விடயமுதலியவற்றின் வேறு கப்பிரித்துக் காணுமாறும் அதுவே உயிராமாறுந் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அனைத்தும் நின்று - உடல் பொறி விடயமுதலிய அனைத்திலும் அதுவது நானாகின்று,—அன்று அன்று என விட்டு - முறையானே இது நானன்று இது நானன்றென ஒவ்வொன்றாகக்கண்டு நீக்கியவழி,—அஞ்செழுத்தாய் ஒன்றாகின்றுளது - (அவ்விடத்து) அகரமுதலிய சூக்குமபஞ்சாக்கரரூபமாய்ப் பரிந்து வந்தபோதறிவுநிலை பெற்றுளதன்றோ,—அதுவே நீ- (அதுவுநானன்றெனக் கழிப்பின் அங்ஙனங்கழித்த உணர்வு வேறுண்டெனப் பட்டு மேலும் வரம்பின்றிப் போதுபோகலிற் சூக்குமபஞ்சாக்கர ரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த) அவ்வறிவு தானே நீ யென்பது தெளியாக. (அற்றேல், மாயேயமூஞ் சிவமுமுள வென்பது பேலைச் சூத்திரங்களாற் சாதிக்கப் பட்டமையின் அவையே அவ்வறிவினைப் புடறிந்து நீக்குவேயாவனபுடாகலான் வரம் பின்றிப்போய் மாறில்லையாலெனின்),—சார்மாயை - நின்னாற் சாரப்பட்ட மாயை,—அனைத்தும் நின்று நின்று தர்ப்பணம்போல் காட்டலான் நீ அல்லை - நிலமுதலிய காரியமனைத்துமாய் நின்றொடு விரவி நின்று இப் பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணாடிபோல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற்பன்மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றாகலான் நீ அம்மாயையல்லை.—தற்பரமும் அல்லை-(மாயையான் விளங்கி யறியும் நீ) அதற்கு அதீதமாகிய சிவமுமல்லை,—தனி - அவற்றின் வேறு என்க.

விட்டவழி யென்பது விட்டெனத் திரிந்து நின்றது.

அவ்வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்றென நின்றனைத்தும்விட்ட வழியென எதுப்பொருளை அநுவதித்து அஞ்செழுத்தாயொன்று நின்றதென அடையாளங் கூறினர். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட் பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலுமோரினை யின்றி யுரைத்தார்.

அனைத்துநின்றென்புழி முன்னர்க் கண்ணுருபும் பின்னர் ஆக்கச்சொல்லுந் தந்துரைக்க. ஏகாரந் தேற்றம். தற்பரமென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

அனைத்து நின்றின்று தர்ப்பணம்போற் காட்டலால் சார்மாயை நீயல்லை தற்பரமுமல்லை தனியென்றதனுனே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந்தோற்றுவாய்செய்தவாறு மாயிற்று.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அவ்வறிவு உடம்பின்கணன்றி நிகழ்க்காணுமையானும் காணுவனேன் பருத்தேனென உடம்பினையே நானென்று வழங்கக் காண்டலானும் உடம்பேயான்மாவெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். எனதுடலென்றலின் - நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்

தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யான் உடம்பு யான் கை யான் காலென உடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின், அதுவே,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ்வுடம்பின் வேறாய் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்க.]

நான் பருத்தேன் இறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால் எனவுடம்பை அவ்வாறுவழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர் வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழக்குமுறையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

என்பதி என்மனையென்றாற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருள்படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்கும்ராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதற்குத்தரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவினது தலையென்றாற்போல்வன சிறுபான்மை வழக்கமாகலின் ஆண்டொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும், ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி என்மனைவி என்பொருள் என்றுவழங்குமாறுபோல என்கை என்கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பலவாற்றானும் பெரும்பாலும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்கமிகுதிப்பாடு பிறிதின்கிழமைப் பொருட்கணன்றி வாராமையான் அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு * நிற்கும்பொருள் வேறொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறும். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

கக. எனதென்ற மாட்டி னெனதலா தென்று
முனதலா துன்கைகால் யாக்கை—யெனதென்று
மென்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்றிகா
ணுன்னினவை வேறா முணர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் தம்மின் வேறுதல் கண்டு †பிறிதின்கிழமைப் பொருள்பட எனதென்றாற்போலன்றிக் கைகான்முதலியவற்றைத் ‡தற்கிழமைப் பொருள்பட எனதென்று கூறிநிற்றலின், அவ்விருவேறுமொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எனது அலாது என்றுது எனது என்றமாட்டின் - (நீ உலகாயதநூல் கேட்குமுன்னெல்லாம் பதி மனைவி முதலிய புறப்பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கின்றாயன்றே, அக்காலத்து அவற்றை) எனதென்றவை வேறுகாணுது தனித்தனி எனதெல்றே தற்கிழமைப்பொருளா

* இறந்தகாலத்தை புணர்த்துஞ் செய்தெனெச்சம் ஈண்டு 'நிற்கும்' எனும் எதிர்காலச் சொல்லோடிபைந்த தென்னெனின், பெரும்பான்மை இறந்தகாலத்தையேயுணர்த்துமாயினும் "செய்தெ னெச்சத் திறந்த கால - மெய்பிட னுடைத்தே வாராக் காலம்" என்புழிப்போல வேனைக்காலங்களையுமுணர்த்துமென்பது. தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல்-கூ-சஉ.
† பிறிதின்கிழமை என்பது தன்னின்வேறுபட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.
‡ தற்கிழமை என்பது தன்னோடு ஒற்றுமைப்பட்ட பொருளின் சம்பந்தம்.

தக்கூறிக்கொண்டு நின்றாய் போல,—உளாது அலாது உன் கை கால் யாக்கை உளது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நிற்றிகொல் - உளதன்றாகிய உன் கை கால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி எனதென்றும் அவ்வவ்வறிந்த பாசவறிவை என்னறிவென்றும் தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ பொருள்பொருள் வேறு நிற்கின்றாய் காண்.—உன்னின் - (உலகாயத நூல் ஆராய்ந்தபின் ஓர்ப் பதி யுள்ளவி முதலிய பொருள்கள் உலக்கு வேறுதல் கண்டாற்போலக் கை கால் முதலியவற்றினியக்கங்களையும் எதுக்கண் முதலியவற்றான்) ஆராய்ந்து பார்ப்பாயின்,—அவை வேறாய் உணர்-அக்கைகால் முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனை யறிவாயாக என்க.

இன் உவமவுருபு.

உளதலாதென்பதனைக் கை கால் யாக்கைகளோடு தனித்தனி கூட்டுக.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களை யறியுமென்றல் எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல்போற் சடமன்மை பெறப்படுதலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்றாகலானும், அவையே உயிராதலமையுமென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலன் அறிதலின் - ஐம்புலன்களையும் அறிதலான்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இவ்விந்திரியங்களின்வேறாய் உயிரெனப்படுவ தொன்றுண்டு என்க.]

ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்தொன்றறியாவமையின் இவ்வைந்தினும் ஐம்புலனுமறிவ தொன்றாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின் வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாதனைமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரசகந்தங்களை - ஐந்துவிடயங்களாகிய ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றங்களை,—இந்திரியங்கள் - சுரோத்திரமுதலிய இந்திரியங்களுள்,—ஒன்று - ஒருவிடயத்தை,—அறிந்தது - அறிந்த இந்திரியம்,—ஒன்று - மற்றொருவிடயத்தை,—அறியாமையின் - அறியாதாதலான்,—இவ்வைந்தினும் - இவ்வைந்திந்திரியங்களானும்,—ஐம்புலனும் - ஐம்புலன்களையும்,—அறிவதொன்றாகலின் - அறியும்பொருளுண்டாதலான்,—அதுவே - அவ்வாறறியும்பொருளே,—அவ்வான்மாவாமென்றது - மேலுரையளவை பற்றிச்சாதித்த ஆன்மா வென்றவாறும். ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.]

௨௦. ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி யுடன்மன்னி
யன்றும் புலனுபவ் வஞ்செழுத்தை—யொன்றறித
லுள்ளதே யாகி லதுநீ தனித்தனிகண்
டுள்ளலவை யொன்றல்ல யோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாதென்றதொக்கும் ஐந்தனைத்துயிரெனக் கோடலின் அதனையெனக்காக்கேதிரேக்கில்லை. இனி

இவ்வைந்தையுங்கொண்டு ஐம்புலனையும் ஒருபொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங்கண்டிலம். * 'குடத்தைக்கண்ட யானே அதனைத் தீண்டினேன்' எனவறிந் துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்கண்ணே நிலைபெறுமொற்றுமைபற்றியமையு மெனக் கோடுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி - உடம் பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒருவிடயத்தை யறிந்த இந்திரியம் மற்றொரு விடயத்தை அறியாதாய்,—அன்றும் புலன் ஆய் ஐவஞ்செழுத்தை - அங் ஙனந் தம்முள் † மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச் (சூக்குமபஞ்சாக் கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டு) ஆராய்ந்தறிகின்ற அவ்வைம்பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை,—அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில் - கண் உருவத்தை யறிவது செவி ஓசையையறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலை யுடையதோர் பொருள் (இல்லதோ உள்ளதோவென வினவினோர்க்கு இல்லதெனின் அவ் வறிவு நிகழாதாதலின் அது பொருந்தாமையின்) உள்ளதேயாமெனின்,—அது நீ - அவ்வாறுணர்வதியாது அதுவே நீயாகியவான்மா (அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களே யன்றோ படுமிழுக்கென்னையெனின்),—அவை தனித் தனிகண்டு உள்ளல் - அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை வேறு வேறு கண்டறிதன்மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டையுடையேம் யாமென வும் அறியமாட்டாவாகலான்,—ஒன்று அல்லை ஓர் - அவ்வைந்தின் றொழிற் பாட்டையு மறிந்து அவற்றின் வரும் பயன்கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறாவை அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

ஆகியென்னுஞ்செயப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடுமுடிந்தது; இவனு மிவளுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்தும் விளையாடுப என்றாற்போல. ஆயென்பது வினைத்தொகை. அவ்வஞ்செழுத்தென்க. அஞ்செழுத்தாற் செலுத்தப் பட்டபொறியை ஆகுபெயரான் அஞ்செழுத்தென்றார். அஃதிருமடியாகுபெயராய் ஐம்பொறியின் றொழிற்பாட்டை யுணர்த்தி நின்றது.

உள்ளல் உள்ளலானென்க.

இம்மூன்றதிகரணங்களாலுஞ் சாக்கிரத்தினிகழு மியல்புபற்றி ஆன்மாவி னுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நான்காமதிகரணம்.

இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது.

ஏ-து. மேல். ஏ-வின். ‡ "நேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனாற் காண்டும்" என நிகழ்ங்கோடலின் அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவதற்புரியட்டக வுடம்பே யாமெனவமையும், அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தேநின்று இந்திரி யங்களைப் புறத்திற் செலுத்தியறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்குமதேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினுலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறிகளுமொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்த வற்றையறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு என்க.

---

* ஆன்மா வளதென்று வலியுறுத்தற்பொருட்டாகத் தருக்கசங்கிரகவுரையினின்றும் இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

† இப்பொருட்டாதல் "அன்றினார்புரம்" என்னும் திருவாக்கானு முணர்க.

‡ சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம் செ - க௪. ஓசைதப்பரிச.

§ [illegible]

ஒடுக்கம் * ஆகுபெயர்.

நனவின்கட் கனாவுகண்டாமென்றுங் கண்டிலமென்றும் நிற்பதுளதாகலின் அதுவே பவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். சொப்பனத்தி னிகழ்ந்தவற்றை யறிவதுஞ் சூக்குமதேகமேயாகலின் இது † சித்தசாதனமாமா லென்னுங்கடாவை யாசங்கித்த அதன் குற்றப்பிரமுணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். கனவு - சொப்பனத்தினை,— கண்டாமென்றும் - காணப்பெற்றேமென்றும்,— கண்டிலமென்றும் - காணப்பெற்றிலேமென்றும்,— நனவின்கண் - சாக்கிரத்தின்கண்,— நிற்பதுளதாகலின் - மயங்கியறியும்பொருளுண்டாதலான்,— அதுவே - அவ்வாறு மயங்கியறியும்பொருளே,— அவ்வான்மாவாமென்றது - மேலுரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறும். ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளதெனமேற்கொண்டது என்க.]

இஃதென்சொல்லியவாறோவெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தினிகழ்ந்தவற்றை நனவின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதனமாதல் யாண்டையதென விடுத்தவாறென்பது. கனவுகண்ட சூக்குமவுடம்பே கனவின்கண் அதனையறியுமாயிற் கண்டபடி யறியாது மயங்கி யறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒருதன்மைத்தாகலின்றி அகத்துச் சேறலும் புறத்துச் சேறலும் வேறுபாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்ஙனமறியு முயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

உக. அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிக டாங்கிடப்பச்
செவ்விதி னவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—யவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுட னியல்லை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கனவின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீளவருமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப - (மேல் உயிரன்றெனக் கூறிப்போந்த) தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப,— அடங்கி அவ்வுடலில் செவ்விதின் சென்று - (அவையங்ஙனங்கிடந்தவழிப்) புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச்சென்று,— அவ்வுடலின் வேறு ஒன்று கொண்டு விளையாடி - அத்தூலவுடம்பு போல அதனின் வேறாயதோருடம்பையெடுத்துக்கொண்டு வேறோராற்றாற்கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றுவிளையாடி,— மீண்டு அதனை மாறல் - மீளவதனை மாறி மேற்சேறலான்,— நீ உடல் அல்லை மற்று - நீ அச்சூக்குமதேகமல்லை அதனின் வேறாவை என்க.

‡ உயிர்ப்ப வென்றது அன்பெறாத அகரவீற்றுப் பலவறிசொல். உயிர்த்தல் தொழிற்படுதல்.

தாமும் மற்றும் அசை.

---

* சொற்பனதானத்தை யுணர்த்துதலின்.
† சித்தசாதனம்-முன்சித்தித்த தொன்றனையே மறித்துஞ்சார்தல்.
‡ "அ ஆ வ என வரூஉமிறுதி" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் அகரவீற்றுப் பலவறிசொல் அன்பெற்றும் பெறாதும் வருமென்று சேனாவரையர் கூறுமாற்றுனு முணர்க.

மீண்டு மீள.

மாறல் மாறலாமெனக.

இவ்வதிகரணத்தாற் சொப்பனத்தினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப் பட்டது.

ஐந்தாமதிகரணம்.

இனிக் கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். சொப்பனத் தானமாத்திரையினன்றித் தொழிற்படாத சூக்குமதேகம்போலன்றிச் சுழுத்தி துரியங்களினுந் தொழிற்படுவதாய பிராணவாயுவே அடக்குதல் விடுதல் செய்தறிவதாகிய ஆன்மாவாத லமையுமெனப் பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னோர்தாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். கண்படில் - துயிலிடத்து,—உண்டி - விடயங்களிடமாக வரும் இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியும்,—வினை - உடம்பு சேட்டித்தலும்,—இன்மையின் - இல்லாமைபால்,—ஆன்மாவுளதென்றது - இப்பிராணவாயுவின் வேறாய் ஆன்மாவுண்டு என்க.

உண்டிவினை உம்மைத்தொகை அஃது *"உண்டியும் வினையு மின்றிக்கிடந்து" என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானு முணர்க.

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவயாம் பிரகிருதிக்கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவியா நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். †கண்படை கொண்டவழி உண்டிவினையில்லையென்றது உடற்கோ பிராணவாயுவுக்கோவென வினுயினார்க்கு உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவையில்லாமைபற்றி ஈண்டைக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனிப் பிராணவாயுவுக்கென்னின் அது துயின்றெழுந்தபின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்றறிதல் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டும் இன்பநுகர்ச்சியுண்டென்பது பெற்றும். விழித்துழிப்போல உறங்குழியும் பிராணவாயு வியங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாகலின் அதற்கு அவையாண்டில்லை யென்றல் மாறுகோள்போதுமென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்குற்றப்பரிய முணர்த்துதலுதலிற்று. ‡

(இ-ள்.) ஈண்டு உண்டியென்றது விடயங்களிடமாகவரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை; வினையென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின். இவ்விரண்டும் பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்தகருவிகளெல்லாமொடுங்கிய துயிலிடத்து அஃதியங்காநிற்பவும் உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின்மையின் அவையொடுங்காதவிடத்து அவையிரண்டும் அதன்கணிகழ்தலுண்மையின் அவ்வின்மையுண்மைகட்கு ஏதுவாகக் கருவிகளை யொடுக்கியும் ஒடுக்காது நிற்பதியாது அதுவே அவ்வான்மாவென்றவாறும். கண்படில் உண்டிவினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளென்பது ஆற்றலான் வந்தது.

இன்பத்துன்பநுகர்ச்சியை இன்பத்துன்பமென்றுபசரித்தார்.

சீவனம் சீவித்தல். சேட்டித்தலென்றதாம்.

---

* சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம், செ-௩௦, கண்டுணர்.

† கண்படை - உறக்கம். ‡ இப்பகுதி [illegible] பிராணான்மவாதிகட்கு.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது.

சிவியாதிற்பதென்பது சிவியாநிற்றலென்னுந் தொழிற்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. * "உறங்குவதுபோலும்" என்புழிப்போல.

உளதென்றது தனித்தனி சென்றியையும்.

துயின்றுழியும் விழித்துழியுந் திரிபின்றி ஒரு தன்மைத்தாதல் பற்றி உடம்பு பிரகிருதியெனப்பட்டது. பிரகிருதிக்கென்றது உருபுமயக்கம்.

இரண்டு காலத்துமொப்ப வியங்குதல் பற்றிப் பிராண வாயுவைப் பிரகிருதியெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையினென்றுரைப்பாரும், பிரகிருதிவிகாரமாகிய சித்தத்திற்கு அவையின்மையினெனவுரைத்துச் சுழுத்தியின்கண்ணுந் தொழிற்படுவதாய சித்தமேயுயிரென்னுஞ் சித்தான்மவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த தியங்கிரானமென்றுரைப்பாருமுளர்.

> ௨௨. கண்டறியு மிவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணுதே
> யுண்டி வினையின்றி யுயிர்த்தலாற்—கண்டறியு
> முள்ளம்வே றுண்டா மொடுங்கா துடலண்ணி
> லுள்ளதா முண்டிவினை யுள்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். துயிலிடத்துக் கருவிகளெல்லா மொடுங்குதலின் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியுஞ் சேட்டையும் பிரகிருதிக்கில்லையாயினவாகலான் அதுபற்றிப் பிராணவாயுவை யான்மாவென்றற் கிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டு அறியும் இவ்வுடலே - கண்டறிதற்கு நிலைக்களமான இவ்வுடம்பின்கண்ணே,—†காட்டுக் காணுதே ஒடுங்க - காட்டாய கருவிகள் தொழிற்படாதே யொடுங்கவும்,—உண்டி வினை இன்றி - அவையொடுங்கிய வழி உண்டியும் வினையும் பிரகிருதிக்கில்லையாகவும்,—உயிர்த்தலான் - பிராணவாயு நிலைபெற்று இயங்குதலான்,—கண்டு அறியும் உள்ளம் வேறு உண்டு - கண்டறியு முரிமையையுடைய உயிர் பிராணவாயுவின் வேறாயுண்டு,—ஒடுங்காது உடல் அண்ணில் உள்ளன் உண்டி வினை உள்ளதாம் - அவ்வுயிரொடுங்காது அவ்வுடலின்கணைய்திற்றுயின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின் றொழிற் பாட்டானுய உண்டியும் வினையு முடைத்தாம்,—ஆய் - அதனை யாராய்ந்தறிவாயாக என்க.

இது ‡ அருத்தாபத்தியளவை.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

இன்றியென்னும் வினைக்குறிப்புச் செயவெனெச்சத்திரிபு. செய்யும்மைகள் தொக்கன. அவை §"அறிந்திடா துடனுறக்கத் தறிவின்மை காணமின்மை—யுதிர்நீ முதலி யாகி னதுநிற்கக் காணம் போகாது" என்னும் பொருள் விளக்குகின்றன.

|| ஊன் ஆகுபெயர்.

உயிர்வேறுண்டென்றதனை வலியுறுத்துவார் உடம்பாட்டிருவைத்தாலுங்கூறினார்.

இவ்வதிகாணத்தானே சுழுத்தி துரியங்களினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இதுகாறுஞ்சார்மாயை நீயல்லையென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

---

* திருக்குறள், நிலையாமை. செ-௧.
† இப்பொருட்டாதல் 'சேக்காதுசேக்கி' என்புழிக் கூறியவாற்றானுணர்க. செ-ம்.
‡ அருத்தாபத்தி என்பது - பகலே விளக்குவது குறிப்பென்றால் இரவை விளக்குவது சந்திரனென்றறிவதாம். அளவை - பிரமாணம்.
§ சிவஞானசித்தியார், மூன்றுஞ்சூத்திரம். செ-௪, அறிந்திடும். || உடம்புணுமுறுத்தலின்.

ஆறமதிகரணம்.

இனி உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளது என்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போந்த சடப்பொருள்கள் போலன்றிச் சித்தாகலான் அதுவே உயிராதலமையுமென விஞ்ஞானன்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்திறுருங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தொழிற்படுங்கருவிக ளொன்றுமின்றிக் கேவலமாய் அதிதாவத்தையினின்றுழி அறியுமாறின்றிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவிகளால் அறிவிக்கவறிந்து வருதலுண்மையின் எக்காலத்துந் திரிபின்றி யறிந்தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கு இது தகாமையான் அங்ஙனமுணருமான்மாவேறுண்டு என்க.

உணர்த்தவுணர்தலெனவே முன்னுணராது கிடத்தல் பெற்றும்.

அவனறிந்தாங் கறிவனென்றறிவிக்க வறிந்து உபதேசியாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவேயவ்வான்மாவாமென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரமப்பொருள் அவிச்சைக்காலத்துக் கருவிகளோடுக் கூடியன்றி யறியாதெனக் கோமோகலின் அதுபற்றி உயிர்வேறுண்டென்றல் பொருந்தாதென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து * 'அவ்வளவிலவன்மகிழுக' வென்றுநியாயத்தால் வேறுமதன்றாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கருவிகளோடு கூடியவழியுந் தன்னியல்புணருமா றில்லாத ஆன்மாவைப்போல அம்முதல்வன் மறந்துமறந்தறிதலின்றி அறிந்தவாறே யறிந்து நிற்கும் பேரறிவுடையனென வேதாகமங்களா னறிவிக்கவறிந்து ஞானவறிவுக்கு முபதேசமொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன்றுளதாகலின் அதுவே மேலுரையளவையாற் சாதித்துப்போந்த ஆன்மாவென்றவாறும். உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது.

அறிந்தாங்கென்பது அப்பொருட்டாதல் † "எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப" என்பதனானுமறிக. இதற்குப் பிறவாறுமுரைப்ப. அவையெல்லாம் பொருந்தாமை யோர்ந்துணர்க.

உக. அறிந்து மறிவதே யாயு மறியா
தறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி—யறிந்த
தெதுவறிவு மன்றாகு மெய்கண்டா னென்றி
னதுவதுதா னென்னு மகம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கருவிகளோடு கூடியவழியும் அவிச்சை நீங்காமையின் விடயங்களை மாத்திரையேயறிவுமன்றித் தன்னியல்பறியுமாறில்லை அஃதுபதேசத்தாலறியப்பாலதேயாமாகலான் அதுபற்றி இழுக்கென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனையும் மேற்கூறிய நியாயத்தானுடம்பட்டு இன்னுமொருதாற்பரிய முரைக்குமுகத்தானே விடயங்களையறிவுழியும் பசும் வேறுபாடு கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

அவனறிந்தாங் கறியுமாறும் உயிர் மறந்து மறந்தறியுமாறும் தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று எனினுமமையும்.

(இ-ள்.) அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியாது - (கருவிகளெல்லாவற்றோடுங்கூடிச் சாக்கிரத் தானத்தினின்று விடயங்களை யறியுமிடத்தும்

* இதனை வடநூலார் - த்ருஷ்ட்வா கீ-ஜு-ந்நாயம் என்பர்

† திருக்குறள். வினைத்திட்பம். செ-சு.

திருஞ்சேர் அறிப்படாதது) தன்னைப்பயறிந்தும் ஒன்றனையறியப் புகுவ ாயும் முன்னறிந்ததொன்றனை அறியாதொழிந்தும்,—அறிந்ததையும் விட்டு அங்ஙன் அடங்கி - (இங்ஙனம் பொரோவொன்றாக) அறிப்பட்ட விடயத்தை யும் (இடைவிடின்றி அறியமாட்டாது) விட்டுவிட்டாங்கே ஒடுங்குவதைப் பட்டடங்கி,—அறிந்தது எது - (மீளவறிந்து வருதல் கண்கூடாகக் காணப் படுதலான்) அங்ஙனமறிந்து வந்த பொருள் யாது அது (சடமன்றென் பது மேற்காட்டப்பட்டது முன்னருங் காட்டப்படும்),—அறிவும் அன்று - (ஒன்றாக இயல்பாகவுணர்தலைப் போறிவாகலின்) அதுவுமன்றாம்,—மெய்கண் டான் ஒன்றின் - இனி மெய்யாகிய சித்தாந்தநெறியினை யுணர்ந்தோன் வேறொன்றனைபோலவன மனமொருங்கியோராயுமாயின்,—அது அது தான் என்னும் அகம் ஆகும் - (காட்டுமோவிக்கு வேறாய கண்ணொளிபோல அவ்விரண்டிற்கும் வேறாய்) அதுவதுவே தானெனச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய் நின்றறியுமியல்பையுடைய உயிராம் என்க.

அறிந்தும் அறிபடுபடாடம் என்னும் உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. அறி யாதுமென்னு மென்னுமும்மை எச்சத்தாற்பெறுக்கது. அறிந்ததையுமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயது. ஏகாரம் அசைநிலை.

அங்கு உணர்த்துமுறைமைத் தானமாகிய இலாடத்தினென்றவாறு.

அறிந்ததையும் விட்டடங்கடங்கி யறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்திறுதியினும், அதுவதுதானெனச் சார்ந்ததன்வண்ணமாமாறு உண்மையதிகாரத்தும்பெறப்படும்.

அறிந்துமறியவேதுயாயு மறியாததிர்ந்ததையும் விட்டடங்கியறிந்தெது என் பதற்கு ஒதியதனை ஓதியபொழுதேயுணர்ந்தும் பலகாலோதியுணர்வதும் பலகா லோதியுமுணர்தலின்றியும் உணர்ந்ததனையும் பின்னர் மறந்தொழிந்தும் இவ்வா றேதியுணர்ந்த தியாதென்றுரைத்தலு மொன்று. இப்பொருட்கு அடங்கி யென் புழியும் என்னுமும்மை விரித்துரைக்க.

இங்ஙனம் மூவகைப்படுத்துரைப்பவே, உணர்த்தவுணர்தலென்னுமேதுவான் முறையே அதீதத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றியும் சுத்தத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றி யும் உணர்த்துமுறைமைக்கணிகழு மியல்புபற்றியும் உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இது * 'தற்பரமுமல்லை' யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறுகாண்க.

விஞ்ஞானமே ஆன்மாவென்னும் புத்தரின் யோகாசாரன்மதத்தை மறுத்தற் கெழுந்தது இவ்வதிகாரமெனக்கொண்டு அதற்கியைபவுரைப்பாருமுளர்.

ஏழாமதிகரணம்.

இனி மாயாவியந்திர தநுவினுள் ஆன்மாவுண்டென்றது.

எ-து, மே-ள். எ-னின். உடம்பு முதலியவற்றுள் ஒரோவொன்றே ஆன்மா வாதலின்றென்றதோக்கும், அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தவழியும் அறிவு நிகழாமையா னும் எல்லாங் கூடியவழி அது நிகழ்தலானும் அவைத்துங் கூடிய சமுதாயமே உயி ராதலமையுமெனச் சமுகான்மவாதிகளாகிய சௌத்திராந்திகர் வைபாடிகர் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினிறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற் கோடலுதலிற்று.

(இ-ள்.) மாயாகாரியங்களான் யாக்கப்பட்டியன்ற சூத்திரப்பாவை போலு முடம்பின்கண்ணே அவற்றிற்கு வேறாய் ஆன்மாவுண்டு என்க.

எனவே அவையெல்லாம் மாயையின்காரியங்களாய் நிலைபெறுதனவாகலின் நிலைபேறுடைய வுயிராகாவென்றவாறாயிற்று.

* மாயை ஆகுபெயர். இகரம் விரித்தல்விகாரம்.

அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். சித்தமுஞ் † சித்தப்பகுதியு மாகிய ‡ அகச்சமுதாயமைந்தும் மாயாகாரியமென்பது எம்மனோர்க்கு உடம்பாடன்மையின் அதுபற்றி ஆன்மா வேறன்றெனச் சாதித்தலமையுமாறென்னையென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அவ்வளவினவன்மையிழுக' வென்னு நியாயம்பற்றி வேறுமோராற்றாற் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நீ ஐந்து கந்தமெனக்கொண்ட மாயாகாரியங்கள் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறுமாறின்றி வேறுவேறு பெயர்பெற்று நிற்பனவாகலான் மாயாவியந்திரதனுவினுள் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்க.

வேறுவேறு என்பது வெவ்வேறெனமரீஇயிற்று.

உச. கலையாதி மண்ணந்தங் காணிலவை மாயை
நிலையாவாந் தீபமே போல—வலையாமன்
ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடி லதுதனுவாந்
தானத்தின் வேறாகுந் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறினுந் தொக்க சமுதாயத்தின்கண் ஆன்மாவெனப்பெயர்பெறுமெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி யிழுக்கென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறும் வழியும் அவர்கூறியவாறு பெயர்பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறும், அவை மாயாகாரியங்களேயாமாறும், அவை தொக்க சமுதாயத்தினும் ஆன்மாவெனப் பெயர் பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காணில் கலை ஆதி மண் அந்தம் (ஆம்) - (அங்ஙனஞ் சமுதாயமாதற்குரியவை யாவையென்று) அளவைகளானறியப்புகிற் கலைமுதனிலமீறாகிய தத்துவங்களேயாம்,—அவை மாயை நிலையாவாம் - அவையனைத்தும் மாயையின் காரியங்களாகலின் நிலையுதலின்றிச் சிலகால நின்றழிவனவாம்,—ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடில் - (அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித்தோன்றுவதாய) ஞானத்தினியல்பை அசையாமற் (கருத்தைபொருக்கி)முன்றுணர்ந்து (பின் அச்சமுதாயத்தை)யாதென் றாராயின்,— அது தீபமேபோலத் தனுவாம் - அச்சமுதாயங் (கண்ணுக்கு) விளக்குப்போல (உயிர்க்குத் துலக்குமபரங்களாகிய) உடம்பாம்,—தான் அத்தின் வேறு ஆகும் தான் - (ஆதலாற் கண் விளக்கின் வேறாயினாற்போல) உயிர் அவ்வுடம்பின் வேறாம் என்க.

ஆமென்பது மேலுஞ்சென்றியையும்.

மாயை ஆகுபெயர்.

தானென்பது முன்னையதெழுவாய்; பின்னையது அசை.

அதனினென்பது அத்தினெனமரீஇயிற்று. § "இத்தை மெய்யெனக் கருதி" என்புழிப்போல.

இதனானே தனியென்றதனை வலியுறுத்தவாறு.

இவ்வாறு முன்றருத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட் கூறப்படும் பதிமுதலிய பொருள்களுண்மை அநுமானவளவையான் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவளவையே

* தன்வழியங்கலைபுணர்த்தலின். † சித்தப்பகுதி - மனம் புத்தி அகங்காரம்.
‡ அகச்சமுதாயம் ஐந்து—உருவம் - வேதனை - ஞானம் - குறி - வாசனை

டமையுமாகலின் அனுமானவளவை மிகையாம்பிறவுமெனின்,—ஆகாது: மந்த வுணர்வுடைய மாணுக்கர்க்கு வேற்றுச்சமய நூல்களை ப்ரரக்கியவழிச் சைவாகமப்பொருளின் மலைவு நிகழாமைப்பொருட்டும், கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னு நான்கு வகையானன்றி ஆகமங்களைக் கேட்ட துணையானே அநுபவங்கூடாமையிற் சிந்தனைசெய்த வன்மை வேண்டுமாகலின் புணர்த்துத் தெளிந்து கோடற் பொருட்டும் கருதலளவையும் வேண்டப்படுமோகலானென்க.

இலக்கணவியல்.

நான்காஞ்சூத்திரம்.

ஆத்மாந்தஃகரணாதந்யஸ்த்வந்விதஸ்ஸசிவவந்ருபஃ |
அவஸ்தாபஞ்சகஸ்யாத்மா ஸஹஜாஜ்ஞாநரோதிதஃ ||

அந்தக் கரண மவற்றி னொன் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இதுவுமது.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பிரமாணம் இலக்கணமிரண்டானும் பொருளுண்மை பெறற்பாற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட பதி பாசபசுக்களுக்கிலக்கணம் எதிர்நிரனிறையாகவைத்துக்கூறுவான்றொடங்கி அவற்றுள் இது மேலெடுக்க நின்ற ஆன்மாவினிலக்கணங் கூறுதனுதலிற்று.

சொற்பல்காமைப்பொருட்டும் ஒத்து வேறுபவழியும் இயைபுடைமையுணர்ந்து கோடற்பொருட்டும் ஈண்டு இதுவுமதுவென மாட்டெறிந்துரைத்த ஆசிரியர், இங்ஙனமுறைத்துக்கோடற்கேற்பவன்றே ஆண்டுஆன்மாவினதுண்மையுணர்த்துதனுதலிற்றெனச் சிறந்தெடுத்தோதாது பொதுப்பட ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துதனுதலிற்றென்றதூஉமென்க. இவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆன்மாவினதுண்மை கூறுமுகத்தாற் றொகுத்தோதிய அஞ்சவத்தை ஈண்டிலக்கணங் கூறுமுகத்தான் விரித்தோதப்படுதலின், இதுவுமது வென்றது மேலைச்சூத்திரப் பொருளோடு மாட்டெறிந்ததென்றுரைப்பினுமாம். இதனானுஞ் சூத்திரவியைபு இனிதுவிளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

ஆன்மா - ஆன்மா,—அந்தக்கரணமவற்றின் - அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்தமென்னு நான்கனுள்,—ஒன்றன்று(ஆயினும்)-ஒன்றன்றாயினும் (தன்னுணர்வின்மையிற் சூழ்ச்சித் துணைவராகிய),—அமைச்சர சேய்ப்பநின்று - அமைச்சரோடு கூடிநின்று (தன்னெறியுடாத்தும்) அரசன்போல,—சகசமலத்துணராது - சகசமலத்தினான் உணர்வின்றிக் (கஞ்சுகம்போலுங் கலாதிகளாற் பொதுவகையான் உணர்வு நிகழினுஞ் சிறப்புவகையான் நிகழுமாறு அவற்றாற்பெறப்படாமையிற் சிறப்புவகையானுணருமாறு தனக்குச் சூழ்ச்சித்துணையாகிய),—அவை சந்தித்து-அவ்வந்தக்கரணங்களோடு கூடிநின்று,— அஞ்சவத்தைத்தே - சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுடைத்தாம் என்க.

எனவே, அங்ஙனநின்று அஞ்சவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவுக் கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இஃது உயிர்க்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஒன்றன்றாயினும் சகசமலத்து உணராது அமைச்சரசேய்ப்ப அவற்றொடு சந்தித்துநின்று அஞ்சவத்தைத்தாமென வியையும்.

உணராது சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது. சந்தித்தது * வினையெச்சமுற்று.

இவ்வாறன்றி ஆன்மா அவற்றினொன்றன்றாயினும் சகசமலத்துணராமையால் அவற்றொடு சந்தித்தது சந்தித்தவழி அவையுந்தானும் அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலான் அஞ்சவத்தைத்தாயிற்று என வதிகரணம் பகுத்துக்கோடற்கேற்ப வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்துரைத்தலுமொன்று.

வடமொழிச்சூத்திரத்தோதுதலின் ஈண்டும் ஆயினுமெனவருவித்து ஒருதொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றினொன்றன்றாதலும் † அநுவாதமுகத்தால் ஈண்டேபெற்றாம். இஃதுணராதார் அந்தக்கரண மவற்றினொன்றன்றென்றதனை வேறு தொடராக வைத்துரைப்ப. அங்ஙனமுரைப்பின், முன் வருவனவற்றை அவாய்நின்று ஒருபொருண்மேல் வாராமையின் ஒருசூத்திரமாதற்கேலாமையறிக.

அவை சந்தித்ததென்புழி ஒடுவுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது; இரண்டாவது விரிப்பினுமமையும்.

ஆன்மாவென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கற்பாலதாகவும், ஈண்டு வேறோதியது ஒத்து வேறுதல்பற்றியென்றுணர்க.

ஆன்மாவென்னுஞ்சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதூஉம் சித்தசித்தென்பதூஉமாம்.

மலத்து மலத்தாலெனவிரிக்க.

அமைச்சரசு அமைச்சரொடு கூடிய அரசென உருபும் பொருளும் உடன்றொக்கன.

காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினையெச்சம் அஞ்சவத்தைத்தென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றோடு முடிந்தது.

இதனுள் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றது ஓரதிகரணம்; ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணரா தமைச்சரசேய்ப்ப வவைசந்தித்ததென்றது ஓரதிகரணம்; அமைச்சரசேய்ப்பநின் றஞ்சவத்தைத்தே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களில் ஒன்றன்று என்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். இவையெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர் பெற்று நிற்பன வாகலான் உயிராகா; ஆயினும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் ‡ "சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்றும்" இன்னன முயிரொன்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுதலுண்மையானும் இந்திரியமுதலியவற்றை அவ்வாறு கூறாமையின் அஃதாகு

* இங்ஙனங் கோடல் நச்சினார்க்கினியார் மதமென்க.
† அநுவாதமாவது முன்னர்ப்பெறப்பட்ட தொன்றனை வேறொன்று விதித்தற் பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல்.

பெயரென்றற் கேலாமையானும் அவையே தனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அடைவுடைத்தெனை அந்தக்கரணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட லுதலிற்று. இதுமேலைச்சூத்திரத்தன் ஓதற்பாலதேயாயினும் ஈண்டிலக்கணங்கூறும் வழியும் அவற்றொடு சந்தித்து அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதெனை அதற்கேதுவாக எடுத்தோதவேண்டுதலின் ஈண்டெடுத்தோதுதல் *"சில்வகை யெழுத்தின் செய்யுட் டாகிச்—சொல்லுங் காலைப் பெரும்பொரு ளடக்கி—நன்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகி" என்னு மிலக்கணத்ததாய சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதுபற்றி விரிவுகத் தானன்றி அநுவாதமுகத்தான் ஈண்டுணர்த்தப்பட்டது.

[இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—இவ்வான்மாவாவது - மேற்கூறிப்போந்த உயிராவது,—அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களில் - புறவந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தங்களாகிய இவற்றின்,—ஒன்று அன்றென்றது - வேறாம் என்க.]

ஈண்டு அந்தக்கரணமென்றது உள்ளந்தக்கரணமாகிய கலாதிகளினுஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களிலெனக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார். கலாதிகளுண்டெனக் கொண்டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக்கொள்ளாதார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை நிகழாமையானும் அமைச்சரோடு உவமிக்கப்பட்டு அவற்றைக் கேதுவாவன அம்மனமாதியேயன்றிக் கஞ்சுகத்தோடு உவமிக்கப்பட்டு அதீதத்தினு நீங்காது உடனிற்பனவாய கலாதிகளன்மையானும் அவற்றை ஈண்டெடுத்தோத வேண்டாமையின் மனமுதலிய புறவந்தக்கரணங்களே ஈண்டுக் கூற நின்றன வென்பது கருத்து.

அவைதாம் பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து எது. எ-னின். †"மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு—மருவியான் மாவே யென்ன வரும்" என நீயிருங்கோடலின் உயிர் அவற்றொன்றாதலையுமென்றாற்படு மிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவையாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வந்தக்கரணங்கடாம் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாய்நின்றே தம்மை நோக்கி அசித்தாய்நிற்றலால் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாய் நிற்கும் இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனோபுத்தி யகங்காரசித்தங்களில் ஒன்றன்றென மேற்கொண்டது என்க.

எனவே, உயிரான் அதிட்டிக்கப்பட்டு ஐம்பொறிகளறிந்த விடயங்களுள் ஒன்றனை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சித்தஞ்சிந்தித்தறியும்; யான்சிந்தித்தேனென்றறிய மாட்டாது. மனம் அதனை இஃதின்னதாகற்பாற்றெனவும் அஃதன்மை அன்றே வெனவும் இவ்வாறுசங்கற்பவிகற்பஞ்செய்தறியும்; யான்சங்கற்ப விகற்பஞ்செய்தேனென் றறியமாட்டாது. அகங்காரம் அதனை இன்னதெனத் துணிவேன் யானென்றெழுச்சிப்பட்டெழுந்தறியும்; யானெழுச்சிப்பட்டெழுந்தேனென்றறியமாட்டாது. புத்தி அதனை இன்னதிதுவென நிச்சயித்தறியும்; யானிச்சயித்தேனென்றறிய மாட்டாது. ஆகலான் அவ்வாறின்றி அவற்றொடு கூடி யான் சிந்தித்தேன் பற்றினேன் எழுந்திருந்தேன் நிச்சயித்தேனென்றும் அதன்பின் அதுவதுவாய்ப் பரிணமித்துச் சுகதுக்கமோகரூபமாய்த் தன்மாட்டு வந்த புத்தித்தத்துவத்தின் பரிணாமங்களைக்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சூ - ௧௦௦.
† சிவஞானசித்தியார், சங்காசூத்திரம். செ - உ. கருவியா.

கலாதிகளோடு கூடிநின்று இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகமென்றறிந்தும் யான் சுகித்தேன் யான்றுக்கித்தேன் யான்மோகித்தேன் என்றறிந்தும் இங்ஙனம் பிறவற்றை நோக்கியுந் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாகிய ஆன்மாத் தம்மை நோக்கிச் சித்தாகாத அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றுமாறியாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

* "இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனுமோ புத்தி" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதூம் இவ்வியல்புநோக்கி.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாம்.

ஏனையோரை நோக்கி அரசனுக்கு அணுக்கராதற் சிறப்புப்பற்றி அமைச்சரை அரசரென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறுபோலப் புறக்கருவிகளை நோக்கி ஆன்மாவுக்கு அணுக்கமாய் நிற்றற்சிறப்புப்பற்றி மனம்புத்தியகங்காரஞ்சித்தமான்குமருவி யான்மாவேயென்ன உபசரித்துக் கூறப்படுமெத்தனை யென்றொழிக. சூழ்ச்சித்துணையாதல்பற்றி அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சரை யொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள் ஏனைப்பரிசனங்களை யொக்குமென்பது பெற்றாம். அது † ஞானமிர்தத்திற்காண்க.

மேலைச் சூத்திரத்தினோதிய ஏதுக்களே ஈண்டைக்கு மமையுமாயினும், சிறந்தமைபற்றி வேறேதுக்கூறினார்.

உ௫. மனமாதி யாலுணர்தல் மன்னு புலன்கண்
மனமாதி மன்புலனி னல்லன்—மனமே
லுதித்தொன்றை யுள்ள முணர்த லதனி
னுதிக்குங் கடற்றிரையை யொத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அஃவந்தக்கரணங்கள் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவற்றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கியுந் அசித்தாமாறுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள் - மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களாலுணரப்படுவன(ஐம்பொறிகளாற்றரப்பட்டுப்புறத்தே) நிலைபெற்ற விடயங்களாம்:—உள்ளம் உணர்தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை - ஆன்மாவுணர்வது மனத்துக்கு மேலெனப்படும் புத்தியிற்றோன்றிய தொன்றனையாம்:—கடற்றிரையை ஒத்து உதிக்கும் - (அவ்விருவேறுணர்வும்) ‡ கடலிடையெழுந்து கரைசாருந்திரைபோலப் (பரம்பரையின் ஆன்மாவின்மாட்டுவந்து) தோன்றும்:—அதனின் மனம் ஆதி மன்புலனின் அல்லன் - அதனானே மன முதலியன அவ்விடயங்களின் வேறாயினாற்போல ஆன்மாவும் அம்மனமுதலியவற்றின் வேறாம் என்க.

உதிக்குமென்னும் பயனிலைக்கு உணர்தலிரண்டும் எழுவாய்.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது.

மன் அமை.

புலனின் இன் உடைமையுருபு.

அவ்வனென ஆடுவழிசொல்லாற் கூறியது வடமொழி மதம்பற்றி.

உதித்தவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

---

* சிவஞானசித்தியார், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம், செ - கக, சிவஞ்சிவ.

† அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சராகவும், வாயில்காப்பார் ஒற்றுட்கள் தூதர் அத்தானிகர் புரோகிதர் ஐவரும் ஞானேந்திரியங்களாகவும், யானைப்படை குதிரைப்படை தேர்ப்படை காலாள் சேனாபதியர் ஐவரும் கன்மேந்திரியங்களாகவும், சத்தாதியசனாதி விடயங்கள் பத்தும் ஏவலாட்களாகவும், பிராணவாயு முதலிய வாயுக்கள் உறுதிகூர் சுற்றமாகவும் உடைய ஆன்மாவாகிய அரசன் என்றதாம். அகவல் க-கால்கொடு.

‡ ஈண்டு கடல் - ஆன்மா. திரை - அந்தக்கரணம், காற்று-கன்மம். ஆகாயம் - விடயம்.

புத்தியிற்றோன்றியதோன்றுவது சுகதுக்கமோகரூப விடயம்.

பரம்பரையிற் றோன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற் காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின் மானதக் காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின்னர்த் தன்வேதனைக் காட்சியுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றுதல்.

இதனானே அந்தக்கரணங் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் மேலுள்ளவற்றை நோக்கி அசித்தாமாறும் உயிர் அவ்வாறன்றி யாண்டுஞ் சித்தாமாறும் கண்டுகொள்க.

௨௬. சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதா யாங்காரம்
புந்தியா யாய்ந்து மனமாகிப்—பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ள மிவ்வேறு
மவ்வேறும் போதுபோ லாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்பொதுவகையாற் கூறிப்போந்த அந்தக்கரணங்களி னியல்பு சிறப்புவகையாற் கூறுமுகத்தான் மானதக்காட்சியுள்ளுங் கடற்றிரை போலப் பரம்பரையின் வெவ்வேறு புணர்வு நிகழுமாறுணர்த்தி உயிர்வேறாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் - புருடதத்துவமென நின்றவுயிர்,— ஆங்கு - வாயிற் காட்சியாற்கண்ட விடயங்களினொன்றனை மனமாதியாலுணரும் மானதக் காட்சியின்கண்ணும் ஒருபெற்றித்தாதலின்றி,—சித்தம் ஆய்ச் சிந்தித்து - சித்தமாய் (நின்று இஃதியாதாகற்பாற்றெனச்) சிந்தித்தும்,—மனம் ஆகிப் பந்தித்து-(அதன்பின்) மனமாய் (நின்று இஃதின்னதாகற்பாற்றெனப்)பற்றியும்,—ஆங்காரம் ஆய்த் தெளியாது - (அதன்பின்) அகங்காரமாய் (நின்று இஃதாமோ அன்றோ இதனை யின்னதெனத்தெளிவேன் யானெனத்)தெளிவுபிறவாதெழுந்தும்,—புந்தி ஆய் ஆய்ந்து-(அதன்பின்னர்ப்)புத்தியாய் (நின்று இஃதின்னதெனத்) தெளிந்தும்,—வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ்வேறும்—(இங்ஙனம்) வெவ்வேறாகவேயுணர்தலான் (அவ்வாறுணரும்புருடன்) இவ்வந்தக்கரணங்களின் வேறும்,—போது அவ்வேறும் போல் - (ஞாயிறுமுதலியவற்றோடு கூடிநின்று நாழிகை நாள் பக்கந் திங்கள் யாண்டு முதலியனவாய்ப்படும் பாகுபாடு செய்யுங்) காலதத்துவம் அஞ்ஞாயிறு முதலியவற்றின் வேறாயினாற்போல் என்க.

ஆய்தல் ஈண்டு நிச்சயித்தற்பொருட்டு.

துணிதலென்பது அறிதலென்னும் பொருண்மாத்திரையாய் நின்றது.

தான் அசை. ஏகாரந்தேற்றம்.

இவ் அவ் என்பன வகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப்பெயர்.

வேறும் போதுபோலெனவே, ஆண்டு நிற்கப்பொருள் ஞாயிறுமுதலியனவென்பது தானே விளங்குமென்பது நோக்கி அவ்வெனச்சுட்டி யொழிந்தார். சாரியையும் உருபும் உடன்றொக்கன.

சிறப்புமைவிகாரத்தாற்றொக்கது. ஆங்கும்வெவ்வேறுதானே துணிந்தெனவே மானதக்காட்சியும் இன்னன நால்வேறுவகைத்தாய் ஒன்றற்கொன்று முன்பின்னதுவும் பயனுமாய்க் கடற்றிரைபோலப்பரம்பரையிற்றோன்றுமென்றமையாயிற்று.

செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார்.

௨௭. அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி
மகார மனஞ்சித்தம் விந்துப்—பகாிவற்றை

நாத முளவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்
போதங் கடற்றிரையே போன்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மானதக் காட்சியினிகழுஞ் சவிகற்ப வுணர்விற் கேதுவாய் அவற்றையுடனின்று செலுத்தும் அக்கரங்களிவையென்பதும் அவற்று ளுணர்வு மாறிமாறித் தோன்றுமாறு முணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். அகாரம் அகங்காரம் - அகரம் அகங்காரத்தினையும்,—உகாரம் புத்தி - உகரம் புத்தியினையும்,—மகாரம் மனம் - மகரம் மனத்தினையும்,— * விந்து சித்தம்-விந்துசித்தத்தினையும்,—நாதம் உளவடிவு-நாதம் உயிரினை யும் செலுத்துதல்பற்றி,— கடற்றிரையே போன்று - சமுத்திரத்தின்கட் புதிதுபுதிதாய்த் திரைதோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோல,—போதம்- மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் உணர்வு,— ஆம் - உதித்தும் ஒடுங்கியும் வரும்,— பகாது இவற்றை நாடில்-பகுக்காது இவ்வக்கரங்களை ஆராயின்,— பிரணவமாம் - பிரணவமாகும் என்க.]

† "மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை—யுன்னு முகார முபகரிக்கு— முன்னுரு—மங்கார் தன்னை யகாரஞ் செலுத்திடு—நீங்காத சித்தம்விந்து நேர்." என்பவாகலானும் ஈண்டோதிய முறையே முறையெனவும், ‡"அவ்வுட னுவ்வுமவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்" எனவழிநூலாசிரியரோதியது எதிர்நிரனிறைப்பொரு ளெனவுங் கொள்க. "அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்கா ரங்கள்" என்றதே முறையெனக்கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டுகூட்டியுரைப்பாருமுளர்.

பகாதிவற்றை நாடிற் பிரணவமாமெனவும் போன்றுமெனவுங் கூட்டுக.

அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் அக்கரங்களைக் கூறுவார் ஒப்புமைபற்றிப் புருடனைச் செலுத்தும் அக்கரமும் உடன்கூறினார்.

உடனின்று செலுத்துதல்பற்றி அபேதமாக வைத்தோதப்பட்டன.

§ "திகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றி" அகரமுதலிய பஞ்ச கலை வடிவாய் நின்று இவற்றை வேறுவேறு செலுத்துதல் பற்றிக் கணந்தோறும் நினைப்பு மறப்புமாகிய சகலகேவலங்கள் அதிருட்டமாய்க் கறங்கோலைபோல மாறி மாறி நிகழுமெனவும் மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் அவ்வனமுணர்வுதித்தும் ஒடுங் கியும் வருதல் சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரை தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலுமெனவுமுணர்க. கடற்றிரையுவமை மேற் பரம்பரையாய் உணர்வு வருதற்கெடுத்துக்காட்டினார்; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்துக்காட்டினார்: ஆதலாற் புனருத்தியன்மை யுணர்க.

உ௮. எண்ணில வோங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
கண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக்—கண்ணிற்
பகரயன்மா லோடு பரமனதி தெய்வ
மகரவுக ரம்மகரத் தாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை யதிட்டிக்கும் அதிதெய்வங்கள் இவையென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எண்ணிலவோங்காரத்து கண்ணிய விந்துவொடு நாதத்ததி தெய்வங் கண்ணில் ஈசரொடுகூடிய சதாசிவமாம். அகரவுகரமகரத்ததி தெய்வங் கண்ணிற் பகரயன்மாலோடு பரமனும் என்க.

* விந்துவினுண்டாகிய தோற்றக்கிரமத்தில் சூக்குமை - பைசந்தி - மத்திமை - வைகரி என்னும் வாக்குகள் நான்கும், அந்தக் கரணங்களிலே பிரவேசித்து நிற்குமாகையால் அந்தக் கரணங்கட்கு அக்கரங்கள் வடிவாயின வென்பது. † தகளறுபோதம். செ - கச.
‡ சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம். செ-க. § ஷை, முதற்சூத்திரம். செ-உச.

[இ-ள். எண்ணிலவு - மானதக்காட்சியின்கண் நிலவிய,—ஓங்காரத்து - பிரணவத்தின் கண்ணே,—நண்ணிய - பொருந்திய,—நாதத்து - நாதத்திற்கும்,—விந்துவொடு - விந்துவிற்கும்,— அதிதெய்வம் - அதிதேவதையை,—கண்ணில் - கருதுமிடத்து,—சதாசிவம் சதாசிவமும்,—ஈசரம் - மகேசனுமாம்,—மகர உகர அகரத்து - மகர உகர அகரங்கட்கு,—(அதிதெய்வம் கண்ணில்) - அதிதேவதையைக் கருதுமிடத்து,—பரமன் மாலோடு பகர் அயனும் - முறையே சுத்த வித்தையின் வைகுவோராகிய உருத்திரனும் மாலும் சொல்லப்படும் அயனுமாம் என்க.]

எண்ணிலவோங்காரம் எண்ணத்தின்கண் நிலவிய ஓங்காரமென வினைத்தொகை. எண்ணம் ஈண்டு மானதக் காட்சி.

ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவித்தையின் வைகுவோரை. பரமன் உருத்திரன். அகரவுகரம் மகரத்தாமென்புழி மகரம் இசைப்பொருட்டாய் ஒற்றில் வழி யொற்றாய் வந்தது.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தி னுணர்வின்றென்றது.

எ-து. மேல். எனின். ஆன்மா அந்தக்கரணங்களினொன்றன்றாயின் அவற்றொடு சந்தித்து நிற்றற்கேதுவென்னையென அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றன்றாகச் சாதிக்கப்பட்ட ஆன்மா,—சகசமலத்தினால் - முதல்வனைப்போல அந்தக்கரணமுதலியவற்றின் வேறாய சேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந்தன்னோடுடனாய் நிற்றலின்,—உணர்வு இன்றென்றது - தன்னியல்பான் உணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடிநின்று உணர்வதாயிற்று என்க.]

ஆகந்துகமலங்களி னீக்குதற்குச் சகசமலமென விசேடிக்கப்பட்டது. படவே, உயிர்முதல்வனைப்போல் அந்தக்கரணமுதலியவற்றின் வேறாயசேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற்களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந் தன்னோடு உடனாய்நிற்றலிற் றன்னியல்பானுணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடிநின்றுணர்வதாயிற்றென விடுத்தவாறாயிற்று. இதனானே மலத்துளதாமென மேற் பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட மூலமலத்திற்கு ஈண்டிலக்கணங் கூறினாரென்பது பெறுதும். அறியாமையைச் செய்தலாகிய கேவலத்தினிகழுமியல்பே மலத்திற்குத் தன்னியல்பு கருவிகளோடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ் சகலத்தினிகழுமியல்பே பொதுவியல்பாகலான், மலத்திற்கு இருவகையிலக்கணமும் ஈண்டே பெறப்பட்டன.

அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின் சகசமலத்தினால் உணர்வின்றி யொழியிற் பின் கருவிகளோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமாறியாங்ஙனமெனச் சற்காரியவாதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அச்சகசமலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனை யில்லையென்னும்படி மறைத்துக்கொண்டு நிற்றலான் இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தினால் உணர்வின்றென மேற்கொண்டது என்க.

மலத்தினதிலக்கணம் வடமொழிவழக்குப்பற்றிக் கூறுவார் ஞானதிரோதகமாமெனவும் அதனைத் தமிழ்மொழியான் விளக்குவார் மறைத்துக்கொடு நிற்றலானெனவுங்கூறினாராகலான், அதுகூறியது கூறலன்மையுணர்க. திரோதகமென்னும் வடமொழி மறைத்தலைச்செய்வதென்னும் பொருட்டாய் வினைமுதன்மேனின்ற வினைப்பெயர்.

இதனானே ஞானுபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டது, அபாவம் ஒருகாரியத்தைச் செய்யமாட்டாமையின்.

உக. மாயா தனுவிளக்கா மற்றுள்ளங் காணாதே
லாயாதா மொன்றை யதுவதுவாய்— வீயாத
வன்னிதனைத் தன்னுண் மறைத்தொன்றுங் காட்டப்போற்
றன்னைமல மன்றணைத லான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஆகந்துகமலமே ஞானதிரோதகமாதலமையும் வேறுமோர்மலமுண்டென்றல் மிகைபோலுமென ஐக்கவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஆகந்துகமலத்தானுஞ் சகசமலத்தானுஞ் செயப்படுங் காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாமாறுணர்த்து முகத்தான் எதுவை வலியுறுத்ததனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உள்ளம் மாயா தனு விளக்கு ஆக் காணாதேல் ஒன்றை ஆயாது ஆம் - உயிர் (ஆகந்துகமலமெனப்படும்) மாயாகாரியமாகிய உடம்பு தனக்குக் காட்டாகக்கொண்டு காணாதாயின் ஒருவிடயத்தையு மறிவதில்லையாம்,—மற்று மலம் தன்னை அன்று அணைதல் தான் - சகசமலம் உயிரை அனாதியே பற்றிநிற்றல்,—அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்து ஒன்று ஆம் காட்டப்போல் - (காட்டமுதலிய வற்றுள்) அது வதுவேயாய் நின்றுந் தனக்குக் கேடில்லாத வன்னியைத் தனக்குண் மறைத்துவைத்து ஒன்றேயாய் நிற்குங் காட்டம்போலும் என்க.

எனவே, காட்டாய் நின்று விடயங்களையறியும்வண்ணம் உயிர்க்கறிவை விளக்குதல் மாயையின் செய்தி; அவ்வறிவைத் தடை செய்துகொண்டு நிற்றல் மலத்தின் செய்தி; இவ்விரண்டும் இங்ஙனம் *ஒளியுமிருளும்போல் இகலி நிற்பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாயமாயை இத்தன்மைத்தாய மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

மற்றென்பதுமலமன்றணைதலென்பதனோடியைக்துவினைமாற்றின்கண்வந்தது. முற்றும்மை சிறப்பும்மைகள் தொக்கன.

ஆரூர் [illegible] வந்த அசை.

[illegible] அது அதுவாதல் காட்டத்துள் மறைந்துழிக் காட்டமேயாயுங் கூரிய [illegible] அதுவேயாயும் இவ்வாறே அவ்வவற்றின் மறைந்துழித் [illegible] நிற்றல். அன்னமாகியும்வீயாமை, கடைதன் முதலியதொழிற்பாடு [illegible] தோன்றுதலாற்பெற்றும். தன்னுண் மறைத்தல் வன்னியென்பதொன் [illegible] போதிக்துகொண்டு, தானே யாதல். ஒன்றாங்காட்டம் ஒன்றேபோல் அத்துவிதமாங் காட்டமென்றவாறு. இவ்வாறு உவமைக்கோதிய அடையுந்தொழிலும இயையும் பொருட்கண்ணுங் கூறிக்கொள்க.

* இதனை:—"பெரும மறையும் பிறழா மறையுபு - மற்றவற் பிணிப்பே யாயி னெற்றிவையிரண்டென விசைத்த வெளிமே தெருண்டிலின் - யாண்டு மொருவா தொளிர்வது மீண்டுப்பிறப்புணர்க் [illegible] பெற்றி பிருக்தது - மொன்றே போதுமன்று [illegible] - மறைத்தற்றெழிக்கும் [illegible] குறைத்தற் கெய்தி குழுவுமதோகிடை - யிரண்டல வென்பதெதிருவிரு விடையர்" என வரும் [illegible] ணர்க. அகவல் - கக.

மாயை கன்மங்கள்போல ஆதியன்றெனக் காலத்தானும் வேற்றுமை கூறுகார் அன்றணைதலென்றார்.

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது ஞானபாவமென்பாரும், பிராந்திஞான மென்பாரும், தமோகுணமென்பாரும், * பஞ்சக்கிலேசங்க ளொன்றாகிய அவிச்சை யென்பாரும், மாயை கன்மங்களென்பாரும், சிவசத்தியென்பாரும், உயிர்க்குண மென்பாருமாய், அவ்வச்சமயநூல்பற்றி மயங்குவாருமுளர். அம்மலத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகிய குணியமுதலியவற்றின் வேறெனப்பட்ட ஆன்மாவும் இயற்கையாற் சடமென்பாரும், அறிவுமாத்திரையேயெனக் குணிப்பொருளன்றென்பாரும், சுதந்திரவறிவுடைத்தென்பாரும், அவ்வவ்வுடம்பளவிற்றென்பாரும், அணுவளவிற்றென்பாரும், உருவென்பாரும், அருவென்பாரும், உருவருவென்பாருமாய், இன்னும் பலதிறப்படக்கூறி மயங்குவாருமுளர். அவையெல்லாம் பொருந்தாமை ஆகமங்களுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இச்சகசமலம் ஞானதிரோதகமாய்த் திரவியமாய் அறியாமைக்குணத்ததாய்ச் செம்பிற்களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய் அநாதிபந்தமாய்ச் சடமுமாய்ப் பலவுமாய்ன் அழிவெய்துமாகலின் அநாதிபந்தமாதல் பெறப்படாமையின் ஒன்றேயாய் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும் உயிர்ப்பாகுபாட்டிற்கேதுவாய் உயிர்கடோறுந் தனித்தனி வெவ்வேறாய்மறைத்து நின்று தத்தங்காலவெல்லையி னீங்குவனவாகிய சத்திகள் பலபலவுடைத்தாய் உயிர்கண் மூன்றவத்தைகளும் படுதற்கு மூலகாரணமாய் நித்தமாய் வியாபகமாய் வியாபகவுயிர் அணுத்தன்மைபடுமாறு செய்தலின் ஆணவமென்னும் பெயர்த்தாய்ப் பசுத்துவம் பசுநீகாரம் மிருத்தியு மூர்ச்சை மலம் அஞ்சனம் அவித்தை ஆவிருதியென்றற் றொடக்கத்துக் காரணக்குறிகளுமுடைத்தாய் நிற்பதெனவும் படலம் படர்ந்த கண் ஞாயிற்றின் சந்நிதியினிற்பினும் படலத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளினழுந்துமாறுபோல முதல்வன் சந்நிதியினிற்பினுஞ் சோபானமுறையின் அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய உயிர் அநாதியே யறிவித்தால் அறியமாட்டாமையின் அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை இழந்து அறியாமையாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க்குப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்க. அநாதியே மலத்தினீங்குதல் முதல்வன்வினையாய் அநாதிமுத்தத் தன்மையென † எண்குணங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென்பது சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் ஒப்ப முடிந்தாற்போல அநாதியேமலத்தைப்பற்றுதல் உயிரின் வினையாய் உயிர்க்குற்றங்களுள் வைத்தெண்ணப் படுவதென்பதூஉம் அவற்றிற்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. ஈண்டுப்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் சிவஞானபோதம் [illegible]

மூன்றமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். இருளினகப்பட்ட கண் விளக்கொளி கூடியவழி விடயங்களைக்காண்டலேயன்றிவெவ்வேறவத்தைப்படுமாறில்லை அதுபோல மலத்தினகப் பட்ட உயிர் கருவிகளோடு சந்தித்தவழி ஒருதன்மைத்தாயறிதலே அமைவுடைத்து

---

* அவிச்சை, அகங்காரம், அவா, ஆசை, கோபம் என்னுமைந்தும் பஞ்சக்கிலேசமாம்.

† எண்குணங்களாவன:—தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை என்பனவாம். இவைமுறையே - சுவதந்திரத்துவம், விசுத்ததேகம், நிராமயான்மா, சருவஞ்ஞத்துவம், அநாதிபோதம், அலுப்தசத்தி, அநந்தசத்தி, திருப்தி எனப்படும்.

அவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தோதிய முறையான் ஐம்புலனறிந்தும் ஒடுக்கமறிந்தும் உண்டி வினையின்றிக் கிடந்தும் உணர்த்தவுணர்ந்தும் இங்ஙனம் வெவ்வேறு அவத்தைப்படுமாறியாங்ஙனமென * அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா-அந்தக்கரணங்களோடு கூடிய ஆன்மா,—சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாயுள்ள - சகசமலத்துணராது அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலாற் படைகொடு பவனிபோதும் வேந்தன் கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட் டந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோலச் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாயுள்ள,—பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது - அஞ்சவத்தையையுடையவனாய் நிற்பன் என்க.]

அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகலின் அவற்றுள் ஈண்டு ஐந்தவத்தையெனப்பட்டவை யாவையென்னும் ஐய நீக்குதற்குக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார்.

அவத்திதன் என்னும் வடமொழி ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது அம்மதம்பற்றி.

அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலாலென்பதூஉம் ஈண்டு வருவித்துரைத்துக்கொள்க. கொள்ளவே, † "படைகொடு பவனிபோதும்" வேந்தன் "கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டு" அந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோல ஆன்மா அங்ஙனம் அஞ்சவத்தைப்படுதல் அமைவுடைத்தென விடுத்தவாறாயிற்று.

அதுதான் மலசொரூபத்தின் மறைந்து அரூபசொரூபியாய்நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அரசன்போல் உயிர் அங்ஙனமஞ்சவத்தைப்படுமாயின் வியாபகத்திற் கிழக்காய் முடியும்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வுயிர்தான் மலவடிவின் மறைப்புண்டவழி அருவுடம்பாகிய தத்துவசொரூபியாய்நிற்றலான் அத்தத்துவங்கள்தொழிற்படுமவத்தை வேறுபாடுபற்றி இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந்துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென மேற்கொண்டது.

‡ "சிவனே வியாபி யவத்தையி விழிந்து திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி சேருதல் பிரிதலில்லையா முறையிற் செயப்படுங் கருவியே தெரியுந்—தாவிலா வறிவு தங்கிவிடமே தருமுயிர்க் கிருப்பிடம்" என்றதூஉம் இப்பொருள்பற்றியென்க.

தத்துவவன்னரூபனாதல் வீடுபெற்றுழியும் உண்டுபோலுமென்று ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு, மலசொரூபத்தின் மறைந்தென மேற்கூறிப்போந்ததனை § வழிமொழிந்து கொண்டு அரூபசொரூபியாய் நிற்றலானென்று எதுக்கூறினார்.

மறைந்தவழியென்றது மறைந்ததெனத் திரிந்துநின்றது.

௩௦. ஒன்றணையா மூலத் துயிரணையு நாபியினிற்
சென்றணையுஞ் சித்த மிதயத்தின்—மன்றவே
யையைந்தா னன்னுதலிற் கண்டத்தின் வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவங்கள் தொழிற்படுதற்கண் நிகழும் அவத்தை வேறுபாடு தெரித்துணர்த்தி அஃதேதுவாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

நன்னுதலில் வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற எய் ஐயைந்தாம் கண்டத்தின் (வாக்காதி மெய்யாதி) விட்டு அகன்று வேறு(ஐயைந்தாம்) இதயத்திற் சித்தஞ் சென்றணையும் நாபியினில் உயிர் அணையும் அணையா மூலத்து ஒன்று என வியையும்.

* ஐக்கவாத சைவர். † சிவஞானசித்தியார், சார்பாஞ்சூத்திரம் செ-௩௨.
‡ உலகுடையநாயனார் கழிநெடில். செ-௩. § வழிமொழித்த - உவமையின்ற.

(இ - ள்.) சாக்கிரத்தான மெனப்படும் இலாடத்திற் புறவிந்திரியம் பத்தினையுந் தேற்றமாகப் பொருந்திய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சொப்பனத்தான மெனப்படுங் கண்டத்தின் அப்பத்தினையும் விட்டு நீங்கி வேறுப இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சுழுத்தித்தான மெனப்படும் இதயத்தின் அவற்றுள் இருபத்திரண்டு கருவிகளை விட்டு நீங்கி முன்னர்க்கூறப்படும் இரண்டு கருவிகளோடுகூடிய சித்தந் தொழிற்படும்; துரியத்தானமெனப்படும் உந்தியிற் சித்தத்தையும்விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் புருடதத்துவத்தோடு பிராணவாயுக்கூடித்தொழிற்படும்; இக் கருவிகளொன்றும் அணையாத அதீதத்தான மெனப்படும் மூலாதாரத்திற் புருடனொன்றே நிலைபெறும் என்க.

எனவே, இலாடத்தான முதலிய ஐந்தினுநிற்குங்கருவிகள் முறையே * முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமென்பது போந்தவாறுணர்க.

† மன்றவென்பது தேற்றப்பொருட்டாகிய இடைச்சொல்.

எய்தல் பொருந்துதல்; வினைத்தொகை.

வாக்காதி மெய்யாதியையென இரண்டாவது விரித்துரைக்க. அஃதீரிடத்துஞ் சென்றியையும்.

வருகின்ற சூத்திரத்தின் மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச்செய்யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின் அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்னாது மெய்யாதியென்றார். அவற்றொடு கூடிய இருபத்தைந்தாவன அவ்விந்திரியம் பத்துக்கும் விடயமாகிய வசனாதி சத்தாதிபத்தும்அவற்றினுக்குட்கருவியாகியஅந்தக்கரணங்களான்கும் அவற்றொடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய புருடனொன்றும், அஃதவத்தையுறுதற்குரிய மதுகைக்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற்செலுத்தப்படும் பிராணாதி வாயுக்கள் பத்துமென இவை. ஈண்டுச் சத்தாதியென்றது வசனாதிபோலும் விடயங்களையெனக்கொள்க.எனவே,பூதங்களின்கூறாய்அவற்றுடனின்றுதொழிக்குந்தேருறுப்புப்போல இந்திரியங்களின் றொழிற்பாட்டுக்கு மதுகையை விளைத்து நிற்பனவாய புறக்கருவியாறுபதில் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த விடயங்கள் பத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழித்தொழிந்த புறக்கருவிகள் நாற்பதும் அவற்றையுடைய பூதங்களைந்தும் அவற்றிற்கு வலியாயுடனிற்பனவாய சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரைகளைந்துமென்னும் ஐம்பதுகருவிகளுங் கீழ்நோக்கிய சாக்கிரத்தானத்தில் தமது சத்திமடங்கி வினைக்கீடாகத் தொழிற்படாதொழியுமெனவும், அவை யொழிந்தவழி அவத்தைக்கேதுவாய் நின்ற எனைப் பொறிமுதலிய முப்பத்தைந்தும்அவற்றோடுகூடியபுருடதத்துவமும் இருவகைப்பூதங்களாலும் புறக்கருவிகளாலுந் தரப்படும் மதுகையின் மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் றொழிற்பாடு மெத்தென நிகழுமெனவுங் கொள்க.

---

* இதனை:—

சாக்கிரமாதனினிந்திரியம்பத்துஞ்சத்தாதிவசனாதிவாயுபத்து
நீக்கமிலந்தக்கரணம்புருடனோடுநின்றதுமுப்பானைந்தாகிலவுங்கண்டத்
தாக்கியசொப்பனமதனில்வாயுபத்துமடுத்தசத்தாதிவசனாதியாக
நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூடநுவலிருபத்தைந்தாநன்னுவியோரே.

சுழுத்தியிதயத்தனிற்பிராணன்சித்தஞ்சொல்லியபுருடனுடன்மூன்றதாகும்
வழுத்தியகாயியிற்றுரியம்பிராணனோடுமன்னுபுருடனுங்கூடவயங்காநிற்கு
மழுத்திடுமூலந்தன்னிற்றுரியாதீதமதனிடையேபுருடனொன்றியமருநானம்
பழுத்திடுபக்குவரறிவரவத்தைகளைந்திற்பாங்குபெறக்கருவிநிற்கும்பரிசுதானே.

என்னுந் திருவாக்கானுமுணர்க. தாயுமானசுவாமிகள்பாடல், ஆகாரபுவனம், செ-௨௫-௨௬.

† "மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்" என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், இடைச்சொலியல். ௬ - கஎ.

கலாதிகளுஞ் சுத்ததத்துவமும் அவத்தைக் கேதுவாகாமையான் உடனெண்ணு ராயினர். ஏனையவும் விரித்தநூல்களுட் கூறியவாறுபற்றி உணர்ந்துகொள்க.

௩க. இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்திய வுள்ள
மிலாடத்தே யைந்தவத்தை யெய்து—மிலாடத்தே
யவ்வவ விந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
யவ்வவற்றி னீங்கலது வாங்கு.

எ-து. உ-ம். எனின். அங்ஙனம் அதீதத்தையெய்திய புருடன் மீளப் பிரேரக வவத்தையாகிய உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்படுமாறு அநுவாதமுகத் தான் விளக்கி அவ்விடத்தினும் முறையிற் செலுத்தும் பிரேரகக் கருவிகளைந்தின் றொழிற்பாடுபற்றி ஐந்தவத்தை நிகழுமென்பதூஉம் அவை இவையென்பதூஉஞ் சுத் தாவத்தையும் இவைபோலுண்டென்பதூஉங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இலாடத்தேசாக்கிரத்தைஎய்திய உள்ளம்-(இலாடத்தானத்தி னின்கி ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டுக் கீழ்ப்போந்து மூலாதாரத்தினெய் தியபின் மறித்தும் அவ்வாறே ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டு மேற்சென்று) இலாடத்தானத்தின் (உணர்த்துமுறைமைச்) சாக்கிரத்தைத் தலைப்பட்ட புருடன்,— இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும் - ஆண்டுஞ் சாக்கிரச் சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுறும்:—இலாடத்தே அவ்வவவிந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டு - (அவையாவன) அவ்விலாடத் தானத்தின்கண்ணே அவ்வப்பொறிகளான் அவ்வவ்விடயங்களை யுணர்ந்து,—அதுவே-அப்போ தப்போதே,—அவ்வவற்றின் நீங்கல் - அவ்வவ்விடயங்களினீங்குதலாம்.— அது ஆங்கு - (இனி முன்னர்க்கூறப்படுஞ் சுத்தாவத்தையும்) இவைபோல ஐவகைப்படும் என்க.

மேற்செல்வுழி ஆண்டாண்டுப்படுமவத்தைகளுங் கீழ்ச்செல்வுழிப் போலன்றி விசேடமின்மையின் வகுத்தோதாது இலாடத்தே சாக்கிரத்தையெய்திய வுள்ள மென அநுவாதமுகத்தாற் கூறியொழிந்தார்.

இழியுங்காலும் ஏறுங்காலுங் கண்டத்தானத்திற் கனக்காண்டலுண்டென்பது முறையே * ஞானவுமிர்தத்தினும் போற்றிப்பஃறொடையினுங் காண்க.

அவ்வவிந்திரியம் ஆண்டாண்டு விடயித்தற்குரிய இந்திரியம்.

அவ்வவ்விடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனுதற்குரிய விடயம்.

கண்டுநீங்கலென வினையும்,

அது அவ்வக்காலம். ஈண்டும் அடுக்கிக் கூறிக்கொள்க.

கண்டுதுருபு தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார்.

கண்டதென் ஒருமொழியாகவைத் துணைப்பாருமுளர். குற்றியலுகரத்தின்முன் உடம்படுமெய் பெறுதற்கு ஒத்திலாமையானும் பொருட்சிறப்பின்மையானும் அஃ துரையன்மையறிக.

அப்போதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக் கண்டகண்டபொழுதேஅயர்த் தவிடுதல். † "ஒன்றன்பாலும் வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும்" என வழிநூலா சிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. ‡ "காணக்தன்னிற் செயலொறுங் கண்டுகொண்ணா" § "உக்திமேல் காணக்தன்னிற் செயலொறு முணர்ந்துகொள்ளே" என்பனவுமது. இக்கூட்டமுணர்ந்துகோட்குத் நூலாருந்ததிநியாயம் பற்றிக் கைப் பொருளை வீழ்த்தித் தெளிதன்முதலிய நூலத்துள் வைத்துக்காட்டுப.

* "கண்கொளித் திருமை மூட்டி வாழிய" என்னுந்திருவகவல் . க.
† சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம். செ-கச - ஒருபுலனுகரு.
‡ டை, நான்காஞ்சூத்திரம். செ - ௨௦. அதிதரு. § டை சூத்திரம். செ - கூ - ௯க்க

இனி அருபசொரூபியாய் நிற்புழிப்படும் ஐந்தவத்தையினியல்பு கூறாதற்கெழுந்துக்கொண்ட இவ்வதிகரணத்தின் அதனோடியையில்லா சுத்தத்தின்கட்படும் ஐந்தவத்தை கூறுதற்கு இயைபில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டோதியனமாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு வேறுமைந்தவத்தையுள அவைமுன்னர்க் கூறப்படுமென்னுந்துணையே கூறுவார் அதனாங்கு என்றெழுந்தார். இக்கருத்தேபற்றி *"பிறிவிலா ஞானந் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே—குறியொடு மைந்தவத்தை கூடுவர் வீடுகூட" என்றெழுந்தார் வழிநூலாசிரியரும்.

இவ்விரண்டு வெண்பாக்களானுங் கூறிப்போந்த மூத்திறத்தைந்தவத்தைகட்கு முறையே மூலமாய கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்ற மூன்றனுள் வைத்துத் தன்னுண்மையெனப்படுங் கேவலத்தினியல்பு சகசமலத்துணராதென்பதனானே பெற்றாம். ஏனைச் சகலத்தினியல்பு வருகின்ற சூத்திரத்தினுஞ் சுத்தத்தினியல்பு அப்பாலைச் சூத்திரத்தினும் பெறுதும்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்.

விதந்த்யக்ஷாணி பாஷ்யந்தே ஸ்வயம் வேத்யோ ந சாத்மந:|
தத்விகாரீ ஶிவோ ஹ்யேவம் காந்தோ அயஸ்காந்தவத்||

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்
களந்தறிந் தறியா வாங்கவை போலத்
தாந்த முணர்வின் றமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசந் தவையே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். இவ்வான்மாக்களிடத்துத் தமது முதலுபகார முணர்த்துத லுதலிற்று.

எ-து. க-ரை, எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐந்தவத்தைப்படும்வழிக் கருவியும் உயிரும் அமைச்சும் அரசுமேய்ப்பனிற்பின் அவையே யமையுமாகலான் முதல்வனால் ஆண்டைக்காகற்பாலதொரு பயனில்லை போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஆண்டும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாய முதல்வனுடைய உதவியை அறிவிக்கு முகத்தானே இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற்கூறிய துணைக்காரண முதற்காரணங்களை இலக்கண முணர்த்துதல் இவ்வைஞ்சாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

மாயை கன்மங்கள் திரோதானசத்திக்குக் கருவியாய் அதனோடொக்குநின்றுபகரு முதலுபகாரமெனப்படுந் திரோதானசத்தியதிலக்கணங் கூறவே அவற்றிலக்கணமுங் கூறியவாறாதலறிக. †

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்கு - மேலைச்சூத்திரங்களின் அவ்வனங் கூறிப்போந்த உயிரானே மெய் வாய் கண் மூக்குச் (செவி) யென்பன,— அளந்தறிந்து - (தத்தம்விடயங்களை இஃதின்னதென்று) அளவிட்டறிந்தும் (அவ்வனமறியுந் தம்மையுந் தம்மையதிட்டித்து நின்று செலுத்தும் அவ்வுயிரையும்),— அறியா - அறியமாட்டா:— ஆங்கவைபோல - அவ்விந்திரி

---

* சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம், செ - கூ. அதிகருமுதல்வ.
† தண்டாபூபிக வைத்தாலின்னைக் கொள்ளப்பட்டது.

யங்கள்போல்,—தாம்-உயிர்களுந்,—தம்முணர்வின்-தமதறிவிற்கு வியஞ்ச மாகிய,—தமி-முதல்வனது,—அருள்-சிற்சத்தியான்,—(அளந்தளந்தறியா) மேற்கூறிப்போந்த (இருவகை யஞ்சவத்தையினின்று வினைப்பயன்களை யறிந்து அநுபவிக்குந் தம்மையுந் தம்மைச் செலுத்திநிற்குந் திருவருளையு அறியமாட்டா);— அவையே - உயிர்கள் (அவ்வாறுணர்தல்),— காந்த கண்ட பசாசத்து - காந்தத்தைக் கண்ட இரும்பு அதன் சந்நிதிமாத்திரை யின் வலித்துக்கொள்ளப்படுமாறுபோலக் (காணத்தானன்றிச் சங்கற்ப தான் அதிட்டிக்கு முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரையினும் ஆகலான் அதுபற் முதல்வன் விகாரியாதலின்று) என்க.

ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்றென்பது குறிப்பெச்சம்.

செவியென்பது சொல்லெச்சம்.

ஐம்பொறிகளைக் கூறியது உபலக்கணமாகலின் வினைக்கருவிகளும் அவ்வாறு கொள்ளப்படும். அற்றாகலினன்றே * "பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனு லறிந்து" என்றார் வழிநூலாசிரியரும்.

விடயங்களை யறிவுழி முதல்வன் உடனின்று செலுத்துவனாயின் அவ்விடயங் ளோடொப்ப முதல்வனையும் அறிதல் வேண்டுமென்பாரை நோக்கி, அளந்தறி தென்றொழியாது அறியாவென்றார்.

ஆக்கவையொருசொன்னீர்மைத்து, தம்முணர்வின்றமியென்றது தமதுமுதலென் னும் பொருள்பட வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை.

ஈண்டு அருளென்றது எற்புழிக்கோடலால் திரோதானசத்தியின்மேனின்றது அருளாவென விரித்து அளந்தறிந்தறியாவென உவமைக்கோதியவினையைப் பொரு ளினுங்கூட்டியுரைக்க.

இதனுள்விளம்பியவுள்ளத்து மெய் வாய் கண் மூக்களந்தறிந்தறியா வென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக்கைபோலத் தாந்தமுணர்வின்றமியருள் காந்தங்கண்ட பசா சந் தகையே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திர மென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவா லுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். தாமரையிலையி னீர்போற் புருடன் பற்றற்று நிற்பப் புருடன் சந்நிதியிற் புத்திதத்துவமே ஐம்பொறிவழியான் விடயங்களை அறியுமென் னையும் அவ்வாறன்றிக் கருவிகளோடு கூடிப் புருடனே அவத்தைப்படுமெனமேற் கூறியதனையுமாறென்னையெனச் சாங்கியநூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங் கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகரணங்களுள் வைத்து இம் முதலதி கரணத்து,— ஐயுணர்வுகள் - உணர்விற் கேதுவாகிய ஐம்பொறிகள்,— ஆன்மாவால் உணருமென்றது - உயிரால் விடயங்களை அறியும் என்க.]

உணர்விற்கேதுவாகிய பொறிகளை உணர்வென் றுபசரித்தார்.

அவற்றினுள் ஆன்மா வொற்றித்துக் காணினல்லது அவையொன் றையும் விடயியாவாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அதற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற் கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

* சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம், செ-௧.

(இ-ள்.) அவ்வைம்பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றறிந்தாலன்றி அவை ஒருவிடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டா வாகலான் ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமெனமேற்கொண்டது என்க.

ஆன் * உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது.

உம்மை இழிவு சிறப்பு; முற்றுமாம்.

எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினர், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு.

௩௨. ஐம்பொறியை யாண்டங் கரசா யுளநிற்ப
வைம்பொறிக ளுள்ள மறியாவா—லைம்பொறியிற்
காணேதற் காணுது காணுமுளங் காணேதற்
காணுகண் கேளா செவி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்ஙனம் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று செலுத்துதலும் அவை உயிரையின்றி யமையாமையும் எற்றாற்பெறுது மென்பார்க்கு நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

(இ-ள்.) அரசு ஆய் - அரசன் அத்தாணி மண்டபத்தின்வைகித் தன் கீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவர்க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி ஆளுமாறுபோல,—உளம் ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு நிற்ப - உயிர் ஐம்பொறிகளை (அவ்வவற்றிற்குரிய விடயங்களிற் செலுத்தி) யாண்டு இலாடத்தானத்தி னிற்றலான்,—ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியாவாம் - (அரசனுலேவப்பட்டோர் ஏவிய கருமமாத்திரையினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமை போல) அவ்வைம்பொறிகள் உயிரை யறியமாட்டாவாயின. (அற்றேல், ஐம்பொறிகள் உயிரானன்றியறிதல் அமையாதாயினும் உயிர் ஐம்பொறிகளானன்றியும் அறித லமையும்போலுமெனின்);—ஐம்பொறியில் காணேதல் காணுது காணும் உளம் காணேதல் காணு கண் கேளா செவி - (ஒருகருமஞ்செய்தற்கண் அரசரும் அமைச்சர் முதலாயினுரும் தம்முள் இன்றியமையாதவாறுபோல) ஒன்றனை விடயித்தற்கண் உயிரும் ஐம்பொறிகளுந் தம்முள் இன்றியமையா என்க.

அன்னவாதல் உயிர் ஐம்பொறியினீங்கிச் சொப்பனத்தானத்தி னெய்தியவழிக் கண்டுகொள்க.

நிற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் ‘மழைபெய்யக் குளநிறைந்தது’ என்புழிப் போல நிற்றலானெனக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ்வாறுரையாக்கால் இஃதேதுவின் பொருள் வலியுறுப்பதாய உதாரணமாதற் கேலாமை யறிக.

இ ர ண் ட ா ம த ி க ா ர ண ம்.

இனி இதுவுந் தமது முதலாலே யுணருமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். கருவி சடமாகலிற் சித்தாகிய உயிரானன்றி அமையாவாயினுஞ் சித்தாகிய உயிர் முதல்வனது உபகாரத்தையவாய் நிற்பதன்று அவ்வுயிரின் முதல்வனும் அவ்வாறே பிறிதொன்றனுபகாரத்தை அவாவுமெனப்படுமே லும் வரம்பின்றியோடும் என ஈசுரவிகாரவாதி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

* “நல்லுரையான்” என்புழிப்போல.

[இ-ள். இதுவும் - இவ்வான்மாக்களும்,—தமது முதலாலே - இறைவனாலே,—உணருமென்றது - அறிவிக்க வறியும் என்க.]

தமது முதலென்பது 'பானெம்மூர் புகுவன் நீ நம்மூர் புகுவை' என்புழிப் போல வேறுமுடிபு கோடலிற் பால்வழுவன்மை யுணர்க.

உம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சம்.

இம்முறைமை தமக்கொரு முதலுடையவற்றிற்கேயன்றி ஏனைப்பொருட்கின்மையின் வரம்பின்றியோமோ தில்லையென்பார்; தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தோதினார் தம்முணர்வின்றட்டென்றது மது.

தத்துவங்களுமுயிருந் தமக்கொரு முதலுடையனவாதலும் முதல்வனுக்கு அஃதின்மையும் மேற்கூறிப்போந்த சூத்திரங்களாற் பெறப்பட்டன வென்பது கருத்து.

இவ்வான்மாத் தன்னாலே யுணருமிந்திரியங்களைப்போலத் தானுந் தன்னை யுணராது நிற்றலான்.

எ - து. எது. எ - னின். உயிர் ஐம்பொறியிற் சடமன்மையான் அவற்றை யெடுத்துக்காட்டி மேற்கோடல் ஈண்டைக் கமையாதென்பாரை நோக்கி அதனைச் சாதித்த லுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - இவ்வுயிர்கள்,—தன்னாலே உணரும் - தம்மாலே விடயிக்கும்,— இந்திரியங்களைப்போல - பொறிகளைப்போல,—தானும் - சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடெய்தித் தம்முளொவ்வாவாயினும் இவ்வுயிர்களும்,—தன்னை - தம்மையும்,—(தன் ஐ - தம்முடைய முதல்வனையும்),—உணராது நிற்றலான் - அறியாது நிற்குமாகலான் இதுவும் தமது முதலாலே யுணருமென மேற்கொண்டது என்க.]

சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடெய்தித் தம்முள் ஒவ்வாவாயினுந் தம்மையுந் தமது முதலையும் அறியமாட்டாமைக்கண் ஐம்பொறியும் உயிருந் தம்முள் ஒக்குமாகலின், அதுபற்றி அங்ஙனமேற்கோடலமையுமென்பதே கருத்து.

௨௧. மன்னுசிவன் சந்நிதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த
தென்னு மறையி னியன்மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
கண்ணா வுளம்வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா
ணொண்ணான் சிவசத்தை யின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தன்னாலுணரும் இந்திரியங்களை ஈண்டைக்கு உவமை கூறின் அவ்விந்திரியங்கட்கு வரும்பயன் அவற்றினொழிந்துக்காணும் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிர்க்குவரும் இன்பத்துன்பப்பயனும் உயிரானொற்றித்துக்காணும் முதல்வனுக் காதல்வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனமாகாமை கூறி அதனை வலியுறுத்தத லுதலிற்று.

(இ-ள்.) மன்னு சிவன் சந்நிதியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என்னும் மறையின் இயல் மறந்தாய் - (ஈண்டுக் கூறிய கருத லளவையேயன்றி) நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்நிதியிற் பிரபஞ்சஞ் செயற்படுகின்றதென்றோதும் வேதப்பொருளையும் அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய்,—உளம் சொன்ன சிவன் கண்ணா வினையால் கண்டு அறிந்து நிற்கும் காண் - உயிராவது (தமக்கெனவோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே அறிவனவாய அவ்விந்திரியங்கள்போலன்றி அவ்வேதத்துள்) எடுத்தோதப்படும் முதல்வன் தனக்குக் காட்டாகி நிற்பத் தான்செய்த வினைக்கீடாக வொன்றனையறிந்து நிற்

கும்; (அவ்வேறுபாடு) அறிவாயாக.—இன்று (ஆகலாற்) சிவன் அசத்தை என்னான் - (அங்ஙனங் காட்டாகி நிற்பினுந் தனது சந்நிதியின் அசத்தேதல் லாஞ்) சூனியமாகலான் மங்கலவடிவினனாய முதல்வன் (அவ்வுயிர்போல்) அவற்றை அநுபவியான் * என்க.

இதனுட் சிவனென்றது மன்னுசிவனென்புழிப் பேரின்பத்திற்குக் காரணமென்னும்பொருட்டாய்த் தனது சந்நிதிக்கண் உலகத்தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயை புணர நின்றது: சொன்னசிவனென்புழி முற்றுணர்வினனென்னும் பொருட்டாய்க் காட்டாதற்குரிய இயைபுணர நின்றது; எண்ணான் சிவனென்புழித் தூயதன்மைய னென்னும் பொருட்டாய் அசத்தையெண்ணாமைக்குரிய இயைபுணர நின்றது. ஆகலாற் கூறியது கூறலன்மைபுணர்க. அஃது அம்மூப்பொருளுடைத்தென்பது சேரம சம்புபத்ததி வியாக்கியான முதலியவற்றுட் காண்க. சிவதத்துவவிவேகத்துள் † மூவகைப்படுத்தோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டுகொள்க.

ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்களை.

மறையினியலும் பொருளை மறையினியலென்றுபசரித்தார்.

இறந்ததுதழீஇய ‡ வெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

ஈண்டுச் சந்நிதியென்றது அவிகாரவாதிகள் கூறும் அபிமுகமாத்திரையன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணுவென்றார். சிவசத்தி அவ்வக்காரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய சங்கற்பமே ஈண்டுச் சந்நிதி யெனப்படு மென்பதாம்.

காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையேயென்றது ஒருபுடையுவமை யாதல்பற்றியே பிறிதன்றென்பது கருத்து.

வினையாலென்றது ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாதற் கேதுக்காட்டியவாறு.

கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி.

எண்ணல் ஈண்டநுபவித்தன்மேற்று.

இன்றென்பது சாதியொருமை.

அவனெனிர் என்பது அவாய்நிலையாய் வந்தது.

ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். இன்முதல் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர் என்புழிப் பெறப்படும். இக்கருத்தேபற்றி §"மாலை மருவிடான் வெள்ளாங்க - ஞானை தாரா தசேதனத்தால்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். ¶"உன்னுதாத் தேவிட்ட விட முறுவதெல்லா—முன்னுடைய தென்னாய்நீ யுற்றனையோ—மன்னுயிர்கள்—அவ்வகையே காணின் கழிவதுவு மாவதுவுஞ்—செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்." என்றதும் இவ்வியல்பு நோக்கி.

௩௪. வெய்யோ னொளியி லொடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை யாகாத மீன்போல— மெய்யவனிற்

* எனவே முதல்வன் உலகிற்குக் காரணகாரணனாகி நிற்பனென்பதாம். "காரணமோ கன்றுமி ரனைத்து - காரணன்றே காரமின் றின்றே - காரச் செய்திடு மன்றே காரணமாருயிர்க் கல்ல தயிரதற் குதவும்-பேருபகாரமுமின்றே" என ஞானமிர்தத்திற்காட்டிய திருட்டாந்தத்தானறிக-இவ.
† [illegible] என்றற்றொடக்கத்தனவாய்வரும் செய்யுள்களின் வியாக்கியானத்திற்காண்க. சுலோகம் - ௪.
‡ 'இயன்மறந்தாய்' என்பதில். § சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம் சூத்திரம். ௫-௧-இறைவன்றன்.
¶ திருக்களிற்றுப்படியார். ௫ - ௮௭.

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனைக்
கண்டுடனாப் மன்னுதலைக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உயிர் அங்ஙனமுணர்த்த வுணருங்கால் முதல்வனின் வேறாய்நின்றுணருமோ ஒன்றாய் நின்றுணருமோவென்பாரை நோக்கி அவ்விரண்டியல்பு மின்றி நின்றுணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி - ஞாயிற்றினொளியினடங்கி,— விளங்காது - (அதனின் வேறாய்) விளங்கித் தோன்றுதலின்றி,—வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல - அதுவாயொழிதலுமில்லாத நாண் மீன்கள் (அஞ்ஞாயிற்றினை ஒளியுடையவாமாறு)போல,—கண்டுகேட்டுஉண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனில் கண்டு - கண்டுங் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்துந் தீண்டியும் அறியப்படும் ஐவகை விடயங்களையும் (உயிர்) மெய்ப்பொருளாகிய முதல்வனால் உணர்ந்து,—உடனாய்மன்னுதலைக் காண் - (வேறுதலும் ஒன்றுதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அடங்கி) உடனாய் நிலைபெறுதலை அறிவாயாக என்க.

உவமை யடை பொருளினும், பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியையும். ஐ சாரியை.

நாண் மீன் முதலியவற்றின் ஒளியெல்லாம் ஞாயிற்றினுடைய ஒளியேயென்பது வேதநூற்றுணிபாகலான் அஃதீண்டைக்குவமையாயிற்று.

உயிரென்னும் எழுவாய் மேலைவெண்பாவினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

௬௫. அருளுண்டா மீசற் கதுசத்தி யன்றே
யருளு மவனன்றி யில்லை—யருளின்
றவனன்றே யில்லை யருட்கண்ணாற் கண்ணுக்
கிரவிபோ னிற்குமர னேய்ந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமாயினும் உயிர்கட்குப் பலவேறுவகைப்பட உணர்வு நிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல்வேறுபாட்டானுயதெனல்வேண்டும். வேண்டவே,நிருவிகாரியென்னுங் கருதியோடு முரணி முதல்வன் விகாரியாவான் செல்லுமென்பாரை நோக்கி விகாரியாகாமை யுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அருள் ஈசற்கு அன்றே உண்டாம் - (உயிர்கட்குப் பசுத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற்கணுளதாகிய) இரக்கம் முதல்வனுக்கு அநாதியேயுள்ளது.—அது சத்தி - அவ்விரக்கம்(வேறு பொருளன்று முதல்வனுக்குளதாகிய)சத்தியேயாம்;—அருளும் அவனன்றி இல்லை அவன் அருளின்று அன்றே இல்லை - (இரக்கமும் அவனுங் குணமுங் குணியுமாகலின்) அவ்வருளும் முதல்வனையின்றி யமையாது முதல்வனும் அதனையின்றியமையானாய்,—அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்ந்துநிற்கும் அரன் - ஞானக்கண்ணுடையாருணர்விற்கு ஞாயிறு (தன்னொளியோடு தாதான்மியமாயியைந்துநிற்குமாறு)போல் (அவ்வருளோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்பன் முதல்வன்; (ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தற்குடும்) என்க.

ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்தி சங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல் கூடுமென்பது குறிப்பெச்சம்.

உவமை எதிரது தழீஇயது.

ஏய்ந்தியென்னும் வினையெச்சக்குறிப்பினிகரஞ் செய்யுளாகலின் உகரமாய்த் திரிந்தது.

அன்றே அசை.

இவ்வியல்பு சித்தாந்த நெறியுணர்ந்தார்க்கன்றி விளங்காதென்பார் அருட்கண்ணூர் கண்ணுக்கென்றூர்.

சத்தியதுண்மையும் அதனியல்பும் நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்பதனுள் வகுத்துரைத்தமையின் ஆண்டுக் * காண்க.

ஆறாஞ்சூத்திரம்.

[illegible]
[illegible]

உணருரு வசத்தெனி னுணரா தின்மையி
னிருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
விரண்டு வகையி னிசைக்குமன் னுலகே.

எ-து. ரு-ம். எ-னின். சத்தும் அசத்தும் வரைசெய்துணர்த்துத னுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேலைந்து சூத்திரத்தானுங் கூறிப்போந்த பொருள்களுள் யாது சத்து யாது அசத்தென்னும் ஐயநீக்குதற்கு சத்தினியல்பும் அசத்தினியல்பும் இவையென அவ்விரண்டும் இலக்கணத்தாற் றம்முண்மயங்காதவாறு வரைந்து வைத்துணர்த்தி உண்மையதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யுமுகத்தானே இலக்கணவோத்துட் கூறுதற்கு எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளி லக்கணங்கூறுதல் இவ்வாறாஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

(தம்முணர்வின்றமியாகிய முதற்பொருள்) உணருருவெனின் - அளவைகளானறியப்படும் இயல்பிற்றெனின், (அங்ஙனமறியப்படும் பிரபஞ்சம் போல் அழிபொருளாகிய),—அசத்து-அசத்தாம்:—உணராது (எனின்) - (எவ்வாற்றானும்) அறியப்படாத இயல்பிற்றெனின், (அங்ஙனமறியப்படாத முயற்கோடுபோல),—இன்மையின் - சூனியப்பொருளாம்: ஆகலான்,—இருதிறனல்லது - இவ்விருபகுதியுமன்றி (ஒருவாற்றா னறியப்படாமையும் ஒருவாற்றானறியப் படுதலுமாகிய),—சிவசத்தாமென இரண்டுவகையின் - இரண்டு வகையானுஞ் சிவசத்தாமென,— இசைக்குமன்னுலகே - கூறுவர் மெய்யுணர்வினிலைபெற்றுயர்ந்தோர் என்க.

உணருருவெனி னசத்தென மாறுக. எனினென்பது முன்னருஞ் சென்றியைந்தது.

முற்றும்மைகள் † தொக்கன.

அல்லதென்பது வினையெச்சக்குறிப்புமுற்று. அன்றியெனவே இயையும்.

ஒருவாற்றானறியப்படாமை பாசஞான பசுஞானங்களான் அறியப்படாமை. ஒருவாற்றானறியப்படுதல் சிவஞானமொன்றானே அறியப்படுதல். பாசஞானபசு

* இந்நூல் இரண்டாஞ்சூத்திரம் நான்காமதிகரணம்.
† 'இருதிறம்' 'இரண்டுவகை' என்பனவற்றில்.

ஞானங்களான் அறியப்படாமையிற் சிவமாதலும் பதிஞானத்தால் அறியப்படுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்படுமென்பார்; இரண்டுவகையிற் சிவசத்தாமென விசைக்குமென்றார். சிவசத்தென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. சடமாகிய சத்தினிக்குதற்குச்சிவசத்தென்றார். சிவசத்தென்பதுசித்துச்சத்தென்னும் பொருட்டு.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

இருதிறனுமன்றி இரண்டுவகையானுஞ் சித்தாதலுஞ் சத்தாதலு முடையனாய் நிற்றல் முதல்வனுக் கிலக்கணமென இலக்கணமும் இதனுட் போந்தவாறுணர்க.

முதல்வனுக்குப் பொதுவியல்பு மேற் புனருற்பவமுணர்த்து முகத்தாற்கூறிப் போந்தமையின் இது சொரூபலக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பிலக்கணமெனக் கொள்க. அற்றாகலினன்றே இதனை இலக்கணவோத்துண் முதற்கட்கூறாது உண்மையைச் சாரவைத்து இறுதிக்கட்கூறியதூஉமென்க. இன்னும் முதல்வனுக்குளவாகிய சிறப்பியல்புக் குணங்களெல்லாம் இவ்விரண்டனுளடங்கும். அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. * "தன்னாலே தனையறிந்தாற் றன்னையுந் தானே காணும்" எ-ம், † "உன்னரிய திருவருளை யொழியமல முளதென் றுணர்வரிதா மதனுண்மை தெரிவரிதா முனக்கே" எ-ம், ‡ "மாயைமா மாயை மாயா வருமிரு வினையின் வாய்மை—யாயவாருயிரின் மேவு மருளெனி லொளியாய் நிற்கும்" எ-ம், ஓதியவாற்றால் வினைப்பசுபாசங்களுஞ் சிறப்பியல்புபற்றியுணர்தல் சிவஞானத்தானன்றி அமையாதாயினும் ¶ "தீபமெனத் தெரிந்தான்—றொருவியான் மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்—தரு மிது பசுஞானம்" எ-ம், ⁂ "இவைகீழ் காடலாலே—காதவிஞ் ஞன்பிரம மென்னு ஞானங் கருதுபசு ஞானம்" எ-ம், பொதுவியல்பு பற்றி யோதுதலானும் யானி தனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேனென்றறியும் பாசவுணர்விற்கு அவற்றது பொது வியல்பு விடயமாதல் கண்கூடாகப் பெறப்படுதலானும், அவை ஒருவாற்றானுணருரு வாதலுமுடைமையிற் சிவசத்தாவான் செல்லாமையறிக. சற்காரிய வாதங் கூறுஞ் சைவசித்தாந்தத்தில் அசத்தென்பது சத்துக்கு மறுதலையன்மையான் அப்பசுபாசங்கள் அங்ஙனமறியப்படும் பொதுவியல்புபற்றி அசத்தெனப்படுமாயினுஞ் சிறப்பியல்புபற்றி அசத்தாதல் செல்லாமையிற் சிறப்பியல்பு நோக்கும்வழி அவை சத்தாதற் கிழுக்கின்மையுமறிக. இங்ஙனஞ் செவ்வனே யிறுக்க அறியாதார் அபாவத்தியல்பாயது பாவத்திற்குமறுதலைப்பொருள்போலுமென நையாயிகர்முதலியோர் மதம்பற்றிமயங்கி எல்லாப்பொருளுஞ்சத்தென்னுஞ்சித்தாந்தத்தோடு முரணுமைப் பொருட்டு ஈண்டுச் சத்து அசத்தெனப்பட்டன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாமெனவும், சத்தம் அசத்தமென்னும் பொருளவாமெனவும், உரைத்திடர்ப்படுவர். காரியப்பிரபஞ்சம் வினைப்பசுபாசங்கள்போலன்றி இருவகையியல்பானுங் காட்சிப்புலனாய் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென நம்மனோரால் அறியவாராது நிலையில்லதுபோலத் தோன்றிவிரையக் கெட்டு மறைந்து போதற் சிறப்புடைமைபற்றி அதுவே ஈண்டு உளருருவசத்தென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பதும் தானே போதரும்.

இதனுள் உணருருவசத்தெனினுணாரா தின்மையினென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனல்லது சிவசத்தாமென இரண்டுவகையி னிசைக்குமன்னுலகே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - உஉ, தன்னறிவதனு.
† ௸, பொது. செ - உ௪. அன்னியமானவை.
‡ ௸, உண்மை. உ௦, மாயைமாமாயை.
¶ சிவஞானசித்தியார், சுபக்கஞ்சூத்திரம். செ- உ. கருவியாமனமு.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அறிவினலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். மேலைச்சூத்திரத்தின் அளந்தறிந்தறியா வென்றதனை உடம்படாது பிரபஞ்சம்போல முதல்வனும் அளவைகளான் அளந்தறிபொருளே யாமென நையாயிகர் முதலியோர் கூறுங்கடாவையும், எல்லாப்பொருளுஞ் சத்தாக லின் அளந்தறிபொருளுஞ் சத்தேயாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவையு மாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டறிவினல் அறியப்பட்ட சுட்டுப்பொருளெல்லாம் அசத்து என்க.

சுட்டு ஆகுபெயர்.

சிவஞானத்தாலறியப்படுதலை நீக்குதற்கு அறிவினலென விசேடித்தார்.

ஈண்டு அறிவென்றது ஒன்றை முந்தி அதுவதுவாகச் சுட்டிக்காணும் அளவையறிவினையென்பது *"அறிவின லறிந்தயாவு மசத்தாத லறிதி"-என்று புடைநூலாசிரியர் மீள அங்ஙனந் தெரித்தோதியவாறுபற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் இல்பொருளோடொப்ப அசத்தென்றல் அமையுமாறியாங்ஙனமெனவும், சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன்மாத்திரையான் அசத்தென்றல் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்காம்போலுமெனவும், முறையே அவ்விருவர் மதம் பற்றிக் கூறுவாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அச்சுட்டுப் பொருள்கடாம் இராசதகுண மிகுதிப்பாட்டான் உள்ளதென்னும் உணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பித்துநின்று தானே தாமதகுண மிகுதிப்பாட்டான் இல்லையென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பித்து நிற்றலான் ஈண்டறிவினு லறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டது என்க.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபலத்தி அநுபலத்தி யென்னும் பொருளவாய் அவை நிகழ்தற்கிடனாகிய பொருண்மேனின்றன.

இது நையாயிகரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

இனி இதனை இரட்டுற மொழிந்துகொண்டு அவைதாம் காரியவவத்தையிற் றூலமாய் விளங்கிநின்றே காட்சிப்புலனாய்ச் சடுதியின் மறைந்து சூக்குமமாய்க் காரணவவத்தையின் விளங்காது நிற்கும் இவ்வேற்றுமையுடைமையான் அங்ஙனம் புலனாகாத காரணப்பொருள்களை நோக்கிக் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்தாதல் சாலு மாகலின் ஈண்டறிவினலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டிருந்தவாறு எனவும் உரைத்துக்கொள்க.

கஅ. அசத்தறியாய் கேணீ யறிவறிந்த வெல்லா
மசத்தாகு மெய்கண்டா னாயின்—

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஒருசாரன அங்ஙனமாயினும் உபலத்திப்பட்டன வெல்லாம் அவ்வாறு அசத்தாமென்றற்குப் பிரமாணமென்னையென்னு நையாயிகரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

---

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - [illegible].

(இ - ள்.) அசத்து அறியாய் நீ கேள் - அசத்தினியல்பையறியாத மடவோனை (யாமிறுக்குமிறையை) நீ (மனம்பற்றிக்)கேட்பாயாக,—மெய்கண்டான் ஆயின் அறிவு அறிந்த எல்லாம் அசத்து ஆகும் - சத்தினியல்பையறிந்தோனாய் ஆராய்ந்தானாயின் அறிவினுலறியப்பட்டன வெல்லாம் அசத்தேயாம் என்க.

அறியாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

அசத்தினியல்பையறிந்தாயாயின் இவ்வாறு பிணங்குவாயல்லையென்பார் அசத்தறியாயென்றும், * "எந்தை தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்று கேட்க" என்பார் கேளீயென்றும், உபலத்திக்கு விடயமானவையெல்லாம் அநுபலத்திக்கு விடயமாதல் ஒருதலையென்பார் அறிவறிந்தவெல்லா மசத்தாகுமென்றும், சத்தினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அசத்தினியல்புணர வாராதென்பார் மெய்கண்டானென்றும், ஆய்தற்கருமை நோக்கி ஆயினென்றுங் கூறினர்.

அசத்தலாய்

நீரி லெழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு
மோரினவை யின்றாமா றொப்பு.

எ - து. உ - ம். எ - னின். இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு சாங்கியனை நோக்கி யுரைத்த பொருளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ - ள்.) அசத்து அலாய் - அசற்காரிய வாதி யல்லாத அறிவுடையோனே,—அவை இன்று ஆம் ஆறு ஒப்பு ஓரின் - அங்ஙனந் தோன்றி மறைவனவாய பிரபஞ்சம் அசத்தாமாற்றிற்கு உவமையாராயின்,—நிகழ் நீரில் எழுத்தும் கனவும் பேய்த்தேரும் - நிகழாநின்ற நீர்மேலெழுத்துங் கனவிற்காட்சியும் பேய்த்தேருமாம் என்க.

எனவே, அப்போதுள்ளனவாய நீர்மேலெழுத்து முதலியனவற்றை அங்ஙனே கெடுதியின் மறைந்துபோதற் சிறப்புப்பற்றி அசத்தென்றல் எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்தமையின், அவ்வியல்புடைய பிரபஞ்சத்தையும் அவைபோல் அசத்தென்றல் அமையுமென்பதாயிற்று.

† அசற்காரியவாதியை அசத்தென்றுபசரித்தார்.

நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்யென்பாரை மறுத்தற்கு நிகழென்றடை கொடுத்தார்: அஃதிபாண்டுஞ் சென்றியையும்.

‡ ருவ்வுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது.

நீர்மேலெழுத்துத் தோன்றியபொழுதே மறைந்துபோதற்கும், கனப்பொருள் முடிவுபெறுதலின்றி இடையே மறைந்துபோதற்கும், அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனில் வெம்மையைப்பற்றித் தோற்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் மூகிற்படலத்தின் மறைக்கப்படுதல் காரணம் மறைந்துபோவதாகிய பேய்த்தேர் ஒருகாரணங்காட்டி மறைந்துபோதற்கும் உவமையாயின. இங்ஙனங்கூறிய இக்கென்பாவை §"இலயித்த தன்னில்" என்பதுபோல இங்ஙனம் இருதொடராக வைத்துரைத்து மேற்கோளேதுக்களையும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு இரண்டதிகரணப் பொருள்கோடல் ஆசிரியர் கருத்தென்பது வழிநூலாசிரியர் $ "அசத்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொருளான வெல்லாம்" எ - ம், ‖ "உலகினை யசத்து மென்பர்" எ - ம். வேறு கூறியவாற்றானு முணர்க. இஃதறியாது

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருப்பாசுரம். செ - ச. ஆட்பாலவர்.
† காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறுதலின். ‡ 'ஆறு' என்பதன்பின்.
§ இந்நூல், செ - ச.$ சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம்.செ - உ. ஆவதாயழிவ.
‖ சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம், செ - கூ. மண்டனில்

இவ்வெண்பாவை ஒருதொடராக வைத்துரைப்பார்க்கு அசத்தறியாய், அசத்தலாய் என்றதனால் ஒரு பயன்படாமையும், ஆயின் சூரியனென்று இருகாற்கூறுதலும், அசத்தாகும் இன்றாமென்று இருகாற்கூறுதலுங் கூறியது கூறலென்னும் வழுவாதலு மறிக. இனி ஒருவாற்றானு முணரப்படாதபொருள் சூனியமென்பது எல்லாச்சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் ஆண்டதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடுறுதலியலா திகழாமையான் அதனை வேறெடுத்துரைத்து மேற்கொள்ள வேண்டாவாயினும், மந்தவுணர் வுடையார்க்கு அதன்கண் ஐயநிகழாமைப்பொருட்டு உபிநூலாசிரியர் * "உணராத பொருள்சத் தென்னி லொருபய னில்லைபோலும்" என விதந் தொழித்தாரென்றுணர்க.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனாதித கோசரமாய் நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேல் உணர்பொருளியல்பும் உணராதபொருளியல்புங் கூறுமுகத்தான் அசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்தியவழி இரண்டும் இவ்வாறாகலான் இவற்றின் வேறாய முதல்வனதியல்பாவது மாயாவாதி கூறும் அநிருவசனம்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்விரண்டுதன்மையுமின்றி-உணருருவாந்தன்மையும் உணராதாந்தன்மையுமின்றி,—வாக்கு - பாசஞானத்திற்கும்,—மனம் - பசுஞானத்திற்கும்,— அதீதம் - அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக்கடந் ததீதமாய் நின்று,—கோசரமாய் - ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றுணரும் அநுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாய்,—நின்ற - நிற்கின்ற,—அதுவே - அவ்வாறு நிற்கின்ற பொருள் இதுவென அளவைகளானறிய வாராமைபற்றி அதுவே யென மகாவாக்கியத்தாற் கூறப்படும் பதிப்பொருளே,—சத்தாயுள்ள சிவமென்று - சத்தாகிய சிவமாமென்று,—உணரற்பாற்று - உணருந் தன்மை யுடைத்து என்க.]

வாக்கெனப்படு காதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கென்றும், அவற்றின் வேறாய பசுஞானத்தை மனமென்றும் உபசாரவழக்காற் கூறினர்.

வாக்குமனாதீத, கோசரமாய் நின்றவென்றது அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக் கடந்து அதீதமாயும், ஒற்றுமைப்பட்டுநின்றுணரும் அநுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாயும் நின்றவென்றவாறு.

அவ்வாறு நின்றபொருள் இதுவென அளவைகளான் அறியவாராமைபற்றி அதுவேயென மகாவாக்கியத்திற் கூறியதனை அநுவதித்துச் சத்தாகிய சிவமென தலைச்செவியறிவுறுத்தார்.

வாக்குமனாதீதம் என்றது தமிழ்நான்முடிபு: மரம்+அடி மாரடியென மரீஇயினாற்போல. மனம்+அதீதம் மனாதீதமென மரீஇயிற்று. அதீதகோசரமென்பது வடநூன்முடிபு.

வாக்குமனாதீதப் பொருளாகலின் உணருருவாந்தன்மையும், பகாசரப் பொருளாகலின் உணராதாந்தன்மையும் இல்லையென்பது பெறப்படுதலின் இவ்விரண்டு வகையு மின்றி யென்றார்.

---

* சிவஞானசித்தியார், சுபக்கம்: சூத்திரம். செ - ௪, உரைபார்.

பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவ தின்மையாலும் அப்பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசமின்மையாலும்.

எ-து. எது. எ-னின். இவ்விரண்டுவகையு மில்லாதபொருள் அநிருவசனமாய் நிற்பதென்னாது வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாண மென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வாக்கு மனங்களா லோதியுணரப் படுவதாய நிருவசனப் பொருட்கு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதனங்களினின்று அறியற்பாலதாக வேண்டாமையாலும் ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத அநிருவசனப்பொருட்குச் சாதனத்தினின்றும் அறியப்படுமாறின்மையாலும் இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென் றுணரற்பாற்றென மேற்கொண்டது என்க.

உணர்தற்பாற்றென்றார் உணர்தலருமை நோக்கி.

பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபசாரவழக்கு.

கஎ. எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்றா மென்றாலென்
கண்ணி யுளதென்றன் மெய்கண்டா—னெண்ணி
யறிய விரண்டா மசத்தாதல் சத்தா
மறிவறியா மெய்சிவன்றா ளாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் அவிச்சைவயத்தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதகங்களினின்றறியவும் படும். அவிச்சை நீங்கியவழி அப்பகுப்பின்மையாற் சத்தென்றாதல் அசத்தென்றாதல் ஒருவாற்றானும் ஞேயமாமாறின்றிக் கேவலஞானமாத்திரையேயாய் நிற்பதொன்றாகலான் அது கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எண்ணிய சத்து அன்று அசத்து அன்று ஆம் என்றால் உளது என்றல் என்கண்ணி-(பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் விவகாரத்திற்) கருதப்பட்ட சத்துமன்று அசத்துமன்றென்னின் அங்ஙனமொரு பொருளுண்டென்றல் யாது பிரமாணங்கருதியோ (அதனைக் கூறுவாயாக. பிரமாணமுண்டெனின் அதற்கு அது பிரமேய மெனப்பட்டு ஞேயமாவான் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லையென்பையாயின்),— மெய்கண்டான் எண்ணிஅறிய இரண்டு அசத்து ஆம்-சத்தினியல்பையுணர்ந்தோன் ஆராய்ந்தறியிற் (காட்சிமுதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதூஉம் ஒருவாற்றானும் பிரமாணமல்லாத சூனியமுமாகிய) இரண்டும் (மேற்கூறியவாற்றான்) அசத்தேயாம்.— ஆதல் சத்து ஆம் அறிவு அறியா மெய் சிவன் தாள் ஆம்-ஆதலைத் (* சாந்தோக்கிய முதலியவற்றுட்) சத்தென்றோதப்படுஞ் சுட்டறிவினால் அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் (சைவவுபநிடதங்களினுஞ் சைவாகமங்களினும் அன்னியமின்றி நின்றுணரும் அநுபவமாத்திரையிற் கோசரிப்பதென்றோதப்படுஞ்) சிவனருளாவதன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்று என்க.

ஆம் அசை.

அறியவென்னுஞ் செயவெனெச்சம், 'மழைபெய்யக் குளநிறையும்' என்புழிப் போலச் செயினென்னு மெச்சப் பொருட்டாய் நின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

* ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் என்றற் றொடக்கத்தன. இ-ள். சௌமியமாகிய இதச்சத்தே முதற்கணிருந்தது. எ-று. சாந்தோக்கியம், ஆறுவது பிரபாடகம் இரண்டாவதுகண்டம், மந்திரம் - க.

அசத்தாமென மாறுக.

சத்தாகிய மெய்யெனவியையும். * "அடியளந்தான்றாஅயது" என்றாற்போல.
அறிவறியாமெய்யென்றது வானாபெயராய் நின்றது.

சிவன்றானெனச் சிவசத்தியின்மேல் வைத்து உயர்த்துக்கூறியது உபசா
வழக்கு. † "இறைவனார் கமலபாதம்" என்பதுமது.

இதனாற் போந்தபொருள் சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒருபொருளுண்டெனின்
அதற்குப் பிரமாணமென்னை பிரமாணாதீதமாகிய சூனியமெனிற் சூனியமும் அப்
பொருளுமாகிய இரண்டும் அசத்தேயென்பது மேற்காட்டினமையாற் பிரமப்
பொருள் அசத்தெனப்பட்டுச் சத்தென்னுஞ்சுருதிகளோடு முரணுமாகலின் அவற்
றாற் சத்தென்றோதப்படும் பரப்பிரமப்பொருளாவது உண்மைஞானத்திற் கோசா
ரிப்பதென யாங்கூறுஞ் சிவமேயன்றி நீகூறுஞ் சூனியமன்றெனச் சாயாவாதிகளை
மறுத்துக் கோசரமென்றதனை வலியுறுத்திய வாறுமென்க.

எண்ணியறிய விரண்டாமசத்தென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் வருகின்ற வெண்பா
விற்கூறும் பொருள்படக் கூறியது கூறலாதன்மேலும் தரிவையின்றியுரைப்ப.

௩அ. உணர்ப வசத்தாத லொன்றுணரா தொன்றை
யுணருநீ தானுணரா யாயி—னுணருமுனிற்
றானிரண்டா மெய்கண்டான் றன்னா லுணர்தலாற்
றானிரண்டாய்க் காணான் றமி.

எ-து. உ-ம். எ-னின். பிரகாசித்த பொருளையும் வேறொரு சுடரன் அறிதுமென
வேட்கைசென்றுழி அவ்வாற்றாற் புதுவதாய்ப் பிரகாசிக்கவேண்டுதலிற் பிரகாசத்தி
னுக்குப் பிரகாசிக்கவேண்டுவதில்லையென்றல் யாண்டுஞ் செல்லாமையின் வாக்கு
மனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) உணர்ப அசத்து-நின்னாலறிவனவாய கருவிகளெல்லாம் மேற்
கூறியவாற்றான் அசத்தாம், (அசத்தெனவே அசித்தாதலும்பெறப்படும்).—
ஆதல் ஒன்று ஒன்றை உணராது - ஆகலான் அவற்றுள் ஒருகருவியும் ஒன்று
கியமுதற்பொருளை அறியமாட்டாது.—உணரும் நீ தான் உணராய் - அவ
ற்றானறிந்து வருகின்ற நீதானும் அதனையறியமாட்டாய்.— ஆயின் - நீயே
யாய்ந்தறிவாயாயின்,—உணரும் உனின் தான் இரண்டு ஆம் - (அவ்வாறுண
ரப்படும்பொருள்கள்போல்)உணர்கின்றநின்னின்வேறாம்.—மெய்கண்டான்
தன்னால் உணர்தலால் தான் இரண்டாய்க் காணான் தமி - உயிர்க்கு அறிவு
விளங்குமுண்மை அறிந்தோன் தன்னறிவு அச்சிவனருளினடங்கி அது
வாய் நின்று அதனானே அதனை யறியுமாகலான் ஏனைப்பொருள்களை யறியு
மாறுபோல வேறாய்நின்றறிவானல்லன் அத்தனிமுதற்பொருளை என்க.

இதனாற் போந்தது சத்தாகிய சிவம் பாசஞானத்தானுதல் பசுஞானத்தானுதல்
அறியப்படாது,அறியப்படிற் குடமுதலாயினபோல உயிரின்வேறாய் அவிச்சையான்
வருஞ் சுகதுக்கங்களைப் பயப்பதன்றி அவிச்சையினீங்கிய நிரதிசயவின்பத்தினைப்
பயவாதாகலான் அவ்வுண்மையுணர்ந்தோன் ஏனையபோல அசத்தாதலின்றித் தனி
யாய்நின்ற அம்முதற்பொருளை அதனானுணர்ந்து நின்றே காண்பனென மாயாவி
கர் முதலியோரை மறுத்து வாக்குமனாதீதமாய் நின்றே கோசரமாமென வலியுறுத்
தியவாறுமென்க.

உணர்பவென்பது அகரவீற் றஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்ச்சொல்.

ஒன்றுமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

---

* திருக்குறள், மடியின்மை. செ - ௧0. † சிவஞானசித்தியார், பாயிரம். மறைதிரும்.

உனினென்னும் இன்னுருபு நீக்கப்பொருட்கண் வந்தது. ஒற்றிரட்டாமை புறனடையாற் கொள்க. தான் அசை.

௩௯ பாவகமேற் றானசத்தாம் பாவனா தீதமெனிற்
பாவகமா மன்றென்னிற் பாழதுவாம்—பாவகத்தைப்
பாவித்த றானென்னிற் பாவகமாந் தன்னருளாற்
பாவிப் பதுபரமில் பாழ். *

எ-து. உ-ம். எ-னின். தானே சோகமாவனன்றித் தன்னாலறிதல்கூடாமையிற் றன்னாலே தனையுணருமென்பது தன்னைப்பற்றுதலென்னும்வழுவாமாகலின் அவ்வாறன்றி வாக்குமனாதீதப்பொருள் யோகநூலிற்கூறுந் தியானபாவனைகளிற் சோகமா மென்றலே அமைவுடைத்தென யோகமதம்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கித் தன்னாலன்றிச் சோகமாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) பாவகமேல் தான் அசத்து ஆம்-(நீ கூறும் பாவனை ஏனைப் பாவகங்கள்போல மனமுதலியவற்றோடு கூடி நின்று பாவிக்கும்) பாவகமெனின், (அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டாகலான் அப்பொருள்) அசத்தாம்:— பாவனாதீதம் எனின் பாவகம் ஆம்-கருவிகளை நீங்கிநின்று பாவிப்பதாகவின் அப்பாவனையைக் கடந்ததெனிற் கருவிகணீங்கியவழி ஒன்றுமறியுமாறின்றிக் கேவலமாமாகலான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை:—அன்று என்னின் அது பாழ் ஆம்-இவ்விருதிறனுமன்றி அவிருவசனமாகப் பாவிக்கப்படுவதெனின் அது சூனியப்பொருளாம்:— பாவகத்தைப் பாவித்தல் தான் என்னின் பாவகம் ஆம்-அவ்வாறன்றிப் பாவனைக் கெய்தாதபொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ்செய்தலெனின் அது போலிப்பாவனை (யாதலாற் பாவனாதீதம்போலப் பாவனை மாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை. அற்றேல், ஒருவாற்றானும் பாவனைக்கெய்தாத பொருள் பாழாமெனின்);—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம் – (அப்பாவகங்களை யொழித்துத்) தனது திருவருளாற் பாவிக்கப்படுவதாம் பரம் பொருள்,—பாழ் இல்-(ஆகலான் நீ கூறும் பாவனைக்கெய்தாமைப்பற்றிப்) பாழாதலில்லை என்க.

தான் அசை.

பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது † "கறையிட றணியலு மணிந்தன்று" என்றதுபோலக்கொள்க.

மேலைவெண்பாவில் தன்னென்றது தனது சத்தியே யாகலால் தன்னைப்பற்றுத லென்னுங் குற்றமாதல் யாண்டையதென விடுப்பார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்றார். தன்னருளை யறியுமாறும் அதனாற் பாவிக்குமாறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துட் கூறப்படும்.

யோகநூலவர் கூறும் பாவனையாவது இக்கூறிய நான்கனுள் ஒன்றாகற்பாலதன்றி வேறில்லையின் நான்கினையுங்கூறி மறுத்தார்.

௪௦. அறிய விரண்டல்ல னுங்கறிவு தன்னு
லறியப் படானறிவி னுள்ளா—னறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யெனக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

* இவ்வெண்பாவின் கருத்தினைச் சிவஞானசித்தியார் - க-வது சூத்திரம் எ-வது செய்யுளுடனும், சிவப்பிரகாசம் - ௯௦ - வது சூத்திரம் - எச - வது செய்யுளுடனும், ஞானாமிர்தம் - கக-வது அகவலுடனும் ஒட்டிக்காண்க. † புறப்பாட்டு, கடவுள்வாழ்த்து. வரி - ௫.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற்கூறிப் போந்த பாவனைகட்செய்யாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல்வேண்டாம் உயிர் பசுத்துவநீங்கியகாலத்துச் சிவனைப் போல முற்றுமுணர்தன் முதலிய எண்குணங்களுமுடையதென்று ஆகமங்களுட் கூறுதலின் ஆண்டான்மஞானஞ் சிவஞானத்தோடொப்பதன்றிப் பசுஞானமெனப் படாமையான் அவ்வறிவான் அறியப்படுங் கோசரப்பொருளென்றலே அமைவுடைத் தென்னுஞ் சிவசமவாதிகளை நோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அறிய இரான் அல்லன்-(சிவாகமங்களின் அந்துவித நூது தலின் உயிர்) தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேறல்லனாகலானும்,— அருவின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னால் அறியப்படான் - (சமமாதலின்றித் தாலகுக்கும முறையாற்) றன்னறிவுக்குள்ளுமாய் நிற்றலின் அவ்விடத்துத் தன்னறிவினால் அறிய வாரானாகலானும்,—அறிவுக்குக் காட்டு ஆகி நின் றானை - தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும் உயிர்க்குயிராய முதல்வனை,—அறிவு கண்டு அறிந்து காட்டாது-ஆன்மஞானமானது தான் கண்டறிந்து (தன் குணியாகிய உயிர்க்குக் கோசரமாமாறு) காட்ட மாட்டாது,—மெய் அறியாக் கண் என்ன - (தன்னின் வேறன்றித் தனக்குத் தன்னிற்றலிற் றன்னாற்காணப்படாது தனக்குக் காட்டாகிநின்ற உயிரை யறியமாட்டாத கண்ணொளிபோல் என்க.

காட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

அறிவுக்குக்காட்டாகி நின்றானென்னும்பெயரடையானும் துணிந்துக்கூறியவாறு.

கண்டறிதல் * "குழிந்தாழ்ந்தகண்" என்றாற்போல ஒருபொருட் பன்மொழியாய்ச் சிறப்பின்கண் வந்தது.

மெய்யறியாக் கண்போலென இயைத்துரைக்க. கண்முதலியவற்றை நோக்கி உயிர் சத்துச்சித்தாமென்றவதனை மெய்யென்றார். கண் ஆகுபெயர்.

கண்ணறியாமெய்யென்பதற்குக் கண்ணையறியாத உடம்புபோ லென்றுரைப் பாருமுளர். உடம்பிற்கு அறியுந்தன்மை யின்மையானும், உடம்பிற்குக் கண் காட்டாதலுமின்மையானும் அஃதிண்டுவேண்டாமையாதற் கேலாமையின் அது போலியுரையென்றொழிக.

சக. அதுவென்று மொன்றன் றதுவன்றி வேறே
யதுவென் றறியறிவு முண்டே—யதுவென்
றறிய விரண்டல்ல னங்கறிவு னிற்ற
லறியுமறி வேசிவமு மாம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அத்தன்மையனாகிய முதல்வனைத்தலைப்பட்ட உயிர் அம் முதல்வனோடு ஒன்றாய்ப் போவதேயாகலின் ஆண்டக்கனமறிவுமுளதாம் அறியப்படு தாவுமாதல் யாங்கனமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் கூற்றைக்காரநோக்கி ஒன்றுய வழியும் அறிவதும் அறியப்படுவதுமுண்டென்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று.

(இ-ள்.) அது என்னும் ஒன்று அன்று - (சத்தாகிய சிவம் ஞேயப்பொருளாய் விசிட்டமாய் நிற்பதென்பது உமக்குமெமக்குமாகலான் அச்சிவம் இன்னதென்றறிய வாராத அநிருவசனமாய் நிற்பதொருநிருவிசேடப் பொருளெனக் கொண்ட மாயாவாதத்தைப்போல) அதுவென்று அநிருவசனமாய்க் கூறப்படுவதொரு சூனியமன்று.(ஆகலான்),—அது அன்றி வேறு அது என்று அறி அறிவும் ஆங்கு உண்டே - அந்த ஞேயமாத்திரையே

பன்றி அதனின் வேறாக வாக்குமனாதீதமாய் நிற்பதொருபொருளென்றறி கின்ற ஞாதாவும் ஆண்டுள்ளதேயாம்; (அற்றேல், ஒன்றாதல் பெறப்படா தாலெனின்),—அது என்று அறிய இரண்டு அல்லன் அறிவுள் நிற்றல் அறி யும் அறிவே சிவமாம் ஆம்-(உலகத்துப்பொருள்போல்) அதுவென்று சுட்டி யறியுமாறு முதல்வன் தன்னின் வேறல்லனாய் (அப்பணைந்த உப்புப்போலத் தன்னறிவின்கண் விரவிவேற்றுமைதோற்றாது நிற்றலான் அறிவிறந்தறி கின்ற அவ்வுயிர் சிவமேயாம் என்க.

உம்மை சிவமாயுஞ் சிவமாகாமை விளக்கிநின்றது.

அதுவென்னு மொன்றன்றாகலானென எதுப்பொருள்படக்கொண்டுரைக்க.

அறிவுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

அல்லனென்பது முற்றெச்சம். வேறுமுடிபுகோடலிற் பால்வழுவாகாமையுணர்க.

உண்டேயென்னும் ஏகாரம் தேற்றம்; ஏனையிரண்டும் அசைநிலை. நிற்றல் நிற்றலானென்றவாறு.

இவ்வெண்பாக்களைந்தும் முறையே வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தும் கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்னும் மாயாவாதிகளையும், கோசரமாமென்றல்பொருந்தும் வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தாதென்னும் நையாயிகர்முதலியோரையும், பாவனைக்குக் கோசரமாமென்னும் பாதஞ்சலரையும், ஆன்மஞானத்திற்கே கோசரமாமென்னுஞ் சமவாதசைவரையும், முத்தியிற் சிவமேயன்றி உயிரென வேறின்மையின் உயிர்க்குக் கோசரமாமாறியாண்டைய தென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் முதலியோரையும் மறுத்து, வாக்குமனாதீதகோசரமாய் நிற்குமியல்பு வலியுறுத்தி ஒருபொருண்மேல் வந்தவாறுகாண்க.

இவ்வாறு நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றினும் மேற்பிரமாணத்தாற் கூறிப் போந்த பசுபாசபதிகட்கு இலக்கணங்கூறுமுகத்தான் முறையே கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்னும் மூன்றவத்தையுங் காட்டப்பட்டன. இம்மூன்றனுட் கேவலம் மருட்கேவலமும்,சகலகேவலமும், பிரளயகேவலமும், விஞ்ஞானகேவலமும்,அருட் கேவலமுமென ஐவகைப்படும். அவற்றுள் மருட்கேவலமாவது அநாதிகேவலம். சகலகேவலமாவது சங்கரித்தபின்னர்ப் புனருற்பவத்திற் கேதுவாய்ப்படுங்கேவலம். ஆண்டுச் சூக்குமவைத்தொழிலுண்டென *மிருகேந்திரத்துட்கூறுதலின் அநாதிகேவலத்தோடு இதனிடை வேற்றுமையாமாறு கண்டுகொள்க. பிரளயகேவலமாவது † மாயையோடு இயைபின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம். விஞ்ஞானகேவலமாவது

* [illegible] । [illegible] ॥ இ-ள். சர்வசங்காரத்தின் பின்னர் உண்டாகும் கேவலாவத்தையின் கண்ணும் பரமேசுரனவர் அறிவித்தற் பக்குமான உயிர்கட்கு அறிவித்தலைச் செய்துகொண்டும், மறைத்தற் பக்குவமான உயிர்கட்கு மறைத்தலைச் செய்துகொண்டும், உயிர்களின் கன்மங்களானவை பக்குவமாதலைச் செய்துகொண்டும், மாயையின் சத்திகளை வெளிப்படுத்தற்கு உரியவைகளாக்கிக்கொண்டும், தோன்றுதற் குரியவைகளான எல்லாப்பதார்த்தங்களையும் யதாப்பிரகாரம் பார்த்தலைச் செய்துகொண்டும் இருக்கின்றார். எ-று. மிருகேந்திரம், ஞானபாதம், பதிசொரூபப்பிரகரணம். சுலோகம் - ௧௫.

இன்னுமிதனை [illegible] என்னும் பவுட்கரகம சுலோகத்தானு மறிக. இ-ள். பகவானவர் பிரளயகாலத்திலும் சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்கின்றார். எ-று. பாசபடலம். சுலோகம். ௬ - ௭௨.

† மா-ஒடுக்கம்,—யா - வைம்,—மாதியா நிமாயா. எதிலே தோன்றி எதிலே ஒடுங்குமோ அது மாயை. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

மாயை கன்மங்களென்னும் இரண்டனோடும் இயைபின்றி ஆன்மப்படும் கேவலம் அருட்கேவலமாவது தத்துவசுத்திப் பின்னர்ப்படுங் கேவலம். அது* ஞானநூபோதத்திற் காண்க. இனிச் சகலமுஞ் சகலத்திற் கேவலம், சகலத்திற் சகலம், சகலத்திற் சுத்தமென மூவகைப்பட்டு ஒரோவொன்று ஐந்துவகைப்படும். அவற்றுட் சகலத்திற்கேவலமைந்தும் †"ஒன்றிணையாமூலத்து" என்றதனுட் காண்க. சகலத்திற் சகலமைந்தும் ‡"இலாடத்தேசாக்கிரத்தை" என்றதனுட் காண்க. சகலத்திற் சுத்தமைந்தும் §"யோகிற்றருவதோர் சமாதி" எனவழிநூலாசிரியர் தொகுத்தோதியது ¶சித்தாந்தசாராவலி யோகபாதத்தின் வகுத்துக்கூறுதலான் ஆண்டுக் காண்க. இனிச்சுத்தமுஞ் சீவன்முத்தி அதிகாரமுத்தி போகமுத்தி இலயமுத்தி பரமுத்தியென ஐவகைப்பட்டுச் சாக்கிரமுதலியபெயர் பெறும்; அவற்றை முன்னர் வகுத்தோதுப.

பொதுவதிகாரமுடிந்தது.

௨-வது. உண்மையதிகாரம்.

சாதனவியல்.

ஏழாஞ்சூத்திரம்.

[illegible]
[illegible]

யாவையுஞ் சூனியஞ் ‖ சத்தெதி ராகலிற்
சத்தே யறியா தசத்தில தறியா
திருதிற னறிவுள திரண்டலா வான்மா.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். மேலதற்கோர் புறனடையுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துத னுதலிற்று.

---

* அஞ்சவஸ்தைபாகமாறுநீத்ததற்பின்—விஞ்சுருமாணவத்தின்மேவிடு—[illegible]—சாற்றிலதுகேவலமாம். எ - ம், அன்றியக்ததத்துவக்கனெல்லாமகன்றிடவே—[illegible]வாணவத்தானென்றுமே — மென்றுத்த — [illegible] பரக்காகவாக்கேபதிக்க. எ - ம், பகவிழந்தயான்போற்பரவுமன்பா—[illegible] தா—[illegible]கலறிவு—[illegible]தமுத்தியினில்வாய்க்குமருட்கேவலந்—[illegible] எ - ம், ஒன்றுக்தெரியாவொழியாவிருளாகி — [illegible] — [illegible]—[illegible]கலிம்புபோற்சேர்ந்துநின்றவாணவத்த — [illegible]. எ - ம், [illegible]கழன்றுக்கழலா—விருவின்பெருமைபிறவென்றே— [illegible] பேரன்பாக—மடிகைக்கிருண்டதுகாண்மற்று எனவும் வரும் [illegible]. ஞானநூபோதம். செ - ௨௧, ௨௪, ௨௫, ௨௬, ௨௭.

† இந்நூல், நான்காஞ்சூத்திரம். செ - ௯. ‡ ஷை சூத்திரம். செ - [illegible].

§ சிவஞானசித்தியார், நான்காஞ்சூத்திரம். ௩௪. திருவிருத்தம்.

¶ [illegible]சகலத்தசாக்கிரம். [illegible] சகலத்தசொப்பனம் [illegible] சகலத்தசுழுத்தி. [illegible] யடைதல் சகலசுத்ததுரியம். [illegible] சித்தாந்தசாராவலி வியாக்கியானம். இன்னுமிதன் விரிவினை [illegible] கங்களிற் காண்க.

‖ [illegible] ஞானசொரூபமும் பிரபஞ்சம் அஞ்ஞானசொரூபமுமாயிருத்தலைப்பற்றி [illegible] சூத்திரத்திற் [illegible] [illegible]. [illegible] ? [illegible] நித்தியப்பொருளும் [illegible] [illegible] 'பிரபஞ்சம் அநித்தியம்' [illegible]. [illegible] அநித்தியமென்றது [illegible] [illegible] அப்பிரச்சமாய் நிற்றல். இதன் உண்மை விரிவெல்லாம் சிவஞானய பாடியத்துள்ளும் சிவஞானசித்தி வியாக்கியானங்கள் [illegible] தெளிவுறக்காண்க.

(இ-ள்.) * தூலாருந்ததி நியாயம்பற்றி மேலையாறுசூத்திரங்களினுஞ் சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் முப்பொருள்களது பொதுவியல்பு பிரமாண முகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானும் ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்திய ஆசிரியர், அம்முப்பொருள்களது சிறப்பியல்பெனப்படும் உண்மை சாதனமுகத்தானும் பயன்முகத்தானும் ஆராய்ச்சிசெய்துணர்த்துவான் புகுந்து முதற்கண் மூன்றுசூத்திரங்களான் அவற்றையறிந்து அதனுடைய பயன் பெறுதற்கேதுவாகிய சாதனங் கூறிய தொடங்கினர். அவற்றுள் இச்சூத்திரம் உணருருவசத்தெனவும், இருதிறனல்லது சிவசத்தெனவும் மேலைச்சூத்திரத்தான் வரைசெய்துணர்த்தியவழி அங்ஙனமறியும் பொருள் அவ்விரண்டனுள் ஒன்றோ வேறோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அவ்விரண்டினுள் ஒன்றாகற்பாலதென்பார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்துக்குப் புறனடையெடுத்து ஓரொழிபாகிய சதசத்தினியல்பு வரைசெய்துணர்த்து முகத்தானே சாதித்துப் பயன்பெறுதற்குரிய அதிகாரியினியல்பாவது இதுவென்பதுணர்த்துத னுதலிற்று என்க.

அதிகாரமும் சத்தும் வேறுபவழியும் இயைபுணர்ந்து கோடற் பொருட்டுக் கருத்துரை அவ்வாறு செய்தாரென்பது.

இப்புறனடையை வடநூலார் வாக்கியசேடமென்ப.

இதனுட் கூறப்படுமூன்றதிகரணமும் மூன்றுபுறனடை போலுமென மலையாமைப்பொருட்டு ஓர் புறனடையென்றார். முன்னையவிரண்டும் இறுதியதிகரணத்தைச் சாதித்தற்கேதுவாய் ஒருபொருண்மேல் வந்தனவேயாம் என்பது கருத்து.

ஒன்றனை யறிந்தவழி அதனுடைய பயன் பெறுதற்குரிய முயற்சி செய்யலுறுவார்க்கு அதனைச்சாதிக்குமாற்றல் தமக்குண்டென்பதூஉம், சாதித்ததனால் வரும் பயன் இதுவென்பதூஉம், அதனைப் பயப்பித்தற்குரிய சாதனமாவது இதுவென்பதூஉம் அதுவருவாயும் உணர்ந்தாலன்றி அதன்கண் மனவெழுச்சி செல்லாமையின் ஈண்டோதப்படுஞ் சாதனஞ்செய்து பயன் பெறுதற் குரிமையுடைய அதிகாரியினியல்புணர்த்துவதாய இச்சூத்திரம் முதற்கண்வைக்கப்பட்டது.

இதன் பிண்டப்பொழிப்பு

(மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த இரண்டனுள் வாக்குமனாதீதமாகிய) சத்தெதிர் - சிவசத்தின் சந்நிதியின் (உணருருவாகிய),—யாவையும்- அசத்தெல்லாம்,— சூனியம் ஆகலின் - பாழாகலின்,—சத்தே - சத்தாகிய சிவம் (அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை),— அறியாது - அறிதல் செய்யாது:— அசத்து - அசத்தாகிய பிரபஞ்சம், இலது (ஆகலின்) - அறிவில்லாத சடமாகலிற் சத்தாகிய சிவத்தை ,—அறியாது - அறிதல் செய்யாது: ஆதலாற் பாரிசேட வளவையான்),— இருதிறன் அறிவுளது - இருதிறனறிவுளதொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் (அதுவே) சத்தாதற்றன்மையு மசத்தாதற்றன்மையுமாகிய,—இரண்டலா-இரண்டுமன்றிச் சதசத்தாயுள்ள,—ஆன்மா- உயிராம் என்க.

இரண்டனுள் ஒன்றனைப் பிரிக்கின்றமையிற் சத்தேயென்னுமேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

---

* தூலாருந்ததி நியாயமாவது, அருந்ததி நக்ஷத்திரத்தினை அறியாதவனுக்கு இது அருந்ததி நக்ஷத்திரமெனக் காட்டின், அது மிகவும் நுண்ணிதாகலின், காணுதல் அரிது; ஆதலால், அதனயலே தோன்றுவதோர் பெரியநக்ஷத்திரத்தினை இது அருந்ததி எனக்காட்டி, அதனை அவன் கண்டு நோக்கி உணர்ந்தபின்னர், அருந்ததி நக்ஷத்திரம் அதன்றன் பக்கத்தே தோன்றுகின்றது பாரெனக்காட்டி உணர்த்துதல் போல்வதோர் முறைமை.

அசத்திலதாகலினென்றுரைக்க.

அசத்தாச சத்தையறியாமைக்கும் சத்தெதிர் சூனியமாதலே ஏதுவாதலமையு மாயினும், அசத்தெனப்பட்ட கருவிகளு முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் ஆன்மசத்தியையொட்டி முதல்வன்சந்நிதியினிற்கப் பெறுமென்பாரை நோக்கி வேறுமோரேதுக்கூறினர். இக்கருத்தே பற்றி * "சத்தின்மு னிலாமை யாலுந் தனைக்கொ டொன்றுணர்த லானும்" என விரண்டேதுவும் உடன்கூறினர் வழிநூலாசிரியரும்.

ஏற்புழிக்கோடலான் அறிதலென்றது ஈண்டநுபவ வறிவின்மேற்று.

இனைத்தென வறிந்தபொருட்கு வினைப்படு தொகுதிக்கண் வேண்டப்படும் † முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனுள் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிராகலிற் சத்தேயறியாதென்றது ஓரதிகரணம்; அசத்திலதறியாதென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனறிவுளதிரண்டலா வான்மாவென்றது ஓரதிகரணம்;ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ‡ "தத்திடுஞ் சிவனவன்றன் சத்தி தன்னி னின்றே." எ-ம், § "கூடுமொளி வளர்குடிலை மாயை மேவி." எ-ம், ஃ "தாரகமா மத்தன்று னின்றல்." எ-ம், ० "விமலனுக்கோர் சத்தியாய்." எனவும், ǀ "உலகமேயுருவமாக" எ-ம், ⁂ "அத்துவா மூர்த்தியாகி." எ-ம், ¶ "இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி—நின்ற வாறே." எ-ம், கூறப்படுமியல்புடைய பிரபஞ்சத்தைச் சத்தெதிர் சூனியமென்றல் அவசித்தாந்தமாய் முடியும்போலும் எனவும், ‖ "மண்டிய வுணர்வுயிர்க்காய் மன்னி நின்றறியும்" எனவுங் கூறுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றிற்போந்த ஏதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டுணர்வின்றி நின்றறியுஞ் சிவசத்தின் முன்னர்ச் சுட்டியறிப்படும் அசத்தாய பிரபஞ்சம் விளங்கித்தோன்றாது என்க.

ஈண்டுச் சூனியமென்றது விளங்காமைப்பொருட்டென்பார் பிரகாசியாதென்றார். இக்கருத்தே பற்றி × "முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிருள்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும், முனைத்திடாமையாவது இது குடம் இஃதாடையென நம்மனோராற் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனாற் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமையாம். ஆகவே ஈண்டுச் சத்தெதிர் யாவையுஞ் சூனியமென்றது கொண்டு அவசித்தாந்தமாதல் யாண்டையதென மறுத்துச் சத்தறியாதென்றதனை வலியுறுத்தியவாறுகாண்க.

மெய்யினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். முற்றுணர்வுடைய சிவத்திற்கு அசத்தை விடயிப்பதாய சுட்டுணர்வும் உண்டென்றற்படும் இழுக்கென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச்சாதித்தனுதலிற்று.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஏழாஞ்சூத்திரம். செ-க. அிரைத்தஞ். † 'இரண்டலவ்' என்பதில்.
‡ ஷை, முதற்சூத்திரம். செ கக.வித்துவின். § சிவப்பிரகாசம், பொது, செ-உ. கிபோா.
ஃ இந்நூல், முதற்சூத்திரம். வெ-இ. ० சிவஞானசித்தியார், இரண்டாஞ்சூத்திரம்.செ-இஈ.
ǀ சிவஞானசித்தியார், ஐந்தாஞ்சூத்திரம். செ-ஈ. ⁂ ஷை, முதற்சூத்திரம். செ-இச.
¶ திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரம், நின்றதிருத்தாண்டகம். செ-க.
‖ சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ-இக × சிவஞானசித்தியார், ஏழாஞ்சூத்திரம். செ-க.

(இ-ள்.) தன்னியல்பாகிய இயற்கையுணர்வின் முன்னர்ப் பொதுவியல்பாகிய செயற்கைச் சுட்டுணர்வு பிரகாசித்து நில்லாமையான் ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென மேற்கொண்டது என்க.

பிரகாசித்துநிற்றலின்மையாவது இயற்கை யுணர்வோடொப்ப ஒருங்கு நில்லாமை. எக்காலத்து நிலைபெறுவதாய தன்னியல்பே மெய்யெனவும் இடையே தோன்றி மறைவதாய பொதுவியல்பே பொய்யெனவுங் கூறப்படுவனவாகலான் அவை ஈண்டைக்கேற்புடைய அறிவின்மேனின்றன. இஃதறியாதாருரைப்பனவெல்லாம் மேற்கோளைச் சாதித்தற்குரிய ஏதுவாதல் செல்லாது கூறியது கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

சஉ. அன்னியமில் லாமை யரற்கொன் றுணர்வின்றா
மன்னியமில் லாவசத்தைக் காண்குவனே—லன்னியமாக்
காணா னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல
மாணா வசத்தின்மை மற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சுட்டுணர்வின்மையான் முதல்வன் அசத்தையறியானெனின் முற்றுணர்வுடைமைக் கிழுக்காமென்பாரை நோக்கி இழுக்கின்மைகூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அன்னியம் இல்லாமை அரற்கு ஒன்று உணர்வு இன்று ஆம்- (தன்னுள் வியாப்பியமான பசு பாசங்களோடு) வேற்றுமையின்றி உடனாய் நிற்றலையுடைய முதல்வனுக்குச் சுட்டியறியக் கிடப்பதொன்றில்லை (ஆகலான்),—அன்னியம் இல்லான் அசத்தைக்காண்குவனேல் அன்னியமாக்காணான்–அத்தன்மையனாகிய முதல்வன் அசத்தை யறியலுறுவனாயின் (அறிந்தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர்போல) வேறாகச் சுட்டியறிவானல்லன்,—கதிர்முன் இருள்போல அவன் முன் மாணா அசத்து இன்மை மற்று - ஞாயிற்றின்முன் இருட்டுப்போல அம்முதல்வனெதிர் நன்மையில்லாத பிரபஞ்சம் விளங்கி நில்லாதாகலான் என்க.

எனவே, அசத்தை விடயிப்பதாகிய ஏகதேசவுணர்வு முற்றுணர்வைத் தடைப்பதாகலான் அஃதில்லாமை முற்றுணர்விற்கு மேம்பாடாவதன்றி இழுக்காகாதென ஐயமகற்றி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மாணாமை வியாபகவுணர்விற்கு விடயமாகாமை.

இன்மை ஈண்டு விளங்காமை குறித்து நின்றது.

மற்று அசை. மற்றுக் காண்குவனேலென மேலேகூட்டி வினைமாற்றின்கண் வந்ததெனினுமமையும்.

உணர்வுங் கதிரும் ஆகுபெயர். கதிர்முன்னிருள் ஈண்டுமுனையாமைமாத்திரைக்கு ஒருபுடையுவமையாயிற்றென்பது வழிநூலாசிரியர் * "முனைத்திடா தசத்துச்சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போல்" என்றவாற்றானறிக.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்திற்கு உணர்வின்றென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின் சத்து அசத்தையறியாதாயினும் அசத்தெனப்பட்ட தத்துவகரணபுவனபோகங்களுள் ஒன்றாய கரணம் விளக்குப்போல் விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்மசந்நிதியிற் பெத்தநிலைக்கண் அசத்தாய விடயங்களை யறிந்தாற்போல முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் நின்று சிவத்தை யறியுமென்றலும் கண்ணாடியினிழல்

* சிவஞானசித்தியார். ஏழாஞ்சூத்திரம். செ-க. அனைத்துஞ்.

போல ஆன்மசந்நிதியின் அதன்கணறிவுண்டாமென்றலும் அமைவுடைத்துப் போலுமெனச் சிவசங்கிராந்தவாதி மதம்பற்றி நிகழுஞ் சடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றிற் போந்த வேதுவைக் கண்ணழித்துரைத்த மேற்கோடலுதலிற்று.

[இ-ள். அசத்தினுக்கு - தத்துவப்பிரபஞ்சத்திற்கு,—உணர்வு - அறிவானது,—இன்றென்றது - இல்லை என்க.]

சூத்திரத்தின் இலதென்றது அறிவிலதென்னும் பொருட்டென்பார் உணர்வின்றெனவுரைத்தார்.

ஈண்டு அசத்தென்றது தத்துவப்பிரபஞ்சத்தை; ஏனைப்பிரபஞ்சத்திற்கு அறிவின்மை சாதிக்கவேண்டாமையின்.

அதுதானிரூபிக்கில் இன்றாகலான்.

எ-து. எது- எ-னின். பதிஞானபசுஞானங்களோடொப்பப் பாசஞானமொன்றென வைத்தெண்ணப்படு முரிமையுடைய வதனை அறிவுடைத் தன்றென்றல் பொருந்தாதென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வறிவாவது தூலமாய் நோக்கும் வழி அவ்வசத்திற்கு உள்ளதுபோலத் தோன்றினும் ஐயந்திரிபின்றி மாசறுகாட்சியான் ஆராயும்வழி அதன்கண் இல்லாதாகலான் இனி அசத்தினுக் குணர்வின்றென மேற்கொண்டது என்க.

எனவே, பாசம் வாயிலாக உயிரின்கணிகழு ஞானமே பாசஞானமென் றுபசரித்துக் கூறப்படுமதனைப் பாசத்திற் குளதாகிய ஞானமெனக் காண்டல் திரிபியாதவழிப் படும் மடமையே பிறிதில்லை யென்றவாறாயிற்று.

சுஙு. பேய்த்தேர் நீரென்றுவரும் பேதைக்கு மற்றனைத்த
பேய்த்தே ரசத்தாகும் பெற்றிமையின்— வாய்த்ததனைக்
கண்டுணர்வா ரில்வழியிற் காணு மசத்தின்மை
கண்டுணர்வா ரில்லதெனக் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அதனை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) பேய்த்தேர் நீர் என்று வரும் பேதைக்கு மற்று அனைத்த பேய்த்தேர் அசத்து ஆகும்பெற்றிமையின்-(பாலைநிலத்தின்கட் காணப்படுவதாய) பேய்த்தேரை நீரென்றுகருதி (அதனையுண்ண) வருகின்ற (நீர்வேட்கையுடைய) மடவோனுக்கு (அதனையடுத்தவழித்) தன்னுண்மையைப்பட்ட அப் பேய்த்தேர் (நீராதலின்றிப்) பொய்யாந்தன்மைபோல,— வாய்த்து-(குரவன் அறிவுறுக்கும் உபதேசமொழி) கிடைத்து,—அதனைக் கண்டு உணர்வார் இல்வழியின் அசத்து இன்மை காணும் - அவ்வசத்தினியல்பை ஆராய்ந்தறிவாரின்றி அறியமாட்டாதார் உள்வழி அவர்க்கு (அதன்கணறிவுள்ளதாக மதிக்கப்படுஞ்) சத்தாந்தன்மையே காணப்படும்,- கண்டு உணர்வார் இல்லது எனக்காண்-(அவ்வுபதேசமொழி கிடைத்து ஆதனியல்பை) யாராய்ந் தறிய வல்லார்க்கு (அவ்வசத்து) அறிவில்லதேயாமென்று அறிவாயாக.

மற்று வினைமாற்று. மை பகுதிப்பொருள்விகுதி. இன் உவமவுருபு. வாய்த்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன் திரிவு. வாய்த்தல் நேர்படுதல். ஆன்விடைக்கேற்புடைய வினைமுதல் அவாய்நிலையான் வந்தது.

அசத்தின்மையாவது சத்தாந்தன்மை. நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அறிவென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மா வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். சிவசத்தின்றன்மையே உயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றி வேறில்லையாகலிற் சத்தே அசத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரையும், உயிர்க்குத் தன்மையென்பதொன்றின்மையின் அசத்தே சத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதசைவரையும் மறுத்துச் சத்துமசத்துந் தம்முளறியுமாறில்லையென மேற்சாதித்தவழி இவ்விரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள்வேறென்னை யென்பாரைநோக்கிப் *பாரிசேடவளவையான் அவ்விரண்டின்வேறாய்உயிர்க்குத்தன்மையுண்டென்பது விளக்கிச் சதசத்தினியல்பை வரைசெய்துணர்த்துதனுதலிற்று.

[இ-ள். இருதிறன்-சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினியல்பை,—அறிவுளது - அறியும் பொருள்,—இரண்டலா - சத்தும் அசத்து மல்லாத,—ஆன்மா - சதசத்தாகியவுயிராம் என்க.]

ஈண்டு இரண்டலாவான்மா இருதிறனறிவுளதென்றது சத்தெதிர்நில்லாத அசத்துஞ் சத்துந் தம்முள் ஒன்றையொன்றறியப்படாமையான் இருதிறனறிவுளது இரண்டலாவான்மாவேயாம். தம்முள் ஒன்றையொன்று அநுபவிக்கப்படாத ஞாயிற்றையும் விடயத்தையும் அநுபவிக்குங் கண்போலுமென அனுமானங் கூறிக்காண்க. அவை உயிரானும் அறியப்படாத வழிப் பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய்முடியுமாகலான் உயிர் அறிதற்றன்மைத்து என்பது தெற்றெனவுணர்க.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாய் உபதேசியாய்நின்ற அவ்வறிவு இரண்டன்பாலுமுளதாய் உள்ளவதுவே அவ்வான்மாவா மென்றது.

எ-து. பொ-ரை. எ-னின். இருதிறனறிவென்னுந் தொகைச்சொல் விரியுங் காற்படும் பொருள்வேறுபாடு விளக்குமுகத்தான் உயிர்க்குத் தன்னியல்பு வேறு வேறு கூறுஞ் சமயங்களெல்லாம் மறுக்கப்படுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இவ்விரண்டினையும் அறிவதாய் - மேற் கூறிப்போந்த சத்தையும் அசத்தையும் அறியுந்தன்மைத்தாய்,—உபதேசியாய் - அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய்,—அவ்விரண்டன்பாலும் நின்ற அறிவு உளதாய்—அவ்விரண்டின்கண்ணும் நிலைபெற்ற அநுபவவறிவுள்ளதாய்,—உள்ள அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது - இவ்வாறுள்ள பொருள்யாது அதுவே சத்தும் அசத்துமல்லாத சதசத்தாகிய உயிராமென்றவாறும். இருதிறனறிவுள திரண்டலாவான்மாவென மேற் கொண்டது என்க.

ஆயென்னும் வினையெச்சமூன்றும் உள்ளவென்னும் பெயரெச்சவினைக்குறிப் போடு முடிந்தன.

இருதிறனறிவென்னும் தொகைச்சொல் ஈண்டு மூன்று பொருளின் மயங்கிற் றென்னுங் கருத்தான் இவ்வாறு மொழிந்தார். அவற்றுள் இருதிறனையுமறியுமறிவென்னும் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகைப் பொருள்பற்றி இவ்விரண்டினையு மறிவதாயெனவும், இருதிறனுல் விளங்கிய வறிவென்னும் மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி உபதேசியாயெனவும், இருதிறனிலுமுள்ளவறிவென்னும் ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகைப்பொருள்பற்றி நின்றவறிவு இரண்டன்பாலுமுளதாயெனவும் உரைக்கப்பட்டன.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாயுள்ள வதுவென்பதனுல் இரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றையறியும்பொருள் வேறென்னையென்னுங் கடாவுக்கு விடைகூறி அவ்விருவர் மதங்களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

---

* பாரிசேடம் - ஒழிபு. அஃதாவது ஒருவழிவைசின்கட்படும் மூன்று புருடருள்ளே இருவர் கள்வரல்லர் என்பதனுன் மூன்றுவானுகிய புருடனே கள்வனென்றறிதல்போல்வது.

உபதேசியாயுள்ளதுவென்றதனால் உயிர் அறிவிக்கவேண்டாது தானேயறியு மியல்பிற்றென்னுஞ் சமவாதசைவர் ஈசுரவிகாரவாதசைவர் ஐக்கவாதசைவர்மதங் களையும் அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இரண்டன்பாலுமுளதாயுள்ளதுவென்பதனால் ஆன்மாவினறிவு சத்தோடுகூடு மாறில்லையென்னும் பாடாணவாதசைவர் பேதவாதசைவர் மதங்களையும், சத்தோடு கூடியவழி ஒன்றாய்ப் போதலேயன்றி அதன்பாலுளதாமாறில்லையென்னுஞ் சுத்த சைவர் மதத்தையும், அவற்றோடொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இவ்விரண்டினையுமறிவதாயெனவே அவ்வறியுந்தன்மை இவ்விரண்டின்றன்மை போலன்றி இருளொளியலாக் கண்டன்மைபோல வேறாயதோர் தன்மையென்ப தூஉம், உபதேசியாயெனவே அஃதாகாயத்தின் குணமாய ஓசையினியல்புபோலத் தன்னைவிளக்குவதாகிய வியஞ்சகமுள்வழி விளங்குவதோர் தன்மையென்பதூஉம், இரண்டன்பாலுமுளதாயெனவே அத்தன்மை படிகம்போலச் சார்ந்ததன்வண்ண மாய் அழுந்துந் தன்மையென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

> சச. அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா
> வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த்
> தோன்றியுட னில்லாது தோன்றா தில்லாது
> தோன்றன் மலர்மணம்போற் றொக்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மூன்றனுள் முன்னையதனை உவமையுடைத்தி இரண்ட லாமையை விளக்குதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஆய் இழை ஆய் ஆன்மா அரு உருவந்தான் அறிதல் அரு உருவம் அன்று ஆரும் - நுணுகிய நூல்களை ஆராய்வதாகிய உயிரே சத்து அசத்தென்னும் இரண்டினையும் அறிவதாகலான் அஃதவ்விரண்டுமன்றி அவற்றின்வேறாம். (அற்றேல், அவ்விரண்டினையு மறியுமுயிர்க்குத் தன் னுண்மையறியப்படுமோ படாதோவெனக் கடாயினார்க்குப் படுமெனிற் றன்னோடுளப்பட மூன்றனையு மறிவதென்னாது அவ்விரண்டனையு மறிவதா யென்றல் பொருந்தாது; படாதெனின் அறியப்படாத பொருள் சூனிய மெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின்),—உண்மை அரு உருவாய்த் தோன்றி உடன் நில்லாது தோன்றாது நில்லாது மலர் மணம்போல் தொக்குத் தோன்றல் - அவ்வான்மாவினுண்மைத் தன்மை அவ்விரண்டும்போல விளங்கித் தோன்றி அவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்று விளங்காது சூனிய மாய் நிற்பதுமன்றாய் மலரின்கண் வாசம் (அவ்விருவகையுமன்றி அதன்க ணடங்கித்தோன்றுமாறு) போலச் (சத்திலும் அசத்திலுஞ் சார்ந்ததன்வண் ணமாய்) அடங்கித் தோன்றுவதோரியல்பாம்; (ஆகலான், அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாம்) என்க.

ஆகலான் அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாமென்பது குறிப்பெச்சம்.

சுட்டுணர்விற்கு விடயமாகாமைபற்றிச் சத்தை அருவென்றும் அதற்கு விடய மாதல்பற்றி அசத்தை உருவென்றுங்கூறினார். உள்ளுருவசத்தென்புழி உருவென்ற தும் அதுநோக்கி.

செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது. தான் அசை.

அறிதலானன்றாகுமெனவிளையும்.

இழை நூலாகலான் ஈண்டுச் சாத்திரத்தையுணர்த்திற்று.

ஆய்தல் நுணுகுதல். * "ஆய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ—யாவயி னுன்கு முள்ளத நுணுக்கம்." என்றார் தொல்காப்பியனாரும். ஆயிழையாயெனப் பொருளி னுணுக்கம் நான்மேலேற்றப்பட்டது; இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

உயிர்க்கு அறியுந்தன்மை யுண்டாகலானன்றே வேதாகமமுதலிய நூல்களுள வாயினவென அதனை வலியுறுத்துவார் ஆயிழையாயான்மாவென அதனை † யுடம் பொடு புணர்த்தோதினார். இக்கருத்தேபற்றி ‡ "பலகலை யுலகி னிலவுத லாலும்" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். இவ்வாறன்றி ஆயிழையாயென மகடூஉமுன்னிலை யாக்குவார்க்கு இவ்வுதாரணம் மேலதனை வலியுறுத்துதற்கெழுந்ததன்றாய்க் கூறி யது கூறலென்னும் வழுவாய்முடியுமென்றொழிக.

தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

அருவுருவாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமைப்பொருள் குறித்து நின்றது; ஆன்வா ரிலிமா டாவேனே" என்றாற்போல.

தொக்குத்தோன்றன் மலர்மணம்போலெனக் கூட்டுக.

சுரு. மயக்கம துற்று மருந்திற் றெளிந்தும்
பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய் பேசி—லசத்துமலை
நீயறிந்து செய்வினைக ணீயன்றி வேறசத்துத்
தானறிந்து துய்யாமை தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனமறியுமுயிர் சிவசத்தோடொப்பச் சித்தாகு மென்பாரை நோக்கி உபதேசியாயென்றதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மயக்கமது உற்றும் மருந்தின் தெளிந்தும் - (நின்னறிவை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகமில்வழி ஒருவிடயத்தை இன்னதென்றறிய மாட்டாது) மயக்கத்தையுற்றும் (பசிநோய்க்கு அன்னம்போல) அம்மயக்க நோய்க்கு மருந்தாய வியஞ்சகமுள்வழி அம்மயக்க நீங்கி (அதனையின்ன தென்று) நிச்சயித்தும்,—பெயர்த்து உணர் நீ பேசில் சத்து ஆகாய் - இங்ஙனம் மாறி மாறியுணர்ந்து வருகின்ற நீ சொல்லுமிடத்துச் சிவசத்தோ டொப்ப அறியுஞ் சத்தியுடையாயல்லை. (அற்றேல், அசத்தனுவேன் போலு மெனின்),—நீ அறிந்து செய் வினைகள் நீ அன்றி வேறு அசத்துத் தான் அறிந்து துய்யாமை தான் அசத்தும் அலை-(வியஞ்சகம் உள்வழியும்) நீமுன் னறிந்து செய்த வினைகளை இப்பொழுது நீயேயறிந் தநுபவிக்க வல்லை யன்றி நின்னின்வேறாய் அசத்தாகிய பாசம் அறிந்தநுபவிக்கமாட்டாமை யான் (அதனோடொப்ப) அசத்தனுவாயுமல்லை,—வேறு-(சத்தகுணமுடைய ஆகாயம்போல வியஞ்சகமுள்வழி அறியுமாற்றலுடைமையும் அஃதில் வழி அவ்வாற்றலின்மையுமாகிய இரண்டுமுடைய நீ அவ்விரண்டற்கும்) வேறாய்ச் சதசித்தாந்தன்மையுடையை என்க.

மருந்திற்றெளிதலேயே மயங்குதல் அஃதில்வழியென்பது பெற்றாம். வியஞ் சகமில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதுள்வழி நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய மயக்கம் உண்டி

* சொல்லதிகாரம், உரிச்சொல்லியல். கூ-கூஉ.

† உடம்பொடு புணர்த்தலாவது - தனியே யெடுத்துக் கூறற்பாலதாயுள்ள ஒருபொருளை அங்ஙனங்கூறாது விசேடணமாத்திரையானே பெறப்படுமாறு அதனோடு சார்த்திக்கூறுதல், இது தொல்காப்பியத்தன் மரபியலிறுதிச் சூத்திரத்துட் கூறப்பட்ட ஒருதலைமொழிதலென் னும் உத்திக்கு இனமாகக் கொள்ளப்படும்.

‡ சங்கற்பநிராகரணம், நிமித்தகாரணபரிணாமவாதி மதநிராகரணம்.

§ திருவாசகம், மூத்ததிருப்பதிகம். செ-எ.

யில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதின்வழி நீங்கிநிற்பதூஉமாகிய இயல்புடைய பசியோடொத்தலின் அதனைப் பசிநோயாகவும், நீர்த்தலொப்புமைபற்றி விடத்தைப் பசிதீர்க்கு மருந்தாகவும் உருவகஞ்செய்தார்; இஃது ஏகதேச வுருவகம். * மருந்தெனப் பொதுப்பட உருவகஞ்செய்தாராயினும் மறித்த மறிதல் வேண்டப் படுமாறு ஈண்டைக் கேற்புடையது பசிநோய் தீர்க்கு மருந்தே யாகலின் அங்ஙன முரைக்கப்பட்டது. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. அசத்துமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. தானென்பது முன்னையது எழுவாயுருபு படநின்றது. பின்னையது அசைநிலை. துவ்வாமை துய்யாமை என மரீஇயிற்று.

சத்தியுடைய பொருள் சத்தம், அஃதில்பொருள் அசத்தமாகலின். அவ்வட மொழிகள் ஈண்டம்முக் கெட்டுக் குற்றியலுகரவீறாய் நின்றன; "காதலையாள்;" "பெற்றொன்றுயர்த்த பெருமான்;" "பேது செய்து;" "வாதுசெயத் திருவுள்ளமே"† என்புழிப்போல.

அசித்துமலையென்பது பாடமாயின், மேற்சத்தாகாவென்றதனை இசையெச்சமாகக் கொண்டு சத்தாந்தன்மையே யுடையாயல்லை; அதன்மேலுஞ் சித்தாகாதியாயனமென்றுரைத்து இயைத்துக்கொள்க. இவ்வாறன்றி ஈண்டு அசத்தாகாய் அசத்துமலையென்பவற்றை மேலருவுருவு மன்றாகுமென்றதன் பொருள்படக் கொண்டுரைப்பாருமுளர். அவர் ஆண்டேயமைந்து கிடந்தபொருளை மறித்துங் கூறவேண்டாமையும் பெயர்த்துணர் தியெனவும் அறித்து துய்யாமையெனவும் அறிவுடைமை அறிவின்மைபற்றிக் கூறும் பொருள் அவையாதல் செல்லாமையும் நோக்கிலர்.

சக. மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் விளையா தசத்தாத
லஞ்ஞான முள்ள மணைதல்கா ணஃ—மெய்ஞ்ஞானந்
தானே யுளதன்றே தண்கடனீ ருப்புப்போற்
றானே யுளமுளவாத் தான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மயக்கம் அவ்வுயிரோடிலையபுடைய முதல்வனுக்கு முண்டுபோலுமெனவும் அதுதான் உயிர்க்கு எக்காலத்து வந்ததெனவு நிகழுங் கடாவைவிடுக்குமுகத்தான் இரண்டன்பாலு முளதாமாறு வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அஞ்ஞானம் - மேற்கூறிப்போந்த மயக்கமாவது,—மெய்ஞ் ஞானந் தன்னில் அசத்து ஆதல் விளையாது - (ஒருபெற்றித்தாய அறிவெனப்படுஞ்) சிவத்தினெதிர் (கதிர்முன் னிருள்போல) நிலையுதலிலதாகலின் ஆண்டுளதாதலின்றி,— மெய்ஞ்ஞானந் தானே உளது அன்றே - அச் சிவம் என்றுள்ளது அன்றே,—தான் ஏய் உளம் உளவாத்தான் - தான் பொருந்துதற்குரிமையுடைய உயிர்களுள்ளனவாக,—உள்ளம் அணைதல் - அவ்வுயிர்களைப் பற்றி நிற்றல்,— தண்கடல் நீர் உப்புப்போல் காண் - தண்ணிய கடலின்கணுளதாதலின்றி அக்கடலிடத்துளதாகிய நீரைப்பற்றி நிற்கு முப்புப்போலென்றறிவாயாக என்க.

விளையாதென்னும் வினையெச்சமறை அணைதலென்னுந் தொழிற்பெயரோடு முடிந்தது.

தானேயென்பது கட்டுரைக்கண் வந்தது. தானேயுள முளவாத் தானென்புழித் தானென்பது முன்னையது எழுவாய் பின்னையது அசைநிலை.

* ஏகதேச வுருவகமாவது ஒருபாகத்தை உருவகஞ்செய்து மற்றொருபாகத்தை உருவகஞ்செய்யாமல் விடுவது. உருவகமாவது உவமையையும் பொருளையும் வேற்றுமை தொழித்தொன்றென்னும் உள்ளுறைதோன்ற வைப்பது.

† திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்தேவாரம், திருவாலவாய்த்திருப்பதிகம்.

எயுளமென்னும் வினைத்தொகை * "அறிவறிந்த மக்கட்பேறு" போலநின்றது. எய்தற்குரிமையாவது மேற்காட்டினும்.

நண்கடனிருப்புப்போலென்றதனுல் மூப்பொருள்களும் வியாபக வியாப்பியங்களாய் நிற்குமாறும் பெறப்பட்டது.

இரண்டன்கண்ணும் உயிர்க்கியையுடைமை கூறவே, இரண்டன்பாலு முளதாதலை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஈண்டிருதிறனையுமறியுமறிவுளதெனவே இருதிறனுகிய சத்து அசத்து எனப்பட்டனவெல்லாம் † பிரமேயம் அவற்றை யறியுஞ் சதசத்தாகிய உயிர் பிரமாதா அவ்வுயிரினறிவாகிய சிற்சத்தி பிரமாணம் அவ்வறிவு நிகழ்ச்சி பிரமிதியென்பதூஉம், இருதிறனுல் விளங்குமறிவுளதெனவே அவ்விரண்டனுள் அசத்தானறிவு விளங்கும் வழித் தனக்கு வேறாய் நின்று விளக்குவனவாய காட்சியனுமானமுறையெனப்படும் அசத்தாகிய பாசஞானமூன்றுஞ் சத்தானறிவு விளங்கும்வழி அன்னியமின்றித் தனக்காதாரமாய் உடனின்று விளக்குஞ் சிவஞானமுந் தனக்கு வியஞ்சகங்களாகலான் அதுபற்றி அவையும் பிரமாணமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதூஉம், இருதிறனினு மறிவுளதெனவே ஈரிடத்துங் கேடின்றி அசத்தான் விளங்கி அசத்தை யறிவுழி அசத்தின்பாலும் சத்தான் விளங்கிச் சத்தையறிவுழிச் சத்தின்பாலும் அதுவதுவாய் அழுந்துமென்பதூஉம் பெறுதும். இவ்வாறன்றி வியஞ்சகங்களையே பிரமாணமென்னுந் தார்க்கிகர்முதலியோர் மதங்கள் பொருந்தாமையும், அவ்வியஞ்சகங்களானிகழும் பிரமிதிவேறுபாடும் அவற்றதியல்புகளும் ஈண்டு விரிப்பிற்பெருகும்; பௌட்கர முதலிய சிவாகமங்களுட் கண்டுகொள்க.

எட்டாஞ்சூத்திரம்.

ஸ்வாஸவெ ஜீயவ்யூரவெ பு ஃபோத நவெஜீதிவொயிதஃ।
உ -வெத்தர ஹுமஹ ரா னா நவெநா யஹ்வெ ர வெஹா தித த ஷ௪॥

ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தமமுதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட்
டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமே.

எ - து. சூ - ம். எ-னில். ஞானத்தினை யுணரு முறைமையினை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) அவ்வான்மாவின் அறிவாவது மேலிருதிற னென்றதனுள் அசத்தான் விளங்கி அசத்தின்பாலுளதாய் அசத்தினையறிந்து நின்றவாறுஞ் சத்தான் விளங்கிச் சத்தின்பாலுளதாய்ச் சத்தினையறிந்து நிற்குமாறுந் தரிசிக்குமுறைமையினை யுணர்த்துமுகத்தாற் சாதித்தற்குரிய அதிகாரந் தமக்குண்டென மேற்சூத்திரத்தானறிந்த ஆன்மாவிற்குச் சாதித்ததனாற் பெறப்படும் பயனும் அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதும் அது வருவாயும் இவையென்பதுணர்த்துதல் இவ்வெட்டாஞ்சூத்திரத்தின்கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிதுவிளங்கும்.

* திருக்குறள். புதல்வரைப்பெறுதல். செ-௧

† பிரமேயம் - அறியப்படுபொருள்,—பிரமாதா - அறிபவன்,—பிரமாணம் - கருவி,—பிரமிதி - அறிதல்

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

தவத்தினில் - (உயிர்) தான் முன்னேசெய்துகொள்ளப்பட்ட, புண்ணிய விசேடத்தால்,—தம்முதல் - தனக்கு அந்தரியாமியாய் இதுகாறுமுன்னின் றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே (இப்பொழுது),—குருவுமாய் - குருவடிவமுங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து சிவதீக்கைசெய்து (மன்னவ குமாரனாகிய நீ),—ஐம்புல - ஐம்பொறிகளாகிய,—வேடரின் - வேடருட்பட்டு,—வளர்ந்து - வளர்ந்து,—அயர்ந்தனையென - நின்பெருந்தகைமை அறியாது மயங்கியிடர்ப்பட்டாய் நின்பெருந்தகைமையாவது,— உணர்த்த - இவ்வியல்பிற்றென்றறிவுறுப்ப,—விட்டு - அறிந்தமாத்திரையே அவ்வேடரை விட்டுநீங்கி,—அன்னிய மின்மையின் - அன்னியமின்றி அநன்னியமாந் தன்மையின் நிலைபெற்று,—அரன்கழல்செலுமே - அம்முதல்வன் றிருவடிகளை யணையும் என்க.

உயிரென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

தவத்தினிற் குருவுமாய் வளர்ந்தயர்ந்தனையென உணர்த்தவிட்டுச் செலுமென இயையும்.

* புலன் ஆகுபெயர்.

வளர்ந்தயர்ந்தனையென்பது 'ஈந்துபுகழ்பெற்றான்' என்புழிப்போலக் காரண காரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

தம்முதலென்றது வேறுமுடிபாகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க.

குருவுமென்ற உம்மை உயிர்க்குயிராய் உண்ணின்றுணர்த்தியதுமன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று; சிறப்புமாம்.

அன்னியமின்மை அத்துவிதம். அஃதாவது சேறலைப்பயப்பித்ததாய் அதன்வினையாகியவியைபு.

அரனென்றது சுட்டுப்பெயர்பட நின்றது.

வெண்கொற்றக்குடையும் நவமணிமுடியுஞ் சிங்காதனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம்; அதுபோலப்பிரபஞ்சமெல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாமியல்பாகிய ஒருபெரு வெண்கொற்றக்குடையும், எவற்றையும் ஒருங்கே ஓரியல்பானறியும் பேரறிவாகிய ஒருபெருஞ் சுடர்முடியும், அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் நின்று எவற்றினையுஞ் செலுத்துமியல்பாகிய ஒருபெருஞ் சிங்காதனமும், பிறரொருவர்க்கின்றித் தனக்கேயுரிமையாகச் சிறந்தமைபற்றிப் பசுக்களுக்குப் பாசங்களைபரித்தலான் அரனென்னுந் திருப்பெயருடைய முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல்வனதுபேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதுந் தனதேயாகக் கொண்டநுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடைமையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொருமையும்பற்றி ஆன்மாவை மன்னவகுமாரனாகவும், அவ்வான்மாவைஅறிவுப்பெருஞ்செல்வமுழுவதையுங்கூறைகொண்டு துன்புறுத்துதலும்விதிவிலக்கையிழப்பித்து இழிதொழிலினிற்பித்தலுமாகியஇயல்புபற்றி ஐம்பொறிகளை வேடராகவும் உருவகஞ்செய்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவெனவே ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்தயர்தலும் அருவாதமுகத்தாற் பெற்றாம்.

இதனுள், தவத்தினிலுணர்த்தவென்றது ஓரதிகரணம்; தம்முதல் குருவுமாயென்றது ஓரதிகரணம்; ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவென்றது ஓரதிகரணம்; விட்டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆகநான்கதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

*. அறிவுபொறிகளையுமின். [illegible]

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தான் ஞான நிகழுமென்றது.

எ - து. மே-ள். எ - னின். மேற்கூறிப் போந்தசாதகராற் செய்யப்படுஞ் சாதனமும் அது வருவாயும் வேறு வேறுகக்கூறுஞ் சமயத்தாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இந்நான்கதிகரணங்களுள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—இவ்வான்மாக்களுக்கு - மேற்கூறிப் போந்த வியல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கு,—முற்செய் தவத்தான் - படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவிபிற்செய்த தவத்தான் அமையாது முற்பிறவிகளிலே செய்துவந்த தவமாகிய சரியை கிரியா யோகவிசேடத்தால்,—ஞானம் - குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானங் கண்ணுகக் கொண்டறிவதாகிய சாதன வறிவானது,—நிகழுமென்றது - ஐயந்திரிபின்றி விளங்கும் என்க.]

மேற்கூறிப் போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கென்பார் இவ்வான்மாக்களுக்கென்றார்.

படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிறவியிற்செய்த தவந்தானே அமையாதென்பதுணர்த்துதற்கு முற்செய்தவமென விசேடித்தார்.

ஈண்டு ஞானமென்றது குரவனுணர்த்தியவாறு சிவஞானங் கண்ணுகக் கொண்டு அறிவதாகிய சாதனவறிவின்மேற்று.

நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோக்ஷத்தைக்கொடா வாகலான்.

எ - து. ஏது. எ - னின். தவங்களே சாதனமாதலமையும் ஞானமெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

[இ-ள். மேல் - முற்பிறவிகளில்,—சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி - சரியை கிரியா யோகங்களாகிய தவங்களைச்செய்து முற்றுப்பெற்றவிடத்து அத்தவங்கடாம்,—நன்னெறியாகிய - வீடு பேறெய்தற்குச் சன்மார்க்கமாகிய - ஞானத்தை - மேற்கூறிய ஞானத்தை,—காட்டியல்லது - பயப்பித்தன்றி,—மோக்ஷத்தை - முத்தியை,—கொடாவாகலான் - கொடுப்பன வல்லவாகலான் ஈண்டிவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய்தவத்தான் ஞான நிகழுமென மேற்கொண்டது என்க.]

ஈண்டுத் தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியைகிரியாயோகங்களையெனக் கிளந்துரைத்தார்.

கிரியாயோகங்களென்னும் உம்மைத்தொகை வடநூன்முடிபு. கிரியாயோகமிரண்டற்குந் தீக்கையொன்றென்பது தோன்ற அவ்விரண்டனையுந் தொகுத்தோதிச்சரியையைத் தமிழுக்குரியவீற்றான் வேறு வைத்தார்.

ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினுர்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்ந்தவாறென்னையென்னுங்கடாவை விடுத்தற்கு மேற்செய்துழியென ஈண்டும் வலியுறுத்தார்.

மேலாகிய உண்மைச்சரியை கிரியாயோகங்களையெனினுமமையும்.

காட்டிக்கொடுக்குமெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறினர், ஞானத்தையின்றியமையாமை யுணர்த்துதற்கு, சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி யென்றது உபலக்கணமாகலின் தீக்கை பெற்றுழி அதுவும் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது

மோட்சத்தைக் கொடாதெனக்கொள்க. அவையெல்லாம் ஞானத்தைக் காட்டியவ்வதுமோட்சத்தைக்கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகியவென ஞானத்தை விசேடித்தார். நன்மையெனப்படுவனவெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த நன்மையாவது வீடுபேறென்பது. அதனைத் தலைப்படுதற்கேதுவாய்ச் சிறந்தநெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறியெனப்பட்டது. வீட்டிற்குநெறியெனஅவ்வச்சமயத்தாரால் கூறப்படுவன அனைத்துந் தன்கண்ணே வந்து கூடநின்றபெருநெறியாகலானும் அது நன்னெறியெனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கமென்பன ஒருபொருட்கிளவி.

சஎ. தவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து
பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த
நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
கற்றூர்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச்செய்தார் அவற்றான் ஞானத்தைக் காணுமுறைமை எவ்வாறென்பாரை நோக்கி அதுதாமாறுணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தவம் செய்தார் - சரியை முதலியவற்றைச் செய்தோர்கள்,—என்றும் தவலோகம் சார்ந்து - (அவ்வத் தவப்பயன்களைப் பயப்பிக்கும்) சாலோகாதிபதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி (ஆண்டுளவாகிய இன்பங்களை அநுபவித்து),—பற்றுப் பவம் செய்து அறுப்பார் ஆக-(மூன்னுடம்பிறக்குநாள் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம்பற்றியெழுந்த) அவாவினை (மீளநிலத்தின்கட்) பிறந்தனுபவித்து நீக்கிக்கோடற் பொருட்டு,—தவம் செய்த நற்சார்பில் வந்து உதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலை - (மீளத்) தவஞ்செய்தற்குரிய உயர்ந்த குலத்தின்கண்வந்து தோன்றித் (தவக்குறையான் அவ்விடயப்பற்று முறுகாவண்ணம் அறுத்துத்) தத்துவஞானத்தைத் தலைப்படுவாராதலை,—கற்றூர் சூழ் கண்டு சொல்லுமாம் - வீட்டுநூல்களைக் கற்றூரது சூழ்ச்சி அந்நூற் கருத்துணர்ந்து சொல்லும் என்க.

தவந்தானுகப் பிறிதொன்றுதானுக இவ்வுலகத்து உடம்பொடுகின்றீட்டிய வினையெல்லாம் அவ்வுலகத்திற் செலுத்தித் தத்தம்போகங்களைப் பயந்தேவிடுமாகலான் அவற்றை ஒருஞான்றும் பிறழமாட்டாரென்பார் என்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்தென்றூர்.

ஆகவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் 'உண்ணவந்தான்' என்புழிப்போலத் தற்பொருட்டாய்நின்றது.

பற்றறுதற்பொருட்டு வந்துதித்தெனவே ஆண்டுப் பற்றுச்செல்லாதவழி அவ்வுலகத்து நின்றூங்கே ஞானத்தை நண்ணுவரென்பதுஉம் பெறுதும்.

கற்றூரது சொல்லுதற்றெழில் சூழ்ச்சிமேலேற்றப்பட்டது.

ஆம் அசை.

நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலென்ற அருத்தாபத்தியான் இழிகுலத்தோர் தத்துவஞானத்திற் குரியரல்லரென்பது பெறப்பட்டது.

சஅ. பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கு
மிசைத்து வருவினையி னின்ப—மிசைத்த
விருவினை யொப்பி லிறப்பி றவத்தான்
மருவுவனு ஞானத்தை வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சரியை முதலிய தவங்களே தத்துவஞானத்தைக் காட்டுமென யாப்புறுத்தோதியதென்னை வேதத்துட் கூறிய வேள்வி முதலாயினவும்

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதல்வனே குருவுமாயுணர்த்துமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேற்கூறியவாற்றான் நிகழு ஞானத்தையுணர்த்துவார் கலைஞானங்களை யுணர்த்துவார்போல நம்மனோரில் ஒருவனாதலையுடையனெனச் சாங்கியர் நையாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற்கூறியவாற்றான் சரியை முதலிய மூன்றும் முற்றியபின்னர் இம்மூன்றுதலானே மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம் நிகழ்ந்து தத்துவஞானத்தின் அவாவுதலையுடைய உயிர்கட்கு இதுகாறும் அகத்தே முதல்வனாய் உண்ணின்றுணர்த்திவந்த பரம்பொருளே அப்பருவமறிந்து குருமூர்த்தமாய் வெளிப்போந்தருளி வந்து அதனை யறிவுறுக்கும் என்க.

எனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

இக்கருத்தேபற்றி† "அகத்துறுநோய்க் குள்ளினரன்றி யதனைச்—சகத்தவருங் காண்பரோ தான்." என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்னியசொரூபியாய் நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். மாயாவொருவன் மாயாவுருவினை யெய்தான், எய்துமெனின் எம்மனோரிலொருவனும் முடியும்; ஆகலின் தமது முதல் குருமூர்த்தி ஆதாரமாகத் தரித்து நின்றுணர்த்துமென்றலே அமைவுடைத்தெனப் பொதுவகையான் அதிட்டானபக்கங் கூறுவாரைநோக்கிச் சிறப்புவகையான் ஆவேசபக்கமாமாறுணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அம்முதல்வன் பாலினெய்போல மறைந்து வேறாய் நிற்றலின்றிச் சுத்தான்ம சைதன்னியமே தனக்குச் சொரூபமாகக் கொண்டு தயிரினெய்போல ஆண்டு விளங்கிநிற்றலான் இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதல்வனே குருவுமாயுணர்த்துமென மேற்கொண்டது என்க.

பாலினெய்போல வேறாய் மறைந்து நின்றுசெலுத்தப்படுவனவற்றினும்பொதுவாய்ச் செல்வதாகிய அதிட்டானபக்கங் கொள்வார்க்கு ஏனைச்சமயகுரவரும் குரவராவான்சேறலின் அஃது ஈண்டைக் கமைவுடைத்தன்றென்பதாம்.

சைதன்னியமென்றார் மாசுதீர்ந்ததென்பதுணர்த்துதற்கு.

சக. மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க்
கஞ்ஞான வச்சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். ஓரோரிடங்களிற் குருவாய்வந் துணர்த்துதலின்றியும் ஞானநிகழுமாறென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வரைசெய்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

புதல்வர்க்குளதாகிய உரிமைபோலப் பரமேசுரனுக்கு அணுக்கராய வழி விரும்பிய போக விசேடங்களை நுகர்ந்துவாழ்வது. சாரூபமாவது, தோழர்க்குளதாகிய உரிமைபோலச் சிவபிரானோடு ஒத்தவடிவமும் ஒத்தஅணிகலனும் ஒத்தபோக நுகர்ச்சியுமுடையராய் வாழ்ந்திருப்பது.

† திருவருட்பயன், அருளுருநிலை. செ-அ.

(இ-ள்.) * விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம் விளையும் - (அம்முதல்வன் மூவகையான்மாக்களுள்) விஞ்ஞானகலராயினார்க்குத் தன்மையினின்றவாறே தத்துவஞானத்தை விளைவிப்பன்:—அன்றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான் குருவாய் முன் உணர்த்தும் - அவ்வாறன்றிப் பிரளயாகலராயினார்க்கு நாற்றோளும் முக்கண்ணும் கறைமிடறு முதலிய உறுப்பிற்றாய் முத்தொழிலாடாத்தி நின்ற தன்னியற்கைவடிவே குருவடிவாகக் காட்டி முன்னாக நின்று தத்துவஞானத்தை யுபதேசித்துணர்த்துவன்:—அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கு அக்குருவாய்ப் பின் மெய்ஞ்ஞானம் உணர்த்தும் - அவிச்சையையுடைய சகலராயினார்க்கு அவர் வடிவுபோலும் வடிவுடைய குருவாகிய அவ்வடிவின் பின்னாக மறைந்து நின்று தத்துவஞானத்தை யுணர்த்துவன்,—முன் - அவ்வேறுபாட்டை யறிவாயாக என்க.

முன்னென்றதனை முன்னைப்பொருளென்றுரைத்து எழுவாயாகக் கோடலுமொன்று.

விளையுமென்பது 'அரசனெடுத்தவாலயம்' என்புழிப்போல விவ்விகுதி தொக்கு நின்றது. இவ்வாறன்றி எளிதினடப்படுதனோக்கி 'அரிசிதானே அட்டது' என்றாற்போல எளிதின் விளைவிக்கப்படுதனோக்கி மெய்ஞ்ஞானந்தானே விளையுமென்றாரெனினுமமையும். † "உண்ணின் றறுத்தருளி" என்றார் புடைநூலாசிரியரும்.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது அவிச்சையையென்பது சகலர்க்கே அடையாயோதியவாற்றானறிக.

அச்சகலரென்றது தவஞ்செய்தாரென மேலெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சகலரென்றவாறு.

அக்குருவென்றது மேற்கோளிற் கூறிப்போந்த குருவென்றவாறு.

தானே விளையும் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் எனவே,விஞ்ஞானகலர்க்குத் தன்மையினும் பிரளயாகலர்க்கு முன்னிலையுனும் சகலர்க்குப் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்துமென வரைசெய்தவாறு காண்க. இவற்றுண் முன்னையவிரண்டும் நிராதாரமெனவும் பின்னையது சாதாரமெனவுங் கூறப்படும்.

இo. அறிவிக்க வன்றி யறியா வுளங்கள்
செறியுமா முன்பின் குறைக—னெறியிற்

* விஞ்ஞானகலர் - விஞ்ஞானத்தாற் கலையற்றவர் பிரளயாகலர் - பிரளயத்திற் கலையற்றவர். சகலர்-கலையோடு கூடினவர். இவை காரணப்பெயர். விஞ்ஞானகலர் ஆணவபந்தம் ஒன்றுமேயுடையர். பிரளயாகலர் ஆணவம் கன்மமென்னும் இரண்டுபந்தமு முடையர். சகலர் ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னும் மூன்றுபந்தமுமுடையர். இனி விஞ்ஞானகலர், அநாதியே மலபந்தமாத்திரமுடைய விஞ்ஞானகலரும் அநுபவத்தானுதல் விஞ்ஞானத்தானுதல், யோகத்தானுதல், சந்நியாசத்தானுதல், தீக்கையானுதல், இடையே மாயாபந்தம் கன்மபந்தமுழுவது நீங்கி அசுத்தமாயையின்மேலுள்ள புவனங்களிலுகரக்கடவனவாகிய போகங்கட்குரியவராய் நின்ற மலபந்தம் ஒன்றேயுடையவராகிய விஞ்ஞானகலருமென இருவகையர். பிரளயாகலர், அநாதியே மல கன்மங்கள் மாத்திரமுடைய பிரளயாகலரும், இடையே பரிபக்குவவிசேடத்தால் மாயாபந்தமாத்திரம் நீங்கி ஏனை இரண்டுமுடைய பிரளயாகலருமென இருவகையர். சகலர், தேவர் மக்கள் முதற்பலவகைப்படுவர். விஞ்ஞானகலருக்குரிய புவனங்கள், அசுத்தமாயைக்கும் சுத்தவித்தைக்கும் இடையே உள்ளன. பிரளயாகலருக்குரிய புவனங்கள், அசுத்தமாயைமுதல் அராகமீறான தத்துவங்களில் உள்ளன. சகலருக்குரிய புவனங்கள், மூலப்பகுதிமுதல் பிருதிவியீறான தத்துவங்களில் உள்ளன. இன்னும் இம்மூவகை ஆன்மாக்கள் இயல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க. இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.

† போற்றிப்பஃறொடை. வரி - சுக.

குறையுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடென்
குறைவில்சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். *விஞ்ஞானகலர் முதலியமூவர்க்கும் தூரியல்பா னுணர்த்தாது அவ்வாறு தன்மையினும் முன்னிலையினும் பின்னிலையினுமா புணர்த்துதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கிக் காரணங் கூறி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) உளங்கள் நெறியின் அறிவிக்க அன்றி அறியா - உயிர்களெல்லாந் தமக்குரிய படிவழியின் வைத்து முதல்வ னறிவிக்க அறியுமியல்பினவன்றி ஒன்றுபோல் அறிவிக்கவறியு மியல்பினவல்ல ஆகலான்,— குறைவு இல் சகன் சூழ்கொள் பவர்க்கு - அவ்வறிவாற் குறைபாடில்லாத சகக்கடவுளது உபதேசமொழியைக் கொண்டுணரு மியல்பினராகிய பிரளயாகலர் சகலர்க்கு,—குறைகள் முன்பின் செறியுமாம் - அவ்வறிவித்தலறிதலாகிய குறைகள் முன்னிலையினும் பின்னிலையினு நிகழ்வனவாம்.— குறை உடைய சொல் கொள்ளார் கொள் பவத்தின் (ஆம்) வீடு என் - குறைவில் சகனலாகிய குறையினையுடைய உபதேசமொழி கொண்டுணர வேண்டாத விஞ்ஞானகலர்க்கு முதல்வனாற் கொள்ளப்பட்ட தன்னுண்மை மாத்திரையின் வீடுபயக்கு முணர்வுண்டென்றறிவாயாக என்க.

குறை இன்றியமையாமைப்பொருள்; அது † "வினைக்குறை தீர்த்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு." என்பதனுட் பரிமேலழகருரையானு முணர்க.

பவம், சம்பவம், உண்மை என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

வீடுபயக்கு முணர்வை வீடென்றும், சூழ்ச்சி பயக்கு முபதேசமொழியைச் சூழென்றுங் காரணகாரியமாக உபசரிக்கப்பட்டன. கொள்பவர் கொள்ளாரென்பனவும் அவை. கொள்ளார்க்கென்னு நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. ‡ "ஐந்தவித்தா னாற்றல்" என்புழிப்போல.

ஆம்வீடெனவுமியையும். வீடாமெனப் பாடமோதுவாருமுளர்.

மேலைவெண்பாவின் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்துந் தானேவினையுமெனக் கூறியவற்றை ஈண்டு நெறியினறிவிக்கவன்றி யறியாவாகலான் அது முன் செறியும் பின் செறியும் பவத்தினுமெனக் காரணங் காட்டி வலியுறுத்தினார். இதற்குப் பிறரெல்லாந் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே மேலைவெண்பாவோடு இயைபுரைத்தார். அல்லதூஉம் அறிவிக்கவன்றியறியாமை உபதேசியாய் என ஆன்மாவின்றன்னியல்பு கூறும்வழிப் பெறப்பட்டதாகலின், அதனை ஈண்டும் புனருத்தியாகக் கூற வேண்டாமையின் மேலது வலியுறுத்துதற் கேற்புடைய அறிவிக்க அறிதற்கட்படும் விசேட மாத்திரையே ஈண்டெடுத்தோதினாரென்றுணர்க. படிவழியின்வைத்தறிவிக்கவன்றி யறியாமை § "பந்தமும் வீடுந் தெரிபொருட் பனுவற் படிவழி சென்று சென்றேறி" என்பதனானுமறிக.

ருக. இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீரு மேந்திழைபா
னல்லா யுளவாமா னீர்நிழல்போ—லில்லா
வருவாகி நின்றானை யாரறிவார் தானே
யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்முத்திறத்துள் ஈண்டைக்கெடுத்துக்கொண்ட அஞ்ஞான வச்சகலர்க்குக்குருவாதல் உபசாரமேயன்றி ஏனையபோலுண்மையாதல்செல்லாதென்பாரைநோக்கிஉண்மையாதலை உவமைமுகத்தான்வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

* விஞ்ஞானகலரென்பது விஞ்ஞானகலரென மரீஇயிற்றென்பர் மெய்ஞ்ஞானமாபாடியத்துள்.
† திருக்குறள், ஆள்வினையுடைமை. ௭-௨. ‡ ஷ, நீத்தார்பெருமை. செ-ரு.
§ கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா, திருவிடைமருதூர். செ-ஙு.

(இ-ள்.) நல்லாய் - அறிவால் நன்மையுடைய மாணாக்கனே,—ஏந்திழை பாற் முலைப்பாலும் கண்ணீரும் இல்லா உளவாம் ஆல் - ஏந்திய விழைகலையுடையாட்குக் (குழவிமாட்டுளதாகிய அருவாகிய அன்பினைப் பிறரறியுமாறு வெளிப்படுத்தும் அவ்வன்பி னுருவாகிய) முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் (அவண்மாட்டுக் குழவியைக் காணுமுன்) இல்லாவாய்ப் பின் னுளவாம் (அதுபோல),—நீர் நிழல்போல் இல்லா அரு ஆகி நின்றானை ஆர் அறிவார் தானே உரு ஆகி உற்றுத்தோன்றானேல் - நீரின்கணிழல்போல் (உயிர்கண்மாட்டுப் புலப்படுதலில்லாது அருவமாய் நின்ற முதல்வனை யார் தாமறிவார் அவனே குருவடிவாய் வந்து தோன்றிநின்று உணர்த்தானாயின்.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

இன்றியமையாமையுணர்த்துவார் தோன்றானே லாரறிவாரென எதிர்மறை முகத்தாற் கூறினார்.

பொருளுக்கேற்றியதனை உவமையினுங் கூட்டி ஏற்குமாறுரைக்க.

முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அன்பைவிளக்குமென்பது * "சாந்ததிருமுலைக்கே தூய்யதிருஞானஞ்—சாந்துண்டார்பிள்ளையெனச்சொல்லச்—சாந்த—தனமுடையா டென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த—மனமுடையாளன்பிருந்த வாறு" என்பதனானும், †"அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்—புன்கணீர் பூச றரும்." என்பதனானு மறிக. அவ்விரண்டும் அன்பின் வடிவே பிறவல்லவென்பது அன்பு நிகழ்தற்குரிய காரணமுள்வழி வெளிப்பட்டு அஃதில்வழி வெளிப்படாத ஒற்றுமை நோக்கிக் கண்டுகொள்க. இவ்வொற்றுமை யுணர்த்துவார் இல்லாவாயுளவாமென்றார்.

இல்லாவென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு. ஆல் அசை.

நீர், அகத்தியங்கு முயிர்கட்கு இடங்கொடுத்தலுண்மையான் நீரின்கண் வெளியுண்டென்பதூஉம், உண்டாகவே, ஆண்டு நீருக்கு நிழலுண்டென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. அந்நிழல், வேறுநில்லாது நீரோடு விரவி நிற்றலின் நீர்போற் புலப்படாதாயிற்று. அதுபோலச் சிவசைதன்னியமும் யானென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய்ப் புலப்படும் ஆன்மசைதன்னியத்தோடு விரவிப் புலப்படாது நிற்பதொன்றென்பார் நீர் நிழல்போலில்லா வருவாகி நின்றானையென்றார்.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாக்கள்ஐயுணர்வுகளான்மயங்கித் தம்மையுணராவென்றது.

எ-து. மேல். எ-னின். விடயஞானத்தை விளக்கும் ஐம்பொறிகளே தத்துவஞானத்தை விளக்குதற்குமமையும். தம்முதல் குருவுமாதல்வேண்டாவெனச் சிவசங்கிராந்தவாத சைவர் மதம் பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின்மூன்றாங் கூற்றைக்கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இவ்வாறுரையாக்கால் இனியென்பதனா லுணர்த்தப்படு மேலையதிகரணத்தோடுளதாகிய இயைபு பெறப்படாமையறிக.

[இ-ள். இவ்வான்மாக்கள் - உணர்த்த வுணருமியல்பினையுடைய வுயிர்கள்,—ஐயுணர்வுகளால் - ஐம்பொறிகளால்,—மயங்கி - மயக்கமுற்று,—தம்மை - தமது சொரூபத்தை,—உணராவென்றது - அறியா என்க.]

---

* திருக்களிற்றுப்படியார். செ - ௧௭. தூய்யசிவஞானமென்றும் பாடம்.
† திருக்குறள், அன்புடைமை. செ - ௧.

உணர்வு ஆகுபெயர்.

அவைதாம் பளிங்கிலிட்ட வன்னம்போற் காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அறிவை விளக்குங் கருவியான் மயக்க நிகழுமாறியாங்ஙன மென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) படிகத்தின் வைத்த பலவேறு வகைப்பட்ட நிறங்கள் அப் படிகவொளியைக் கீழ்ப்படுத்துத் தத்தமியல்பினையே விளக்கி நிற்குமாறு போல, அவ்வைம்பொறிகடாம் ஆன்மசொரூபத்தைக் கீழ்ப்படுத்துத் தம் மாற் காட்டப் பட்ட தத்தம் விடய மாத்திரையே அவ்வான்மாவுக்குக் காட்டி நிற்பனவாகலான் இனி யிவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங் கித் தம்மை யுணராவென மேற்கொண்டது என்க.

விடயங்களுள்ளும் அவ்வவ்விடயமாத்திரையே அவ்வவ்விந்திரியங்காட்ட வல்லு மென்பார் காட்டிற்றையென ஒன்றறிசொல்லாற் கூறினர்.

ருஉ. பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந்
தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யா மெய்கண்டான்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அம்மனங் காட்டிற்றையே காட்டிநிற்குமாயின், அவ்வி ந்திரியங்கள் உள்வழித் தம்முதல் குருவுமாயுணர்த்தினும் உணர்தல் செல்லாது போலு மென்பாரை நோக்கி உணர்தற்குபாயங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று

(இ-ள்.) பல் நிறம் காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம் தன் நிறமே காட்டும் தகை நினைந்து - (தன்னாற் சாரப்பட்ட) பன்னிறங்களினியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டிநிற்கும் (பொதுவியல்புடைய) படிகம்போலத் (தன்னாற் சாரப்பட்ட) இந்திரியங்களினியல்பையே (சார்ந்ததன்வண்ணமாய்த் தன் மாட்டு விளக்கிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச்) சிந்தித்தறிந்து கொண்டு (பின்பு),—பல் நிறத்துப் பொய்ப்புலனை வேறு உணர்ந்து - (அந் நிறங்கள் படிகத்துக்கு வேறென்றறியுமாறுபோலப்) பலவகையியல்புடைய பொதுவியல்பைச்செய்யும்பொறிகளைத்(தன்னின்)வேறெனத்தெளிந்து,— பொய் பொய்யா மெய்கண்டான் - (அவற்றானாய) அப்பொதுவியல்பு பொய் யாயொழியுமாறு (தனது) சிறப்பியல்பை யுணர்ந்தானாயின்,—வேறு மெய்ப் பொருட்குத் தைவம் ஆம் - (அவ்வசத்தாகிய பொறிகளுக்கு) வேறாகிய (சிவசத்தினதியல்பு தன்மாட்டு விளங்கச்செய்யுமாகலின்) அச்சிவசத்துக் கடிமையாம் என்க.

ஈண்டுப் பொய் மெய்யெனப்பட்டன அப்பொருளவாதல் மேலே காட்டினும். தைவமென்பது தேவனதுடைமை யென்னும் பொருட்டாய வடமொழிப் * பகுபதம்.

இதனானே கருவிகளுள்வழிக் காட்டிற்றைக் காட்டிநிற்றலின் அறிதல் செல் லாது, அவை நீங்கியவழிக் கேவலமாய் மூடியுளதாகலிற் றன்னுண்மை யறியுமாறியாங் ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவையுள்வழியே தன்னுண்மை யறிதற் குபாயங்கூறி இதுபற்றி அவை காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றற் கிழுக்கில்லையென வலியுறுத்த வாறுமென்க.

மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாமென்றதனால் வருகின்ற அதிகாரணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

---

* தேவன் - பகுதி, அ - விகுதி. இதனை வடநூலார் தத்திதாந்தம் என்பர்.

நான்காமதிகரணம்.

இனி இவ்வான்மாத் தன்னை இந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே நமது முதல் சிபாதத்தை யணையுமென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய் பொய்யா மெய் கண்டார்க்கு அதுவேயமையும்; கருவிகள் நீங்கியவழிச் செய்யக் கடவதொருமுயற்சி கூடாமையின் ஆண்டு மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாதல் பெறப்படாதெனப் பேதவாதசைவர் முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் நான்காங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். இவ்வான்மா - ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தன்னை புலனாகப் பெறப்பட்ட ஆன்மா,—தன்னை - சித்தாய் வியாபகமாகிய தன்னியல்பை,— இந்திரியத்தின் - சடமாய் ஏகதேசமாகிய இந்திரியத்தின்,— வேறுவான் காணவே - வேறாகவுணரும் வியாபகவுணர்விற்கு இந்திரியத்தான் ஆகக் கடவதொன்றின்மையின் சற்குருவனுல் அவ்வாறுணரவே,—தமது முதல் சிபாதத்தை - பிறிதுகாரணம் வேண்டாது தனக்காதாரமாகிய முதல்வனது திருவடியினை,—அணையுமென்றது - தலைப்படும் என்க.]

இந்திரியத்தின் வேறுயவழிக் கேவலத்தை யணைதலு முண்மையின் அதனை நீக்குதற்பொருட்டு வேறுகவென்றொழியாது வேறுவான் காணவென்றார்; காண்டலே அதற்கமையுமென்றலின்.

ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

ஊசல் கயிறற்றாற் றாய்தரையே யாந்துணையான்.

எ-து. எது. எ-னின். அவ்வாறு காண்டலே சிபாதத்தை யணைதற்குச் சாலுமென்பது யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒருவன் ஏறியிருந்தாடுதற்கு ஆதாரமான ஊசல் கயிறற்று தாயின் அவனுக்கு உற்றுழியுதவுந் தாய்போல ஆண்டுத்தாரகமாவது நிலனேயன்றிப் பிறிதில்லையென்னும் ஒப்புமையான், இனி யிவ்வான்மாத்தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான் காணவே நமது முதல் சிபாதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது என்க.

வியாபகப்பொருட்குக் காட்சிவிசேடமே நீக்கமாகலின் அறுதல் அதற்கு வமையாயிற்று.

நிஉ. சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலி னுள்ளஞ்
சிறைசெய் புலனுணர்விற் றீர்ந்து — சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோன் மீளா
தலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின் கருவிகணீங்கினவழி வேறு நில்லாது சிவத்தைத் தலைப்படுமாயின் அவ்வுயிர்க்குங் கருவிகணீங்கிக் கேவலத்தைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குப் போல நீட்சியுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி அஃதின்றுமாறுகூறி மேலதனை வலியுறுத்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சிறை செய்ய நின்றசெழும்புனலின் உள்ளம்-(ஒருவன் அணையையுயர்த்துக் கட்டித்) தடைசெய்ய (ஆண்டுத் தடையுண்டு) தேங்கி நின்ற ஆற்றுநீர்போலக் (கருவிகளானுபாசஞானந் தனதுவியாபகத்தைத் தடை

செய்ய அதன்கண் ஏகதேசமாயடங்கித் தடையுண்டு நின்ற வுயிர்,— நிலைவிட்டு அலை கடலின் சென்று அடங்கும் ஆறு போல் - அவ்வலை முறிந்து தடை தீர்ந்தவழி (இடையீடின்றிக்) கடலின்கண் (முடுகிச்) சென்று (அங்ஙனஞ் சேர்வதாய்) அதனுளடங்கி மறித்து வாராத ஆற்றுநீர்போல,—சிவஞ்செய் புலன் உணர்வில் தீர்ந்து - (கருவிகளானாய பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கிய வழி,—உலைவு இல் அரன் பாதத்தை உற்று மீளாது - தனக்குக் கேடிலாத சிவபிரானது திருவடியைத் தலைக்கூடி (அத்திருவடி நிறைவேயாய் அதன்கணடங்கிப் பின்பு) மீளுதல் செய்யாது என்க.

நிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது * தொகையுவமம். இன் உவமவுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதி யுணர்த்துவார் செழும்புனலென்றார்.

† மலசத்திக்குக் கேடின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குக் கருவிகளான் மீட்சி கூடும்; சிவசத்திக்கு அஃதின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயிர் அவ்வாறு மீளுதற்கோரியைபில்லையென்பார் உலைவிலரன்பாதமென விசேடித்தார்.

அடங்கு மென்னும் உவமவினைபொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

௫௪. எவ்வுருவுந் தானென்னி னெய்துவா ரில்லைதா
னிவ்வுருவின் வேறே லிறையல்ல—னெவ்வுருவுங்
கண்போ லவயவங்கள் காணாவக் கண்ணிலொளி
கண்பேறே காணாக் கழல்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். மீளாதென்று விதித்தல்வேண்டாம் எல்லாஞ் சிவமாகக் கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்கா லென்னென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவரை நோக்கி அது விடையாதற்கேலாமை கூறி மறித்தும் மீளாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) எவ்வுருவும் தான் என்னின் தான் எய்துவார் இல்லை - உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின் (விசேடமின்மையால் புலன்வழி ஒழுகுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையின் ஒருவரும்) அதனை எய்துவாரில்லையாய் (முடிந்து ‡ "பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி" என்னும் வேதாகமங்கள் போலியாய்) முடியும்,— இவ்வுருவின் வேறேல் இறை யல்லன் - (அது பற்றி) முதல்வன் புலனுணர்வோடியைபின்றி அதனின் வேறாய் நிற்பனெனின், (அப்புலனுணர்விற்கு அவனுலாகற்பால தொன்றின்மையின்) அவன் ஆண்டைக்கிறைவனல்லனெனப்பட்டு முதன்மைக்கிழுக்காய் முடியும் (மற்றென்னையோ அதனியல்பென்னின்),—எவ்வுருவும் - உயிருணர்வு போலப் புலனுணர்வுங் கலப்பினாற் சிவமேயாமாயினும் இரண்டுந் தம்முளொப்பனவல்ல,—அவயவங்கள் கண்போல் காணா - உயிர் ஐம்பொறிகளினும் ஒப்ப நிற்பினும்) அவற்றுள் மெய் வாய் மூக்குச் செவி நான்கும் கண்ணிந்திரியம் ஒளியான் அவ்வான்யபோதத்தோடு விரவிச் செய்யைக் கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுமாறுபோல வியாபித்தறிய

* தொகையுவமமாவது உவமானம், பொதுத்தன்மை, உருபு என்னு மூன்றனுள் ஒன்றேனும் பலவேனும் தொக்குநிற்ப வருவது. அவற்றுள் ஈண்டுப் பொதுத்தன்மை யென்னுஞ் சாதாரண தருமந் தொக்குநிற்கின்றமையால் தொகையுவமமாயிற்று.

† உவமை யொன்றே பற்றி மறுத்தல் தருக்கமாகாமையின் ஈண்டேதுக்காட்டினார்.

‡ சிவஞானசித்தியார், பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலை, செ - உ௫.

மாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றுங்குநின்றியைத் தறிதந் றன்மையவேயாம்.—அக்கழல் அக்கண் இல்லார் கண் பேறேகாண் - அக் கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக் கண்ணொளி யிழந்தாரது கண்பேற்றின் கட் கண்டறிவாயாக என்க.

கண்ணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயர். கண்பேறேயென ஏழாவது தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார். கழலணிவார்க்கு உளதாகிய வெற்றிப்பாட்டைக் கழலென்றுப சரித்தார். கழல் காலணிமணிவடம்.

கண்டு வெற்றியாவது ஏனை ஞானேந்திரியங்களையு நோக்கி மேம்படுதல்.

கண்போலவயவங்கள் காணு வக்கண்ணில்லார் கண்பேறே காணக் கழலென் பது முதல்வன் இரண்டினுமொப்ப விரவிநிற்பினும் உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர் வுவியாபக விளக்கமாதலின்றி ஏகதேசவிளக்கமாம். உயிருணர்விற்கு உளதாகிய அம்மேம்பாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசுத்துவமுடையார் மாட்டறியப்படா தாயினும் அவரது பசுத்துவநீங்கிய சிவப்பேற்றின்கணறியப்படுமென்பது தோன்ற நின்றமையின் இஃதொட்டென்னு மலங்காரம்.*

சிவமாயவழியும் புலனுணர்வு ஏகதேச விளக்கமாவதன்றி உயிருணர்வுபோல வியாபக விளக்கமாத லில்லையெனவே, அதன்கண் மீளுதலிழுக்கென்பது பெறப் பட்டது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபின்றி யுரைத்தார்.

ருரு. ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்த தரசிவனை
யைம்பொறியை விட்டணு கணைசகல—னைம்பொறியி
னீங்கானீர்ப் பாசிபோ னீங்குமல கன்மம்வரி
னீங்கானை நீங்கு நினைந்து.

எ-து. உ-ம்-எ-னின். சிறைவிட்டவழி அலைகடலிற்சென் றடங்குதலே யன்றி †“ஆற்றுலலைகடற்கே பாய்ந்த நீர் அவ்வாற்றான் மறித்” தலு முண்மையின் அது போல அரன்பாதத்தை யுற்றவுயிருக்கு ஓரோவழி மீட்சியுமுண்டென்பது பெறப் படுதலான் அவ்வழி மீளாமை செல்லாதென்பாரைநோக்கி அம்மீட்சிக்குக் காரண மிது வென்பதூஉம், அதனை நீக்குதற்குபாயமுங் கூறி வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐம்பொறியின் அல்லை எனும் அந்த தர - ஐம்பொறிகள் போல ஏகதேச விளக்கமுடையா யல்லை யென்றறிவுறுக்கப்படுஞ் சித் தாந்த மகாவாக்கியத்தைப் பெற்றுடைய மாணவகனே!—அங்கு ஐம்பொ றியை விட்டுச் சிவனை அணை சகலன் ஐம்பொறியின் நீங்கான் - (சிறைவிட் டலைகடலிற் சென்றடங்குமாறுபோலென) மேற்கூறியவாறே ஐம்பொறிக ளாலுய புலனுணர்விற்றீர்ந்து சிவன்றிருவடியையுற்ற சகலன் அவ்வைம் பொறிகளான் மீளவதனை நீங்குவானல்லன்,—நீர்ப்பாசிபோல் நீங்கு மல கன்மம் வரின் நீங்கானை நினைந்து நீங்கும் - (‡ கல்லெறியும் வழி நீங்கிய) நீர்ப்பாசி (அது விடும்வழிப் பரக்குமாறு) போல அவ்வணையின்கணீங்கிய மலகன்ம மாயைகள் (வாதனைவயத்தானிகழு மயர்ச்சிபற்றி) வந்து கூடுமா யின் (அதுபற்றிப் பொறிவழி மீளாமல் அவ்வழியுந் தன்னைவிட்டு) நீங்காத

* ஒட்டென்னு மலங்காரமாவது தன்னுற் கருதப்பட்டதோர் பொருளினை மறைத்து அதனை வெளிப்படுத்தற்குரிய பிறிதொன்றனைச்சொல்லுதல். இதனை—“கருதிய பொருடொ குத், ததுபுலப் படுத்தற்—கொத்ததொன் றுரைப்பி னஃதொட்டென மொழிப.” என்னுந் தண்டியலங்கார சூத்திரத்தானறிக. பொருளணியியல். சூ - ருக.
† திருக்களிற்றுப்படியார். செ - கக.
‡ “பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட் டெறியப் படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழு திற் பரக்கும்” என்றார் வழிநூலினும். சிவஞானசித்தியார், எட்டாஞ்சூத்திரம். செ - கூக.

முதல்வனை (முன்னர்க்கூறப்படு முபாயங்களினின்று) சிந்தித்து (அவற்றை) நீக்கிக்கொள்ளும் என்க.

வரினென்றதனால், வருதல் ஒருதலையன்று வாசனையுள்வழியே யென்பது பெற்றாம்.

நீங்கியென்பது பாடமாயின், நீங்கினவாகிய மலகன்மமெனப் பெயராக்கித் துரைக்க.

சித்தாந்தத்தை அந்தமென்றது தலைக்குறை. தாம் அதன் கண்ணதாய்ச்சிறந்த ஒருவார்த்தை.

அங்கு மேற்கூறியபடி.

ஐம்பொறியைவிட்டணைதற்குரியான் இவனென்பதுணர்த்துவார்சகலனென்றார்.

நீங்குமென்னும் மகரஞ் சந்தி நோக்கிக் கெட்டது. நீங்கெனவே பாடங் கொண்டு அணையென வேறு பிரித்து முன்னிலையேவலாக்கி அதற்கேற்ப நீங்கா வெனப்பாடந் திரித்துரைப்பாருமுளர்.

மேற்கூறிய மீளாமையை வலியுறுத்துவார் ஐம்பொறியினல்லையெனு மந்தர சிவனை ஐம்பொறியை விட்டணைசகல னைம்பொறியி னீங்கானென்றும் ஒரோ வழியுளதாமாயின், அதற்குக் காரணம் இஃதென்பார் நேர்ப்பாசிபோ னீங்கி மல கன்மம் வரினென்றும், அது நீக்குதற்குபாயங்கூறுவார் நீங்கானை நினைந்து நீங்கு மென்றுங்கூறினார் மலகன்மமெனவே, இனம்பற்றிமாயையையுங்கொள்ளப்பட்டது.

*"மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத—னன்கல னன்மக்கட் பேறு." என் றாற்போல நீங்கானை நீங்கு நினைந்தென்றதனால் வருகின்ற சூத்திரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉ மாயிற்று.

இம் மூன்றுதாரணங்களும் முறையே திருவடிஞானத்தைப் பெற்றவுயிர் புலனுணர்வின் மீடலில்லையெனவும் மீடவிழுக்காமெனவும் ஒரோவழிப் பயிற்சி வயத்தான் மீளவருமாயின் மீளாதவாறு செய்துகொள்ளற் பாற்றெனவுங் கூறித் தாய் தரையேயாமென்னும் ஏகாரப்பொருளை வலியுறுத்தி ஒரு பொருண்மேல் வந்தவாறு காண்க.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

சித்த்ருசாத்மநி த்ருஷ்ட்வேசம் த்யக்த்வா வ்ருத்திமரீசிகாம் ।
லப்த்வா சிவபதச்சாயாம் த்யாயேத் பஞ்சாக்ஷரீம் ஸுதீ: ॥

ஊனக்கண் பாச முணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
யுராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாச மொருவத்
தண்ணிழ லாம்பதி விதி யெண்ணுமஞ் செழுத்தே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். ஆன்மசுத்திபண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தம்முதல் குருவுமா யுணர்த்தக் கேட்டு அதனைச் சிந்தனை செய்துணருமாறுணர்த்து முகத்தான் ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்த வாலாமை நீக்கி உயிர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்துமாறுணர்த்துதல் இவ்வொன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

* திருக்குறள், வாழ்க்கைத்துணைநலம். செ - ௰

சூத்திரவிளையும் இதனானே இனிது விளங்கும்.

சிவப்பிரகாசத்துத் தான் பணியை நீத்தலென்றோதப்படும் ஆன்மசுத்தியாவது இறைபணி நிற்கவென வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறற்பாலதாகலானும், அழுக்கு நீக்கமே அறுவைக்குச் சுத்தியாமாறுபோலப் பாசக்ஷயமே உயிர்க்குச் சுத்தியாவதன்றி வேறன்மையானும், பாசக்ஷயம்பண்ணுமுன்னர்ச் சுத்தியாதல் கூடாமையானும், வருகின்ற சூத்திரத்தின் கருத்தாய் நின்ற ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாற்றைப் பதியை நாடியெனவும் தண்ணிழலாம்பதியெனவுஞ் சிவதரிசனம் பண்ணுமாறே யுணர்த்துதற்கெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாக வைத்துரைத்த தென்னையோவென மலையற்க; சிவதரிசனத்தி னிகழ்வது ஆன்மசுத்தியென்னும் உடனிகழ்ச்சி யுணர்த்துதற்கும் தம்முள் வேறுபாடு சிறுபான்மை யுடையனவாய இவ்விருசூத்திரமும் ஒருபொருண்மேலனவென்பதுணர்த்துதற்கும் இவ்வாறுரைத்தாராகலின். அஃதங்ஙனமாக, ஆன்மாத் தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுகாண்கணவே * தமது முதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றலின், அக்காட்சியே அதற்கமையுஞ் சுத்தியெற்றுக்கெனின், அஃதொக்கும். நிருவிகற்பமாய்க் காண்டலும், இரட்டுறக் காண்டலும், தெளியக் காண்டலுமெனக் காட்சி மூவகைப்படும். இம்மூன்றும் அதிபரிபக்குவமுடையார்க்குக் கேட்டமாத்திரையே ஒருங்கு நிகழுமாயினும் ஏனையோர்க்குக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலென்னுஞ் சோபானமுறையினன்றி நிகழாமையின், அவரைநோக்கிச் சிவரூபத்தினிகழும் ஆன்மதரிசனத்தின்பின்னாகச் சிவதரிசனத்தினிகழும் ஆன்மசுத்தியும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்றுணர்ந்துகொள்க. †"நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதேதாங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி—யாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின் வழியுரைப்பாம்." என வழிநூலாசிரியரும் இக்கருத்தேபற்றி யோதினார்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

ஊனக்கண் - குறையுணர்வாகிய பசுவறிவானும்,—பாசம் - பாசவறிவானும்,—உணரா - உணரப்படாத,—பதியை - முதல்வனை,—ஞானக்கண்ணினில் - அவனது திருவடி ஞானத்தால்,—சிந்தை - தன்னறிவின்கண்ணே,—நாடி - ஆராய்ந்தறிக. (அத்திருவடி ஞானத்தான்),—பாசம்-நிலமுதனாத மீறாகியபாசக்கூட்டம்,—உராத்துனை - நின்றுழி நில்லாது பரந்து திரிதற்கண் அதிவேகமுடைய,— தேர்த்தெனப் - பேய்த்தேரினியல்பிற்றாய்க் கழிவதென்றறிந்து,—ஒருவ - நீங்கவே,—பதி - அப்பதிஞானம் (பிறவித்துயராகிய வெப்பத்துக்கு),—தண்ணிழலாம் - குளிர்ந்தநிழலாய் வெளிப்பட்டு விளங்கும்; (அவ்வாறு பாசத்தையொருவி ஞானத்தைப்பெற்று ஞேயத்தைக்கண்டகாட்சி சலியாமைப்பொருட்டு அப்பொருள் பயக்கும்),—அஞ்செழுத்தே - திருவஞ்செழுத்து,—விதி - அவ்விதிப்படியறிந்து,—எண்ணும் - கணிக்கப்படும் என்க.

ஊனமென்பது அப்பொருட்டாதல் ‡"ஊனமேற் கிரியை வித்தை" என்பதனானறிக.

"நன்று மன்னிது நாடாய் கூறி" என்றாற்போல நாடியென்பது இகரவீற்று முன்னிலையேவல்.

‖ உராத்துனை எழாம்வேற்றுமைத்தொகை. உராவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; 'பறவாக்குளவி' 'பாயாவேங்கை' என்றாற்போல ஒருவாராரப்படாத வேகத்தையுடைய தேரெனச் செயப்படுபொருட்கண்வந்த பெயரெச்சமறையாகக்

* இந்நூல், எட்டாஞ் சூத்திரம், நான்காமதிகரணம்.
† சிவஞானசித்தியார். எட்டாஞ்சூத்திரம். செ - கக பாசிபடு.
‡ சிவ. முதற்சூத்திரம். செ - கஇ. ஞானமேயான. ‖ பரந்து திரிதற்கண் அதிவேகம்.

கொண்டுரைத்து, "திருத்தார் நன்றென்றேன் றியேன்" என்றாற்போல உரவென்பது குறுக்கல்விகார மென்பாருமுளர்.

பின்வந்த பதி ஆகுபெயர்.

இதனுள், ஊனக்கண்பாச முணராப்பதியை ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தைநாடி யென்றது ஓரதிகரணம்; உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசமொருவத்தண்ணிழலாம் பதியென்றது ஓரதிகரணம்; விதியெண்ணு மஞ்செழுத்தேயென்றது ஓரதிகரணம் ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டு அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். மேலைச்சூத்திரத் தோதியவாற்றான் முதல்வன் பாசவறிவால் நாடப்படுவனல்லனாயினும் பசுவறிவால் நாடப்படுவனென்றற்கு இழுக்கென்னை யெனச் சிவசமவாத சைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட்னுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணங்களுள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—அம்முதலை - பாசஞான பசுஞானங்களா னுணரப்படாத முதல்வனை,—ஞானக்கண்ணாலே - சிவஞானத்தினாலே,—காண்க - அறிக என்க.]

ஏகாரம் தேற்றம்.

அவன் வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நிற்றலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். ஏனைஞானங்களா னறியப்படாது சிவஞானத்தானறியப் படுமென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) வாக்குமனாதீதகோசரமாய்நின்ற * அதுவேஎன்புழியுரைத்தாம்.

[இ-ள். வாக்கு - நாதமுடிவான பாசஞானமும்,—மனம் - பசுஞானமு மாகிய,—அதீதம் - அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக்கடந்து அதீதமாய்நின்று,—கோசரமாய் நிற்றலான் - ஒற்றுமைப் பட்டுணரும் பதிஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்ப தாகலான் ஈண்டம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்க வென மேற்கொண்டது என்க.]

ஆண்டுப்பொதுவகையாற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டேதுவாகவைத்து வாக்குமனாதீதமாயுங் கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஞானக்கண்ணாலே காணப்படுமென்பது தாமேபோதருமென மேற்கோளைச் சாதித்தார்.

௫௯. நாடியோ வென்போ நரம்புசிக் கோலைமோ
தேடி யெனையறியேன் றேர்ந்தவகை—நாடியான்
றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணு
ரென்னு மெனவறிவா ரின்று.

எ-து. உ-ம். எ-னின். கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாதென்ற தென்னை பசுத்துவநீங்கியவழிச் சுட்டிறந்தறிவதாகிய உயிருணர்வு திருவடிஞானத் தோடொப்பதாகலின், அதன்கட் கோசரமாதல் அமைவுடைத்தப்போது மென்

* இந்நூல், ஐந்துசூத்திரம், இரண்டாமதிகரணம்.

பாரைநோக்கி அவ்வுணர்வு விளங்குமாறுணர்த்து முகத்தான் அவரை மறுத்து எதுப்பொருளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) நாடியோ என்போ நரம்பு சிக் கோழையோ தேடி எனை அறியேன் தேர்ந்த வகை நாடி - நாடி முதலியவற்றுள் (யான் யார்) என்னைத் தேடியுமறிகின்றிலே(னென்று) இவ்வாறு தேர்கின்ற தேர்ச்சி யறிவின்கண்ணே,(இதனைந் தெளிவிப்பதோரறிவு வேறுண்டென) ஆராய்ந்து நோக்கி,— அரன் றன்னாலே தன்னையும் கண்டு தமைக்காணார் - (அவ்வாறு நாடுங்கால் விளங்கித் தோன்றுவதாய) முதல்வனது திருவடி ஞானத்தால் முதல்வனையுமுணர்ந்து (முதல்வனின் வியாப்பியமாய் நின்று அங்ஙனமறியும் பொருளாகிய) தம்மையு முணர்தலைச் செய்யாதார்,— என் ஆம் என அறிவார் இன்று-மற்றெவ்வியல்பினரென்று தம்மையறியவல்லுநர் இம்முத்திகாலத்து.

நாடி யென்றது இடை பிங்கலை முதலியவற்றை. நரம்பெனவே யடங்குமேனும் தலைமைபற்றி வேறுகூறினர். சீ புண்ணீர். கோழை ஐ.

ஓகாரந் தெரிநிலை. * என்றென்பது சொல்லெச்சம். † வகை ஆகுபெயர்.

ஒற்றுமைபற்றி அரனதுஞானத்தை அரனென்றுபசரித்தார்.

உம்மை எதிரது தழீஇயிற்று. எவனென்னும் வினாவினைக்குறிப்புப்பெயர் ஈண்டாகுபெயராய் என்னெனமரீஇயிற்று.

ஆம் அசை.

நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ வென்ற உபலக்கணத்தால் ஏனைத் ‡ தத்துவதாத்துவிகங்களினும் அவ்வாறு தெரிதல் கொள்ளப்படும்.

இது தம்மையறியுமாறுணர்த்துமுகத்தானே தலைவனையறிந்தபின் அறியப்படுவதாகிய தம்மறிவு கொண்டு தலைவனை யறியுமாறு யாண்டையதென மறுத்து வலியுறுத்தவாறுகாண்க.

ளிஎ. காட்டிய கண்ணே தனைக்காணா கண்ணுக்குக்
காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண்காணா—காட்டிய
வுள்ளந் தனைக்காணா வுள்ளத்தின் கண்ணாய
கள்வன்றா னுள்ளத்திற் காண்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். எதிர் முகத்து ஒருபொருளைக் கண்ட கண்ணே மறித்து நோக்கியவழி வெளிக் புறத்துப் பொருளையுங் காண வல்லும், அதுபோல அங்ஙனந் தேர்ந்தறிதலைச் செய்த உயிரே தெளிந்தறிதலையுஞ் செய்ய வல்லுமென அமையுமென்பாரை நோக்கி அதனது மாட்டாமையை விளக்கி அரன்றன்னாலே காண்டலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) காட்டிய கணணே தனைக் காணா - (உயிரால்) காட்டப்பட்டு ஒரு விடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணானது தன்னியல்பைக் காணமாட்டாது,—கண்ணுக்குக் காட்டாய உள்ளத்தைக் கண் காணா - தனக்கு (அவ் விடயத்தைக்) காண்பித்து முதலாய்நிற்கு முயிரையும் அது காணமாட்டாது,— காட்டிய உள்ளம் தனைக் § காணா - (அதுபோல முதல்வனால் மறைந்து நின்) றுணர்த்தப்பட்டு ஒன்றனைத் தேர்ந்துணர்கின்ற உயிர் (அவ்வாறே) தன்னியல்பையு மறியமாட்டாது (தன்னையுணர்த்தி நிற்கும் முதல்

* என்று தேடி. † அறிவினை உணர்த்தலின்.

‡ தத்துவம் - அகக்கருவி. தாத்துவிகம் - தத்துவகாரியமாகிய புறக்கருவி.

§ தன் ஐ எனப்பிரித்து உம்மையிடையிடுக.

வனையு மறியமாட்டாது),—உள்ளத்தின்கண் ஆய கள்வன் தான் - அத் தேர்ச்சியறிவின்கண்ணும் உடனாய்நிற்குங்கள்வன் அம்முதல்வனுகலானே,—உள்ளத்தில் காண் - (அவனை) அவ் வறிவின்கண் வைத்து நாடித் தெளிவாயாக என்க.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. ஏகாரம் அசைநிலை, * "முறைகோடி மன்னவன் செயின்" என்றாற்போலக் காணுதென்னுந் துவ்வீறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

பின்வந்தவுள்ளம் ஈண்டுத் தேர்ச்சியறிவின்மேற்று. உள்ளத்தின்கண்ணு மென்னுஞ் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

தோன்றாது நிற்றல்பற்றிக் கள்வனென்றார். கள்வனென்றது கண்ணுக்கு உயிர் மறைந்து நின்றே காட்டுவதாகலான் அது தன்னையும் உயிரையும் அறியமாட்டாவாயிற்று; அதுபோல முதல்வன் இதுகாறு மறைந்து நின்றே புணர்த்துதலின் உயிர் தன்னையு முதல்வனையும் அறியமாட்டாதாயிற்றென்பது படநின்ற குறிப்புமொழி. உள்ளத்திற் காணவல்லார்க்கு அக்கள்ளன் தீர்தலின் தம்மையும் முதல்வனையுங் காண்டல் கூடுமென்பதாம். † "கள்ளரோ டில்ல முடையார் கலந்திடின்—வெள்ள வெளியாமென் றுந்தீபற" என்றதும் இக்கருத்துநோக்கி.

கண்ணுக்குக் காட்டாய வுள்ளத்தைத் கண் காணுமென உடைமைக் கோதிய வாறு பொருளினும் வருவித்துரைத்துக்கொள்க. இஃது தெரிந்துக்காட்டுவமை. ‡

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண உளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென் றுணரற்பாற்று.

எ-து. மே-ள். எ-னின். அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்கவென்றுணர்த்தியவழி அந்த ஞானக்கண்ணைப் பெறுமாறு யாங்ஙனமென நிகழும் அவாய்நிலையை நீக்குதற்பொருட்டு மேலதற்கோர் புறனடையாயெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். அசத்தாயுள்ள - நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கு நிலையுதலிலவாயுள்ள,—வன்னபேதங்களை - பிரபஞ்சங்களை,—அசத்தென்று - இவை நிலையுதலுடைய வல்லவென்று,—காண-விவேகித்தறியின்,—உளதாய்நிற்பது-அங்ஙன நிராலம்பமாய் விளங்கித் தோன்றுவது,—ஞானசொரூபமென்று உணரற்பாற்று - பதிஞானத்தினியல்பென்றறியற் பாலதாம் என்க.]

பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியென்புழிப் பாசமென்றது காரியப்பிரபஞ்சத்தையென்பார் அசத்தாயுள்ளவென்றும், சொற்பல்காமைப்பொருட்டு அதுப்பொருளை உருவகமுகத்தான் உடம்பொடுபுணர்த்துக் காட்டுவார் பிரபஞ்சத்தை யென்னுது வன்னபேதங்களையென்றும், வியாபகப்பொருளுக்கு ஒருவுதலாவது உணர்ச்சி விசேடமேயாமென்பார் அசத்தென்றொழியவென்னுது காணவென்றும், தண்ணிழலாய் நிற்றல் புதிதன்றென்பார் உளதாய் நிற்பதென்றும், பதியென்றது ஆகுபெயராற் பதிஞானத்தின்மேனின்றதென்பார் ஞானசொரூபமென்றும், இஃதநுபவத்தினன்றிச் சொல்லளவையின் அறிய வாராதென்பார் உணரற்பாற்றென்று மோதினார். இஃதேகதேச வுருவகம்.

---

* திருக்குறள், செங்கோன்மை. செ - ௯. † திருவுந்தியார். செ - ௨௯.
‡ எடுத்துக்காட்டுவமையாவது, உவமான உபமேயங்களிரண்டன் சாதிருமிய தருமத்தை அபேத நெறியானே குறிப்பானுணர்த்துவது. இதனை வடநூலார் நிதர்சனாலங்காரமென்பர்.

இதனுட் பெறப்படு மேதுப்பொருளை ஏனையவற்றுட்போல மேற்கோளின் வேறுவைத்துக் காணுமாறு :

இனி அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காணவுளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென்றது வேற்றியல்பாகிய வன்னபேதங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிப்பின் உளதாய் நிற்பது படிகசொரூபமாந்துணை யான் எனவரும்.

(இ-ள்.) படிகசொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நின்ற வேற்று நிறங்களை இவை நிலையுதலிலவாகிய வேற்றுநிறங்களெனக் கண்டு நிற்பின் அவ்வழி நிலையுதலுடைத்தாய் விளங்கி நிற்பது பளிங்கினது சொரூபமா மென்னு மொப்புமையான் நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கும் நிலையுதலிலவாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை இவை நிலையுதலுடையன வல்லவென்று விவேகித்தறியின் அங்ஙன நிராலம்ப மயமாய் விளங்கித் தோன்றுவது ஞானசொரூபமென மேற்கொண்டது என்க.

வன்னபேதமாவது சித்திரமெனக்கொண்டு சுவர்மேல்வைத்துரைத்தலுமொன்று.

*அசத்தாயுள்ளபிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காண்டலாவது ஆசிரியனறிவுறுத்த உபதேசப்பொருளினுறைத்து நின்று * "அட்ட குணமெட்டுச் சித்தி போகமதன் முதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம்—வெறுத்துநெறி யறுவகையுமேலொடுகீழடங்க" க் காரணரூபத்தினில்லாமையால் "வெறும்பொயென நினைந்திரு" த்தல்.*

௫அ. நிர்க்குணனுப் நின்மலனுய் நித்தியா னந்தனுய்த்
தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதம்போ
லானு வறிவா யளவிறந்து தோன்றுனே
வானே முதல்களையின் வந்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழித் தோன்றுவது சூனியமேயன்றிப் பிறிதில்லை போலுமென்பாரை † நோக்கி ஞானசொரூபத்தினியல்புகூறி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நிர்க்குணன் ஆய் - (அசுத்தப் பிரபஞ்சம்போல) முக்குண ரூபமா யளவிட்டறியப் படுவானுமல்லனுய்,—நின்மலன் ஆய் - (முக்குணங் களைக்கடந்த மிச்சிரப்பிரபஞ்சம்போல) மலகன்ம காரியரூபமா யறியப்படு வானு மல்லனுய்,—நித்தியானந்தன் ஆய்-(மலகன்மங்களையுங் கடந்த சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல) அநித்தியானந்தரூபனுய்ச்சுட்டி யறியப்படுவானுமல்ல னுய்,—தற்பரம் ஆய்-(இம்மூன்றனேடுங் கூடிப் பொதுவியல்புபற்றி அவ் வாறுணரப்படும் உயிர்போலன்றி) அதற்குமேலாய்,—நின்ற தனி முதல் வன் - இவ்வாறு நிற்றலான் (ஒன்றனியல்புபற்றி யறியப்படாத) தனிமுத லாகிய இறைவன்,— வானே முதல் களையின் - ஆகாசமுதலிய அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழி,—அளவு இறந்து அற்புதம்போல் வந்து- பயின்றறிந்து வருந் தனதுசுட்டறிவினளவினைக் கடத்தலான் (இன்னதென் றறிய வாராத) சூனியப்பொருள்போலத்தோன்றி,—ஆனு அறிவு ஆய்த் தோன்றுனே-(பின்னர்ச் சுட்டிறந்தறியுந்) தன்னறிவின்கணீங்காது நிலை பெறுவதாய்ச் (‡ "சோதிக்குட் சோதியாய்" விளங்கித்) தோன்றுன் கொல்லோ என்க.

தற்பரம் தனக்குப் பரமெனவிரியும். தன்னென்றது உயிரை.

---

* சிவஞானசித்தியார், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். செ - ௬. குறித்தடி.
† மாயாவாதி. ‡ சிவஞானசித்தியார், எட்டாஞ்சூத்திரம். செ - ௩௮. எங்குந்த.

அற்புதம் ஈண்டுச் சூனியத்தின்மேற்று. முதற்கட் சூனியமாய்த் தோன்றினுஞ் சூனியமன்றென்பார் அற்புதம்போல் வந்தென்றார். ஆறனுருபு தொக்கது. ஆனமை நீங்காமை.

ஓகாரம் எதிர்மறை. ஏகாரம் அசைநிலை.

வானேமுதலெனவே தோற்றமுறைபற்றி வான்முதலாகிய பூதங்களும், ஒடுக்க முறைபற்றி வான்முதலாகிய ஏனைத்தத்துவங்களு மடங்கும்.

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த் தற்பரமாமென்புழி ஆக்கச் சொல் உண்மைகுறித்து நின்றது வடமொழிமதம். அறிவாமென்புழி ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்து நின்றது.

ஒற்றுமைபற்றி முதல்வனது ஞானத்தை முதல்வனென்றுபசரித்தார்.

௫௯. சுட்டி யுணர்வதனைச் சுட்டி யசத்தென்னச்
சட்ட வினியுளது சத்தேகாண்—சுட்டி
யுணர்ந்தநீ சத்தல்லை யுண்மையைத் தைவம்
புணர்ந்ததனாற் பொய்விட்டுப் போம்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். வானே முதல் களைந்தவழி அங்ஙனந் தோன்றுவதும் வேறொன்றெனக் கோடும் ஞானசொரூப மென்றற்குப் பிரமாண மென்னையென் பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி அசத்து என்ன-(ஏகதேசவுணர் வாற்) சுட்டியுணரப்படுவதாய பிரபஞ்சத்தை (மேற்கூறியவாறே ஒவ்வொன்றாகச்) சுட்டி அசத்தென்று கண்டு கழித்துக்கொண்டு சென்றவழி,—இனிச் சட்ட உளது சத்தே காண் - முடிவின்கட் செம்மையே கோசரமாவது (யாது அஃது அவ்வசத்தின் வேறாகிய) சத்தேயாம் அதனையறிவாயாக. (அற்றேல், அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ் சத்தாவது உயிரேயாமெனை அமையுமெனின்),—சுட்டி உணர்ந்த நீ சத்து அல்லை - (இதுகாறும் அசத்தோடு கூடிச்) சுட்டியறிந்து வந்த நீ (அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந்தோன்றுஞ்) சத்தாவாயல்லை,(அற்றேல்,இச்சுட்டுணர்வு எனக்கு நீங்குவதின்றுபோலுமெனின்),—உண்மையைத் தைவம் (ஆய்) புணர்ந்து - (அசத்தின் வயப்பட்டு நின்று சுட்டி யறிந்து வந்த நீ அதனை யொழிந்து அங்ஙனந் தோன்றிய) சத்தின் வயத்தினையாய் அதனைப் புணர்ந்தால்,—அதனால் பொய்விட்டுப் போம் - அப்புணர்ச்சியானே சுட்டுணர்வாகிய அப்பொது வியல்பு நின்னைவிட்டு நீங்கும் என்க.

என்னவென்றது உபசாரவழக்கு.

சட்டவென்பது செப்பமுணர்த்தி நிற்பதோர் உரிச்சொல்; அது சட்டமென இழிவழக்கின் மகரவீறாய் மரீஇயிற்று.

அசத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உண்மை சத்தென்பன ஒருபொருட் கிளவி.

தைவமாமென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

புணர்ந்தாலென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்தது. உண்மைக்குத் தைவமாதல் புணர்வென உருபுமயக்கமாகக் கொண்டுரைப்பினு மமையும்.

பற்றறக் கழிக்கவென்பார் விட்டென்னாது விட்டுப் போமென்றார்.

௬0. கண்டதை யன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தா
பண்டனை யான்மாவி லாய்ந்துணரப்—பண்டணைந்த

ஊனத்தைத் தான்விடுமா றுத்தமனி னொண்கருட
சானத்திற் றீர்விடம்போற் றான்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அசத்தை அசத்தென்று கண்டொழியுமாறும் ஒழிந்தவழி உண்மையைத் தைவம் புணருமாறும் புணர்ந்தவழி அதனாற் பொய் விட்டுப் போமாறும் யாங்ஙன மென்பாரைநோக்கி அவற்றைத் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) கண்டதை அன்று அன்று எனக்கண்டு அசத்து ஆய் விட்டு - சுட்டி யுணரப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை இது சத்தன்று இது சத்தன்றென ஓரோவொன்றாக வைத்து நோக்கி அசத்தென் றொழித்து,—ஆன்மாவில் அண்டனை ஆய்ந்து-(அவ்வாறு கண்டொழிந்த) தன்னறிவின்கண்ணே (சுட்டுணர்வின்றி நின்ற) கடவுளை ஆராய்ந்து,—உணர - சோகமெனப் பாவிப்பனாயின்,—உத்தமனின் பண்டு அணைந்த ஊனத்தைத் தான் விடுமாறு-(அப்பாவகத்தான் அத்துவிதமாய் விளங்கித் தோன்று) முதல்வனால் அநாதியாய்க் கூடிநின்ற பொதுவியல்பைத் தான் விட்டு நீங்குமாறு,—ஒண்கருடசானத்தின் தீர்விடம்போல் தான் - ஒள்ளிய கருடதியானத்தில் (விளங்கித் தோன்றும் மந்திரதைவிக கருடனால் அப்பாவகன்) விடத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு போலாம் என்க.

தானென்பது முன்னையது எழுவாய். பின்னையது அசை.

சானம் பாகதச்சிதைவு.

கருடதியானமாவதியாதெனிற்கூறுதும்; ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம், ஆத்தியான்மிகம் எனக் கருடன் மூவகைப்படும். பொருடோறும் இவ்வாறு கண்டுகொள்க. அவற்றுள், உலகத்திற் காணப்படுங் கருடன் ஆதிபௌதிக கருடன், அதற்கதி தெய்வமாகிய மந்திரம் ஆதி தைவிக கருடன், அம்மந்திரம் இடமாகநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன்கொடுப்பதாகிய சிவசத்தி ஆத்தியான்மிக கருடன் எனப்படும். அம்மூன்றனுள் ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக்கு அதிதெய்வமாய மாந்திரிகனுளத்தின் அதுபோல் வைத்துத் தியானஞ்செய்து கணிக்கப்படு மந்திர ரூபமாகிய ஆதிதைவிக கருடனை. அதனைப்பாவித்தலாவது நாடோறும் பயின்று வந்த பயிற்சி விசேடத்தால் அம்மந்திரரூபமே தானாக அநன்னியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன்வயத்ததாம்படி உறைத்து நிற்றல். அவ்வாறு நின்று அம்மந்திரக்கண்கொண்டு பார்ப்பவே அஃதவ்விட வேகத்தை மாற்றுதல் ஒருதலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. புள்ளு விலங்கு மர முதலியவற்றுக்கெல்லாம் அதிதெய்வ மந்திரமுளவென்பதூஉம், மந்திரங்களைக் கணிப்போன் படிகம்போல மந்திர சொரூபியாவனென்பதூஉம் சர்வஞ்ஞானோத்தர முதலியவற்றுட் காண்க.

இதனானே கருடபாவனை அசத்தியமென்பார் மதம்போலியாயவாறு முணர்க. அல்லதூஉம், பாவனைபோலியாயவழி அதுபயன்றருமாறியாண்டையதென்றொழிக.

மூன்றமதிகரணம்.

இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஆன்மாவைச் சுத்தி பண்ணுதற்குப் பாச மொருவிய வழித் தன்னிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானசொரூபமொன்றே அமையுமாகலின் இவ்விடத்தில் இனிச்செய்யக்கடவ தொன்றில்லையென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேற் பாசமொருவி ஆண்டுத் தன்னனிமலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானகண்ணாற் பதியைச் சிந்தை நாடியபின்னர் அவ்விடத்துத் திருவஞ்செழுத்தையும் விதிப்படி கணிக்கவென மேற்கொண்டது என்க.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அற்றாகலினன்றே *"பின்னு மோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க" என்றார் வழிநூலாசிரியருமென்க.

ஈண்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தையென்றது முத்திபஞ்சாக்கரத்தை. திருவஞ்செழுத்தாற் சாதிக்கப்படும்பொருளும் அதுவே யாகலான் வேறு வகுத்துக் கூறவேண்டாமையின், விதிப்படியென மாட்டெறிந் தொழிந்தார்.

இவ்வாறாசிரியர் மாட்டெறிந்ததுஉ முணராதார் சாதித்துநிற்குமுறை வேறே, ஓதுமுறை வேறேயெனச் சித்தாந்தவழக்கொடு முரணிக் கூறுவர். நிற்குமுறையும் ஓதுமுறைமையுந் தம்முளியைபில்வழி அஃது அதற்குச் சாதனமாமாறு யாண்டையதென்றொழிக.

† மானதம் மந்தம் உரையெனக் கணிக்குமாறு மூவகைப்படும். அவற்றுட் சத்த மானதமெனப்படும் அறிவாற்கணித்தலே ஈண்டு உச்சரித்தலென்பார் சூத்திரத்தன் உச்சரிக்கவென்னுது எண்ணுகவென்றார். வடமொழிச் சூத்திரத்துத் தியானிக்க வென்றதும் அது. இன்னும் இதன்கட்படும் இயல்பெல்லாம், உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும் அஞ்ஞானத்தை வேம்பு தின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாகலின் அது நீக்குதற் கெனக்கொள்க.

எ-து. எது. எ-னின். அந்தரங்க வழிபாடாகலின் அசிந்திதனும் நின்ற பதியைச் சிந்திதனுகக்கண்டு வழிபடுமாற்றைச் சாரவைத் தோதற்பாலதாகிய இதனைச் சித்தசாதனமாய் ஈண்டு விதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) வேம்புதின்ற புழு அதனையொருவிக் கரும்பைத் தலைப்பட்டு அதன்சுவை தெரிந்துழியும் பயிற்சிவயத்தான் நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்கு மாறுபோல அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்ட உயிர் களுக்கு அதனுன் ஞானசொரூபம் விளங்கி ஞேயங்காட்டிப்பட்ட விடத்தும் அவை பயிற்சிவயத்தாற் பண்டைச் சிற்றுணர்வை நோக்கி நிற்குமாகலின் அவ்வாதனை நீக்குதற்பொருட்டு ஈண்டைக்கு வேண்டப்படுதலான் இனி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யிவ்விடத்துச்சரிக்கவென மேற்கொண்ட தெனக்கொள்க என்க.

இவ்விடத்தென்றதனால் அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்து மேற்கோ டற்குரிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென வருவித்துரைத்துக்கொள்க. எனக்கொள்க வென்று உடம்படுப்பித்ததும் அதுபற்றி. இக்கருத்து நோக்கியன்றே புடைநூலாசிரியர் அஞ்செழுத்தருணிலையை ஆன்மலாபத்தின் பின்னுக அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத் தோதியதூஉமென்க.

* சிவஞானசித்தியார், ஒன்பதாஞ்சூத்திரம், செ - ௩, பாசஞானத்தாதும்.

† உரை, மந்தம், மானதங்களை முறையே வாசிகம், உபாஞ்சு, மானதம் என வடநூலார் கூறுவர்.

* "வானோக்கி வாழும்" "கோனோக்கி வாழும்" என்றாற்போல ஈண்டு நோக்கென்றது மனவெழுச்சி விசேடத்தை.

பிரகாசித்தவழியென்பது பிரகாசித்தெனத் திரிந்தது.

ஈண்டு ஞானமென்றது அசத்தை அசத்தென்று கண்டவழி விளங்குவதெனப் பட்ட ஞானசொரூபத்தை; அஞ்ஞானமென்றது அதற்கு மறுதலையாகிய சுட்டுணர்வையெனவுணர்க. அது நீக்குதற்கெனக்கொள்கவெனவே, சித்தசாதனமன்றென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

௬க. அஞ்செழுத்தா லுள்ள மரனுடைமை கண்டரனை
யஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் திதயத்தி—லஞ்செழுத்தாற்
குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கி
லண்டனுஞ் சேடனு மங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இஃதவ்வாசனையை நீக்குதற்குச் சாதனமாமா றியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறு கூறி எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ-ள்.) உள்ளம் அரன் உடைமை அஞ்செழுத்தால் கண்டு - உயிர் சிவனுக்குடைமையாதலை அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கு முறையில் வைத்து நோக்கி,—இதயத்தில் அரனை அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து - (தன்னுடம்பகத்தே இதயம் உந்தி புருவநடுவென்னு மூன்றனையும் முறையே பூசைத்தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கருதிக்கொண்டு புறம்பே ஞானபூசை செய்யு முறைப்படி) இதயபங்கயத்தில் (அவ்வஞ்செழுத்தாலமைந்த திருமேனியில்) அம்முதல்வனைக் (கொல்லாமை ஐம்பொறியடக்கல் பொறை அருள் அறிவு வாய்மை தவம் அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்கொண்டு) அம் மனுவா லர்ச்சனைசெய்து,—அஞ்செழுத்தால் குண்டலியின் ஓமம் செய்து - அத்திருமந்திரத்தானே குண்டலித்தானமான உந்தியில் (ஞானவனலை யெழுப்பி அதன்கண் விந்துத்தானத் தமிழ்தமாகிய நெய்யைச் சுழுமுனைநாடி இடைநாடியாகிய சுருக்குச் சுருவங்களா)லோமித்து,—கோதண்டம் சானிக்கில் - விந்துத்தானமாகிய புருவநடுவிற் (சிகர யகர வகரங்கண் மூன்றும் முறையே தற்பதப்பொருளும் துவம்பதப்பொருளும் அசிபதப்பொருளுமா முறைமைநோக்கி அதனாற்) சிவோகம்பாவனை செய்வனாயின்,—அங்கு அண்டன் ஆம் சேடன் ஆம் - அப்பாவனைக்கண் அம்முதல்வன் விளங்கித் தோன்றுவன் (அப்பாவகன் அவனுக்குச் சேட சேடிய பாவகத்தால்) அடிமையாவன் என்க.

ஓமித்தலுந் தியானித்தலும் பூசைக்கங்கமெனவறிக. ஞானசொரூபம் விளங்கிய வழியும் பயிற்சிவயத்தான் ஏகதேசப்பட்டுப் புறத்திற் செல்ல நோக்குவதாய தன்னறிவை அவ்வனமாகாதவாறு மடக்கி அகத்தே ஒருகுறியின்கணிறுத்தி நிட்டை கூடும்படி அஞ்செழுத்தோதுமுறையில் வைத்துக் கண்டு சிந்திக்கச் சிந்திக்க அஃது அச்சோக்கத்தைப் பற்றறக்கெடுத்து ஞானசொரூபத்தை இனிது விளக்கிப் பூரணநிலையிற் கொண்டு செலுத்துமாகலின் இஃது ஈண்டைக்குச் சிறந்த சாதனமாயிற்றென்பது.

௬உ. இந்துவிற் பானுவி னிராகுவைக் கண்டாங்குச்
சிந்தையிற் காணிற் சிவன்கண்ணா—முந்தவே
காட்டாக்கிற் றோன்றிக் கனல்சே ரிரும்பென்ன
வாட்டானு மோதஞ் செழுத்து.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் ஒருகுறியின்கண் வைத்தன்றி முதல்வனைக் காண்டல் செல்லாதவாறும், அவ்வாறு கண்டவழி முதல்வன் தன்மாட்டு விளங்கித்

* திருக்குறள், செங்கோன்மை, செ - உ.

தோன்றுமாறும், தோன்றியவழித் தான் அம்முதல்வனுக் கடிமையாமாறும், உவமை யில் வைத்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) இராகுவை இந்துவில் பானுவில் கண்டாங்கு - (அந்தரத்தி யங்கு நவக்கோள்களுள் ஏனையபோலக் காணப்படாத) இராகு கேதுக்களை (உபராகத்திற்) சந்திராதித்தர்மாட்டுக் கண்டாற்போல,— சிந்தையில் காணில் - (முப்பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேன் என்னு முணர்விற்கு விடயமாகியபசுபாசங்களோடொப்பவேறுணரப்படாதமுதல் வனைத்) தன் னிதயபங்கயத்தின் (அஞ்செழுத்தின் முறையின் வைத்துக்) காணுமாயின்,—உந்தவே காட்டாக்கில் சிவன் தோன்றிக் கண் ஆம்-(கோலை நட்டுக் கயிற்றினாற் சுற்றிக்)கடையவே * காட்டத்தினின்று அங்கி தோன்று மாறுபோல அம்முதல்வன் ஆண்டுத்தோன்றி அறிவுக்கறிவாய் விளங்கி நிற்பன்,—தான்கனல்சேர் இரும்பு என்ன ஆள் ஆம்-(அப்பொழுது) தானும் எரிசேர்ந்த இரும்புபோலத் (தனது சுதந்திரத்தை விட்டு அம்முதல்வ னுக்கு) அடிமையாம்,— அஞ்செழுத்து ஓது - (ஆகலான்) அத்திருவஞ் செழுத்தை (விதிப்படி) யோதுவாயாக என்க.

கேது சாயாக்கிரகமாகலின், வேறுகூறாராயினர்.

கண் அறிவு.

தோன்றியாமெனவியையும்.

உந்துதல் ஈண்டுக் கடைதன்மேற்று.

காட்டாக்கி வடமொழிச்சிதைவு. இகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

இன் உவமவுருபு.

ஈண்டும் ஓதஞ்செழுத்து என்றது வலியுறுத்தவாறு.

௬௨. மண்முத லாளமலர் வித்தை கலாரூப
மெண்ணிய வீசர் சதாசிவமு—நண்ணிற்
கலையுருவா நாதமாஞ் சத்தியதன் கண்ணா
நிலையதிலா மச்சிவன்றா னோர்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். தத்துவ முப்பத்தாறுக்கும் மேற்பட்ட முதல்வனை இதய பங்கயத்திற் கண்டர்ச்சிக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கி அவ்விதயபங்கயத்தி னியல்புணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நண்ணில்-(அவ்விதயபங்கயத்தினியல்பை) அறியப்புகின்,— மண் முதல் நாளம் - நிலமுதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவமும் (உந்தியினி ன்றுந்தோன்றி எண்விரலளவைத்தாயுள்ள) நாளவடிவாம்,—வித்தை மலர்- வித்தியாதத்துவங்களேழுஞ் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத்தத்துவமும் எட்டிதழ்வடிவாம்,—எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் கலாரூபம் - (அத்தத்து வங்களுக்கு மேலாகக்) கருதப்பட்ட ஈசுரஞ் சதாசிவமென்னும் இரண்டு தத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசரவடிவாம்,—சத்தி கலை உரு வாம் - சத்திதத்துவம் அக்கேசரங்களுக்குள்ளாகிய பொகுட்டுவடிவாம்,— நாதம் அதன் கண்ணாம் - சிவதத்துவம் அப்பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம் பத்தொரு வீசவடிவாம்,—அதில் அச்சிவன் தான் நிலையாம்-(ஆகலான்) அவ் வியல்பிற்றாகிய இதயபங்கயத்தின் (முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆசனமாக வுடைய) அச்சிவனது சத்தி நிலைபெறும்,—ஓர்-(அதனை யறிந்து திருவஞ் செழுத்தால்) அர்ச்சிப்பாயாக என்க.

* இக்கருத்தேபற்றி "விறகிற்றீயினன்" என்றனர் ஆளுடையவரும்.

இதனுனே * "அண்டபிண்டமவை சமமாதலால்." புறத்துக் காணப்படும் முப்பத்தாறு தத்துவமும் அகத்தினிற் சூக்குமமாயுண்டென்பது காட்டி முதல்வனுக்கு இந்நிலையே அந்நிலையெனத் தெளிவித்தவாறு.

வித்தை யென்பது இரட்டுறமொழிதலான் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. சிவஞானசித்தியில் † "மூட்டு மோகினி சுத்தவித்தை மலரெட்டாய்" என்புழி மோகினியென்றதூஉம் ஆகுபெயரான் அதன்காரியமாய கலாதிகளின்மேனின்றது.

இவ்வாறன்றி நிலமுதலிய முப்பத்தொருதத்துவமெனப்படும் எட்டுக்கொத்தும் எண்விரலுளவடிவும், அசுத்தமாயாதத்துவம் நாளத்துக்கும் மலருக்கும் நடுக்கண்டமாகிய கிரந்திவடிவும் அதற்குமேற் சுத்தவித்தையின் வாமைமுதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வடிவுமாமென்றுரைப்பாரும், முப்பத்தொன்றுக்குமேல் அசுத்தமாயை கிரந்தியின் அதச்சதனம் சுத்தமாயை ஊர்த்துவச்சதனம் அதற்குமேல் ஈசுரதத்துவத்தில் அனந்தன் முதலியவெட்டும் எட்டிதழ்வடிவம் சதாசிவதத்துவமொன்றுங் கேசரவடிவமெனக் கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டு கூட்டியுரைப்பாரும், கலாரூபமென்றது பஞ்சகலைகளையெனவும் அஃதியாண்டுங் கூட்டியுரைக்கப் படுமெனவுங் கொண்டு, மண்முதனாளமலரென்பதற்கு மண்ணாகிய நிவிர்த்தி கலாரூபம் நாளமும், மண்ணை முதலாகவுடைய ஏனையிருபத்துமூன்று தத்துவமாகிய பிரதிட்டாகலாரூபம் மலருமாமெனவும், வித்தையெண்ணிய வீசர் சதாசிவமுங் கலை யுருவமாமென்பதற்கு வித்தியாதத்துவமாகிய வித்தியாகலாரூபங் கலையெனப்படுங் கேசரமுஞ் சுத்தவித்தையோடு கூடி யெண்ணப்பட்ட ஈசுரதத்துவஞ் சதாசிவ தத்துவமாகிய சாந்திகலாரூபங் கலைக்குள்ளுருவெனப்படும் பொகுட்டுமா மெனவும், நாதமாஞ் சத்தி யதன்கண்ணு மென்பதற்குச் சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவமாகிய சாந்தியதீத கலாரூபம் பொகுட்டின்கண்ணாகிய வீசமாமெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவையெல்லாம் அவ்வவ்வாகமபேதம் பற்றிக்கொள்ளப்படும்.

கலை அறுபத்துநான்காகலான், அறுபத்துநான்காகியகேசரங்களுக்குத்தொகை பற்றிக் கூறப்படும் ஆகுபெயராயிற்று.

ஈசர் ஆகுபெயர்.

கலையுரு கலைக்குள்ளுருவென உள்ளுருபு விரித்துரைக்க.

அதில் என்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இது நாளமுதலாக மேனோக்கித்தோன்றும் உலகத்துக்கமலம்போலாது கண்முதலாகக் கீழ்நோக்கித் தோன்றியதோர் திப்பிய கமலமெனக்கொள்க.

சிவன்றுனதினிலையாமெனவே சிவன் சத்திக்குமேலாய் நிற்பன் என்பதூஉம் பெறப்படும்.

பயனியல்.

பத்தாஞ்சூத்திரம்.

ஶிவவேதநக்ரம மதஸ்ஷஃ தஷயே நஸ்வாத்திக: |
ஜ்ஞாநயாத ப்ரவாஸம்ஸ்ய ப்ரஷே ரஸவதிஸ்ரா ந.ஸம தீராநு ||

அவனே தானே யாகிய வந்நெறி
யேக னாகி யிறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே.

---

* கோயிற்புராணம், பதஞ்சலிச்சருக்கம் செ - ௭௦. வலக்கைமான்,
† ஒன்பதாஞ்சூத்திரம். செ - ௯. காட்டுமிதய.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் ஏழாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றானும் முறையே சாதிக்கும் பொருளதியல்புஞ் சாதித்துப்பெறப்படும் பொருளதியல்புஞ் சாதிக்குமாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சாதனத்தாலாய பயனியல்பு வகுத்துக் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அப்பயனாவது பாசவீடுஞ் சிவப்பேறுமென இருவகைப்படும். அவ்விரண்டனுட் கட்டுணர்வினதாகிய ஏகதேச நோக்கத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச்சரிப்பாற் பற்றறத்துடைத்தலிற் பெறப்படுவதாகிய மேலைச்சூத்திரத்தி னெடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனாகிய பாசவிடுதியைச் செய்துகொள்ளுமாறு மேற்சிந்தனை செய்த பொருளைத் தெளியுமாறுணர்த்து முகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

(ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட) அவனே - அம்முதல்வன் (தானுடனாய் நின்றறியவும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தே னெனும்படி) உயிர்,—தானேயாகிய-தானேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு உயிர்வழிநின்ற,—அந்நெறி - அப்பெத்த நிலைபோல் (ஈண்டு உயிர் அம்முதல்வனோடுடனாய்நின்றறியினுந் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி),—ஏகனாகி-அவனோடொற்றுமைப்பட்டு,-- இறைபணிநிற்க - அவ்விறைபணியின்வழுவாதுநிற்பின்,—மலமாயைதன்னொடு - மலமாயை யென்னும் இரண்டனோடு,—வல்வினை - வலியகன்மமலமும்,—இன்றே - இல்லையாயொழியும் என்க.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

நெறி உவமவுருபு.

மலமாயையொடு கூடிய வினையென்றாராகலின் இன்றேயென்றார்.

உவமைக் கோதியது பொருளினும், பொருளுக் கோதியது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

ஈண்டொற்றுமைப்படுதலாவது, குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயமும் ஆகாயமும்போல ஒருபொருளா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் குற்றியை மகனென்பதுபோலத் திரிவுகாட்சியா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி மண்ணே குடமென்பதுபோல ஒன்றுதிரிந்தொன்றா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி வெண்மையுந் தாமரையும்போலக் குணகுணித்தன்மையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நியுங்குரும்பும்போல ஒன்றியொன்று விரவுதலா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பாலுநீரும் போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் கருடனு மாந்திரிகனும்போலப் பாவனை மாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் காய்ந்த விரும்பினீர்போல ஒன்றியொன்றிலயமா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்பிடி யுண்டவனும்போல ஆவேசத்தா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி இந்தனத்தினெரிபோல விளங்காமையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றினொளியின் விளக்கொளிபோலச் சத்திகெட்டு நிற்றலா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போல இன்பநுகர்ச்சிமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நட்டாரிருவர்போல நட்புரிமையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவும்போல ஒப்புமைமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ என்னு மவ்வச் சமயவாதிகண் மதம்பற்றி நிகழும் இன்னோரன்ன ஐயப்பாடெல்லாம் நீக்கு

தற்பொருட்டு, அவனேதானே யாகியவந்நெறியென உவமை யெடுத்துக்காட்டியோதினார். ஈண்டுக்கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படும் மையாவ தென்னையெனின் அது வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானே யாகியவந்நெறி யேகனாகி யென்றது ஓரதிகரணம்; இறைபணிநிற்க மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்தேகனாகி நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ன். எ-னின். ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் காண்டன்மாத்திரையே வீடுபேற்றிற்கமையுமெனச் சிவசமவாத சைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகரணங்களுள்வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—பரமேசுரன் - ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன்,—இவ்வான்மாவாய்-பெத்தநிலையிலுடனாய் நின்றறியவும் வேறுகாணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தேனென்னும்படி உயிர்தானேயாய்,—நின்றமுறைமையான் - ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழிநின்ற முறைமைபோல,—அவனிடத்து ஏகனாகி - ஈண்டுயிர் அம்முதல்வனோடு உடனாய் நின்றறியினுந் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி அவனொடொற்றுமைப்பட்டு,—நிற்கவென்றது - நிற்க என்க.]

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

எ-து. எது. எ-னின். அஃதெற்றுக்கென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச்சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) அங்ஙன மொற்றுமைப்பட்டு நின்றாலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து நிற்கும் மயக்கவுணர்விற் கேதுவாய மலநீங்கி அம்முதல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக்கறுதிக்குக் காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப்பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகி நிற்கவென மேற்கொண்டது என்க.

அவ்வாறு நில்லாதவழி மலமறாது, அஃதறாதவழிச் சீபாதத்தையணைதல் பெறப்படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினார்.

யானெனப்படுவது * ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞானஞேயங்கள்.

ஆறாவது பண்பின்கிழமையும் உணர்ச்சிக்கிழமையும்பற்றி வந்தது.

ஒருமை தனித்தனி சென்றியையும்.

செருக்கு ஆகுபெயர்.

அற்றணையுமென்றது 'மழைபெய்து குளநிறையும்' என்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருள்பற்றி வந்த செயவெனெச்சத்திரிபு.

கஉ. நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுள மூண்டாத
ரூனெனவொன் றின்றியே தானதுவாய்—நானெனவொன்

---

* ஞாதிரு - அறிபவன்,—ஞானம் - அறிவு,—ஞேயம் - அறியப்படுபொருள். இவையே திரிபுடி யெனப்படும்.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) மேல் ஏழாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றனும் முறையே சாதிக்கும் பொருளியல்புஞ் சாதித்துப்பெறப்படும் பொருளியல்புஞ் சாதிக்குமாறுமுணர்த்தி, இனி அச்சாதனத்தானாய பயனியல்பு வகுத்துக் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அப்பயனாவது பாசவீடுஞ் சிவப்பேறுமென இருவகைப்படும். அவ்விரண்டனுட் கட்டுணர்விலாகிய ஏகதேச நோக்கத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினதுச்சரிப்பாற் பற்றறத்துடைத்தவழிப் பெறப்படுவதாகிய மேலைச்சூத்திரத்தி னெடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனாகிய பாசவிடுதியைச் செய்துகொள்ளுமாறு மேற்சிந்தனை செய்த பொருளைத் தெளியுமாறுணர்த்து முகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத்தாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

(ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட) அவனே - அம்முதல்வன் (தானுடனாய் நின்றறியவும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தேனெனும்படி) உயிர்,—தானேயாகிய-தானேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு உயிர்வழிநின்ற,—அந்நெறி - அப்பெத்த நிலைபோல் (ஈண்டு உயிர் அம்முதல்வனோடுடனாய்நின்றறியினுந் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி),—ஏகனாகி-அவனோடொற்றுமைப்பட்டு,— இறைபணிநிற்க - அவ்விறைபணியின்வழுவாதுநிற்பின்,—மலமாயைதன்னொடு - மலமாயை யென்னும் இரண்டனொடு,—வல்வினை - வலியகன்மமலமும்,—இன்றே - இல்லையாமொழியும் என்க.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

நெறி உவமவுருபு.

மலமாயையொடு கூடிய வினையென்றாராகலின் இன்றேயென்றார்.

உவமைக் கோதியது பொருளினும், பொருளுக் கோதியது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

ஈண்டொற்றுமைப்படுதலாவது, குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயமும் ஆகாயமும்போல ஒருபொருளா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் குற்றியை மகனென்பதுபோலத் திரிவுகாட்சியானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி மண்ணே குடமென்பதுபோல ஒன்றுதிரிந்தொன்றா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி வெண்மையுந் தாமரையும்போலக் குணகுணித்தன்மையானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நீருநீரும்போல ஒன்றிநொன்று விரவுதலானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பாலுநீரும்போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தானொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் கருடனுமாந்திரிகனும்போலப் பாவனை மாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் காய்ந்த விரும்பினீர்போல ஒன்றினொன்றிலயமா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்பிடியுண்டவனும்போல ஆவேசத்தா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி இந்தனத்தினெரிபோல விளங்காமையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றினொளியின் விளக்கொளிபோலச் சத்தி கெட்டு நிற்றலா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போல இன்பநுகர்ச்சிமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி நட்டாரிருவர்போல நட்புமிகுதியா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவும்போல ஒப்புமைமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ என்று அவ்வச் சமயவாதிகள் மதம்பற்றி நிகழும் இன்னோரன்ன ஐயப்பாடுகளையெல்லாம் நீக்கு

தற்பொருட்டு, அவனேதானே யாகியவந்நெறியென உவமை யெடுத்துக்காட்டியோதினார். ஈண்டுக்கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படுமியையாவ தென்னையெனின் அது வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானே யாகியவந்நெறி யேகனாகி யென்றது ஓரதிகரணம்; இறைபணிநிற்க மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

முதலதிகரணம்.

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்தேகனாகி நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் காண்டன்மாத்திரையே வீடுபேற்றிற்கமையுமெனச் சிவசமவாத சைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று.

[இ-ள். ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகரணங்களுள்வைத்து இம்முதலதிகரணத்து,—பரமேசுரன் - ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன்,—இவ்வான்மாவாய்-பெத்தநிலையிலுடனாய் நின்றறியவும் வேறுகாணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தேனென்னும்படி உயிர்தானேயாய்,—நின்றமுறைமையான் - ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழிநின்ற முறைமைபோல,—அவனிடத்து ஏகனாகி - ஈண்டுயிர் அம்முதல்வனோடு உடனாய் நின்றறியினுந் தானென வேறுகாணப்படுமாறின்றி அவனொடொற்றுமைப்பட்டு,—நிற்க வென்றது - நிற்க என்க.]

அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

எ-து. ஏது. எ-னின். அஃதெற்றுக்கென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச்சாதித்த னுதலிற்று.

(இ-ள்.) அங்ஙன மொற்றுமைப்பட்டு நின்றாலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்து நிற்கும் மயக்கவுணர்விற் கேதுவாய மலநீங்கி அம்முதல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக்கறுதிக்குக் காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப்பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனாகி நிற்கவென மேற்கொண்டது என்க.

அவ்வாறு நில்லாதவழி மலமறாது, அஃதறாதவழிச் சீபாதத்தையணைதல் பெறப்படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினார்.

யானெனப்படுவது * ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞானஞேயங்கள்.

ஆருவது பண்பின்கிழமையும் உணர்ச்சிக்கிழமையும்பற்றி வந்தது.

ஒருமை தனித்தனி சென்றியையும்.

செருக்கு ஆகுபெயர்.

அற்றணையுமென்றது 'மழைபெய்து குளநிறையும்' என்றாற்போலக் காரண [illegible]காரியப்பொருள்பற்றி வந்த செயவெனெச்சத்திரிபு.

கச. நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுள முண்டாத
லானவனொன் றின்றியே தானதுவாய்—நானெனவொன்

---

* ஞாதிரு - அறிபவன்,—ஞானம் - அறிவு,—ஞேயம் - அறியப்படுபொருள். இவையே திரிபுடி யென[illegible]

றில்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்னடிவைத்
தில்லென்று தானு மிறை.

எ-து. உ-ம். எ-னின். அங்ஙனம் பகுத்து நின்றுணருமுணர்வை மயக்க வுணர்வென்றதென்னை யென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்ததுணர்த்திற்று.

(இ-ள்.) நான் அவன் என்று எண்ணினர்க்கும் நாடும் உளம் உண்டாதல் தான் என ஒன்று இன்றியே தான் அது ஆய்-யானென்றும் அவனென்றும் ஞாதிரு ஞேயங்களைப் பகுத்துணர்ந்து நிற்பார்க்கும் (யானேயென நிற்பார்க்குப்போல) அவ்வாறெண்ணுகின்ற உயிருணர்வு முனைத்துத் தோன்றுமாகலான், (அவ்வழித்) தானென்றொரு முதல் காணப்படுமாறின்றித் தான் அவ்வுணர்வேயாய்,—நான் என ஒன்று இல் என்று தானே எனுமவரைத் தன் அடி இல் என்று வைத்து தான் ஆம் இறை - இனி யானென்றொரு முதல் காணப்படுமாறில்லை யென்றுணர்ந்து முழுவதுந் தானே யெனக் காணுந் தெளிவுடையாரைத் தனது திருவடி வியாபகத்துள் அடங்கி நிற்கச் செய்து அவ்வாறேயாவன் முதல்வன் என்க.

ஆய் ஆம் எனவியையும். ஆயாமென்புழிச் செய்தெனெச்சம் "நன்னார்க்கு நஞ்சொத்து நட்டார்க் கமிழ்தொக்குமிவன்" என்றாற்போலத் தன்வினையாதலுணர நின்றது.

நாடுமுளமுண்டாயவழித் தானிலனாதலும் அஃதில்வழித்தானானாதலும் யாங்ஙனம் பெறுதுமெனிற் காட்டுதும்:—தூலவொளியாகிய கண்ணொளியுஞ் சூக்கும வொளியாகிய விளக்கொளியும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலை உற்று நோக்க வல்லார்க்குப் பிரித்தறிய வாராமையிற் கண்ணொளியாகக்காணுங்காற் காணுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழி விளக்கொளி இருந்தும் இல்லைத் தானே, அன்றி விளக்கொளியாக் காணுங்காற் காட்டுந்தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழிக் கண்ணொளி இருந்தும் இல்லைத்தானே, இனிக் கண்ணொளியும் விளக்கொளியுமெனப்பகுத்துக் காணப்புகினும் காணுந்தன்மையே முற்பட்டுத் தோன்றுதலின் அவ்வழி விளக்கொளியைத் திரிவு புலனாக் காட்சிப்படுவதல்லது தெளிவுபுலனாக்காட்சிப்படுமாறில்லை; அதுபோலத் தூலவறிவாகிய உயிருஞ் சூக்குமவறிவாகிய சிவமும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிலையும் பிரித்தறிய வாராமையின் ஆண்டும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

எண்ணினர்க்குமென இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை சந்திநோக்கி மகரங் கெட்டுநின்றது.

இக்கருத்துப்பற்றியன்றே * "கண்ணொளி விளக்கின் சோதி கலந்திடக் கருத்தொன்றன்றே" எ-ம், † "காண்பானுங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு மித்தன்மை— காண்பார்கணன்முத்திகாணார்கள்—காண்பானுங்—காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தன் கடந்தைச் சம்பந்தன்—வாட்டுநெறி வாராதவர்." எ-ம் கூறினர் புலவருமினியரும். அற்றேல், இவ்விரண்டனுள் யாது திரிவுகாட்சி யாது தெளிவுகாட்சியெனின்—கண்ணொளியோடுகூடியவழியும் இதுவிளக்கொளி இதனுமிற்றொளி இது இங்கனொளியென அவ்வப்பெற்றியவேயாய்க் காணப்படும்; விளக்கொளிமுதலியவற்றின் காட்சி தெளிவுகாட்சியெனவும், அவ்வொளிகளோடு கூடியவழி அவ்வாறொருபெற்றித்தாய்க் காணப்படாத கண்ணொளியை வேறு காண்டல் திரிவுகாட்சியெனவும், கண்கூடாக விளங்கிக் கிடத்தலின் இவ்வாறே பொருளினும் வைத்

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - எ. கண்ணொளி. † திருவெண்பா. செ - ௧௧.

துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறன்றி, விளக்கொளிமுன்னர்க் கண்ணொளிசத்திமடங்கிப் போதலின் அது விளக்கொளியைப்போலக் காட்சிப்புலனாகாதாயிற்றென்னுமோ வெனின்; என்னும்: என்னை? கண்ணொளிசத்திமடங்கிற்றாயின் விளக்கொளி காட்சிப் புலனாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப்படாமையின். அற்றேல், மின்மினித் துணையாயினுந் தானே விளங்கும் இயல்பில்லாத கண்ணுக்கு ஒளிக்குணமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமென்னையெனின்:—அறியாது கடாயினாய்: ஆகாயத்தின் கண்ணதாகிய சத்தகுணம் வியஞ்சகத்தானன்றித் தினைத்துணையானுந் தானென விளங்குமாறின்மையின் அதுபற்றி எதிரொலிவடிவாய அவ்வோசையை ஆகாயத்தின் குணமன்று வியஞ்சகப்பொருளின் குணமென்பார் யாருமில்லை. அதுபோலக் கண்ணின்கண்ணதாகிய ஒளியும் வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கி அல்லுழி விளங்காமைமாத்திரையே பிறிதில்லையாகலான் அதனைக் கண்ணின்குணமன்றென்றல் அறிவிலாதார் கூற்றேயாமெனவும், அக்கண்ணொளியாவது தன்னைவிளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப்பொருள் ஏகதேசமாயின் ஏகதேசமாய்விளங்கியும், அதுவியாபகமாயின் வியாபகமாய்விளங்கியும் நிற்பதோரியல்பிற்றெனவும் உணர்க. அஃதங்ஙனமாக, *"கண்ணொளிவிளக்கின் சோதி கலந்திடும்" என்றற்குப் பிரமாணமென்னை: ஒருவிடயத்தின் வீழ்ந்தபலகண்ணொளிகட்குத்தம்முள் இயைபில்லாதவாறுபோல ஒருவயிற்பட்டகண்ணொளிவிளக்கொளிகட்குத் தம்முள் இயைபில்லையென்றலே பொருத்தமுடைத்துப்போலுமெனின்,—அஃதறியாதார் கூற்றேயாமென்றொழிக. என்னை? ஒருவிடயத்தின் வீழ்ந்த கண்ணொளிகள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறுமில்லை காட்டுமாறுமில்லையாகலான் அவை தம்முட்கலத்தற்கு ஏதுவின்மையின்றென்பது ஒக்கும். அவ்வாறன்றிக் கண் விளக்கினைக்காண்டலும் விளக்குக் கண்ணுக்குக் காட்டலுமாகிய இயைபுண்மையானும், இவ்வியைபு தம்முட் பெறப்படாத கண்ணொளி முதலாயின ஈண்டைக்கு உவமையாதல் செல்லாமையானும், இந்திரியங்கள் தத்தம்விடயத்தோடியைந்தன்றிச் சந்நிதிமாத்திரையான் அவற்றையறிதல் செல்லாதென்பது ஆகமங்களுக்கெல்லாந் துணிபாகலானும் அத்தன்மையவாயகண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத்தம்முட் கலப்பில்லையென்றல் காண்டல்விரோதமாகலின் இவ்வாறு உவமைக்கோதியனவெல்லாம் பொருட்கண்ணுமாமாறுணர்ந்து உய்த்துரைத்துக்கொள்க. அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய கண்கள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறின்மைபோலவுயிர்களுந்தம்முள் ஒன்றனையொன்றறியுமாறில்லைபோலுமெனின்; அறியாது கூறினாய்: கண்கள் தம்முள் ஒன்றையொன்றுகாணப்படுமாறில்லையென்றது விளக்கும் விடயமுங் காணப்படுமாறுபோல வேறியைந்து தனிப்பொருளாய்க் காணப்படுமாறில்லையென்ற துணையேயன்றிப் பிறிதின்மையின், விளக்கொளியைக் கண்காணுங்கால் அதுவதுவாய்நின்று காணும்பெற்றித்தாய்த் தன்னையும் அவ்விளக்கொளிவண்ணமாய்க் காண்டலுண்டென்பது கண்கூடாக அறியக்கிடத்தலின், ஏனைக்கண்களையும் அவ்வாறு காண்டலமையுமாகலான் அதுபோலத் தம்முட்டனித்தியைபில்லாத உயிர்களுஞ் சிவத்தோடியைந்துநின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையும் இவ்வாறுணர்தல் அமைவுடைமையானென்பது "காடியரன்—றன்னாலே தன்னையுங் கண்டுதமைக்காணா ரென்னு மெனவறிவார்." எ-ம், † "தன்னாலே தனையறிந்தாற்—றன்னையுந் தானே காணுந் தானதுவாகி நின்றே." எ-ம், அதிலறி வடங்கி—மன்னிட வியாபியாய வான்பயன்றோன்றும்" எ-ம், ‡ "என்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங்கண்டேனின்னிலையனைத்தையுங் கண்டேனென்னே—நின்னைக் காணுமாந்தர்தம்மையுங்காணுந் தன்மையோரே" எ-ம், பிறுண்டும் இவ்வாறோதும் அநுபவமுடைய தேசிகர் திருவாக்குகளானும் இவ்வுண்மை யுணர்ந்துகொள்க.

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. செ - எ. † ஷை, ஷை, செ - உ௨. தன்னறிவதனு.
‡ பட்டினத்தடிகள், திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை. செ - கஉ: மேவிய.

இரண்டாமதிகரணம்.

இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவென்றது.

எ-து. மே-ள். எ-னின். உடம்பு நிற்குங்காறும் அது கொண்டவினைப்பயனும் அதனையநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாய் உடனிற்குமுயற்சியும் ஒருகாற்றானும் நீக்கலாகாமையின் அவை அவ்வழியேகனுகி நிற்றற்குத் தடையாதலைக் கடக்குமா றில்லைபோலுமெனச் சுத்தசைவரீருயினுர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவைடாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மெற்கோடலுஞ்செலிற்று.

[இ - ள். இறைபணி - அம்முதல்வனருள்வழி,— வழுவாது நிற்க வென்றது - சலியாமனிலைநிற்க என்க.]

நிற்றலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது நிற்கவென்றார்.

ஈண்டிறைபணியென்றது யாதெனின்,—அஃது ஆசிரியர்தாமே முன்னர்த் தெரித்துரைக்கின்றமையின் இனிது விளங்கும்.

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானுகலின் அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசியா வாகலான்.

எ-து. எது. எ - னின். ஏகனுகிநிற்றலேயமையும், இறைபணி நிற்றலென்றுக் கென்பாரைநோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

(இ-ள்.) தன்செய்திக்கு முதல்வன் செய்தியை இன்றியமையாத ஆன்மாச் செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயேய மும் கன்மமும் ஏகனுகி நிற்றற்குத் தடையாய் வந்து தாக்கா ஆகலான், அவைதாக்காமைப்பொருட்டுச் செய்யப்படுமுபாயமாதல்பற்றி இனி இறை பணி வழுவாது நிற்கவென மேற்கொண்டது என்க.

அஞ்ஞான கன்மம் உம்மைத்தொகை.

மலமின்றுதல் மேற்பெறப்பட்டமையின் ஈண்டஞ்ஞானமென்றது மாயையின் காரியமாகிய மயக்கத்தையென்பது பெற்றும். உடம்பு நசிக்குமளவும் அவை மாய் வனவன்மையின் அறுமென்னுது பிரவேசியாவென்றுர்.

௧௫. நாமல்ல விந்திரிய நம்வழியி னல்லவழி
நாமல்ல நாமு மரனுடைமை—யாமென்னி
லெத்தனுவி னின்று மிறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.

எ-து. உ-ம். எ-னின். உடம்பொடு நிற்பார் நுகர்தற்கு வேண்டப்படும் பிரா ரத்தவினையும் அதுபற்றியேறும் ஆகாமியவினையும் ஒருதலையாதுன்மையின் இறை பணி நிற்றல்பற்றி அவைபிரவேசியாவென்றல் அமைவுடைத்தன்றுபோலுமென் பாரைநோக்கி எதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இந்திரியம் நாம் அல்ல-(வினைகளை நுகர்தற்கும் ஈட்டுதற்குங் கருவியாகிய) இந்திரியங்கள் (மாயேயமாவனவன்றி) யாமாவனவல்ல,— நம் வழியின் அல்ல- (அவை தொழிற்படுதலும் முதல்வன்வயத்தனவன்றி) நம்வயத்தனவல்ல,—வழிநாம் அல்ல (நம்வழியின் அல்ல) - (வினைநிகழ்ச் சிக்கு) வாயிலாகிய விடயாதிகளும் (அவ்விந்திரியங்கள்போல மாயேயமாவ னவன்றி) யாமாவனவல்ல. (அவை சேட்டித்தலும் முதல்வன்வயத்தன வன்றி) நம்வயத்தனவல்ல,—நாமும் அரன் உடைமை - (அவற்றோடிபை ந்துநின்று வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய) யாமும் (ஞானச்செய்திகளை முதல்வன் விளக்கியவழி விளங்கி அல்லுழி விளங்கு

மாதின்மையான்) அம்முதல்வன் வயத்தராவேமல்லது சுதந்திரராவேமல்லேம்,—ஆம் என்னில் - என்றிங்ஙனம் பசுபாசங்களதியல்பை உள்ளவாறுணர்ந்து செய்வனவெல்லாம் அவனருளின்வழி நின்று செய்யுஞ் செயலாகக் கண்டுகொண்டிருப்பாராயின்,— இறைபணியார்க்கு எத்தனுவின் நின்றும் வினை இல்லை - இவ்வடிமைத் திறமுடையார் எவ்வுடம்பினின்று எவ்வினைகளைச்செய்யினும் அவர்க்கு அவை பந்தமாதலில்லை,—முன் செய்வினையும் தருவான் முன்- (அவ்வாகாமியவினையை அவினுபாவமாய் உடன்கொண்டு வருவதாகிய) பிராரத்தவினையுந் தன்னைக்கூட்டுவிக்கு முதல்வன் சந்நிதியின் (உடனூழாய்க்கழியும்) என்க.

நம்வழியினல்லவென்பதுவழியென்பதனோடுங்கூட்டியுரைத்துக்கொள்ளப்படும்.

'மகனென்றுகுற்றி' என்றாற்போல அன்மைச்சொற்றழுவப்படும் பொருண்மேனின்றது. * "அன்மைக் கிளவி வேறிடத் தானும்" என்பதோத்தாகலின்.

நின்றும் உம்மைசிறப்பு; ஏனையும்மைகள் இறந்தது தழீஇயின.

சஞ்சிதவினை தீக்கைசெய்தமாத்திரையே எரிசேர்ந்த வித்துப்போலக் கெட்டொழிதலின் ஈண்டுமுற்செய்வினையென்றது எற்புழிக்கோடலாற் பிராரத்தவினை மேற்றாயிற்று.

தருதல் இடவழுவமைதி.

கழியுமென்பது சொல்லெச்சம். உடனூழாயென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது.

௬௬. சார்ந்தாரைக் காத்த றலைவர் கடனாதல்
சார்ந்தாரைக் காத்துஞ் சலமிலனாய்ச்—சார்ந்தடியார்
தாந்தானுச் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்த
லாய்ந்தார்முன் செய்வினையு மாங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணியார்க்கு உளவாகிய முற்செய்வினை ஏனையோர்க்குப்போலன்றித் தருவான்முன்னே யொழியுமாயின் அங்ஙனம் இருவேறுவகைப்படச்செய்யுமுதல்வன் நடுவுநிலைமையின்றிக் கோட்டமுடையனெனப்பட்டு வழுவாம்போலுமென்பாரை நோக்கி வழுவன்மைகூறி அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடன் ஆதல் சார்ந்தாரைக் காத்தும் - (தம்மாட்டு அடைக்கலமெனச்) சார்ந்தாரை (அவர்க்கு வருமேதத்தை நீக்கிக் களைகணாய்நின்று) காப்பது தலைமைக்குணமுடையாயினோர்க்குக்கடமையாகலான் (முதல்வன் ஏனையோரையொழித்துத்) தன்னைச் சார்ந்தாரை அங்ஙனம் பாதுகாப்பானாகியும்,—சலம் இலன் ஆய் - (அது பற்றிக்) கோட்டமுடைய னல்லனாய்,—சார்ந்து அடியார் தாம் தானுச் செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தல் - தன்னைச்சார்ந்து தன்னடித்தொழில் செய்வார் தன்போல் ஆகாமியவினைத்தொடக்கிலராகச் செய்து பிறர்க்கு வருமாகாமியவினையை (அவர்க்குக்) கொடுப்பானாகலான்,—ஆய்ந்து ஆர் முன்செய்வினையும் ஆங்கு-(அவ்விருதிறத்தோர்மாட்டும்) நுணுகி வந்து கூடுவதாய பிராரத்தவினையும் அவ்வாறே (செய்வோர் செய்திக்குத் தக்க பயனைப் இருவேறுவகைப்படச்செய்வன்) என்க.

இறைபணியார்க்கில்லை வினை முற்செய்வினையுந்தருவான்முன்னென்றதுபற்றி ஏனையோர்க்கு நியதி செய்தூட்டி இறைபணியார்க்கு வினையின்றாகச் செய்தல் இறைவனுக்கு நடுவு நிலைமையன்றென்பாரைநோக்கி,அதனை உடன்பட்டேஅமைதி

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம். ௩ - உ௫. நன்மைசுட்ட.

கூறுவாராய்ச் சார்ந்தாரைக் காத்தறலைவர்கடனெனப் பழமொழியெடுத்துக்காட்டி இஃதவ்வாறு நடுவன்மையுமன்றென வலியுறுத்துவார் சார்ந்தடியார் தாந்தாளுஞ் செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தலென வேறுவமை யெடுத்துக்காட்டி னார். சார்ந்தடியார் தாந்தாளுஞ்செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தலுண் டென்பதூஉம், அது கோட்டமின்று நடுவு நிலைமையே யாமென்பதூஉம் எனைச் சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின், அஃதீண்டைக் குவமையாயிற்று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

சலம் வஞ்சனை; அஃது ஈண்டுக் கோட்டத்தின்மேனின்றது.

சார்ந்தென்னும் வினையெச்சம் அடியாரென்னும் வினைக்குறிப்பு முற்றுப்பெயர் கொண்டது. சார்ந்தவென்னும்பெயரெச்சத்தகரந்திரிந்துமுடிந்ததெனினுமமையும்.

தாமும் பின்வந்த தானும் அசை.

ஆதல் கொடுத்தலென்புழி ஆறுருபு விரித்துரைக்க.

தாளுஞ்செய்தென்புழி ஆக்கம் உவமவுருபின்பொருள் குறித்துநின்றது.

பிராரத்தவினை அதிசூக்குமமாய் வருவதாகலின் அதனியல்பறிதல் அரிதென் பார் ஆய்ந்தார் முன்செய்வினையுமென்றார்.

உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

ஆர் வினைத்தொகை. ஆய்தல் அப்பொருட்டாதல் மேற்காட்டினாம்.

௬௭. இங்குளி வாங்குங் கலம்போல ஞானிபால்
முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும்—பின்செய்வினை
மாயையுட னில்லாது மற்றவன்றான் மெய்ப்பொருளே
யாயவத னாலுணரு மச்சு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். இறைபணி நிற்பார்க்குப் பிராரத்தவினை தாக்குதலுண் டென்பதற்குத் *"தினைத்துணையேனும் பொறேன் றுயராக்கையின் றிண்வலையே." என்றற்றொடக்கத்தான் அவர் கூறுந் திருவாக்குக்களே சான்றாகலின், அஃதவர்க்குச் செய்வோர்செய்திப் பயனு மொழியுமென்றல் அமையாமையின் அஃதுண்டாகவே அதுபற்றி நிகழும் ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாய் நிலைபெறுதலுண்டாமேனுமென் பாரை நோக்கி ஆண்டுப் பிராரத்தவினை தாக்குதற் கேதுக் கூறி அதுபற்றிச் செய் வோர் செய்திப்பயனுமொழிதற்கு இழுக்கில்லையென வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) இங்குளி வாங்குங் கலம்போல-(தன்பால் வைத்தெடுக்கப் பட்டொழிந்த) பெருங்காயத்தினின்றும் (அதன்வாசத்தைத்) வாங்கிக்கொள் ளும் பாசனத்தின்கண் (அவ்வாசம் மங்கிப்போய் மெலிதாய்க் கந்திக்கு மாறு)போல,—ஞானிபால் முன் செய் வினை மாயை மூண்டிடினும்-இறை பணி நிற்குந் தத்துவஞானிக்குப் (பயிற்சிவயத்தான் ஒரோவழி வழுவுத லு முண்டாதலும் உண்மையின் அதுபற்றிப்) பிராரத்தவினையும் அதற்கு வாயி லாகிய உடம்புமுதலிய மாயேயமும் (மங்கிப்போய் வாசனைமாத்திரையாய் மெலிதாய்வந்து) மூளுமாயினும்,—பின்செய்வினைமாயையுடன் நில்லாது-(அம்மூட்சிபற்றி ஒருதலைபானிகழ்வதாகிய) ஆகாமியவினை (மேலைக்குவித் தாய் நிலைபெற்று முறுகுதலின்றித் தனக்கு வாயிலாகிய) மாயேயத்தோடு கெட்டொழியும்,—அவன் தான் மெய்ப்பொருளே ஆயவதனால் மற்று அச்சு உணரும் - (இறை பணி நிற்கும்) அவன் சத்தாயுள்ள சிவமேயாயவாற்றால் (ஒரோவழி அவ்வாசனைபற்றிப் பிறழவரினும் பிறழவொட்டாத) அவ்வச் சினையே நோக்கி நிற்பனாகலான் என்க.

* திருவாசகம், நீத்தல்விண்ணப்பம், செ - ௩௧. தனித்துணை.

ஒளி இருளைத் துரக்குமாறுபோல அவ்வுணர்வு அவ்வாகாமியத்தைத்துரக்குமென்பதாம். * "தொல்லையில் வருதல்போலத் தோன்றிரு வினையுதண்டே—லல்லொளி புரையு ஞானத் தழலுற வழிந்துபோமே" எனப் புடைநூலாசிரியரோதியதூஉம் அது.

ஒளி ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபுபட நின்றது. † "மந்திரவிதியின் மரபுளிவழாஅ—வந்தணர் வேள்வி" என்றாற்போல. மூற்றுகரக்கேடு இலேசாற்கொள்க.

வாங்குதற்குச் செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது.

மூண்டிடினுமெனவே, மூளுதல் ஒருதலையன்றென்பது பெற்றும்.

மாயை ஆகுபெயர்.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

தானென்பது அறுவகைத்தற்கண் வந்த இடைச்சொல்.

பிறழவிடாமைபற்றி மெய்ப்பொருளை அச்சாக உருவகஞ் செய்தார்.

௮௮. நன்னனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்
பண்ணமர மாச்செலுத்தும் பாகரினு—மெண்ணி
யரனடி யோர்பவ ரைம்புலனிற் சென்று
மவர்திற னீங்கா ரதற்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். முன் செய்வினை மாயை மூண்டவழியும் அந்நிலையிற் பிறழாத அவ்வச்சினையே புணர்ந்து நிற்றல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமை முகத்தான் அதனை வலியுறுத்துதலுதலிற்று.

(இ-ள்.) நன் அனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும் பண் அமர மாச் செலுத்தும் பாகரினும் - (அங்கித்தம்பனத்தால்) நன்னனல் வேவாமைக்கேதுவாகிய நற்றவமுடையார் (அவ்வனலுட்கிடப்பினுந் தந்திறனீங்காதவாறு) போலவும் பண்ணுதலமரப் பரிமாவூர்தற்குரிய பாகநூல் கற்றுவல்லார் (அப்பரிமாவின் வேகத்துட்படினுந் தந்திறனீங்காத வாறு) போலவும்,—எண்ணி அரன் அடி ஓர்பவர் - (ஐம்புலன்களில் அகப்படாமைக்கு உபாயம் யாதென்) றெண்ணி முதல்வன் றிருவடியாகிய அச்சை யுணரவல்லார்,—ஐம்புலனில் சென்றும் அதற்கு அவர் திறல் நீங்கார் - (முன் செய்வினை மாயை மூட்சிபற்றி) ஐவகைப்பட்ட விடயங்களிற் சென்றாராயினும் அதனால் அவர் தந்திறனிற்றீர்ந்து பந்தத்தொடக்குறுவாரல்லர் என்க

பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தது.

‡ நன்னனல் கீழ்நீர்போலமுன்பின்னாகத்தொக்கஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. நல்லனல் நன்னனலெனமரீஇயிற்று; §"நீனுலகெலாம்" என்றாற்போல. தம்மால் நன்னப்படும் அனலென்றுரைப்பினுமமையும்.

பண்ணுதல் கருதிப்பித்தல்.

இன்னிரண்டும் உவமவுருபுகள்.

உம்மை எண்ணும்மை. சென்றுமென்னுமும்மை சிறப்பு.

அதற்கென்பது உருபுமயக்கம்.

௮௯. சதசத்தா மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணி
னிதமித்தல் பாசத்தி னின்றிக்— கதமித்

* சிவப்பிரகாசம் உண்மை. செ - ௯௧. எல்லையில்பிறவி.
† திருமுருகாற்றுப்படை. வரி - கூடு. ‡ அனலினது நடு எனவிரியும்.
§ திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம், கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை. தெ-௫.

நெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தி
னருகணையார் சத்தணைவா ராங்கு.

எ-து. உ-ம். எ-னின். சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சதசத்தெனப்படுமியல்புடையார் அரனடியோரினும் ஐம்புலனிற் சென்றழுந் அவற்றிற் றொடக்குண்டுது நிறவுடையாதல் யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கிச சார்ச்சிக்கப்படும் விசேடங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

(இ-ள்.) சதசத்து ஆம் மெய்கண்டான் சத்து அருளின்காணின்—(தன்னாற் சாரப்படுவனவாகிய சத்தினும் அசத்தினும் அதுவதுவாதல் பற்றிச்) சதசத்தென்னுந் தன்னுண்மையையுணர்ந்தோன் சத்தாகிய முதல்வன் றிருவருளாலன்றி யொன்றையுங் காணானாய் அவ்வருளின்வழி நின்று காணுமாயின்,— பாசத்தில் இதமித்தல் இன்றி—(அவ்வழிப்) பாசமாகிய அசத்தின் இதஞ்செய்தலின்மையால்,—சத்து அணைவார் கதம் மிக்கு எரி கதிரின்முன் இருள்போல் ஆங்கு ஏலா அசத்தின் அருகு அணையார்—சத்தாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்டு நிற்பார் சிற்றமிக்கெரியாநின்ற சுடரின்முன் னந்தகாரம்போலச் சத்தெதிர் தனது சத்தி பேர்க்கமாட்டாத அசத்தாய ஐம்புலனின் மாட்டெய்தி நிற்பாரல்லர் என்க.

வேறுமுடிபாகலின் ஒருமைப்பன்மை மயக்கமின்மையுணர்க.

அருளினென்னும் இன்னுருபு ஏதுப்பொருட்கண்வந்தது.

இதமித்தல் பெயரடியிற்பிறந்த வினைப்பெயர். இதஞ்செய்தல் பற்றுச்செய்தல்.

இன்றியென்னுஞ் செயவெனெச்சக்குறிப்புக் காரணப்பொருட்டாய்நின்றது.

இன்மைக்கேதுக்கூறுவார் கதம்க்கெரிகதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தென்றார். கதம்க்கெரிகதிரென்றது ஒப்புமைபற்றிய உபசாரவழக்கு. *"எல்லையில் லவனெரிதுள்ளி ஞலென வெகுண்டான்" என்பதனானும் ஒப்புமையுணர்க.

இதனாற் போந்தது, சத்தும் அசத்துந் தம்முட் சமமல்லவாகலான் அரனடியோர்பவர் ஐம்புலனிற் சென்றாலும் அதுபற்றி "அவர் திறனிலர்"ரென மேலது வலியுறுத்தவாறுமென்க.

ஏகனாகிநிற்றலான் மலநீன்றுதலும் இறைபணிநிற்றலான் மாயைவினைகளில வாதலும் பெறப்பட்டமையின், மலமாயைதன்னொடு வல்வினையின்றே யென்பதனை வேறோரதிகரணமாக வைத்தோதாராயினர்.

பதினொன்றாஞ்சூத்திரம்.

த்ருசோ தர்சயிதா சாத்மா தஸ்ய தர்சயிதா சிவ: |
தஸ்மாத் தஸ்மிந் பராம் பக்திம் குர்யாதாத்மோபகாரகே ||

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்போற்
காணவுள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலி
னயரா வன்பி னரன்கழல் செலுமே.

எ-து. சூ-ம். எ-னின். பரமேசுரனது சிபாதங்களை யணையுமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

எ-து. க-ரை. எ-னின். சூத்திரக்கருத் துணர்த்துதனுதலிற்று.

---

* பெரியபுராணம், அமர்நீதிநாயனார்புராணம். செ-உக.

(இ-ள்.) அங்ஙனம் ஏகனாகியிறைபணிநிற்பார்க்கு அறிவிச்சைசெயல்கள் விடயித்தற்குரியதோரிலையவு ஆண்டுப்பெறப்படாமையின் விடயமாவதொன்றில்லைபோலும் என்னும் வாதிகளை நோக்கி விடயித்தலிக்வழி ஆண்டுப் புத்தர்கூறுமாலய விஞ்ஞானம்போலச் சூனியமாமெனப்படுக்குணஞ் சூனியமாகவே குணியுஞ் சூனியமாய் முடியுமாகலான் அஃதேலாமையின் ஆண்டவையிவையுபற்றி விடயிக்குமாறுணர்த்துமுகத்தானே பயனிரண்டனுள் முடிவாயெஞ்சிநின்ற சிவப்பேறு கூடுதலாய நிட்டையினியல்புணர்த்துதல் இப்பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்க.

இதனானே, சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், ஏகனாகியிறைபணிநின்றார்க்கு இனிச் செய்யக்கடவதொன்றின்மையானும், இருணீக்கமும் ஒளிவிளக்கமும் உடனிகழ்ச்சியாயவாறுபோலப் பசுத்துவநீக்கமுஞ் சிவத்துவவிளக்கமும் இடையீடின்றி உடனிகழ்வனவாகலின் வேறோதவேண்டாமையானும், முதனூலுட் சுவாநுபூதியாகிய சிவப்பேற்றைப் பத்தாஞ்சூத்திரத்துட் பாசநீக்கத்தோடு ஒருங்குவைத்தே யோதலானும் அதனையிண்டு வேறுவைத்தோதல் அமையாது போலுமெனின்;—அறியாது கடாயினாய்: ஏகனாகி யிறைபணி நிற்பது துரியநிலைக் கண்ணதாகிய அருணிலையேயாகலின் ஆண்டு மலநீங்கிய துணையானே சுகப்பிரபைமாத்திரையே விளங்குவதன்றி அதீதநிலைக்கண்ணதாகிய சிவத்துவவிளக்கமெனப்படும் பரமசுகம் விளங்காமையின் அது விளங்குதல் அவனருளாலல்லதொன்றையுஞ் செய்யாமைமாத்திரையால் அமையாமையின் அதற்கு வேறுமாண்டுச் செய்யக்கடவதுண்டென்பது தானே போதருதலானும், இருணீக்கத்தின் ஒளிவிளக்கம்போலப் பசுத்துவநீக்கத்தின் அருள்விளக்க மாத்திரையேயன்றி ஆனந்தவிளக்கமும் உடனிகழாமையானும், அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு முன்னர்க் காட்டப்படுமாகலானும், முதனூலிற் பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்திய வழிப் பாசநீக்கமாத்திரையே முத்தியெனக்கொண்டவாதிகளை மறுத்தற்பொருட்டுப் பாசநீக்கம்பெற்றோன் சுவாநுபூதியுடையவனாவனெனப் பதினொன்றாஞ் சூத்திரஞ் செய்தற்குத் தோற்றுவாயாக்துணையே பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் செய்து வைத்துச் சுவாநுபூதி நிகழ்ச்சிக்கண் ஓதற்பாலனவெல்லாம் பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்துட்கூறுதலின் நூன்பதாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெற்றாற்போலப் பத்தாஞ்சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட சுவாநுபூதிநிலை பதினொன்றாஞ்சூத்திரத்திற் சென்றியைந்துமுற்றுப்பெறுதலான் அதன்கண் மலையாமைப்பொருட்டு ஆசிரியர் சுவாநுபூதிமானாவனென்பதனையும் அரன்கழல்செலுமெனப்பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்தானே ஒருங்குவைத்தோதினாராகலின் அது மாறன்மையானும், அவ்வாறன்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பால்நூல் செய்துரைப்பான்புகுந்தஆசிரியர்வேறுபடச்செய்துரையாராகலானுமென்பது. இதனானே, முதனூலிற் சுவாநுபூதிமானெனவாளாகூறியதனைப் பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்துப் பத்திசெய்கவென்றதன் பின்னாகக் கொண்டுகூட்டி வைத்துரைத்தலே அதன்கருத்தென்பதூஉம், பெறப்பட்டது. அற்றாகலினன்றே, பத்தாஞ்சூத்திரம் பாசக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்திற்றெனவும், பதினொன்றாஞ்சூத்திரம் பரமசிவனது சிபாதங்களை யணையுமாறுணர்த்திற்றெனவுங் கருத்துரை செய்ததூஉமென்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு.

காணுங்கண்ணுக்கு - காட்டக்காணுந் தன்மையுடையகண்,—(காண)- உருவத்தைக்காணும்படி,—காட்டி - அதனோடொருங்கியைந்து நின்று காட்டி,—(காணும்) - அவ்வுருவத்தை காண்கின்ற,—உளம்போல் - ஆன்மாப்

கொளப்படுந் திக்கையாலும் பரிபக்கேதுவாய பசுத்துவநீங்கிச் சிவத்துவ விளங்குமாகலான்,—மும்மை மலர்க்கு இந்த ஒண்குருவால் இன்று இ நூல்-(அவரின் வேறுசெய்) மும்மலமுடையவர்க்கே(உரித்து) இவ்வுலகத்தது மலமுடைய ம் தேசிகராக (போதிக்கப்படும்) இச்சிவஞானபோதநூல் என்க

அந்தம் வேதாந்தம், அந்தத்து சித்தாந்தமாகலின், அதனைப் பெற்றுடை பெருமை கூறுவார் சிவமென்னு மந்தரமென்றார். என்னுமென்புழிப் பயிசொ ரெக்கு நின்றது.

சிந்தை அறிவு. கண்ணுருபு விரித்துரைக்க. நேர் நோக்குதல் முன்னை மருட் பார்வையை மாற்றி அருட்பார்வையானோக்குதல், நோக்க நோக்குதலா னென்க கண் வாசகங்களைக்கூறவே இனம் பற்றிப் பரிசமும் உடன் கொள்ளப்படும்.

மலம் ஆகுபெயர்.

இந்நூல் அதுமலமுடைய தேசிகருலன்றி விளங்கா தென்பார் ஒண்குருவா வென்றார்.

போதிக்கப்படுமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

இன்றிந்நூலென்பது இந்நூலென்னும் பொருட்டு. இக்காலத்துரைக்கப்ப நூலெனினுமமையும். அது "தானுரைத்தானின்று" என வருகின்ற வெண்பாவா கூறியவாற்றானுமறிக.

மும்மையென்றது அண்டென்னின்மேனின்றது, "தெரிமாண் டமிழ்மும்மை தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல.

உண்மையதிகாரமுடிந்தது.

எந்தை சனற்குமர னேத்தித் தொழவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞானநூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் றாரணியோர் தாமுணர
வேதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று.

[எ-து. செ-ன். இந்நூலாசிரியன் திருவருட்சிறப்புணர்த்துதற் கெழுந்தது

(இ-ள்.) எந்தை சனற் குமரன் - எந்தையாகிய சனற்குமார முனிவன் முதலிய முனிவர்களெங்கள்,—ஏத்தித்தொழ - துதித்துவணங்க,—நந்தி (சிகண்ட தேவர்பாற் கேட்டருளிய) நந்திபெருமான்,— இயல்பாய் - தான் கேட்டமுறையே,—உரைத்தருளும் - உபதேசித்தருளிய,—ஞானநூல்-சிவ ஞானபோதமாகிய வடநூலை,—சிந்தைசெய்து-(பரஞ்சோதி முனிவன்பா கேட்டவாறே) சிந்தித்து,—தாரணியோர் தாம் உணர-தமிழ் நாட்டார் அறி தற்பொருட்டு,—ஏது திருட்டாந்தத்தால் - (மேற்கோளோடு கூடிய ஏது திருட்டாந்தங்களுடன்,—இன்று - இக்காலத்தே,— மெய்கண்டான்றான் உரைத்தான் - மொழிபெயர்த்துக்கூறி வார்த்திகப்பொழிப்புரை செய்தருளி னன் மெய்கண்டதேவன் என்க.]

சிவஞானபோதமுற்றியது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.